

UNIVERZITET UMETNOSTI U BEOGRADU
FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI

Doktorske studije - dramske i audiovizuelne umetnosti

Doktorsko umetnički projekat:

"KLAN"

scenario za igranu kriminalističku tv seriju, format ongoing serial programa

Autor:

Darijan Mihajlović, br. indeksa 5/2014.DUS

Mentor:

Srđan Koljević, redovni profesor

Beograd, Februar , 2021.

Sadržaj

Sadržaj	2
Apstrakt	4
Abstract	5
I Uvod	6
1.1. Kontekst istraživanja	6
1.2 Predmet i umetnički cilj rada	7
1.3 Osnovne hipoteze i postavke rada	11
1.4. Metode u istraživanju	14
1.5. Očekivani rezultati	15
1.6. Umetničko istraživački doprinos	15
I I Porodice serija	16
2.1. Naučna porodica	17
2.2. Mitološka porodica	20
2.3. Filozofska porodica	22
I I I Elementi produkcione biblije	24
3.1.1. Naslov i slogan	25
3.1.2. Broj epizoda	27
3.1.3. Žanr	28
3.1.4. Sinopsis, intro, trailer atmosfere	32
3.1.5. Ideja i tema	36
3.1.6. Stil i atmosfera	39
3.1.7. Likovi	40
3.1.8 Veza dijaloga i teme. Tri relevantna pitanja postavljena glavnim likovima	46

Veza dijaloga i teme	46
3.1.9. Univerzum	51
3.2 Arena	52
3.3 Vreme	53
3.4 Naslovna sekvenca	54
3.4.1 Muzički univerzum i muzika	62
3.4.2 Tok serije	62
3.4.3 Dramaturgija	65
I V Produkciona Biblija serije Klan	72
V Zaključak	83
Bibliografija	89
Seriografija	90
Vebografija	90
VI Scenario za pet epizoda serije Klan	92

Apstrakt

U svetu televizijskog programa, u današnje vreme, teško je zamisliti šta bi se novo moglo reći na planu serijalnog programa.

U ovom radu ćemo putem analize raznih serijskih, kao i serijalnih programa, kako kod nas, tako i u svetu, istražiti dramsku strukturu serija, sličnosti u strukturi sa filmom i pozorištem, kao i osnovne razlike kako u diegetskom svetu, tako i u načinu pripovedanja.

Dok se ovaj rad stvara, srpski serijski program doživljava najveću ekspanziju u svojoj istoriji. Serije su postale glavni dramski program i ako je sudeći po angažmanu glumaca, osvojile su u potpunosti ludički prostor Balkana.

Postoji određeni broj serija koje su transkulturalne adaptacije *Urgentni centar* (2014-) je razvijen iz serije *E.R* (1994-2009), zatim *Andrija i Anđelka* (2015-) iz serije *Un gars, una file* (1999-2003), *Los Serrano* (2003-2008) su *Sinđelići* (2013-), kao i ostatak serijskog programa koji je originalan, daje nam široku mogućnost istraživanja različitih žanrovskih obrazaca, kao i analizu regionalnih projekata, koji su pripremani po uzoru na neke skandinavske produkcije, srpska *Besa* (2018-) i švedsko- danski *Most* (2011-2108), kao i preuzimanjem franšize i njenim adaptiranjem za zemlje u regionu, već pomenuti *Sinđelići* i hrvatska adaptacija *Horvatovi* (2015-)

Publika stvara različite fandom (*fan domination*) grupe, te nas to vodi do toga da se pozabavimo i samom publikom i njenim doprinosom razvoju same strukture.

Na kraju, kao uvod u završeni scenario prvih pet epizoda, predstaviceo produkcionu bibliju, kao sažetak gotovog projekta, spremnog za ekranizaciju.

Ključne reči: serijalni program, nestala lica, regionalna serija, istorija tv programa, serije i filmovi, serije i pozorište.

Abstract

Nowadays in the world of television programming it is difficult to conceive what new could be said with respect to serial TV programme.

Since the beginnings of television, the serial drama program was constantly present to a greater or lesser extent, but it was differently valued.

This paper analyses various serial programs, produced both domestically in Serbia and abroad with an aim to examine the dramatic structure of series, similarities in structure with film and theatre, as well as basic differences both in diegetic worlds and in narratives of television, theatre and film.

As this paper is drafted, the Serbian serial program is experiencing the greatest expansion in history. The series have become the programming cornerstone of every Serbian TV station and if observed against the backdrop of actors' engagement, have completely conquered the ludic space of the Balkans.

A certain number of these series are transcultural adaptations. *Urgentni centar* (2014-) was developed from *E.R.* (1994-2009), *Un gars, una fille* (1999-2003) was adapted into *Andrija i Anđelka* (2015-), while *Los Serrano* (2003-2008) are *Sindjelici* (2013-). Combined with the original serial programme, we are given an opportunity to research genre patterns from foreign markets when adapted to a new audience, alongside an analysis of regional projects, which are prepared based on the model of some Scandinavian productions, such is the case of the Serbian *Besa* (2018-) and Swedish-Danish *The Bridge* (*Bron, Broen 2011-2018*). The paper also considers franchises, which are spread and adapted regionally such as the above mentioned Serbian TV series *Sindjelici* and the Croatian derivate *Horvatovi* (2015-).

The audience creates various fandom (*fan domination*) groups. For this reason, the paper also looks into the audience and its contribution to the development of the story structure itself.

Finally, as an introduction to a completed script of the first five episodes, we will present the production bible, as a summary of the completed project.

Keywords: serial program, Serbian series, missing persons, regional series, history of TV programs, series and films, series and theatre

I Uvod

1.1. Kontekst istraživanja

Serijski program je u modernom svetu postao vodeći program televizijske produkcije.

Još krajem osamedesetih godina, na američkoj televiziji se pojavljuje trend serijalnog programa u kome likovi počinju da pamte šta im se dešavalo u prethodnim epizodama i narativ počinje da ima luk koji se proteže kroz nekoliko epizoda.

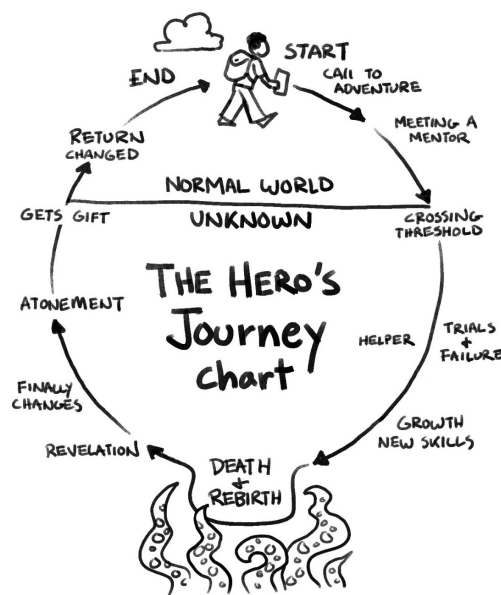
Budući da se nije moralo dugo čekati da takva tendencija stigne i do srpske televizije, trenutno se u Srbiji snima preko dvadeset domaćih serija. U svetu se protekle godine, snimalo 270 serija. Te serije su, podelićemo i analizirati po svom sadržaju, žanrovski, po formatu, analiziraćemo ih kao adaptacije, zatim porediti sa svojim uzorima. Na samim svojim počecima, serijski igrani program imao je vanredno globalno uspele primere. Kao jedan od primera navežemo američku seriju *Twin Peaks (1990-1991)*, koja je promenila poimanje serijskog programa, uvodeći, dugački luk priče, koji je trajao celu sezonu (*one season story span*). Od tad, do danas, takav pristup postao je način na koji dramske radionice funkcionišu, od Amerike, do Skandinavije. Svaka od tih radionica stvorena je na premisi da se serijski program prati godinama, da su neki od fanova odrasli i ostarili zajedno sa svojim likovima u imaginarnom svetu. Zaista, kada se uvaži kontekst u kome je, na primer, serija *Domovina (Homeland 2011-2020)* ušla u svoju osmu i finalnu sezonu, može se sa pravom reći da su neki od gledalaca završili srednje i visoko obrazovanje, zajedno sa svojim junacima. Činjenica je da se malo manje toga promenilo u diegetskom svetu njihovih junaka, a mnogo više u privatnim životima gledalaca, govori o tome, da su serije u mnogo većoj meri zasnovane na likovima, koji postaju svojevrsni "prijatelji" kroz određene životne faze. U tom kontekstu je proizvodnja serijskog programa počela da se bavi isključivo kako i na koji način stvoriti dramske likove koji mogu da funkcionišu menjajući se, što je suština dramskog lika, ali istovremeno ostajući dovoljno monolitni kako bi se gledalac vraćao po stabilnost i postojanost, koju nalazi u svojim herojima. Srpska scena u tom smislu, uspeła da je iznedri nekoliko serija koje su uspele da pređu nekoliko sezona. Serijski programi kao *Ĵagodići (2012-)*, *Montevideo (2012-)* i *Ubice moga oca (2016-)*, prešle su tri sezone. Neke su dobacile do sedme sezone, kao što su *Sinđelići* i *Vojna akademija (2012-)*.

Serijski program i njegova dugovečnost usko je povezana i sa raspodelom slotova na televizijama, kao i uslovljena mogućnošću televizija da dopru do svojih gledalaca. U tom smislu, serijska produkcija je porasla pojavom kablovskih operatera, razvila se do hiperprodukcije, pre svega zahvaljujući konkurenciji MTS-a i SBB-a. Borba za gledaoce nastavlja

se kasnijim prikazivanjem na emiterima sa nacionalnom frekvencijom, kako bi se suštinski, stvorila publika koje će se opet pretplatiti na kablovske operatere i time zatvorio krug. Dakle, finansiranje počinje od kablovskih operatera, koji daju svoje programe nacionalnim operaterima, kako bi ih promovisali. Ovo navodim kao specifikum u emitovanju televizijskog programa u Srbiji.

Rečima Stivena Najta (*Stephen Knight*) ni najveće enciklopedije ne mogu da pokriju sve što se izdaje, a svaka deskripcija, zahteva i evaulaciju..

1.2 Predmet i umetnički cilj rada

Umetnički cilj rada je postavka konstrukcije kriminalističkog *ongoing serial* programa, izrada *produkcione biblije (production bible)* i izrada scenarija pet epizoda (prve sezone) za jednu sezonu igrane kriminalističke tv serije. Izrada ovog scenarija ima za cilj da postavi osnovne delove *ongoing serial* programa, i da time kod gledaoca izazove emotivnu povezanost sa likovima, kao i pričom, Glavni tok priče u *ongoing serial* programu je prolongiran u jednu celu sezonu i cilj je argumentovanje osnovnih razlika na tematskom, idejnom i strukturalnom planu između filma koji imaju relativno kratak luk razvoja priče i serijalnog programa koji ima razvoj priče rastegnuto na jednu celu sezonu prikazivanja (*one season strory span*).

Umetnički rad, scenario, biće izveden iz istraživačkog rada koji prethodi izradi kompletnog projekta, kome je sastavni deo i njegova produkciona biblija (*production bible*). U biti razlikujemo dva modela serijskog programa, a to su serije (*tv series*) i serijali (*ongoing tv serial*).

U serijama se pripovedanje u principu završava u jednoj epizodi, dok kompleksna struktura serijala podrazumeva prekid glavne naracije i njeno raspoređivanje kroz jednu celu sezonu ili kroz više sezona.

U radu će, pored samog scenarija za celu sezonu igrane kriminalističke tv serije, biti predstavljene i urađena kompletna *produkcijaska biblija (production bible)*. Produkcijska biblija je skup svih onih pitanja koja su važna i za televizijsku kuću i ovde će se na primeru serije u nastanku, pod nazivom *Klan*, praktično pokušati da kreiranje produkcione biblije domaće kriminalističke serije, zajedno sa scenarijem.

Savremeni serijski program pripada kompleksnoj televizijskoj formi. *Džejson Mitel (Jason Mittel)*, autor sveobuhvatne knjige o kompleksnoj televiziji za ovakvu promenu u narativu, nastalu posle serija *Alijas (Alias 2001-2006)* i *24 (24 2001-2010)*, emitovanih početkom 2003.godine, kaže :

Kompleksna televizija je ono što ova promena znači, otkrivanje kako se televizijsko pripovedanje promenilo i kako su kulturne prakse unutar televizijske tehnologije, industrije i gledališta, omogućile ovu promenu. Često se ove promene podvode pod to da je televizija postala više nalik literaturi ili nalik filmu, zato što izvlači kako prestiž, tako i formalni rečnik iz ovih starijih, i više kulturno uvaženih medija.¹

Diegetski univerzum koji je potrebno da gledalac prihvati, pre svega se zasniva na putovanju glavnog junaka u potrazi za eliksirom (iskustvom, specijalnim oružjem), a zatim povratku glavnog junaka u realni svet, obogaćenog za katarzično iskustvo i promenjenog. Glavna alatka za to je opis tzv. putovanja heroja, kojim se temeljno bavi *Kristofer Fogler (Christopher Vogler)*,² inspirisan delom *Džozefa Kempbela (Joseph Campbell)*, *Heroj sa hiljadu lica*.³

---

¹ Džejson Mitel (Jason Mittel), *Complex TV: the poetics of contemporary television storytelling*, New York University Press, New York and London, 2015.

² "Lepota modela putovanja heroja leži ne samo u tome da on opisuje model u mitovima i bajkama, već je istovremeno i precizna mapa teritorije koje čovek mora da prodje, kako bi postao pisac, a samim tim i ljudsko biće.", Fogler, Kristofer (Vogler, Christopher): *The Writers journey*, Michael Wise Production, 2007.str.293.

³ Kempbel, Džozef (Campbell Joseph): *Heroj sa hiljadu lica*, Stylos Art, 2004.

U serijalima se ovaj kružni narativ, u priličnoj meri razbija, pa način vođenja glavnog toka radnje i njegovog razbijanja, predstavlja i najveći izazov *ongoing serial* programa. Narativ u ovom serijalu više izgleda kao narativ video igara, koje takođe imaju strukturu *putovanja heroja*, ali ne obavezno raspoređenu kao na slici iznad. Dakle svi elementi putovanja su tu, ali razbacani po strukturi, ne obavezno onim redom, kako su to precizirali Kempbel i Fogler, ali su elementi obavezno prisutni.

Ovakva promena, može se reći, najavljena je još kultnom serijom Dejvida Linča (*David Lynch*) i Marka Frosta (*Marc Frost*) pod nazivom *Twin Peaks (1990-1991)*. Kompleksna struktura koju je stvorio Linč, stajala je u oštrm kontrastu sa tadašnjim dnevno emitovanim, sapunicama (*soap operas*). *Twin Peaks* bila je i jedna od prvih serija koja je u celom svetu stvorila ono što se zove "forenzičkom kontrolom fanova" (*forensic fandom*). Naime, zajedno sa razvijem medija razvija se i novomedijski narativ i njegove mogućnosti. Internet, blogovi, razne grupe koje kontrolišu obožavaoci serija kontrolišu i utiču na sam razvoj događaja u fiktivnom svetu serija koje prate. Tako je i verovatno prvi, opipljivi učinak dominacije obožavalaca nad narativom koji je diktiran od strane autora ili kanon (*canon*) bio i kraj prve sezone serije *Twin Peaks*. Otkrivanje Lilanda Plamera kao Lorinog ubice, nateralo je Linča da izjavi da je "zlatna guska" upravo ubijena.

Jedan, ne tako srećan, neočekivani obrt došao je u drugoj sezoni kada je direktor mreže ABC, Bob Ajger, dans predsednik Volt Dizni studija, odlučio da Linč i Frost treba da otkriju identitet Lorinog ubice, kako bi se umirili fanovi, kojima se činilo da serijal to predugo krije. "To je bilo kao da smo imali malu gusku, koja je stalno nosila zlatna jaja, a onda su nam tražili da toj maloj guski, odsečemo glavu."⁴

Mreža je pod pritiskom gledalaca odlučila da otkrije u koga je ušao demon u trenutku Lorinog ubistva i tako završila prvo poglavlje u onom što je početak sage o kompleksnoj televiziji. U praksi postoje serije koje su u mnogome pomerile način pripovedanja u *ongoing serial* programu. U okviru kriminalističkog žanra, na tlu Evrope, a u poslednjih deset godina, veliki uspeh su imale, skandinavske zemlje. Tako se i ovaj žanr danas po njima naziva *nordic noir*. Pre svega zahvaljujući literarnim autorima kao što su Štig Larson (*Stieg Larsson*), Jo Nesbo (*Jo Nesbo*) i autorima koji su se dokazali kako u literarnom svetu, tako i u formatu televizijskih serijala, kao što je Hans Rozenfeld (*Hans Rosenfeld*), autor kultne serije *Most (Broen 2011-)*.

Predmet rada je stvaranje kompleksne televizijske pripovedne strukture i scenarija koji praktično treba da tu televizijsku pripovednu strukturu i pokaže. Samim radom, scenarijem za

⁴ Key, Jeremy (Jul, 2014). David Lynch: I always loved Laura Palmer., The Guardian, preuzeto sa <https://www.theguardian.com/film/2014/jul/24/-sp-david-lynch-laura-palmer-twin-peaks-unseen-fire-walk-with-me>.

televizijsku igranu seriju, želim da postignem kompleksno struktuiranje radnje, njeno rasporedjivanje i žanrovsko prevođenje elemenata film noara (*film noire*) na naše podneblje. Prevažodno mislim na žanrovske elemente kojima se nadahnjuje film noir, kako to definiše Rafaela Moan (*Raphaëlle Moine*):

" *Film noir*, na primer, nadahnjuje se romanesknim obrascem surove fikcije (*hard boiled fiction*), koju su proslavila dela Rejmonda Čendlera (*Raymond Chandler*), Dašijela Hemeta (*Dashiell Hammett*), Džejsma Kejna (*James Cane*) ili Erika Emblera (*Eric Ambler*). " ⁵

Ongoing serial program pod nazivom *Klan*, ima za cilj, da uspostavi sve vrste veza koje postoje u ovakvoj vrsti programa, pre svega emotivnih, ali i veza koje proizilaze iz želje gledaoca da usmerava radnju. To znači da je pretpostavka da će se razviti debata na društvenim mrežama na temu mogućih krivaca za ubistvo i to na celom prostoru balkanske regije. Mnogo pre kompjuterizacije povezane (*tie-in*) društvene igre pravljenе su na osnovu velikih filmskih ili televizijskih narativa. Jedan od mogućih ekstenzija je debata o saradnji balkanskih policija. Ono što nas zanima jeste kako se narativ prenosi u odnosu na strukturu priče, kanon, razvoj likova itd. Naime, nekada su roman i prenošenje u drugi medij predstavljale isključivo nastavak koji često nije vodio računa o konzistentnosti priče. Nas dakle ne zanima bilo kakav prenos jednog narativa u drugi medij, zato što je to danas normalno, pa filmovima prethode trejleri, postoje razni načini reklamiranja kroz štampane medije. ⁶ Projektovanje franšize kroz više medija već tokom njenog nastanka jeste kreiranje "novog sveta" i ima za cilj da uvuče gledaoca u igru, ne samo za vreme trajanja TV programa. Gledalac treba da učestvuje i onda kada nije pred ekranom. On treba da svoja iskustva stečena u jednom mediju prenosi u naredni medij i tako i sam nastavlja narativ. Dakle, ovde nije reč o narativu koji treba da predstavlja reklamu, refleksiju na TV program ili jednostavnu hronologiju dešavanja. Obično TV serijali predstavljaju osnovu iz koje se kreće ka drugim medijima. ⁷

U nastavku ću konstruisati strukturu krimi serije kao *ongoing serial* strukturu. Pitanje kraja u serijskom programu je posebno pitanje, pa ću ga razmotriti sada a više u poglavlju o strukturi serije.

Čuveni krajevi kompleksnih ongoing serijskih struktura u upravo oni koji su se razvijali iz likova i u odnosu na premisu koja je predstavljena u pilot epizodi. Pilot epizoda u seriji

⁵ Moan, Rafaela (Moine, Raphaëlle) : *Filmski žanrovi*, Clio, 2006. str.143.

⁶ "Uprkos rastućoj raznovrsnosti medija, moramo da izbegnemo mešanje transmedije u globalu sa više određenim načinom pripovedanja kao što je transmedijski narativ. Skoro svako medijsko vlasništvo danas nudi neke vrste medijskih ekstenzija, kao što su promotivni sajtovi, merčandajzing ili scene "iza kulisa"-ove forme obično kategorizujemo kao paratekst u odnosu na osnovni tekst, bilo da je u pitanju igrani film, video-igra ili televizijska serija.", Mitel Džejson, (Mittell Jason), *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015, str.293.

⁷ "Marvelovi agenti S.H.I.E.L.D. predstavljaju redak izuzetak koji inklinira ka balansiranim pristupu u kome su stripovi i filmovi podjednako važni za narativ." Mitel Džejson, (Mittell Jason): *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015. str.294.

Sopranovi postavlja, na primer, mnogostruka pitanja o prolaznosti, smrtnosti, vremenima koja se menjaju na gore. Kraj poslednje, osamdeset i šeste epizode: "Made in America"⁸, završava se čuvenim *cut to black* kadrom. Dejvid Čejs (*David Chase*), kreator Sopranosa insistirao je čak na tridesetosekundnom crnom telopu, sve do HBO-vog telopa. Ovo je HBO odbio, kao i udruženje reditelja Amerike (*Directors guild*). Svakako, ambivalentni kraj nije razmatran na samom početku, kada je napisan i pilot za seriju. On je kasnije tumačen kao logičan kraj nečega što je posejano u pilotu. Ni sam Čejs, kao ni gledaoci, ni HBO, ni glumci nisu znali gde će ih pilot odvesti. Svakako, poslednja epizoda treba da predstavlja i svojevrsnu "emotivnu naplatu" za sve ono što je ponuđeno na početku i gledaoce upravo i veže takvo iščekivanje. U ovom serijalu su autori namerno često ostavljali nerešene narativne tokove, jer to doprinosi naturalističnosti. Ogromna struktura kakvu imaju mamutske serije poput ove (mamutske zbog velikog broja epizoda), podrazumeva da je neko za šest sezona proveo oko sedamdeset sati okružen svetom italijanske magije iz Nju Džersija. Taj svet nije uvek konzistentan i on je namerno nedovršen. Tako da je pitanje kraja *ongoing serijala*, kakav serija "Klan" pledira da bude, još uvek "u razmatranju". Kriminalistički serijal imaće elemente *film noir-a* i biće prebačen u balkanski milje.

Deo predmeta rada projekta izrade osnovnog dokumenta za snimanje, to jest scenarija, biće i izrada i objašnjenje elemenata produkcione biblije. Produkciona biblija je prethodnica scenarija, dokument koji predaje kreativni producent studiju i posle čega će biti odgovoran samo pomenutom studiju i Bogu. Tolika je odgovornost vođe serije ili *show runner-a*.

To je dakle i moj predmet rada, izrada produkcijske biblije i scenarija pet epizoda za kriminalističku televizijsku seriju u formatu *ongoing serial* programa.

1.3 Osnovne hipoteze i postavke rada

Sam umetnički rad sastojaće se iz scenarija za pet epizoda igrane kriminalističke tv serije, pod nazivom "Klan". U pitanju je fabula karakteristična za kriminalistički noir triler. U potragu za nestalom tinejdžerkom kreće policija dveju država, Srbije i Hrvatske. Sam triler je žanr izveden iz melodrame. Odlike melodrame su, kako ih je kasnije preuzeo i triler, da je u pitanju motiv "ugrožene nevinosti" od strane zlikovca, obično iz visokog društva. U "Klanu" se takodje gledalac kreće po svetu balkanskog "visokog društva", tajkuna, bivših ratnih plaćenika, koji se bave unosnim poslom trgovine organima.

Produkcijaska biblija upravo i služi kako bi se odrednice koje su najvažnije za praćenje serije odredile odmah, kroz taj **osnovni dokument serije**, kako je neki zovu. Za kretanje

---

⁸ Sopranos (2007), 86. epizoda . TV.HBO.10.juni 2007.

televizijske kuće po zamišljenom svetu TV serijala potrebna je mapa i to mapiranje se u svojoj najgrubljih formi vrši upravo u produkcijskoj bibliji. Danske serije kao što su *Ubistvo (Forbrydelsen 2007-2012)* i *Most (Broen)* su, na primer, stvarane po sistemu "dobro skrojenog komada" (*la piece bienne fait*), tako da je set pitanja i odgovora koja će postavljati televizijska kuća, veoma važan, a vezan je za osnovnu dramaturgiju serije i produkcijskom biblijom mi objašnjavamo i strukturu priče..

Problem neoštrog centra dobra u realnom životu (opšte nepoverenje institucijama sistema), za kojim gledaoci žude i u odnosu na koji kasnije formiraju etičke stavove, biće razmatran u pratećem radu. Kriminalistička drama podrazumeva visokouredjeno društvo u kome se i najmanja naznaka anomalije kao što je korupcija ili antisocijalno ponašanje u sistemu kakav je policijski, izrazito uočava. Balkanski koncept je koncept političkog vođenja institucija. Ovde, za razliku od Amerike, policijski službenici ne napreduju i ne postaju poznati javnosti posle rešenih komplikovanih kriminalnih misterija, već ako su povezani kumovsko-rođaćkim linijama. To svakako otežava da gledalac prihvati da neko za malu platu rizikuje život zbog lojalnosti profesiji ili da preuzme, kao Prljavi Hari (*Clint Eastwood*) pravdu u svoje ruke i većinu slučajeva reši baš kada je suspendovan.. Ukratko, mnoge će motivacije svojstvene kriminalističkom žanru biti dovedene u pitanje kada se kriminalistička noar drama prebaci na naš prostor.

Ongoing serial program pod nazivom Klan, ima za cilj, da uspostavi sve vrste veza koje postoje u ovoakvoj vrsti programa, pre svega emotivnih, ali i veza koje proizilaze iz želje gledaoca da usmerava radnju. Ima za cilj da doprinese debati o dekriminalizaciji društva, posle raspada SFRJ. To znači da je pretpostavka da će se razviti debata na društvenim mrežama na temu mogućih krivaca za ubistvo i to na celom prostotu balkanske regije. Jedna od mogućih ekstenzija je i kriminalistički roman, koji će biti napisan posle snimanja serijala. Naime, nekada su novelizacija i prenošenje u drugi medij predstavljale isključivo nastavak koji često nije vodio računa o konzistentnosti priče. Nas dakle ne zanima bilo kakav prenos jednog narativa u drugi medij, zato što je to danas normalno, pa filmovima prethode trejleri, postoje razni načini reklamiranja kroz štampane medije.⁹ Projektovanje franšize kroz više medija već tokom njenog nastanka jeste kreiranje "novog sveta" i ima za cilj da uvuče gledaoca u igru, ne samo za vreme trajanja TV programa. Gledalac treba da učestvuje i onda kada nije pred ekranom. On treba da svoja iskustva stečena u jednom mediju prenosi u naredni medij i tako i sam nastavlja narativ. Dakle, ovde nije reč o narativu koji treba da

---

⁹ "Uprkos rastućoj raznovrsnosti medija, moramo da izbegnemo mešanje transmedije u globalu sa više određenim načinom pripovedanja kao što je transmedijski narativ. Skoro svako medijsko vlasništvo danas nudi neke vrste medijskih ekstenzija, kao što su promotivni sajtovi, merčandajzing ili scene "iza kulisa"-ove forme obično kategorizujemo kao paratekst u odnosu na osnovni tekst, bilo da je u pitanju igrani film, video-igra ili televizijska serija.", Mital Džejson, (Mittell Jason), *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015, str.293.

predstavlja reklamu, refleksiju na TV program ili jednostavnu hronologiju dešavanja. Obično TV serijali predstavljaju osnovu iz koje se kreće ka drugim medijima.¹⁰

Tema istraživanja biće i razumevanje funkcionisanja savremenog serijskog programa i analiza njegovog uspeha u poslednjih dvadesetak godina.

Budući da je za serijalni program potrebno mnogo više vremena, nego za film ili pozorište, moramo se zapitati, na koji način serijalni program drži gledaočevu pažnju i čime, esencijalno, komunicira? Šta je , dakle , razlog, tolike posvećenosti publike ovoj vrsti dramske strukture.

Kako bismo odgovorili na to pitanje , biće potrebno da se pozabavimo tretmanom tema i načinom na koji različite serije, suštinski, dopiru do gledaoca.

Celokupni serijalni program, može se podeliti na tri osnovne familije.

Ovde se koristi izraz familija, ne u smislu rod ili genus, reči od kojih potiče na žanr, čije postulate ćemo takođe istraživati. Ovde je u pitanju podela koja pre ukazuje na naš odnos prema sopstvenom postojanju. U tom smislu nazvaćemo tu podelu, podelom na familije, u nedostatku boljeg izraza.

Postoje tri familije ili porodice serija koje se zasnivaju na našem različitom pristupu razumevanja našeg postojanja,

Prva porodica serija zasnovana je na naučnom pristupu, druga porodica na mitološkom ili religijskom pristupu i treća na filozofskom pristupu.

Analiziraćemo odnos junaka prema sopstvenoj smrtnosti ili konačnosti. Bolje rečeno, na različitom pristupu borbi junaka sa sopstvenom smrtnošću. Moguće je povući i paralelu sa odnosom tragedije, komedije i satirske tragedije, budući da je odnos junaka prema konačnosti, upravo ono kako možemo uočiti razliku između tri osnovna antička žanra. U antičkoj tragediji, junaci koji su visokog roda, spremni su su za borbu za najviše principe, sa sopstvenom smrtnošću komuniciraju direktno, ne okolišaju i jedina je od njih samih neumitnija, nikada personifikovana-**sudbina** (*moira*). Komični likovi, sa druge strane, sopstvenu smrtnost razumeju kao priliku da je pobede, tako što je odlože i kroz sistem prevara, odnose se prema istoj temi, puni nepoštovanja. Satirska igra, kao treći žanr, najmanje sačuvan osim par drama Sofokla i Euripida, postavlja novu, filozofsku premisu za ljudski rod. Šta ako je ovom svetu potrebno novo biće koje će spasiti svet. Ni veliki junak, ni sitni zanatlija, već Bog sa ljudskim manama.

---

¹⁰ "Marvelovi agenti S.H.I.E.L.D. predstavljaju redak izuzetak koji inklinira ka balansiranijem pristupu u kome su stripovi i filmovi podjednako važni za narativ." Mital Džejson, (Mittell Jason): *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015. str.294.

Radi se o tematizovanju ljudskog postojanja zasnovanom na oblicima njegovog razumevanja kroz vekove. Tako se i serijski program, vezao upravo na postojeće postulate onoga što Hajdeger naziva konačnošću: “Mnogo izvornije nego čovek jeste konačnost tubistva u njemu”¹¹

1.4. Metode u istraživanju

Metode koje će se primeniti u istraživanju i izradi umetničkog rada su:

1. **Teorijska metoda-** Za teorijsku utemeljenje umetničkog istraživanja koristiće se literatura iz teorije filma, filozofje umetnosti, istorije umetnosti, istorije filma, teorije filmskih žanrova.
2. **Empirijska metoda-**Empirijsko istraživanje obuhvatiće sve relevantne do sada prikazane i napravljene serije koje imaju kompleksnu strukturu. Empirijska analiza obuhvatiće analizu početaka i krajeva serijala, analizu osnovnih postavki likova , kao i vođenje tokova priče. Analiza će, dakle, obuhvatiti, niz serija proizvedenih u poslednjih dvadeset godina čiji spisak se navodi u serigrafiji. Takodje, budući da je u pitanju kriminalistička drama, emiprijska analiza će obuhvatiti i sve policijske postupke kada je u pitanje istraga krivičnih dela otmice i ubistva.
3. **Komparativna metoda-** U trećoj fazi koristiće se komparativna metoda kojom će se već poznati žanrovski obrasci prenositi u naš, domaći, milje. Društvene okolnosti su najvažniji deo te faze rada.
4. **Izrada finalnog scenarija za kompleksnu igranu strukturu-** U poslednjoj fazi pristupiće se izradi scenarija za pet igranih epizoda televizijske serije. Finalni rada će predstavljati zaokruženu dramaturšku celinu, strukturu koja će imati sve dramske linije izvedene do kraja. Scenarijem će biti opisani svi audio-vizuelni postupci koji bi se upotrebljavali tokom dalje proizvodnje serijala.

---

¹¹ Martin Hajdeger, *Kant i problem metafizike*, Mladost, Beograd, 1979, str. 147

1.5. Očekivani rezultati

Očekivani rezultati istraživanja

Očekujem da se finalna verzija scenarija bude kompleksno dramaturško televizijsko delo. Ono što scenario za kompleksnu televizijsku kriminalističku dramu treba da ima su razradjeni žanrovski obrasci, po analogiji na do sada stvorene, prevashodno američke i danske, serijale koji se bave sličnim temama. Ovo delo treba da ima sve postulate noir žanra, sprovedene kroz pet epizoda igrane televizijske strukture.

1.6. Umetničko istraživački doprinos

Doprinos ovog scenarija je da spoji dramski i dokumentarni materijal, budući da se kreće od istinitog događaja, ubistva Atonije Bilić, ali se ispituju i mogući tokovi koji prethode samom događaju, a inicirani su samim iskazima osuđenog Paravinje. Takođe, ovim radom se inspiriše nastanak dramaturških odeljenja koja u drugim sredinama, stvaraju kao timovi. Zato se i analiza elemenata produkcije Biblije može nazvati svojevrsnim doprinosom, zato što će se detaljno analizirati svaki od njenih delova. Vrlo retko se, u američkim serijalima, dešava da samo jedan scenarista kreira kompleksnu strukturu, poput ovog rada, ali se osnovnim postavkama vođenja, stvara baza za dalju razradu ovakvog serijala. Takođe se u njegovom teorijskom delu predlaže i sistem izrade ovakvog televizijskog dela. Faze rada koje priprema za takvo kompleksno delo svaki proces mora da ima, takođe su predmet istraživanja. Analizom do sada kreiranih sličnih formata, doprineće se inoviranju umetničkog procesa u stvaranju *ongoing seriala*, uvažavajući iskustva prethodnih sličnih projekata.

I I Porodice Serija

Serijalna priča istražuje promenu nemoguću da se ostvari. Film istražuje promenu koja će, pošto je ostvariva, znaciti kraj. Serije zato nemaju kraj, imaju ceo set mogućih krajeva, dok film, poput antičke drame, gotov čim promena, iz sreće u nesreću ili obrnuto, bude moguća i desi se.

U modernoj se dramaturgiji već posezalo za dekonstrukcijom priče i njenih delova. Ako se pozovemo na Aristotela i na pravilo o tri jedinstva (radnje, mesta i vremena (iako, Aristotel zaista insistira jedino na jedinstvu radnje), videćemo da moderna publika ima unekoliko drugačiju percepciju od one antičke. Naime, savremenoj publici, potrebno je samo jedno od tri jedinstva, kako bi se vezala za sadržaj. Ovde ću se poslužiti jednim filmskim primerom. Film Leo Karaksa (Leos Carax) -Sveti motori (*Holy Motors* 2012), kao *log line* na IMDB-u ima sledeću rečenicu-"Od sumraka do svitanja, par sati u obskurnom životu misterioznog gospodina Oskara."¹² Ovaj film naime, ne drži se sva tri jedinstva. Nema jedinstva radnje, događaji ne proističu logično jedan iz drugog, kako Aristotel to predlaže, ali se drži jednog jedinstva-sve se dešava u toku jedne noći. Samo ta činjenica drži modernu publiku budnu i tokom serijskog programa. Serije nemaju uvek jedinstvo radnje, čak se taj linearni i logični narativ često i namerno razbija kako bi gledalac što više u njih "utonuo" (*immersiveness*). Najbolji primer za ovakvu strukturu serija i paralela sa Karakovim filmom, kao principu strukture serijalnog programa je serija 24 (*24 2001-2010*). U njoj se događaji nižu tako što im je zajedničko da se dešavaju u istom danu.

U tom smislu, kao serijalni program, mogu se smatrati i Ratovi zvezda (*Star Wars* 1977-), iako se originalno prikazuju na velikom platnu ili Avendžersi (*The Avengers* 2012-).

Serijski program, za razliku od filma je priča bez kraja. Ako bismo ovde primenili Voglerovu konstrukciju "putovanja heroja", heroj se u serijama, jednostavno -nikada ne vraća kući ili se u nju vraća kako bi opet otišao. U stvari, kao i Kembelov primer putovanja Sidarte ili Bude,

---

¹² "From dawn to dusk, a few hours in the shadowy life of a mystic man named Monsieur Oscar". (https://www.imdb.com/title/tt2076220/?ref=nm_sr_srsrg_0)

Buda se vrati u svoje selo, posle prosvetljenja, ali kad ga Brama zamoli da podeli svoje znanje i drugim ljudima, onda serijal o Sidarti-ulazi u svoju drugu sezonu.

Serijski program kategorizovaćemo, pored žanrovskih uzusa i kako preko odnosa antagoniste i protagoniste, tako i preko univerzuma i u kome se on nalazi. Pitanje koje se postavlja za ovu podelu je sledeće.

Da li junaci pripadaju našem racionalnom, iracionalnom ili intelektualnom nasleđu i univerzumu?

Po tome gledano, tri su familije scenarija u kome se čovečanstvo na različite načine bori protiv smrtnosti. **Nauka, mitologija (ili religija) i filozofija** daće naslov svakoj od porodica. To znači da, doslovno sve serije, možemo smestiti u neku od ove tri grupe.

Nauka ili racionalizam postoji kao ugao posmatranja i u serijskom programu.

Čovečanstvo, u ovoj porodici serija dakle, priznaje da ima problem, ali se tokom vekova prikupilo dovoljno znanja da može probleme rešavati znanjem.

Mitološka porodica serija izlazi iz poznate nam stvarnosti i postavlja nove kategorije bića ili nove dimenzije stvarnosti. U toj stvarnosti, nove kategorije bića mogu biti antagonisti ili protagonisti. Serija Avendžersa (Avengers), Marvelovog kinematografskog univerzuma, upravo pripada ovoj porodici, kao najbolji primer.

Filozofija ili nova premisa za čovečanstvo. Ova porodica serija postavlja novu premisu ili svojevrsni *fleshforward* u moguću univerzum.. Serije poput Leftovers-a (*The Leftovers 2014-2017*), Vočmena (Watchmen 2019-) ili Devs-a (*Devs 2020-*), su najsvetliji primeri ove porodice. U tom "novom vrlo svetlu", svako ljudsko biće postaje potencijalni "test" mogućnosti postojanja na sasvim novi način. Počnimo redom...

2.1. Naučna porodica

Polazeći od toga da čovečanstvo uvek ima problem koji mora da reši, ljudi su na različite načine prilazili katastrofama ili prirodnim fenomenima, sve dok nije nastupilo doba nauke i

od tada se naučni pristup vodi kao jedini ispravan pristup razumevanju i prevazilaženju problema koji čovek ima.

Nauka, kao polazište u određenim serijama ne mora uvek biti u prvom planu, ali je svakako vidljiva *terra firma* za scenariste, kada žele da unaprede zaplet ili da objasne šta se, u biti-desilo.

Serije kojima je svojstven naučni pristup temi su svakako, Ekpa za uviđaj (*CSI 2000-2015*), *Mindhunter* (2017-), Dr. Haus (*House 2004-2012*), Red i Zakon (*Law and Order 1990-2010*), Kriminalni umovi (*Criminal Minds 2005-2020*), Brojevi (*Numbers 2005-2010*)...

Možemo nastaviti niz, ali ograničavajući faktor jeste popularnost i uticaj ovih nabrojanih serija, od kojih su neke imale i po dvadeset sezona.

Da pojasnimo radije, šta znači-naučni pristup temi?

U pitanju je ugao gledanja (*point of view*) scenariste i način na koji on pristupa svakoj sceni. Možda najbolji primer za ugao gledanja na stvarnost jeste upravo objašnjenje iz serije Brojevi, kada Don, lik koji tumači Dejvid Krumholc (*David Krumholtz*) objašnjava šta je matematika kroz Fibonačijevu sekvencu, zlatni presek na kraju dokazujući da je “matematika jezik prirode kojim nam se ona obraća”. Scena kojom se otključava svaka dalja scena i način na koji će i publika očekivati da junak rešava probleme. Rešavanjem problema, svaki put rešavaće i deo zagonetke sopstvene smrtnosti. Za naučnika Dona, pitanje smrti, pitanje je statistike i prirodne zakonitosti zasnovane na izumiranju tačno matematički određenog broja ljudskih ćelija.¹³

Čovečanstvo, dakle ima problem, postojanje problema je zajednički imenitelj za sve tri porodice serija, ali je čovečanstvo dovoljno naučilo tokom postojanja-da sada može da se naukom bori protiv smrtnosti.

Još jedna od važnih karakteristika ove porodice serija jeste i način na koji protagonista ili ređe antagonista (naučnik) pristupa borbi sa svojim oponentom. Protagonista naučnik (lekar, pravnik, forenzičar) zaključuje često koristeći cinizam, jer nauka jednostavno ne može da pogreši. Njegov antagonista je u tom slučaju već poražen, zato što nijedan ubica (CSI) ili sama smrt koj vreba u bolničkim sobama (serija doktor Haus) -neće izbeći prepoznavanje od strane naučnika. Ono što poznajemo i razumemo, možemo i da pobedimo. Odatle nadmenost i određena doza oholosti koju pokazuju svi junaci navedenih serija.

Kao izraziti primer serije koja pripada naučnoj porodici, pomenućemo čuvenu serija Čista hemija (*Breaking Bad 2008-2013*).

¹³ <https://youtu.be/xKi-Ge-TNTA>

U pitanju je kulturna serija koja je obeležila vreme u kome se prikazivala onome što zovemo pričom vođenom karakterom (*character driven story*).

Volter Vajt (*Walter White*), profesor hemije u srednjoj školi, saznaje da boluje od teške bolesti, kao i da su njegove mogućnosti za skupe medicinske tretmane, nikakve. Profesor Volter će već tokom pilota biti suočen sa sopstvenim krajem. Svest o smrtnosti, nije skoro ni u jednoj seriji pokazana toliko jasno. Kraj je neumitan i Volter će ga biti svestan iz epizode u epizodu, a to će ujedno biti nadtema svakog njegovog sukoba, bilo da je on sa suprugom, sinom, mafijašima ili prijateljima. Svaki njegov dijalog i sve ono što radi, biće suštinski jedan veliki rat protiv smrti, njeno odlaganje. *Joix de vivre* koji i oseti ponekad, proizilazi samo iz toga da je uspeo, makar na kratko ili malo duže-da prevari smrt.

Njegovo oružje je hemija, suva naučna disciplina u kojoj on briljira kao proizvođač kristalnog metaamfetamina. Nauka postaje odgovor i način da se pobedi smrtnost. Volter uživa u činjenici da on to i postiže, pa tokom prve sezone on uspeva, da od kriminalne aktivnosti plati skupe medicinske tretmane. Volter postaje ohol, jer hibris je učinjen. Izazvao je smrt i pobedio u prvoj rundi.

Ako na neko vreme i zaboravimo ko je arhi-neprijatelj Voltera Vajta, šou-raner Vinsent Giligan (*Vincent Gilligan*) će nas podsetiti, makar to bilo i posle protekle dve sezone, i to putem mekgafina (*Mac Guffin*)-ružičastog plišanog mede.

Ružičasti plišani meda, svojevrsni *easter egg*¹⁴, pojavljuje se u nizu *flashforward* scena u drugoj sezoni:

"Medved je korišten u nizu flashforward scena u drugoj sezoni prije nego što je otkrivena priča o padu aviona. Objekt je prikazan u uvodnim scenama u četiri epizode, a svaka scena otkrivala je više nego prethodna. Prvo je ružičasti medved prikazan kako pliva u bazenu, a kasnije je pokazana osoba u zaštitnom odelu kako ga izvlači, onda stavi u torbu sa dokazima. Do poslednjeg prizora, kada Volt stoji u svom dvorištu dok gleda kako medved pada u dvorište dok ostatak olupine pada. Scene su snimane u crno-belom tehnici, osim medveda, koji je i dalje zadržao svoju ružičastu boju - navodeći gledaoce da veruju da igračka ima dublje značenje. Takođe je bio značajan podatak da kada se sastave svi naslovi epizoda u kojima se pojavljuje pink

---

¹⁴ Skriveni predmet, postavljen u kadar filma, televizijske serije ili bilo kog vizuelnog medija. (<https://www.urbandictionary.com/define.php?term=easter%20egg>)

plišani meda, zajedno tvore- "Sedam trideset sedam pada iznad ABQ", predviđajući osuđeni let."¹⁵

Giligan je, dakle, dodao *easter egg*, za gledaoce koji ih love.

Volter Vajt, je dozvoljavajući da umre Džejn koju igra glumica Kristen Rajter (*Krysten Ritter*) počinio još jednom hibris, stavio smrt pod svoju kontrolu. Time je pokrenuo niz kauzaliteta. Otac od devojke čiju je smrt je dozvolio je kontrolor leta i njegova odsutnost zbog smrti ćerke, izazvaće još jednu smrt-devojčice čiji je plišani meda i koja nastrada u avionskoj nesreći, koja je u svojoj celosti prikazana u poslednjoj epizodi druge sezone.

Ovde je međutim, bitno to što Volter čuva plišanog medu, tokom cele sezone, držeći ga u sakrivenog kao svojevrsni *memento mori*. Rimskim je imperatorima tokom krunisanja, obavezno, na uho šaputao rob:" I ti si samo čovek, iako te danas krunišemo. Samo čovek i zato, seti se-umrećeš."

Volter Vajt kao svoj *memento mori*- ima plišanog medu. Time se serijal "Čista hemija", uspinje u sam vrh porodice u kojima je nauka -glavno oružje protiv arhi-neprijatelja čovečanstva, a to je smrtnost. Ne postoji scena, niti čin u kome sudeluje Volter Vajt, a da to nije kontempliranje pitanja sopstvene smrtnosti. Plišani meda, podseti ga da je neprijatelj isuviše moćan i da je i njegova pobeda iz prve sezone, samo pobeda u jednoj bitki, ali i ne u celom ratu. Zato Volter Vajt, čineći još jednom hibris, baci plišanog medu u smeće, izazivajući u lice-sopstvenu smrt..

2.2. Mitološka porodica

Mitološka porodica ima za univerzum nove nove dimenzije stvarnosti, ispunjenog junacima koji su nove kategorije bića. Nove kategorije bića mogu biti antagonisti ili protagonisti.

Iako u novom univerzumu, problem smrtnosti rešava se kroz borbu dobra i zla, a nove kategorije bića, iako u sasvim mitskom univerzumu, začudo zadržavaju i humanu etiku.

Još jedna karakteristika ove porodica je vidljiva. Zlo je predstavljeno kao nepromenljivo. Dobro takođe. Kada Anakin Skajvoker (*Anakin Skywalker*) pređe na tamnu stranu, on je neumitno zao. Oni trenuci, kada poštedi sina sigurne smrti, predstavljaju upravo dokaz da tamna strana i dok si na njoj, nije sposobna ni za šta drugo, osim za činjenje zla. Ubistva će se

---

¹⁵<https://screenrant.com/breaking-bad-pink-bear-explained-meaning/>

tako neumitno dešavati, jer je to u samoj prirodi zla. Smrt je, kao i kod Avendžersa, u prirodi zla. Samo što oni iz nje mogu da se povrate.

Postavljajući temeljno pitanje ljudske smrtnosti kao, moguć odgovor ova prodica daje odgovor da se možda u toj borbi i može pobediti, ali u drugoj stvarnosti, u ovoj ne. Bića koja postoje u tom svetu mogla su da nastanu kao u Parku iz doba Jure (*Jurassic Parc 1993*) i pre nekoliko miliona godina, ali ostalo je zapisano u genetskom kodu da je Ti Reks zao i da predstavlja antagonistu. Ova franšiza takođe je još jedna potvrda da, iako prikazana na velikom platnu, mi je doživljavamo kao serijalnu strukturu.

Pomenimo sada tri serije koje su se pojavile 2001.godine , kada se prema Džejsonu Mitelu (*Jason Mittel*), desio "šift" prema kompleksnoj televiziji su svaka za sebe primeri i predstavnici ovih porodica.

Mitel, naime, ustvrđuje da je prva promena u strukturi televizije došla 2001.godine kada su se pojavile tri serije- Agencija (*The Agency 2001-2003*), Alijas (*Alias 2001-2006*) i 24, (*24 2001-2001*).

" U poslednjih 15 godina. mogućnosti televizijskog pripovedanja i praksa su prošle kroz drastične promene. Ono što je bilo specifičnost medija, promenilo se i ono što je nekada predstavljalo rizičan način pripovedanja na televiziji, kao što je subjektivna naracija ili nedostatak jedinstva vremena, su danas skoro *cliché*."¹⁶

Na ovom mestu pominjemo ove tri špijunske serije , jer kako god da je serijski program evoluirao u delu načina pripovedanja, on se i tematski vezuje za određeni deo ljudske psihe i apeluje na gledaočev racio, nekad na njegovu emociju, a nekad na njegovu sposobnost da na razum i osećaje gleda sa distance (da bude u poziciji komentatora).

Serijska Alijas pripadala bi, iako žanrovski triler, , porodici serija sa mitološkim univerzumom.

Isto bi se moglo reći i za Ratove zvezda, nastale u vremenu kada je žanr naučne fantastike bio vezan isključivo za B produkciju i naivne zaplete sa još naivnijim vanzemaljskim antagonistima. Zahvaljujući mitskoj strukturi koju ovaj serijal poseduje (bolje rečeno monomitskoj strukturi), ona izlazi iz tih, ispostavlja se, uskih okvira žanra naučne fantastike postajući- svemirska opera.

---

¹⁶Mitel, Džejson (Mittell Jason): *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015.

2.3. Filozofska porodica

...ili nova premisa za čovečanstvo .

Ova porodica serija koristi , u suštini, jedan veliki skok unapred ili *flashforward*, kako bi nam predstavila mogućnost nove premise za čovečanstvo i njegov odnos prema konačnosti (smrtnosti).

Ova porodica serija ima za univerzum, nešto vrlo slično realnom okruženju, ali u okolnostima u kojima je jedna bitna egzistencijalna stvar promenjena. Kao primere ovih serija nabrojaćemo skoro sve serije u koje je bio umešan Dejmon Lindelof (*Damon Lindelof*) . Serije kao što su Ostavljeni (*The Leftovers 2014-2017*), Nadzirači (*Watchmen 2019-*), zatim britanske serije Crno ogledalo (*Black Mirror 2011-*) i Utopija (*Utopia 2013-2014*). Dovoljno je dakle, sagraditi strukturu koj je u svemu realna, osim u jednom bitnom detalju. Na taj način, svako ljudsko biće postaje svojevrsan "test", odgor na pitanje ili na **novu premisu za svet**- npr.šta bi se desilo lekaru, pravniku, pilotu, profesoru-kada bi morali da budu deo društva u kojem je svaka druga osoba član nekog kulta (Ostavljeni, Nadzirači..)

U Ostavljenima se tako, svako izmeni u meri da ostaje isti, ali drugačiji za jedan deo svoga bića koje je promenjeno ili obeleženo nestankom drage osobe, zato što je dva procenta čovečanstva nestalo prilikom neobjašnjivog "naglog odlaska".. Taj fenomen fundamentalno menja matrice ponašanja i civilizacijske obrasce postojanja, kako ih mi poznajemo. Nešto slično, iako se radi o dokumentarnoj formi, vidimo u mini -seriji Divlja, divlja zemlja (*Wild, wild country 2018*). U zatvorenom društvu i koloniji u Oregonu koje predvodi guru Ošo (*Osho*)- postoje sve profesije potrebne za civilizovan život. Lekar, pekar, apotekar, policajac, pravnik, fitnes trener i gradonačelnik, izgledaju isto kako bismo ih videli i u većinski konvencionalnom društvu, osim jedne karakteristike-svi su obučeni u narandžasto. Sva ta, uslovno rečeno, "normalnost" koju svi oni emaniraju. postaje deo neke nove realnosti, jer se oni i zovu sasvim istočnjački (svi imaju indijska imena), dok im je izgled sasvim zapadnjački.

No, vratimo se na seriju Ostavljeni. Tokom tri sezone ovog serijala koji su razvili Tom Perota (*Tom Perotta*) i Dejmon Lindelof (*Damon Lindeloff*), posmatramo, da parafraziramo Boru Ćosića-"ulogu moje porodice u svetskoj depopulaciji". Posle nestanka dva procenta stanovništva, svet pati od pandemije kultova. Njihova pojava vezana je isključivo za nerazumevanje samog događaja, koji nauka ne može da objasni. Čim neka od tema vezanih za smrtnost, postane preteška za naučno objašnjenje, ljudi potraže objašnjenje u veri. Nešto slično dešava se tokom pisanja ovog rada, tokom pandemije korona virusa, koji će verovatno, do pronalaska vakcine, stvoriti po koji kult. Nemogućnost nauke da objasni našu konačnost je tema cele porodice serija koje imaju za premisu našu frustraciju pritodnim krajem stvari i tehnologijom kojim se borimo protiv prirodnog kraja. . "Zašto sam izabran da preživim?"- je

validno pitanje koje postavlja svaki od junaka ove serije, kao i pitanje zašto su drugi izabrani da ne žive.

Sam tok serije se nikada ne razvaja od ovog tematskog sklopa. Svaki od likova preispituje svoju veru po nekoliko puta, dok lik Džastina Terua (*Justin Theroux*), Kevin, prolazi kroz celokupnu Hristovu pasiju, sa jasnim referiranjem na Nazarećaninovo poreklo, put, misiju i žrtvu.

Sama tema smrtnosti opisana je u svakoj religiji, ali se u Ostavljenima na pitanje šta postoji posle kraja, odgovara- a šta ako ništa ne postoji i sve su religije samo način da se objasni neobjašnjivo, kako bi nam svima bilo malo lakše... Svaki je lik, svaki pojedinac tada testiran na svoj odnos prema kraju i način na koji se bori sa "novim normalnim".

U šestoj epizodi, treće sezone serije Ostavljeni, lik sveštenika Meta (*Christopher Eccleston*) se odlučuje na putovanje u Australiju i potragu za mesijom Kevinom. U potrazi učestvuje troje, Kevinova bivša žena i najbolji drug i sused. Jasna je referenca na Tri kralja i Bibliju.

Met će tokom puta upoznati čoveka koji se predstavlja kao Svevišnji i na trenutak poverovati u sopstveno spasenje. Međutim, čim taj jedan trenutak vere prođe, on će prijaviti policiji lažnog proroka i tako suštinski, nauku prepostaviti veri. Lindelof i Perota nikada, niti u jednoj sceni, ne odustaju od *quad errat demonstrantum*, a to je da će svaki i najkraći dijalog u seriji biti suštinski o onome što je emotivna tema. Emotivna tema kao podtekst svake rečenice. U ovom slučaju bi ona u Ostavljenima glasila-kraj po sebi predstavlja spasenje.

Realnost koja je promenjena od one koju poznajemo u samo jednoj svojoj karakteristici, postaće krunski važan dokaz, za ovu kategorizaciju, ako analiziramo seriju Crno ogledalo.

Seriya Crno ogledalo je započela 2011 godine i vrlo brzo uspela da pronađe široku fan bazu. Ako je posmatramo usko žanrovski, to izgleda čudno, da jedna serija iz žanra naučne fantastike bude toliko popularna. Kao i već pomenuti-Ratovi zvezda, ova serija nadrašta okvire žanra zahvaljujući svojoj široko postavljenoj premisi-**kako se tehnologijom boriti protiv smrti?**

Svaka epizoda serije Crno ogledalo, stavlja određeni lik u situaciju da sumnjajući u sopstveno postojanje kao smisleno, posegne za tehnologijom kao odgovorom ka nekom novom postojanju, koje je bolje i utopijsko ili češće gore ili distopijsko. Niz je primera. Prva epizoda druge sezone-"Odmah se vraćam" (*Be right back*). Marta, posle iznenadne smrti svog supruga Eša, kupuje usluge intuitivnog interfejsa smeštenog u identičnu repliku tela njenog muža. Tehnologijom se izaziva Smrt ili arhi-neprijatelj i na trenutak izgleda kao da čovečanstvo ima način da pobeđi tehnologijom i softverskim alatima. Njen privid života kakav je imala sa mužem, ubrzo postaje košmar, jer ništa ne može da zameni sticanje zajedničkog iskustva.

Svaka osoba, smeštena u novu realnost, u svet tehnološki toliko razvijen, da može da pobeđi konačnost, postaje i mesto večitog mučenja za one koji su počinili hibris izazivanja božanskih ingerencija.

To se u seriji Crno ogledalo , vidi i doslovno kao u šestoj epizodi četvrte sezone, pod naslovom "Crni Muzej" (*Black museum*), kada vlasnik koji je do tada preuzimao ulogu Boga zarobljavajuću duše u trenutku najvećeg bola - postane večno zarobljen u trenutku sopstvene smrti na električnoj stolici.

III Elementi Produkcione Biblije

U ovom poglavlju bavićemo se elementima produkcione Biblije. Sam naziv je odomačen u proizvodnji serijskog programa i predstavlja način da se kroz opis elemenata pojasni struktura serije.

Spekulativni scenario je nekada u Hollywoodu bio nešto čega se svaki pisac stideo. U vremenu sigurnih žanrovskih obrazaca, pisci su krili da rade na spekulativnom scenariju zato što autorstvo nije bilo na ceni, već oni koji su baratali obrascima melodrame, detektivskog noir-a ili komedije. Struktura je dakle bila uslovljena onim što se prodaje i šta je publika mogla do besvesti da konzumira. Menjali su se neki elementi u dramaturškom smislu, ali svi elementi odjednom-nikako.

Produkciona biblija ili osnovni dokument predstavlja ili doslovno-prodaje seriju prikazujući njene prodajne prednosti. Evo elemenata produkcione biblije kako će oni biti definisani u ovom radu:

- **NASLOV I SLOGAN (*TITLE AND TAGLINE*).**
- **BROJ EPIZODA (*NUMBER OF EPISODES*).**
- **ŽANR (*GENRE*)**
- **UVOD, SINOPSIS (*INTRO*)**
- **IDEJA I TEMA (*IDEA AND THEME*)**
- **STIL I ATMOSFERA (*GENRE, STYLE AND ATMOSPHERE*)**
- **LIKOV I (*THE CHARACTERS*)**
- **TRI RELEVANTNA PITANJA POSTAVLJENA GLAVNIM LIKOVIMA(*THREE RELEVANT QUESTIONS TO THE MAIN CHARACTERS*)**
- **UNIVERZUM (*THE UNIVERSE*)**
- **ARENE/GLAVNE LOKACIJE (*ARENAS/ MAIN LOCATIONS*)**

- **VREME (TIME)**
- **NASLOVNA SEKVENCA (TITLE SEQUENCE)**
- **MUZIČKI UNIVERZUM I MUZIKA (SOUND UNIVERSE AND MUSIC)**
- **TOK SERIJE (THE COURSE OF THE SERIES)**
- **DRAMATURGIJA (DRAMATURGY)**

Produkcionska biblija je vodič kroz seriju i u njoj se nalaze i skrivani odgovori na pitanja koja će biti postavljena u samom serijalu.

Tajni element je ono što produkcioni bibliju čini tako korisnom. Neke stvari o likovima, svetu i pokretačkoj mašini NIKADA neće biti napisane u epizodi. Evo zabavnog i super transparentnog primera onoga o čemu govorimo: U HBO-ovoj Game of Thrones postoje određene „tajne“ o glavnim likovima. Jedina osoba koja je znala ove tajne bio je autor knjige George RR Martin. Jedan od razloga što su David Benioff i D.B. Weiss osvojili prava na šou je taj što su ispravno pogodili te tajne. Te su tajne tada postale deo biblije emisije. Što će reći, oni su dali ton priči. Oni koji su gledali, to nisu znali¹⁷

Svaki od elemenata možemo posmatrati kao podjednako važan i u narednim redovima ćemo razjasniti ove tematske celine, svaku za sebe.

3.1.1. Naslov i slogan

Evo kako Robert McKee razmišlja o naslovu.

"Čeljusti (*Jaws* 1975) imenuje lik, postavlja priču u divljini i daje nam za temu-čovjek protiv prirode, u žanru Akcija / Avantura. Kramer protiv Kramera (*Cramer Vs. Cramer* 1979) imenuje dva lika, temu razvoda i kućnu dramu. Ratovi zvezda (*Star Wars* 1977-) sadrži u naslovu epski sukob galaktičkih ratnika.

---

¹⁷ The secret element is what makes the pitch bible so useful. Some things about the characters, the world, and the story engine will NEVER be spelled out in an episode. Here is a fun and super transparent example of what I'm talking about:

In HBO's Game of Thrones there are certain 'secrets' about main characters. The only person who knew these secrets was book author George RR Martin. One way writers David Benioff and D.B. Weiss won the show rights was by correctly guessing those secrets. These secrets then became part of the show's bible. Which is to say, they informed a ton of the story. Though nobody watching knew them. (<https://www.studiobinder.com/blog/tv-show-pitch-bible-template/#The-TV-show-pitch-bible>)

Persona (*Persona 1966*) predlaže glumu psihološki problematičnih likova i teme skrivenih identiteta. Slatki život (*La Dolce Vita 1960*) svrstava nas u dekadentno okruženje među gradskim bogatašima. Venčanje mog najboljeg prijatelja (*My best friend's wedding 1967*) već samim naslovom uspostavlja likove, sredinu u kojoj se dešava priča i romantičnu komediju. Naslov, naravno, nije samo marketinško pitanje.. Kao što je legendarni Hari Kon (*Harry Cohn*) jednom primetio, "MOGAMBO je užasan naslov. MOGAMBO, u kojem igraju Klerk Gebl (*Clark Gable*) i Ava Gardner (*Ava Gardner*), je proketo dobar naslov."¹⁸

Naslov dakle određuje i biće prvo što će ljudi uočiti.

Na svom predavanju na FDU, 2012 godine, Piter Bogdanović (*Piter Bogdanovich*), ispričao je priču o tome kako je pozvao Orsona Velsa (*Orson Welles*) da pročita scenario njegovog novog projekta pod naslovom Mesec od papira (*Paper Moon 1973*) i da mu kaže šta misli o tome. Orson mu je preko telefona odgovorio samo da je naslov toliko dobar, da ne mora ni da snimi taj film. Samo nek napravi poster i okači ga.

Slogan (*tagline*) i kako doći do zaista pamtljivog...

"Onda kada ste mislili da je sigurno da se vratite u vodu...Čeljusti 2"¹⁹

Kad smo već uveli film Čeljusti u ovom poglavlju, da ostanemo na primeru istog kada je u pitanju i slogan.

Slogan je pamtljiva fraza kojom se koristimo tokom celog marketinga filma ili serije. Slogan dakle sadrži u sebi ono zbog čega idemo u bioskop, zbog čega čekamo novu epizodu. To "ono" što je u slučaju Čeljusti-strah.

---

¹⁸ JAWS names a character, sets the story in the wilds, and gives us the theme, man against nature, in the Action/Adventure genre. KRAMER VS. KRAMER names two characters, a divorce theme, and Domestic Drama. STAR WARS titles an epic conflict of galactic warriors. PERSONA suggests a cast of psychologically troubled characters and a theme of hidden identities. LA DOLCE VITA places us in a decadent setting among the urban rich. MY BEST FRIEND'S WEDDING establishes characters, setting, and Romantic Comedy.

A title, of course, isn't the only marketing consideration. As the legendary Harry Cohn once observed, "MOGAMBO is a terrible title. MOGAMBO, starring Clark Gable and Ava Gardner, is a great f. . . ing title."

(Meki, Robert (McKee, Robert): *The story, substance, structure, style and principles of screenwriting*, Methuen, 1998. Str.348.

¹⁹<https://www.indiewire.com/2012/07/just-when-you-thought-it-was-safe-to-go-back-in-the-water-celebrate-july-4th-with-vintage-jaws-reviews-129664/>

U ovom se radu se ne bavimo, osim nekoliko primera i domaćim serijalnim programom, pre svega zbog nedostatka literature koji postoji na temu domaćih serijskih programa. Na platformi IMDB lakim pregledom uviđamo da se produkcije čak i ne trude da na tu platformu postavе slogane kojima bi privukli publiku. Da li zbog hiperprodukcije ili brzine kojom se snima, ne možemo naći primere za dobre slogane. Jednostavno ih nema.

U tom smislu, domaći serijski program biće zastupljen u daljim delovima rada, tamo gde se približio produkciji tv serija u svetu.

3.1.2. Broj epizoda

Epizoda je ono što razlikuje film od serijalnog programa. Naime, ako je dramaturška revolucija serijskog programa nastupila onda kada su likovi počeli da se sećaju sopstvenih iskustava iz prethodnih epizoda, rodio se i autentični serijalni program.

Serijska za razliku od filma, ima svoj univerzum po kome se junaci kreću u svim pravcima (o univerzumu ćemo u kasnijem poglavlju govoriti više), dok se u filmu, jer je ograničen svojim krajem i celovečernjom formom, očekuje da se radnja završi.

Kada govorimo o broju epizoda, pomenućemo osnovnu podelu na mini serije i na serije. Mini serija u svojoj strukturi ima događaj koji je moguće opisati u nekoliko epizoda i onda, kada se taj događaj desi, gotovo je. Serija, sa po dvadesetak epizoda, kreće se u svim pravcima u odnosu na taj jedan događaj. Tamo gde mini serija staje, serija počinje.

"Osnovni prototipovi kompleksne televizije pojavili su se devedesetih godina, postavljajući precedente koje su kasnije serije usvajale i rafinirale. Kultna serija *X Files (1993-2018)* predstavlja ono što bi se nazvalo holom slave kompleksnosti narativa. Međuigra između zahteva serijskog i epizodnog programa-često oscilira između forme dugačkog luka narativa i samostalnih epizoda."²⁰

Svakako da se ova igra i narativna struktura može u serijskom programu voditi i paralelno i nema samo jednog principa po kome će vas priripovedanje uvući u svet junaka. Svakako da kreatori serije koja se zasniva na rušenju aviona koji pada na pusto ostrvo (serija *Izgubljeni*), nisu mogli da predvide dokle će dobaciti luk priče i gde će se on završiti. Serija *Izgubljeni (Lost 2004-2010)* ima 121 epizodu i događaje u rasponu od nekoliko decenija pre pada aviona, do događaja koji se dešavaju nekoliko meseci posle pada. Pravci u kojima scenaristi vode priču često su nepoznanica i samim kreatorima, ali kada uvedete toliki broj likova, koliko uvodi serija *Izgubljeni* još u pilotu, onda je sigurno da će broj epizoda biti enorman.

"Čak i kad visoko serijalizovani program razvuče svoje zaplete i lukove preko cele sezone, producenti zamisle svaku epizodu kao diskretnu narativnu jedinicu koja sledi

---

²⁰ Mitel, Džejson (Mittell Jason): *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015. Str. 18

ustanovljene norme televizijskog vremena. Efektivno pripovedanje koristi epizodično vreme na ekranu da bi izazvalo reakciju gledaoca kao u seriji Alijas (*Alias 2001-2006*) i njenim ritualno napetim krajevima (*clifhangers*):producenti su podelili priču na klasičnu četvoročinu strukturu, ali su prebacili završni čin svake epizode u prvih deset minuta iduće epizode. stvarajući tako privlačni most između dve epizode, ali i dalje nudeći (odloženi) rasplet većine individualnih zapleta."²¹

Možda jedan od boljih primera zašto broj epizoda nije predvidiv je primer serije Sopranosi. Kreator Dejvid Čejks, kaže da je on želeo da stvara kratke filmove o svojim likovima ali su duže lukove i serijalnost priče odgovorni producenti, koji su ga gurali u tom pravcu.

"Sopranosi diskretno kompiliraju epizodnu strukturu sa većim, tematski unifikovanim i manje vođenim zapletom-sezonskim pristupom."²²

3.1.3. Žanr

Žanr i spisak principa po kojima funkcioniše, oduvek je bio polje na kome su se sukobljavali talenat i netaleat. Jednu od najboljih definicija pravila, njihove potrebe, izgovorio je na jednom predavanju profesor Jovan Hristić, govoreći o klasicizmu:"Pravila žanra su za jedne izazov, dok su za druge izgovor".

Ovde se misli na to da se istih pravila pridržavaju i Kornej i njegovi epigoni. ali rezultat izostaje da bude isti kod svih. Ovde ćemo se ovde osvrnuti na žanr u smislu kako ga vidi Rafaela Moan (*Moine, Raphaëlle*), kada piše o tome kako ga filmska industrija definiše.

"Drugim rečima, horizont opšteg očekivanja filma određuje dva režima generičnosti, režim onog ko predstavlja i koji predlaže i režim gledalaca koji je na raspolaganju. Stoga se dešava da režim gledalaca ne odgovara uvek režimu predstavljača. U ovom slučaju generisana, razočarana očekivanja onemogućavaju pravu interpretaciju filma ako ih ne podrži drugi sistem interpretacije: na primer, veliki broj gledalaca Tanke crvene linije (*Thin red Line, Mallick, 1998*), koji je imao svoju premijeru ubrzo nakon uspeha ratnog filma Spasavanje redova Rajana (*Saving Private Rian, Spielberg, 1998.*) pohrlio je u bioskope.. Očekivanja publike. što zbog ove vremenske blizine i zbog toga što

²¹Mitel, Džejson (Mittell Jason): *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015.Str. 26

²² Mitel, Džejson (Mittell Jason): *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015.Str. 30.

bi poster i tema filma mogli to nagovestiti - naveo je publiku da pomisli, da će gledati čist žanrovski film - ratni film. Kao što sam i ja mogla videti po nezadovoljnim i nestrpljivim reakcijama u sali (očekivana radnja filma je izostala) desilo se to da je nezadovoljna publika izlazila iz bioskopske sale. Prilagođavanje dva režima-predloga ili obećanja filma i publike koja je u drugom režimu na raspolaganju, , oba u neskladu, nije bilo moguće obaviti naknadno. Obećano je izostalo. "23

Žanr u smislu obećanja gledaocima, dakle, treba da ispostavi gledaocima obećano. Jedna od banalnih definicija opere, koja je po žanru uglavnom melodrama je: sopran i tenor se vole, dok im bariton smeta. Jasno je da su u žanru melodrame sopran i tenor obično iz dva različita staleža (Dama sa kamelijama), dok je bariton-zlikovac, onaj koji se pojavljuje kako bi omeo tu nedozvoljenu stalešku ljubav ili ono što francuzi zovu meزالijansom²⁴ ili neprihvatljivim međustaleškim brakom. Ovakav dramaturški obrazac pronalazimo i u jednom od najvećih filmskih hitova pod nazivom Titanik (*Titanic 1997*). Nedozvoljena veza u dramaturškom smislu ili meزالijansa, prikazana je u ovom filmu i doslovno-putnici koji se vole nalaze se u različitim putničkim klasama. Iz melodrame nadalje nastaje istorijski žanr pod nazivom triler. Triler poseduje sve elemente melodrame , samo su ulozi veći i u pitanju je uvek- "život ili smrt" situacija. U trileru se pojačava motiv "ugrožene nevinosti", koju ugrožava zlikovac (*villain*) i sve to se dešava sa ciljem da bismo u gledaocu izazvali fizičku reakciju bržeg lupanja srca. Primeri za ovakve dramaturške motive u filmovima i serijama su mnogobrojni. Naime, skoro po pravilu žrtve u trilerima su nestale devojčice, retko su to dečaci, a još ređe -odrasli muškarci.

Žanr dakle, u bibliji jedne serije treba da prati ono što će biti obećano gledaocu. Postoji, naravno i još jedna odrednica, a na nju ukazuje Skot King(*Scott King*) u svojoj knjizi- Sinopsis:Vodič i uputstva za korišćenje sinopsisa u stvaranju priče²⁵.

---

²³"En d'autres termes, l'horizon d'attente générique d'un film est déterminé par deux régimes de genericité, un régime auctorial, qui propose, et un régime spectatorial, qui dispose. Il arrive donc que le régime spectatorial ne rencontre pas le régime auctorial. Dans ce cas les attentes génériques, déçues, rendent impossible l'interprétation du film, si elles ne sont pas relayées par un autre système d'interprétation: par exemple un certain nombre de spectateurs de *La Ligne rouge* (Mallick, 1998), qui est sorti sur les écrans peu de temps après le succès du film de guerre *Il faut sauver le soldat Ryan* (Spielberg, 1998), s'attendaient, en raison de cette proximité temporelle et parce que l'affiche et le thème du film pouvaient le laisser penser, à voir un film de genre – un film de guerre. Comme j'ai pu moi-même en juger par les réactions mécontentes et impatientes de la salle (l'action attendue ne venait pas), suivies de nombreux départs, le réglage des régimes auctorialet spectatorial, qui était inadéquat, n'a pu se faire par la suite."Moan, Rafaela (Moine, Raphaëlle) : *Filmski žanrovi*, Clio, 2006. Str.102

²⁴ Mésalliance (<https://www.merriam-webster.com/dictionary/mésalliance>)

²⁵ Story Pitch: The How To Guide For Using A Pitch To Create Your Story (*CreateSpace Independent Publishing Platform; 1 edition, June 21, 2017*)

King u svojoj knjizi ide dalje i naglašava da je prva podela pre definisanja žanra, podela na starosne grupe ili starosna struktura kojoj se obraćate definišući ton sinopsisa, pa samim tim posledično i same biblije. On kaže:

“Ono što definišemo pre žanra jeste grupisanje po godinama čitalaca sinopsisa. Tako postoji pet glavnih starosnih grupa:

- dečija
- srednja grupa
- adolescenti
- mlađi odrasli
- odrasli

Dečije knjige su uglavnom do trećeg razreda osnovne škole i to su uglavom slikovnice, priče i uglavnom sve knjige prilagođene uzrastu do osam godina života ili mlađima. Od osam do dvanaest godina ulazimo u srednju grupu...u njima ćete naći nasilje, ali ne i stravične prizore....retko ćete videti i romansu i njihov sadržaj se uglavnom bavi porodicom.....Adolescentska grupa je od trinaest do osamnaest godina. Likovi iz čije vizure pripovedamo su tek oko godinu dana stariji od pripadnika grupe...u njima ima nešto seksa, ali ga uglavnom ne vidimo na ekranu, likovi otkrivaju svoju psihu....Grupa mlađi odrasli je stvorena kako bi se premostio jaz između grupe adolescenata i grupe odraslih. Teme je uglavnom osamostaljivanje, seksa i nasilja ima u nekoj meri. Grupa odraslih obuhvata sve ostalo.”²⁶

Za dalje definisanje žanra, King savetuje da se samo krene dalje, nastavljajući od ove baze:

“Kada znate uzrast vaše publike, možete nastaviti sa mešanjem i to sa različitim žanrovima. Na primer možete da pišete adolescentsku fantaziju ili da malo postarite likove i da dobijete fantaziju za mlađe odrasle.Zato što su sadržaj i teme toliko različiti za ove dve starosne grupe, fantazija za decu će biti tematski i sadržajno, takođe, vrlo različita od fantazije za ove prve dve grupe.”²⁷

Žanr je u današnje vreme teško odrediti jer se menja, pa King navodi jedan niz žanrova onako kako ih je sakupio sa raznih platformi koje prodaju sadržaje, a definišu žanr, kako bi publika znala tačno šta kupuje.

Njegova lista skupljena je sa Barns i Nobla (*Barnes and Noble*), Amazona, Koboa i BISAC-a (*Book industry Subject and Category*).

²⁶ Story Pitch: The How To Guide For Using A Pitch To Create Your Story , str.41,42. Prevod D. Mihajlović

²⁷Ibid.

Ona se sastoji iz sledećih žanrova:

- Naučna fantastika. Fantastika koja ima za temu budućnost, tehnologiju, alternativne istorije ili nauku uopšte. Ovi tipovi priča se često fokusiraju na društvena ili politička dešavanja
- Fantastika. Fikcija koja u sebi sadrži neki elemenat natprirodnog ili magičnog elementa koji ne postoji u pravom svetu. Ove se priče mogu dešavati na Zemlji ili u nekom sasvim izmišljenim svetovima.
- Romansa. Fikcija koja za temu ima likove koji su zaljubljeni. Tradicionalno su u pitanju srećni krajevi.
- Misterija/kriminal. Fikcija u kojoj postoji zločin ili serija zločina koje protagonista hoće da reši.
- Istorijski žanr. Fikcija koja se dešava u prošlosti stvarnog sveta.
- Fikcija koja teži da izazove osećaj uzbuđenja i napetosti.
- Horor. Fikcija koja teži da izazove osećaj straha ili groze.
- Erotika. Fikcija koja teži da erotski uzbudi.
- Humor. Fikcija koja teži fizičkom izražavanju emocije smeha.

U daljem tekstu, King kaže da je dalje mešanje žanrova lako:

“Ukoliko želite da imate emotivni odnos dvoje ljudi koja se dešava na svemirskom brodu dobićete naučno-fantastičnu romansu. Ako imate priču o dvoje ljudi zarobljenih na svemirskom brodu koji žele da ubiju jedno drugo, dobićete naučno -fantastični triler ili horor.”²⁸

Sam naziv, kada je u pitanju žanr se u današnjoj konzumaciji sveo na ispunjenje očekivanja gledalaca, njegova definicija varira zbog svog dinamičkog razvoja, ali je jedno sigurno-gledalac vam veruje na reč i na vama je da li ćete proizvesti iznevereno očekivanje ili ćete ispuniti obećanje.

---

²⁸Ibid.

3.1.4. Sinopsis, intro, trailer atmosfere

Uvod u snimanje ili početak bi se dao poistovetiti sa trejlerom, kao i sa tekstom sinopsisa koji predstavlja glas naratora (*voice over*) u istom.. Trejler predstavlja prvi susret gledaoca ili producenta sa materijalom i da bi se do njega došlo, često se pribegava izradi takozvanog trejlera atmosfere (*mood trailer*). To je siže sa prigodnim slikama, ali nije samo to.

Uvodno poglavlje, međutim, ako ga razumemo kao trejler treba da nam pokaže i definiše osnovne datosti dramske radnje. Datostima definišemo radnju putem osam pitanja:

- Ko?
- Kad?
- Gde?
- Šta?
- Prema kome?
- Kako?
- Zbog čega?
- Zašto?

Iako ovaj spisak pitanja, koja su na nemačkom počinju sva na slovo W, pa ih Nemci zovu *Sieben W*, često dovodimo u vezu sa definisanjem dramske radnje, ona se najočiglednije očituju u trejleru. Trejler ima kao obavezu da u po jednoj rečenici, ne više od toga, odgovori na ova pitanja, vrlo konkretno i jasno i uvede nas u dalju priču.

Kada su ova pitanja nedefinisana, publika ne zna o čemu se radi i teško prati radnju, radnja postaje pasivna, “šlajfuje” i teško je naterati nekoga da nastavi sa gledanjem.

Šekspir, najveći dramski genije potroši uvek nekoliko prvih scena kako bi dao odgovore na ta pitanja. Razumevajući šta je dramski zadatak svake scene, on recimo u drami “Vesele žene Vindzorske”, ni ne uvodi protagonistu Falstafa u prve tri scene, dok ne postavi scenu i opiše **KO** je Falstaf, **GDE** je i **ŠTA** radi po Vindzorskoj šumi.

Hajde ovde da analiziramo jedan primer.

Film Umri muški (*Die Hard 1988*), ima trejler koji možda najplastičnije opisuje sam film. Prva rečenica njegovog uvodnog trejlera glasi:

“Na Božićno veče 1988, njujorški detektiv Džon Meklejn, pristizhe u Los Anđeles u nadi da će se pomiriti sa suprugom od koje je rastavljen”²⁹

Prva rečenica dakle odgovara na četiri pitanja, **kad** (Božićno veče), **ko** (njujorški detektiv) stiže **gde** (u Los Anđeles), **zbog čega** (da sačuva porodicu, pomiri se sa suprugom). Ovaj trejler nam dakle, u samoj jednoj rečenici postavlja i redosled kojim publici treba “servirati” informacije. Mi smo dakle naučeni da priče slušamo kao bajke i zato nam je i potrebno da one počnu osnovnom postavkom scene. Kada je scena postavljena i jasno nam je **ko šta radi gde i sa kojim motivom (zbog čega)**, možemo dalje u priču.

Ono što vidimo i na ekranu u atmosferskom trejleru, treba da prati i da pokazujemo tačno one kadrove koji nam vizuelno odgovaraju na ova pitanja.

Idemo dalje.

“Umesto toga, moraće da je spasava.”³⁰

Sad već prelazimo na odgovor na pitanje **šta** radi protagonista koga smo odredili u prvoj rečenici. Dalje. **šta** rade antagonisti...

“U okviru nebodera visoko iznad grada, dvanaest terorista je objavilo rat.”³¹

U nastavku se definiše **kako** to rade antagonisti-

“..koji su briljantni , koliko i nemilosrdni.”³²

U nastavku se definiše **zašto**, da bi ispao herojskim činom spasao sve-

---

²⁹ On Christmas Eve 1988, New york cop **John McClane** arrives in Los Angeles intending to reconcile with his estranged wife: Instead, he is going to save her. Within the Skyscraper High above the City, twelve terrorists have declared War. The are brilliant as they are ruthless. Now, the last thing Maclane wants-is to be a hero, but he does not have a choice. He is an easy guy to like..and a hard man to kill. (<https://youtu.be/jaJuwKCmJbY>)

³⁰ Ibid.

³¹ Ibid.

³² Ibid.

“Sada, poslednja stvar koju Meklejn hoće je-da bude heroj, ali nema izbora.”³³

Zašto je definisano, kao i **prema kome** treba da ispadne heroj-prema teroristima. Na kraju, **kako** to protagonista radi...

“On je čovek koga je lako voleti...i teško ubiti”³⁴

Što tiče pisanja *story pitch*-a ili sinopsisa- (iako ovaj prevod nije najsrećniji, objasniću zašto ga koristim u narednim rečenicama), mi njime pružamo informacije o priči, ali i o stilu, žanru, tonu i ostalim elementima biblije.

U njemu je dakle sadržana esencija priče i zato je on toliko važan.

Par reči o prevodu na srpski jezik. *Story pitch* nije doslovno sinopsis ali jeste sinopsis sa dodatnim "začinima" koji nam predstavljaju ne samo tok radnje već i još nešto. Sinopsis u prevodu na naš jezik jeste sažetak. Na latinskom abstrakt. U engleskom jeziku se pravi još jedna distinkcija, a to je između reči *summary* i *synopsis*. Ova druga za razliku od prve mora da sadrži i kraj radnje, dok je prva generalno nabrajanje događanja.³⁵

Zašto se ovde bavimo prevodilačkom nedoumicom?

Zato što sinopsis ili *story pitch* i sažetak (nabrajanje događaja) , jednostavno- nisu isto.

Sinopsis dramskog dela nije puklo i kratko **sumiranje** događaja i obrta u zapletu. On mora da izvire iz teme, ideje i još jednog termina koji ćemo kasnije objasniti-emotivne teme ili nad teme.

Sinopsis treba da definiše protagonistu i antagonistu, njihove radnje i ciljeva i način na koji do njih dolaze, u nekoliko rečenica, ali ni to nije dovoljno za predavljanje dramskog dela, kao što je serija. On mora da prikaže temu, ton, žanr, kao i stil kojim će odisati serija. Nije zato čudno što se u Lulu, na najvećem evropskom sajmu serija , održava više pičeva serijskog programa, gde učesnici imaju 7 minuta da predstavljaju svoje serije (zajedno sa prikazivanjem *mood trailer-a*) a nagrade za najbolje pripovedače idu i do 50 000 eura. Za najbolju prezentaciju ili *pitch*.

---

³³ Ibid.

³⁴ Ibid.

³⁵ <https://www.merriam-webster.com/dictionary/synopsis>

Šta sve govori dobar sinopsis?

Citat iz knjige Skota Kinga glasi:

"Da biste napisali *story pitch*, morate da razmotrite i druge elemente koji informišu o priči, a to su : žanr, ton i tema. Žanr se bavi i pričom koju želite da ispričate. Na mnogo načina, to je ram vaše priče i uticaće na izbore koje ćete praviti kao pisac kako biste se susreli sa očekivanjima gledalaca.

Razmotrimo rečenicu ispod:

- Hejden je pritisao prekidač u ormanu više puta, ali se svetlo nije upalilo..

Ovde postoji zrno sukoba. Hejden hoće svetlo, ali prekidač ne radi. Mi više i izvan toga i ne znamo o tome šta će se desiti. Znajući žanr priče, pomoći će nam da informišemo čitaoca o tome šta se dešava.

Ako bi priča o Hejdenu, bila komedija, sve su šanse da će scena voditi ka tome da ga udari struja dok pokušava da popravi svetlo ili će se desiti neka situacija iz *sitcom*-a gde će završiti zatvoren u ormanu i čuti neki razgovor koji nije trebalo da čuje.

Ako bi Hejden bio u nekoj horor priči, ovo bio trenutak kada Hejden pronalazi mrtvo telo ili ga napada neko stravično biće"³⁶

Dakle, ako se vratimo sinopsisu gorepomenutog filma, imamo sve odgovore, servirane pravim redosledom, na svih osam pitanja i još sa dodatkom opisa likova u samo par reči koje nam govore: da je reč o nevoljnom heroju koga je lako voleti, ali teško ubiti.

Savršenstvo u minimalističkom pripovedanju.

Uvodno poglavlje predstavlja dakle, sinopsis ili *story pitch* za celokupnu strukturu koju ćemo kasnije stvoriti. Sinopsisu se često treba i vraćati, jer će on tokom pisanja biti svetionik koji će nas držati na putu ka obali kada se nađemo u mrklom mraku. Čak i kada se izgubi taj put u moru novih događanja i skretanja zapleta, svetionik sinopsisa mora nastaviti da gori u noći.

---

³⁶Story Pitch: The How To Guide For Using A Pitch To Create Your Story (*CreateSpace Independent Publishing Platform; 1 edition, June 21, 2017*)Str.3

3.1.5. Ideja i tema

U engleskom jeziku nailazimo na reči koje su sinonimi za reč tema, u izobilju. Tako sve reči kao što su *subject*, *topic* i *theme* na srpski jezik uglavnom prevodimo kao -tema. Međutim u ovom ćemo poglavlju govoriti pre svega o tome šta je tema u dramskom smislu i kako se ona učitava u svaki dijalog koji likovi izgovaraju. Likovi dakle, ne treba nikada da prepričavaju zaplet u svojim dijaloškim razmenama, ali o čemu onda oni **zaista** govore, ako već ne treba da razgovaraju o zapletu?

Likovi uvek i u svakom dijalogu koji vode na ekranu, opsesivno govore o temi. Tema je ono što svaki veliki filmski dijalog koga se sećamo i citiramo čini da zvuči kao da je veći od života, a nije razgovor o zapletu.

Šta o temi dramskog dela kaže Hugo Klajn:

"Pošto je zabeležio svoje prve utiske, reditelj prelazi na utvrđivanje teme komada. Naziv "tema" upotrebljava se u literaturi i pozorištu u raznim značenjima. Najčešće se govori o raznim temama u istom delu, na primer u Romeu i Juliji o temi ljubavi, o temi porodične svađe (između Montekija i Kapuletija), temi uspavlivanja itd. Mi pod temom, ako ništa drugo nije rečeno, podrazumevamo glavnu ili osnovnu temu, a ne sporedne i pojedinačne, ono o čemu celo delo govori, dakle u Romeu i Juliji temu ljubavi. [Pored izraza tema upotrebljavaju se i termini: "motiv" za pojedinačne teme; "siže", čime se obično obeležava nešto što je više konkretno i detaljisano (tako bi u Romeu i Juliji siže bio: tragična sudbina ljubavnika do kije dovodi neprijateljstva među njihovim porodicama). Još više pojedinosti obuhvata naziv "fabula": to je veoma sažet sadržaj, lanac najvažnijih događaja koje glavna lica komada prouzrokuju i na koje reaguju. "Osnovno zbivanje", najzad, ujedinjuje glavnu radnju i glavnu protivradnju. (Osnovno zbivanje u Romeu i Juliji obuhvata i njihov napor da se sjedine i mere njihovih roditelja da to spreče.) Tema je, međutim, naprosto predmet o kojemu se govori u delu, na koji se siže, fabula, zbivanje odnose.]

Tema komada obično je izražena u samom naslovu: u Gogoljevu Revizoru strahovanje od revizora, u Nušićevu Pokojniku proglašavanje živog čoveka za pokojnika, u Krležinim Gospodi Glembajevima - glembajevština, u Hamletu - hamletovština, u Molijerovom Tvrđici - tvrđičenje, u Tartifu (čiji je podnaslov "L'Imposteur") licemerstvo ili "tartiferija". Slično je tema u Neprijateljima Maksima Gorkog neprijateljstvo između radničke i kapitalističke klase i kao njegova najvažnija i tada najaktuelnija manifestacija, neprijateljstvo prividnih prijatelja kao što je Zahar Bardin; u Malograđanima malograđanština, u Šumi Ostrovskeg nečovečno, šumskim zverima slično postupanje feudalnokapitalističkih gospodara.

Gde nam naslov ne daje dovoljan odgovor na pitanje o temi, možemo podatke za tačnije određivanje teme potražiti u eventualnom podnaslovu. Tako podnaslov Tartifa "varalica" (L Imposteur) kazuje da je predmet te Molijerove komedije pretvornost, ono što se, otkako je taj lik postao popularan u svetu, naziva "tartiferija". Tako "mletački crnac", podnaslov Otela, upozorava da ta Šekspirova tragedija nije samo tragedija ljubomore, da se njom tema ne iscrpljuje, nego da i Otelovo crnaštvo čini sastavni deo u njoj obrađenog predmeta.

Ali pri formulisanju teme nipošto se ne smemo zadovoljiti mehaničkim ponavljanjem naslova ili podnaslova. Kao u primeru Tartifa, tako je i za Hamleta nedovoljno reći da mu je tema "hamletovština" ili za Gospodu Glembajevu "glembajevština", jer time još nikako nije rečeno u čemu je upravo ta hamletovština ili glembajevština. Takva formulacija samo određuje pravac našeg daljeg ispitivanja. Konstatacija da je, na pr., tema Malograđana Gorkoga malograđanština nameće nam obavezu da tačno utvrdimo suštinu te malograđanštine.

Određivanje teme ne sme se uzeti olako; greška na tom prvom koraku mora sav dalji rad upravititi stranputicom. Bez tačno nađene teme nemoguće je tačno formulisati osnovnu ideju."³⁷

Dakle, tema može biti iskazana u naslovu, u poslednjoj rečenici komada ili filma. Poslednja replika u Nušićevoj drami "Tako je moralo biti" je upravo-tako je moralo biti. U filmu Sidni Polaka, po romanu Džona Grišama (*John Grisham*) Firma (*The Firm 1993*) Mič i Ebi, vode sledeći dijalog dok teče odjavna špica:

Mič: "Selimo se u Boston."

Ebi: "Šta je u Bostonu?"

Mič: "Mi."

Tema je dakle sadržana i u poslednjoj replici, a u filmu Firma ona je-poslednja odbrana porodice. U tom se filmu inače pojavljuje više tematizovanih porodica, pa postoji poslovna porodica, mafijaška porodica i Mičova porodica. Ko je će od tih porodica odneti prevagu, o tome je ceo film.

Tema je naime, ono **o čemu se radi** i na to pitanje gledalac prvo mora da nađe odgovor. Ukoliko to ne zna, o čemu je serija ili film ili drama, on to neće moći ni da prati, niti da preporuči.

Ako temu postavimo kao paradigmu, onda je ideja paradoks.

Tema je nešto o čemu svi sve znamo i što je isto kao i paradigma (nešto što je dokazano), zapravo arhetip koji prepoznajemo. Borba protiv vetrenjača, zabranjena ljubav, neumoljiva

³⁷ "Osnovni problemi režije", Univerzitet Umetnosti u Beogradu, 1995. Str.3

pravda, majka koja žrtvuje svet za dete ili herojska žrtva za druga u ratu su-biblijske teme, arhetipi koje bezbroj puta ponavljamo na ekranima.

Ideja, sa druge strane, sve to paradigmatično i dokazano dovodi u pitanje. Zato je ideja često iskazana pitanjem (a pitanje već predstavlja kritiku, sukob, tenzičnost). Ona dovodi u pitanje paradigmatičnost teme.

Evo primera. Ako je u Plautovom "Tvrđici", tema -da bogatstvo predstavlja vrhovni cilj života, onda ideja postavlja kao pitanje-**zašto je onda toliko bedno biti bogat?**

Ovo pitanje u kome je sadržana ideja je- oksimoron. Bedni bogataš-pa to u sebi već poseduje konflikt protagoniste.

To je odnos teme i ideje, ali tema serije mora da ima moć da premosti čitave sezone, a često je prikazana u već u prvim scenama pilota. Dakle, za razliku od drame u pozorištu, tema treba da bude sadržana u prvim replikama, jer će na osnovu toga gledaoci ostati na tom tv programu i ispustiti daljinski upravljač iz ruku, jer za razliku od pozorišta nisu uslovljeni konvencijom da odgledaju stvari do kraja.

Početak kultne serije Sopranosi je scena u psihijatrijskom kabinetu, u kome Toni Soprano otvara dušu psihijatrici koja predstavlja onu Ameriku koja prezire Ameriku koju predstavlja Toni. Nešto slično razgovoru Prvosrbijanca i Drugosrbijanca. Ovaj dijalog njih dvoje vode na centralnu temu cele serije, a ona glasi-**Amerika je podeljena**. Tu temu Dejvid Čejks će ponoviti u kultnoj epizodi Koledž (*College*) u kojoj Toni istovremeno upisuje ćerku u koledž i juri policijskog doušnika. Tema, borba dve Amerike na mikroplanu.

Čista hemija (*Breaking Bad*) počinje scenom u kojoj Volter Vajt saznaje svoju terminalnu dijagnozu. Volter u ostalim sezonama odlučuje i donosi odluke koje su pitanje života ili smrti. Jureći muvu čija egzistencija ugrožava njegovu do granice apsurdna (epizoda *The Fly*).

Tema je onda- smrt srednje klase u korporativnoj Americi.

Ideja postavljena kao pitanje-ako je smrt izvesna, zašto ne početi neki totalno drugi život?

Apsurd egzistencije u kojoj je nastavniku hemije bolje da bude diler nego nastavnik.

Tema se dakle očitava i učitana je usvakom dijalogu koje vode likovi. Oni zapravo uvek govore o temi, a ne o zapletu. Kao što i u sinopsisu govorimo o temi, a ne sumiramo događaje, tako temu definišemo kao arhetip, ono kroz šta se prelama svačija egzistencija.

"Pozorište u kući", serija koja je vezala različite generacije za ekrane, duže od decenije imala je za temu- arhetipski odnos sela i grada. To neslaganje urbanog i ruralnog, prikazan je kroz konflikt likova "Rođe" Petrovića i Snežane Nikolajević je identična tema koju su prepoznavali Francuzi u više puta ekranizovanom Labiševom "Italijanskom slamnatom šeširu" (*The horse Ate the Hat 1928*) ili filmu u "Ponoćni kauboj" (*Midnight Cowboy 1969*).

Za tako definisanu temu, koja je "veća od života", lik će se emotivno vezati, pa je možemo nazvati i emotivnom temom. To će onda prozvesti i **emotivnu tačnost** dijaloga i scena. Kada u nešto ne verujemo, nije uvek do glumca koji nije "doneo" emociju. Često on nema za šta da se uhvati u dijalogu, jer on nije emotivno tačan, jer je odvojen od teme, a dobra tema pogađa glavnu emociju priče i nerazdvojna je od nje .

3.1.6. Stil i atmosfera

Reč stil, potiče od latinske reči *stylos* i doslovno znači rukopis. Rukopis je dakle nešto što nije okamenjeno, što ne sme da bude okamenjeno, već teži dakle, na primer ka minimalizmu , ka raskošnom, ka svedenom, ka redukciji... Stari su Grci stilove delili po količini obilja, pa se tada stil delio na dva osnovna i to na **azijski** (najkitnjastiji) i **lakonski** (spartanski, kao što ime kaže). Lakonski je bio strožiji, svedeniji, dok je azijski-dakle bio kitnjastiji.

Razlikovali su još visoki, srednji i niski stil. Visoki stil za uzvišene stvari koje izazivaju veliko uzbuđenje, srednji stil za ozbiljne stvari koje ne izazivaju veliko uzbuđenje i niski stil za komedijski pristup, vezan za prizemne situacije, priče i likove.

Najšire poimanje stila je kada ga vezujemo za određenu epohu. Kao primer daćemo podelu kod starih Grka, na arhajski i klasični stil. Taj stil predstavlja pogled na sveukupnu civilizaciju epohe. U tom smislu se prepoznaje čitav niz pravila, stilske hijerarhije, kao i poimanja grešaka u odnosu na važeći stil.

U nešto užem smislu, prepoznajemo stil kao umetnički pravac ili školu. Tu pre svega prepoznajemo grupu umetnika koji deluju o određenom vremenskom periodu i koje odlikuje gradnja dela nekim sličnim postupkom i pristupom.

Dva su principa poznata kada je u pitanju pristup stilu:

- klasicistički-klasični period u antičkoj Grčkoj (njega odlikuju pravila)

- romantičarski-njega odlikuje prevazilaženje stega pravila i stvaranje hibridnih žanrova.

Kako to kaže Eli Finci, dve su stvari važne za stil, a to su da umetnik ne prepisuje sam od sebe, da mu stil nije okamenjen i da svako umetničko delo predstavlja neki sistem vrednosti.³⁸

Određivanje stila.

Stil određujemo tako što utvrđujemo odnos u kome su:

- odnos između životnosti i artifičnosti
- ka redukciji ili obilju sredstava
- ka jednostavnosti ili ukrašenosti
- ka racionalnom ili emocionalnom
- ka spoljašnjem ili unutrašnjem
- ka meri(pravila ili odbacivanju istih, prevazilaženju).

Odnos prema životu jeste polazni kriterijum za određivanje stila.

U takozvanom *mood trailer-u*, prikazujemo preko primera sve što želimo pokazati o stilu i atmosferi. Celokupna "slika i ton" prate ono što smo obećali kada smo govorili o prethodnim elementima i važno je da izgled i osećaj (*look and feel*) tog trejlera imaju isti ton kao i što nam obećava sinopsis.

Atmosfera je zapravo prati ton ili ono što bi Skot King nazvao glasom (*the voice*), sinopsisa ili *story pitch-a*.

Ona predstavlja onu vrstu pripovedačke tehnike, iz koje proizilazi i sam ritam trejlera i koji je sablasan, vedar, turoban ili optimističan. Sve to postoji kao deo trejlera kojim opisujemo atmosferu.

3.1.7. Likovi

Ako se vratimo na jedno od prethodnih poglavlja u kome smo govorili o uvodu i sinopsisu, jedna od datosti radnje ili okolnosti(*circumstances*) je i pitanje ko vrši radnju.

Za lik najčešće kažemo da se igra kao karakter ili kao tip.

Informacije o liku nazivamo elementima lika ili njegovom "ličnom kartom".

---

³⁸ Više i manje od života : Utisci iz pozorišta V - Eli Finci,Prosveta, 1977. Str.5

- Biografski podaci

- godine (ne samo njihov broj već kontekst, neudata devojka u tridesetim godinama, u 19.veku)
- poreklo lika (biološko, klasno, regionalno)
- obrazovanje (vrsta, količina)
- zanimanje (oficir, rentijer, kapetan broda, kosmonaut)
- status (klasni, materijalni, društveni, zdravstveni, seksualni)

Ovde će nam posebno zanimljivo biti da se osvrnemo kada se pojavljuje lik detektiva i uopšte motiv detekcije zločina. Stiven Najt (*Steven Knight*), profesor i imenjак čuvenog scenariste, u svojoj knjizi u kojoj se bavi isključivo temom likova detektiva u anglosaksonskoj književnosti kaže:

Ovog je leta praznično čitanje uključivalo detektive vrlo različitih vrsta: neurotičnu edinburšku inspektorku, prkosnog indijanskog turističkog vodiča koji želi da je detektiv, britanskog crnog novinara istraživača, postmodernu lezbejku prevodioca-istraživača u savremenoj Barseloni. Mesta i ljudi modernog sveta su bogato zastupljeni u krimi-fikciji kroz fokalnu figuru koja detektuje zločin i moderni autori kao Jan Rankin (*Ian Rankin*), Dana Stabenou (*Dana Stabenow*), Majk Filips (*Mike Phillips*) i Barbara Vilson (*Barbara Wilson*) koriste za likove detektiva sav savremeni diverzitet kakav postoji.

Ali detektiv nije uvek bio tu: ON, a ponekad i ONA, se pojavio kroz devetnaesti vek i to u veoma popularnim zbirkama krimi priča, obično zvanim Njutgejt kalendar (*The Newgate Calendar*), koji se pojavio u osamnaestom veku i može se uzeti za arhetip pre-detektivskih krimi priča.³⁹

Biografija bi trebalo da sadži i podatke o tome šta se dešavalo ranije, kao i otome šta će se dešavati posle završetka epizode, sezone, itd.

- Fizički i govorni elementi lika

- stav
- kostim (koji pomaže stav)
- rekvizita (aksesoar)

---

³⁹ Najt, Stiven (Knight, Steven) : *Crime Fiction 1800-2000: Detection, Death and Diversity*, New york, Palgrave MacMillan, 2004, str. 3

- način sedenja
- gestikulacija
- Govorne osobine lika
- jezik (na primer u engleskom jeziku je čujna razlika u klasama. Bande iz Birmingema (*Peaky Blinders 2013-*) i Senke nad Balkanom (2017-) su primer za klasnu (Engleska) i regionalnu(Balkan) razliku u govoru. Gomora (*Gommorah 2014-2018*) se titluje za-italijansko tržište
- Argo, francuska reč za sleng. U pitanju je specifičan jezik određene društvene zajednice. Serija Žica (*The Wire 2002-2008*) i Grupa (2019-) su primeri serija u kojima se govor ili žargon visoko pozicionira.
- Rečnik i stil
- koliko neki lik ima bogat rečnik, koliko upotrebljava strane ili vulgarne reči.
- da li se izražava u dugim, komolikovanim rečenicama ili jednostavno, prosto ili komplikovano. Kitnjasto ili prostački, uzvišeno, pompezno ili prizemno.
- omiljeni uzrazi
- omiljene teme(novac, seks, fantazije, uspeh, nesreća)
- uzrečice)pandam tikovima)
- melodija(uzlazna, klikčuća) ili silazna (depresivna). Da li cvrkuće kao lik Karen Voker (Caren Walker) u seriji Vil i Grejs (*Will and Grace 1998-2020*) koji tumači Megan Mulale (*Megan Mullally*) ili brunda kao Hodor u seriji Igra prestola (*Game of Thrones 2011-2019*) koga tumači Kristian Nairn.

Elementi karaktera.

Šta je dominantna osobina po kojoj se prepoznaje karakter? Oko dominantne osobine se kasnije grade ostale osobine. Robert Mc Kee sve ostale osobine naziva karakterizacijom.⁴⁰ Često se dominantna osobina lika dovodi u vezu sa životinjskim svetom, a kada istražujemo lik potrebno je da pronađemo što više protivurečnosti jer on tako postaje plastičniji i životniji. Postoje dakle KARAKTERISTIKE(koje dovodimo u vezu sa dominantom lika) i KONTRAKARAKTERISTIKE (to su protivurečne osobine, koje iskaču

---

⁴⁰ "Karakterizacija je skup svih приметnih osobina ljudskog bića, sve što možemo saznati brižljivim primećivanjem. Starosno doba i inteligencija, seks i seksualnost, stil govora i gestikulacija, obrazovanje i zanimanje, ličnost i temperament, vrednosni stavovi...Svi aspekti ljudskosti koje dobijamo beležeći njegov dnevni tok.Zbir ovih osobina daje jedinstvenu ljudsku osobu koja je rezultata genetike i stečenog iskustva. Ovaj jedinstveni zbir osobina je *karakterizacija*, ali nije i *karakter*." Story: Style, Structure, Substance, and the Principles of Screenwriting, (*HarperCollins e-books; Illustrated Edition (September 28, 2010)Preveo D. Mihajlović. Str.82-83*

u vanrednim situacijama). Rober Meki ovo naziva PRAVIM KARAKTEROM.⁴¹Lik koji je statičan je nezahvalan, on mora da bude dinamičan i da ima razvoj. Čista hemija i razvoj lika Voltera Vajta u Hajzenberga, očiti je primer dinamičkog karaktera. Zato, kod likova koji su pozitivni treba tražiti senku

Odnosi:

- odnos lika prema samom sebi (zaljubljen u sebe, stidi se sebe, autodestruktivan)
- odnos lika prema prostoru (da li mu je prostor poznat, mučan, prijatan ili opasan)
- odnos prema postupku (da li vrši rado ili pod prinudom, lako ili naporno, zanimljivo ili dosadno).

"Pritisak je esencijalan. Izbori napravljeni kada ništa nije rizično, malo znače. Ako lik izgovara istinu, kada to čini u situaciji u kojoj mu to neće ništa doprineti, onda je taj izbor trivijalan, taj trenutak ne izražava ništa. Mežutim, ukoliko lik bira da kaže istinu u trenutku kada bi mu laž spasila život, tada osećamo da je poštenje i čast u samoj srži njegovog bića."⁴²

DUALNOST KARAKTERA.

Jedan od najvažnijih elemenata karaktera je njemu pripadajuća dualnost.

Dualnost pretpostavlja da se karakter bori, u okvirima dramaturške strukture i na ličnom, planu **-za dva suprotstavljena cilja** .

Najbolje napisani likovi u serijama su dualni karakteri i u svakom momentu se može odrediti kome cilju teže u određenom delu serije. Karakteri provode čitave epizode trudeći se da zadovolje jednu stranu svoje ličnosti, a zatim provode cele epizode stremeći potpuno suprotnom cilju.

Možemo li da zamislimo Voltera Vajta, kome je porodična sreća primarni cilj, bez divljeg Hajzenberga, kome je egoizam prirodan kao i nagon za samoočuvanjem.

---

⁴¹ "Pravi karakter otkriva se u izborima koje ljudsko biće pravi kada se nalazi pod pritiskom-što veći pritisak, veće je i otkrovenje i istinitiji je izbor karaktera njegovoj pravoj prirodi." Ibid. Str.83

⁴² Ibid.

Karakter- gledaocima poručuje: “Gledajte-ovaj čovek po sebi je problem!”. Unutrašnji konflikt onda postaje izvor eksternih sukoba.

Tokom osamdesetih godina prikazivala se jedna od najpopularnijih serija te decade, *Hill Street Blues* (*Hill Street Blues 1981/1987*), autora Stivena Bočka i Majkla Kozola. (*Stephen Bochco, Michael Kozzol*). Svaki luk priče se protezao preko nekoliko epizoda. Ta serija nastala još ranih osamdesetih i predstavlja sam početak oslanjanja serijskog programa čvršće na probleme likova koji opstaju i nezavisno od zapleta. Sa druge strane tu je i serija *Dallas* (*Dallas 1978-1991*). Prva sezona Dalasa je imala 6 epizoda. Sa tom serijom se dešava jedna tiha promena koj radikalno utiče na televizijski program *Ljudski odnosi sami po sebi* i bez leša su postali dovoljno interesantni za jednosatni šou. Time je stvorena epopeja.

Karakteristi po prvi put stvaraju sećanje na prethodne sukobe.

NYPD-plavci (*NYPD Blue 1993-2005*) je Emmyjem nagrađivana američka policijska TV-serija čija se radnja vrtela oko osoblja fiktivne 15. policijske stanice u New Yorku. Stvorili su je Stiven Bočko i Dejvid Milč (*Steven Bochco, David Milch*), a inspiraciju je pružilo Milčovo prijateljstvo s Bilom Klarkom, bivšim članom njujorške policije (koji je poslije postao jedan od producenata serije). Epizode su se originalno prikazivale na ABC-u od 21.9. 1993. do 1.3. 2005. , ta serija promovise da dugotrajni konflikt generiše po sebi dugotrajan interes kod gledaoca i stavlja karakter u krizu, nezavisno od zapleta. Još jedan primera koji prati tu promenu od pukog zaplitanja događaja je serija *Odeljenje za ubistva* (*Homicide:Life on the Street 1993-1999*). Pre nje premisa krimi serija je bila postavljena pitanjem :”Da li ću moći da uhvatim zločinca?”, a posle nje je pitanje preformulisano u: “Koju sam cenu spreman da platim- da bih uhvatio zločinca? ”

Tu se zasnivanje na dualnosti karaktera javlja kao centralni oslonac i stub dugotrajnog interesa gledalaca za seriju.

Kriza karaktera se uzdiže iz sukoba sa samim sobom. Prekid između “ ko sam ja” i “ ko ja mislim da sam” postaje sadržaj priče.

Pogledajmo čuvenu seriju, koja je mnogima obeležila odrastanje, *Prijatelji* (*Friends 1994-2004*) i uvodnu scenu u kafeu *Central Perk*..

Prijatelji u uvodnoj sekvenci raspravljaju o sopstvenim seksualnim frustracijama i taj unutrašnji prekid postaje izvor svega što će se desiti napolju. Serija *Prijatelji* je zasnovana na seksualnoj nesposobnosti. Sitkom (*sitcom*) koji je postao globalni fenomen jer govori i

univerzalno je razumljiv baš zbog široko rasprostranjene teme seksualne nesposobnosti i frustracije.

Unutrašnji sukob postaje izvor iz koga se stvara karakter u seriji Sopranos. Hamlet je dakle na psihoterapiji. Hamlet je arhetip unutrašnje drame. Glavni problem za Hamleta je nesposobnost da odluči i uradi. On ima šansu da ubije Klaudija tri puta i sva tri puta-on je neodlučan. Različite mogućnosti se bore između sebe. Njegov podeljeni karakter tako postaje podeljen i kao identitet. Heizenberg i Volter Vajt. Don Drejper i Dik Vitman u seriji Ljudi sa Menhetna (*Mad man 2007-2015*), Čista hemija (*Breakin Bad 2008-2013*), Amerikanci (*The Americans 2013-2108*), Dekster (*Dexter 2006-2013*), Mladi Papa (*Young Pope 2016-*), Domovina (*Homeland 2011-2020*)...mnogobrojni su primeri serija zasnovanih na dualnosti karaktera.

Dualni karakter, znači dakle, da protagonista i antagonista stanuju u istom telu.

Dekster i Mračni Putnik, koji je u suštini demon Moloh, koji stanuje u Deksteru, jedan je od primer uvođenja dualnog karaktera već u pilotu. Konekcija i diskonekcija na jednu ili drugu ličnost, u prvoj epizodi centralna je tema.

Pomenimo jak dualni karakter u seriji Ljudi sa Menhetna tokom koje Don Drejper od prve replike prve epizode, pa do kraja serije, najviše želi da raskine sa drugim sopstvenim identitetom -Dikom Vitmanom.

Međutim, hajde da poglavlje završimo najboljim primerom dualnosti, toliko očitim da se ova serija držala sezonama-samo na dualnosti svojih karaktera.

Seriya Očajne domaćice (*Desperate Houswives 2004-2012*) prati živote četiri prijateljice - Linete, Gabrijele, Bri i Suzan i ova serija je tip serijala koji pokretan karakterima (*character driven show*) Linet je primer sukoba materinstva i karijere, Gabrijela je podeljena između ljubavi i ličnog dobitka. Bri je podeljena između-efikasnosti i brige, nesposobna je za brigu, ali joj je ona opsesija. Kod Suzan- dualitet je sažet u borbi sentimenta protiv seksa, zato je napušta i muž.

Zaplet je dakle zasnovan na dualnosti likova..Serije dugo traju, baš zbog sukoba učitanoog u koren lika, problem je dakle u nama samima, za razliku od formata mini-serije kojoj čim se uhvati zločinac- publika je ponovo u zoni sigurnosti. Takav je primer serije Brodčurč (*Broadchurch 2013-2017*). Svi su ponovo sigurni kad je uhvaćen ubica u istoimenom mestu, dok u mestu Fervju-, u kome žive očajne domaćice-nema mira dok su njihovi dualni karakteri prisutni.

3.1.8 Veza dijaloga i teme. Tri relevantna pitanja postavljena glavnim likovima

Tri relevantna pitanja postavljena su likovima kako bi oni sami odgovorili na važne teme za njih time potvrđujući da su “živi”.

Likovi dugo čute. Čute tokom celog sinopsisa, a onda se tokom pisanja tritmenta traži od njih da progovore. Treba da progovore za njih ključne rečenice, koje na ekranu zvuče njima prirodno, ali istovremeno i “veće od života”-tako bi trebalo da zvuči svaki dobar dijalog. To na kraju nije nimalo lako. Kada su pitanju replike koje će likovi izgovarati-stvar nije uopšte jednostavna.

Već je pomenuto, ali ovde još jednom ponavljam-pravi dijalog uvek eksplicitno govori o temi. Nadosadnji dijalog je onaj koji govori o zapletu. Filmovi koji su dobri kada ih analiziramo, opsesivno govore o temi...Istražujemo temu kako bismo bili emotivno efikasni. O problemu teme i ideje je već pisano u poglavlju koje se odnosi na njih, ali dijalog koji izgovaraju likovi **apsolutno je nerazdvojan od teme.**

Veza dijaloga i teme

Tema je govor o nečemu. Tematsko-idejno polje znači da, kao autor, imate jako pitanje postavljeno na određenu temu. To, opet znači da najveće pitanje koje možemo postaviti u dramaturgiji jeste pitanje -života i smrti. Pitanja na koje nemamo lak odgovor, velika intelektualno, to su pitanja na koja treba da odgovaramo kroz svaki dijalog.

Počnimo od serija koje se direktno bave odnosom života i smrti i to na eksplicitan način.

Dva metra ispod (*Six feet under 2001-2005*), za kreatora ima oskarovca Alana Bala (*Alan Ball*). Smisao života je nikada više istraživao u serijama u poslednjih dvadesetak godina nego u celokupnoj filmografiji. Svaka epizoda počinje svežim lešom, a sam pilot otvara se smrću partijarha porodice koja se bavi industrijom smrti i u svoje četiri sezone, svojim dugačkim lukovima radnje divno kontemplira na temu života, smrti i bola.

Razlog zbog kog izlazimo iz tela, je upravo intelektualna igra, bliska životu. Iako u seriji Igra Prestola karakteri žive na mestu sa kojim niko od nas ne može da se identifikuje, humana tema je ono zbog čega možemo da se zabrinemo za sudbinu likova. Tema prozilazi iz autentičnog braka između ljudskog bića i narativa, onoga ko si i priče koju pričaš, to jest

tehnike koja se koristi za priču. Sposobnost autora u pisanju autentičnih replika na zadatu veliku temu ogleda se u sposobnosti da se identifikuje sa svojim karakterima. Mislite ovako, ako je jedan od najvećih pripovedača u istoriji Gustav Flober (*Gustave Flaubert*) mogao sebi da kaže: "Madam Bovary, c'est moi" ili u prevodu : "Madam Bovari, to sam ja", tek onda je bio sposoban da piše o njoj. Da nije savršeno znao ko je ona, roman bi bio tek pukom objašnjavanjem, bio bi eksteran i opisan.

Autor mora da prihvati sve konsekvence identifikacije sa karakterom u svakoj prilici. U dobru i u zlu. Toni Soprano treba da se nosi u sebi, njega niko ne može da opisuje. Sebe treba onda stalno izazivati, tačnije sopstvenu ideologiju, religiju, treba podići zavesu između onoga što se može reći u kultivisanom razgovoru i pravog karaktera. To je onda autor koji nemilosrdno emotivno tačno piše dijaloge. Autor funkcioniše kao ljudsko biće, ne kao građanin, ne kao politički aktivista, ne kao intelektualac. Pravi instinkt potvrđuje istinitost ljudskog bića. Autentičnost u stvari znači i posledično vodi ka - sposobnosti da se savlada sopstveno ja. To lično iskustvo koje autor pronalazi u sebi je zapravo arhetip...Veza autora i njegove ličnosti i scenarija u stvari je originalnost, jer biti originalan istovremeno znači- pamtljiv (a kakva je to tema koju niko ne može da zapamti).

Tema je ekskluzivna autorova tačka gledišta.

Originalno i predstavlja mesto odakle polaziš, polazište, to jest sama reč originalno, potiče od latinskog *oriens*, od čega nešto nastaje. Poreklo svake teme je u samom autoru. Ovde se nalazi i ključ za definisanje odnosa globalnog i lokalnog u scenariju.

Dramaturgija je oružje da drugom ljudskom biću ispričamo našu tačku gledišta, a koja dolazi iz druge sredine. Šta znači izraz "globalna tema"?

Engleski jezik za našu reč tema ima više sinonima. *Topic, issue, matter, subject i theme*. Naš jezik ima manje reči (tema i predmet) ali ono kako bismo najlakše opisali cilj autentične ideje je-

Lokalni predmet debate podignut na nivo univerzalne teme.

Pišući o sopstvenom iskustvu, fokusirajući se na sopstveni identitet, posmatrajući realnost, sve će nas to učiniti lokalnim. Ono što će spojiti lokalno sa univerzalnim, jeste posmatranje realizma u kontekstu drame.

Šta je realizam? Dolazimo iz kulture koja potpuno zamenjuje realizam kao poetiku i realizam kao estetsku funkciju. U italijanskoj kinematografiji, na primer, postoji jaka tradicija i poetika, neorealizma, koji je prestao da pravi tu razliku. Neorealizam ili realizam kao poetika znači

upravo staviti sebe ispred realnosti sa jakom željom da se ona promeni. Originalna teza neorealizma je upravo mogućnost sagledavanja stvarnosti u svojoj kontradikciji.

Bitan kompas u potrazi za autentičnim jeste da je realizam i estetska funkcija u smislu toga da realizam kao funkcija nije isto što i realnost. Svaki žanr nas već udaljava od stvarnosti (realnosti) a opet horor ili triler mogu pripadati realizmu, kao estetskoj funkciji. Veza između pripovedanja (*storytelling*) i realnosti je upravo- realizam kao estetska funkcija. Realizam kao estetska funkcija znači da pripovedač treba da se drži realnosti u svemu, osim u onome što mu je potrebno da bi kao autor ispričao priču. Podsetimo se filma Večni sjaj beprekornog uma (*Eternal sunshine of a spotless mind 2004*), koji govori o čudnovatom paru supružnika koji su jedno drugo izbrisali iz pamćenja. Gledaocu je potrebno poprilično vremena da shvati da se radi o žanru naučne fantastike, jer je realizam izrazito primenjen kao estetska funkcija, sve je dakle istinito-osim onoga što je potrebno autoru scenarija Čarliju Kaufmanu (*Charlie Kaufman*) da se ispriča priča. Kompas koji vodi gledaoca ka sopstvenoj humanosti, vodi ka spoznaji da zaboravljanje bola, istovremeno znači i gubitak sebe. Tu je mesto na kom srećemo sopstveni arhetip i približavamo se onom večnom u ljudskom biću.

Analizirajmo tri inserta iz tri serije koje imaju tri osobine koje definišu način pisanja dijaloga tao da je on realističan, a opet univerzalno jasan. Nijedna, od ove tri serije nije remek-delo serijalnog programa, ali objašnjava pristup zadatku pisanja. Sve tri serije su takođe bile uspešne, jer su imale najmanje pet sezona., pa i više. Sve tri imaju istu zadatu temu.

Poneko zna za prvu seriju, malo više ljudi za drugu, a za treću znaju- baš svi.

Zajednička osobina im je dakle da imaju istu naručenu temu (*comissioned theme*). Sve tri istražuju "hladne" slučajeve (*cold case*). Prva je kanadska serija Hladni Odred (*Cold Squad 1998-2005*), druga je BBC-jeva serija Buđenje Mrtvih (*Waking the Dead 2000-2011*) i poslednja je CBS-ova serija Hladni Slučaj (*Cold Case 2003-2010*).

U prvom primeru, seriji Hladni Odred, detektivi za sebe, već na samom početku serije kažu da nisu odeljenje za ubistva, jer istražuju "hladne slučajeve". Međutim, u ovoj seriji ne postoji nikakva specifičnost ili razlika u načinu na koji oni istražuju svoje slučajeve koja bi ih odvojila od policajaca koji istražuju "normalne" slučajeve. Detektivi, iako se bave slučajevima koji su se već odavno desili i ohladili, govore o žrtvama sa dozom empatije, kao da su se ubistva desila juče, a to kako detektivi naglas razmišljaju onda postaje opisno i zato Hladni Odred nema nikakav originalan pogled na temu... sve je isto kao u bilo kojoj proceduralnoj kriminalističkoj proceduralnoj drami, sa istovetnim dijalozima pisanim -u prošlom vremenu. Dijalog dakle izneverava temu.

U drugoj seriji, Buđenje Mrtvih, čija je jedna epizoda dobila i tri Emi nagrade- autori sami uništavaju mogućnost daljeg produblivanja teme "hladnih slučajeva"- jer od nje skoro na

početku odustaju. Naime, oteta je **živa** devojčica. Svi dalji dijalozi su onda samo puka svađa oko **predmeta** radnje a ne oko njene **teme**. Oni se bave klasičnom potragom za izgubljenim detetom, iako su publici obećali da će obrađivati samo slučajeve koji su se ohladili i to u samom naslovu! Zašto se to desilo?

Kreator serije Barbara Mahin (*Barbara Machin*) jednostavno nije verovala dovoljno u ono što je BBC naručio- te je dodala “topli” slučaj u seriju o “hladnim” slučajevima. Dramatičnost je nasilno dodata, da bi serija bila uzbudljivija, iako taj dodatak nema nikakve veze sa obećanom i zadatom temom.

Poslednji primer je najbolji primer spoja teme i njenog nemilosrdno konsekventnog sprovođenja u svakom i najmanjem odlomku serije.

Meredith Stim (*Meredith Stiehm*), kreatorka Hladnog Slučaja, takođe je jedna je od pisaca serije Urgentni Centar (*ER 1994-2009*), kao i jedna od retkih žena kreatorki i vođa programa (*show runner-a*) u celoj istoriji američkih serijala. Ona svojoj seriji dodaje stalne *flashback-ove* na prošlost kada su se hladni slučajevi desili, čega se autori prethodnih serija nisu setili.. U svakoj epizodi rekonstruiše se i sloj vremena ili perioda u kome se radnja događa . Bira se kako muzički, tako i drugačiji vizuelni stil, kako bi publika mogla da putuje kroz vreme. Realizam je dakle ovde upotrebljen kao estetska funkcija. Protagonista serije Hladni Slučaj, Detektivka Raš- ima emotivni talenat da vidi ljude, ne kakvi su oni u sadašnjem vremenu, već kakvi su oni bili osobe u prošlosti. Znamo dakle da vreme utiče na nas, kao na pripadnike ljudske vrste. Tema je ovde prioritarno postavljena, od nje se ne odstupa po svaku cenu i ona prožima svaku repliku koju bilo koji lik izgovori -za razliku za prethodna dva primera, u kojima se tema prosto ogleda, ali ih ne prožima . Gledalac, stoga, kriminalističke drame ne gleda zbog šok vrednosti (*shock value*) rasturenih kostiju po stolu forenzičara, jer je to opisno. već zbog odnosa sa temom, kao u Hladnom Slučaju, u kome su slučajevi hladni, zato što ljudi koji su učestvovali u zločinu nisu više isti. Zato je Hladni Slučaj odličan primer odnosa prema temi kao kompasu koji prožima celu dramaturgiju serijala, od strukture do dijaloga.

Oktoobra 2004-te godine su izašle dve serije sa istom tematskom porudžbinom mreže.

Prva je amblematska serija medicinske proceduralne drame, dok za drugu niko ne zna. Prva je Dr.Haus (*Dr. Haus -Medical Division 2004-2012*), a druga je Medicinska istraga (*Medical Investigation 2004-2005*), koja je imala samo dve sezone. Obe serije poručene su na istu temu.

Jedna je postala arhetip medicinske tematike u serijama, dok je druga netragom nestala.

Samo zato što je druga tretirala dijalog- kao svađu oko predmeta sukoba, a to nije sukob.

Pravi, istinit sukob sadržan je u borbi Dr. Hausa sa arhi neprijateljem, njenim sredstvima. On je cinično, bezosečajno i hladno biće, kao i sama smrt. Zato joj je on-ravnopravan neprijatelj.

Da se vratimo onda na smisao pitanja koje postavljamo glavnim likovima. Kompletna struktura ove biblije serijala nastala je kompilacijom nekoliko prilaza pisanju biblije. Jedan

upitnik došao mi je do ruku sa danske televizije, dok je drugi došao sa holandske televizije. Biblije su u svim elementima iste, ali su ovoj danskoj strukturi nalaze i pitanja za likove o životno važnim pitanjima za njih.

To su, ujedno i prva pitanja na koje će oni odgovoriti, pre nego započnemo pisanje tritmenta u kome će početi da više govore, sve do scenarija- kada više neće moći da umuknu.

Pitanja su izvučena iz čuvenog upitnika Marsela Prusta (Marcel Proust), koji je na pitanja odgovorio u spisu "Ispovesti iz salona", odgovarajući na pitanja popularne Viktorijanske igre istine.⁴³

Pitanja glase:

- Gde biste voleli da živite?
- Šta je vaš životni moto?
- Kako biste da umrete?

Ta pitanja, postavljena protagonistima i antagonistima, formulišu njihov svetonazor, njihov odnos prema temi i kada bismo analizirali sve one serije kojima smo oduševljeni, koje godinama pamtimo, a nekada i ponovo gledamo videćemo da su one napisane u srećnom braku dijaloga i teme. Bilo bi, dakle, izuzetno lako pronaći moguće odgovore omiljenih likova tih serija na ova tri ključna pitanja.

---

⁴³ https://en.wikipedia.org/wiki/Proust_Questionnaire

3.1.9. Univerzum

U fizici, vremenoprostor je svaki matematički model koji spaja tri dimenzije prostora i jednu dimenziju vremena u jedan četvorodimenzionalni kontinuum.⁴⁴

Ovaj model se još u fizici zove i prostor Minkovskog, ali mi ćemo se zadržati na definiciji univerzuma događaja baš kao što kaže i fizička definicija. Univerzum je dakle definisan vremenom i prostorom, do j je arena(o kojoj će biti reči u sledećem poglavlju)-isključivo vezana za prostor.

U logici se zaključivanje od opšteg ka posebnom (silogizam) naziva dedukcija. Mi tako najčešće i definišemo dramski prostor.

“To znači da prostor u drami nije samo pasivno mesto gde se nešto zbiva samo zato što sve što se zbiva mora da se zbiva u nekom prostoru, već i aktivni činilac koji deluje na događaje koji se u njemu zbivaju. Tako u Čehovljevim dramama postoji nekoliko prostornih ravni na kojima možemo pratiti odvijanje događaja i koje, svaka na svoj način, daju značenje tim događajima...Slično je i u Galebu. Sorinovo imanje nalazi se, po rečima samog vlasnika u trećem činu, »Bogu iza leđa«, a do obližnjeg sela u kome je Medvedenko učitelj ima šest vrsta, što znači nešto više od šest kilometara. Negde u daljini je i grad, sa železničkom stanicom, grad u koji Sorin moli svoju sestru da ga povede, kako bi bar na jedan dan umakao iz seoske dosade i čamotinje. Samo imanje nalazi se na obali jezera, oko koga ima još pet drugih imanja. »Ovde, na obali, ima šest plemićkih imanja«, kaže Arkadina u prvom činu i time nam Čehov da je sasvim preciznu prostornu sliku, gotovo geografsku skicu, Sorinovog imanja i njegove okoline: jezero, oko njega imanja, nekoliko kilometara dalje selo, još dalje grad sa železničkom stanicom, a još dalje Moskva, svetlost i sjaj, bučan i buran život mnogoljudne metropole. Imanja, jedno uz drugo, zbijena su oko jezera kao u strahu od usamljenosti i izgubljenosti”⁴⁵

Vreme je definisano na isti način od opšteg ka posebnom i to u praksi znači da je univerzum spoj vremena i prostora koje definišemo metodom dedukcije.

Univerzum u prvom delu filma Kum (*The Godfather 1972*) je Amerika u doba sedamdesetih, posebno Njujork u doba kad njime vlada Korleone. dok drugi deo istoimene sage ima dva

⁴⁴ <https://sr.wikipedia.org/wiki/Простор-време>

⁴⁵ "Čehov, dramski pisac". Nolit, Beograd.1981. Str 77.

univerzuma, Amerika u doba prohibicije, posebno Njujork i Amerika u doba kubanske revolucije, posebno Havana.

Univerzumi se zbog zakona fizike ne daju spajati u matematičkim modelima, ali je to u serijalima vrlo moguće. Šta se desi kada se spoje dva univerzuma vidi su u seriji Posetioci iz prošlosti (*Beforeigners 2019-*), kao i u francuskom filmu slične tematike Posetioci (*Les visiteurs 1993*). Naime, u oba slučaja, autori posežu za spajanjem dva različita univerzuma. Rezultat je neočekivan i govori o ogromnim mogućnostima naše mašte.

Svakako, univerzum je svet protagoniste i njegovo vreme. Ratovi Zvezda su svetovi i vreme u doba Luka Skajvokera. U prequelima su to svetovi u vreme Obi Van Kenobija ili u doba Republike.

Univerzum je stoga, definisan i vremenom i prostorom, kako posebno samog junaka, tako i opštim vremenom i prostorom u kome on postoji. Naime, kao što se dalo videti, dramski univerzum nije isto što i onaj fizički, te možemo dobiti i sasvim novi treći univerzum, spojen od druga dva. Sve što fizički ne možemo dokazati da postoji, možemo dramski.

3.2 Arena

Svaka se serija dešava u imaginarnom ratu koji ima svoje ratne arene ili amfiteatre-kako se to često kaže.

Arena je bojno polje koje radi protiv karaktera.

Urgentni centar (*ER 2004-2009*), Mrtvi hodaju (*Walking dead 2010-*), Zapadni svet (*West World 2016-*), Sluškinjina priča (*The Handmaids Tale 2017-*), Žica (*The Wire 2002-2008*), Gomora (*Gomorra 2014-*), Igra prestola (*Game of Thrones*, Ljudi sa Menhetna (*Mad Men 2007-2015*) . Mrak (*Dark 2017-2020*) .

U seriji Urgentni centar taj ratni rov u kome se heroji bore sa neprijateljem je urgentni prijem ili *emergency room*. Posmatramo život u rovu u kome se bori protiv smrti koja napada. Smrt je dakle sa druge strane fronta. U rovu, kao što biva u ratu, može da bude dosadno danima, a onda se u trenutku sve promeni. Smrt napadne i cela se vojska mobiliše i juriša.

U seriji Žica, arena su ulice Baltimora. U toj baltimorskoj areni niko ne može da izbegne rat, ni političari, ni kriminalci. U Gomori se priča razvija iz ugla gledanja svakog od učesnika koji

se bore za moć u areni. U Igru Prestola, sa druge strane- arena je jača od karaktera, te se oni bore protiv cele arene.

Arena u seriji Ljudi sa Menhetna su-kancelarije.

Kako bismo svaku od ovih pobrojanih serija definisali uže putem arene?

- Žica-ulice Baltimora
- Mrtvi hodaju-napušteni gradovi.
- Zapadni svet-imaginarni Divlji Zapad.
- Sluškinjina priča-kuće srednje klase.
- Gomora-predgrađa Napulja.
- Igra Prestola-svet između tronova i dvorova
- Ljudi sa Menhetna-kancelarije
- Mrak-šume.

Jasno je da je arena, dakle, poprište na kome se odvija sukob. Na taj način je i treba definisati, kad god dolazi do dileme-gde nam se odvija sukob. Arena je pitanje za scenografa i direktora fotografije i oni se njome najtemeljnije i bave.

3.3 Vreme

Vreme i prostor dakle, u serijama, posmatramo kroz univerzum. Postoje serije u kojima je vreme osnov dešavanja kao u nemačkoj seriji Mrak, u kome je ono od suštinske važnosti. Vreme se nanosi u slojevima, prostor je isti, ali vreme fluktuiru. Postoje čitavi nizovi serija u kojima vremenski skokovi znače sve, serije kao što su Izgubljeni (*Lost*). Kada se u pilotu sruši avion i svi njegovi putnici ostanu zarobljeni u sadšnjosti, vreme počinje da igra glavnu ulogu. Kada je J.J. Abrams napisao pilot istoimene serije, nije ni znao kuda će ona ona povesti ostale pisce. Kada je serijom počelo da vlada mišljenje njegovih gledalaca ili *fandom*, onda se serija postavila na svoje noge i krenula u svim pravcima i zato je ona jedna od kamena temeljaca serijalnog programa. Odjednom je životna priča lika koji se pojavljuje kao statista u pozadini glavne radnje postala glavna priča. Svačije vreme, naime, postalo je važno. Publika je gledala i navijala da se ispriča vremenski tok nekog od likova, koji su do tada bili statisti. Kakva sreća za glumce koji su od uloga statista narasli do glavnih uloga čitavih likova po sezonama. Nije bilo kadra koji nije bio pretresen i vremena koje nije bilo pod lupom vrednih gledalaca serije *The Lost*. Svaki vremenski skok donosio je novi luk i novo razumevanje odnosa između putnika

leta Oceanic 815. Svaki, pa i najmanji detalj postao je tema stotina blogova koji su diskutovali o tajnom smislu i značenju svakog detalja istorije putnika Boinga 777, koji se srušio i ostavio putnike na pustom ostrvu.

Vreme za seriju predstavlja i meteorološku kategoriju. U Izgubljenima je to stalno leto, dok u islandskom seriji Zarobljeni (*Trapped 2015-*) vreme kao meteorološka kategorija postane glavna premisa. Da nije takve zime, ne bi postojala ni količina crvenih haringi⁴⁶ sa ledom okovanog kruzera koji se nalazi zarobljen u islandskoj luci. Haringe su dakle bile i iznad, kao i ispod broda.

Nema boljeg objašnjenja vremena od vremena u kome se dešava nemačka serija Mrak. Sve tajne, svi ključevi-nalaze se u prošlosti. Nemoguće je, naime, dešifrovati radnju bez ključa vremena. Svaka, pa i najmanja sitnica-objašnjiva je tek u temporalnom skoku, koji ta serija obilato eksploatiše.

Vreme postaje i ugao gledanja u tom zapletu, sve dok ne počnete da ga preispitujete. Vreme i je jedno od tri aristotelijanska jedinstva čiju lošu primenu gledalac i najlakše prašta. Gledalac bi se inače, kao u Terminatoru, izgubio, da ne pristane na najveći temporalni skok ikada viđen na platnu.

Taj skok je, kao što Robert Meki objašnjava, onaj temporalni skok na kraju zapleta iz filma Terminator (*The Terminator 1984-*). Kada biste preispitali vreme i podlegli ga žestokoj analizi-shvatili biste da je jedan od glavnih likova, Kajl Ris (*Kyle Reese*)-sam svoj sin.

Nešto slično, poznato je i u operi. Kada je Salvatore Kamarano (*Salvatore Cammarano*) pisao za Verdija libreto za operu Trubadur (*Il Trovatore*), svi su mu oprostili vremenske nedoslednosti. Kada se logički poređa priča, ispadne da je grof Luna-takođe sam sebi sin. Dakle kada je u pitanju Verdi, sve, ali baš sve nadomešćuje lepota muzike.

Do današnjeg dana u Milanskoj Skali stoji boca vina za onoga koji uspe da prepriča priču o trubaduru. Neotvorena.

3.4 Naslovna sekvenca

Evo uvodne sekvence jedne od antologijskih serija. Početak scenarija serije Čista Hemija.

EXT. KRAVE NA ISPAŠI-DAN

Duboko plavo nebo iznad. Debeli, prljavi oblaci. Ispod njih, crno bele krave pasu na brežuljkastim livadama. Ovo bi mogla da bude jedna od onih” Ovo je Kalifornija.” reklama.

⁴⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Red_herring

Osim što se u tim reklamama obično ne fokusira na kravlju balegu. Kod nas da.

Pokret kamere na dole prema debelom, okruglom maslinastožućkastosmeđem valjušku koji se suši na suncu. Muve zuje. Mirno je i tiho. Sve dok...

...Zooooom! TOČKOVI presecaju kroz govno i rasprskuju ga.

NOVI UGAO-KOMBI

Razvaljena krtija koja jurca kroz pašnjak. U blizini nema puta na vidiku. Kombi je najblaže rečeno, izmešten iz realnosti. To je model Winnebago, kamp kombi iz sedamdesetih, kreda bele boje, sa nalepnicama na bokovima. Nalepnica na braniku kaže da je vozač član udruženja "Dobri Sem".

Kamperski kombi jurca kroz pejzaž, rasterujući krave. Jedan točak zašlajfuje i prska zadnjim delom veliki rep crvene prašine.

INT. KAMPERSKI KOMBI-DAN

Unutar kombija vozačeve šake stiskaju volan a noga mu je na pedali gasa "do daske". Uplašen je, brzo diše. Njegove oči razrogačene su i vide mu se beonjače ispod stakla gas maske.

O da, inače, on ima GAS MASKU. Osim toga, nosi dugačke podgaće. Ništa više.

Pored njega kunja obučeni SUVOZAČ, takođe sa gas maskom. Iz uva mu se sliva mlaz krvi, koji mu se razliva po majici. On je u poptunosti nesvestan.

Iza njih, unutrašnjost je u haosu. Menzure, kante i laboratorijske epruveteneka vrsta HEMIJSKE LABORATORIJE-prosipaju svoj opasni sadržaj čim kombi udari u novu rupu na putu. Žuto braon tečnost se sliva i razliva gore-dole po podu. Puši se i peni-svuda po kabini.

DVA MRTVA TELA. Dva sveže preminula meksikanca, se kotrljaju okolo kao krpene lutke, sudarajući se pri tome.

Kako bi se kompletirala ova slika, tu je i kiša novca koji leti po kabini. Kесе iz supermarketa pune novca leže unaokolo i iz njih ispadaju novčanice od 20 dolara. 15-20 hiljada dolara u kešu leti ili pluta po odvratnoj žuto braon supi.

Približimo se vozačevim očima. On dahće kao parna mašina. Njegova maska magli dok konačno, ne može više da vidi.⁴⁷

Naslovna sekvenca predstavlja ono što će u pravim i rasnim serijalnim projektima u prvih dvadesetak minuta odlučiti da li će se gledalac vezati za likove, zaplet i sve ono što će ga držati prikovanog za ekran.

TEASER

EXT. COW PASTURE - DAY

Deep blue sky overhead. Fat, scuddy clouds. Below them, black and white cows graze the rolling hills. This could be one of those California "It's The Cheese" commercials.

Except those commercials don't normally focus on cow shit. We do. TILT DOWN to a fat, round PATTY drying olive drab in the sun. Flies buzz. Peaceful and quiet. Until...

... ZOOM! WHEELS plow right through the shit with a SPLAT.

NEW ANGLE - AN RV

Is speeding smack-dab through the pasture, no road in sight. A bit out of place, to say the least. It's an old 70's era Winnebago with chalky white paint and Bondo spots. A bumper sticker for the Good Sam Club is stuck to the back.

The Winnebago galumphs across the landscape, scattering cows. It catches a wheel and sprays a rooster tail of red dirt.

INT. WINNEBAGO - DAY

Inside, the DRIVER's knuckles cling white to the wheel. He's got the pedal flat. Scared, breathing fast. His eyes bug wide behind the faceplate of his gas mask.

Oh, by the way, he's wearing a GAS MASK. That, and white jockey UNDERPANTS. Nothing else.

Buckled in the seat beside him lolls a clothed PASSENGER, also wearing a gas mask. Blood streaks down from his ear, blotting his T-shirt. He's passed out cold.

Behind them, the interior is a wreck. Beakers and buckets and flasks -- some kind of ad-hoc CHEMICAL LAB -- spill their noxious contents with every bump we hit. Yellow-brown liquid washes up and down the floor. It foams in a scum around...

... Two DEAD BODIES. Two freshly deceased Mexican guys tumble like rag dolls, bumping into each other.

Completing this picture is the blizzard of MONEY. A Von's bag lies leaking twenties. Fifteen, twenty grand in cash wafts around in the air or floats in the nasty brown soup.

CLOSE on the driver's eyes. He's panting like a steam engine. His mask FOGS UP until finally he can't see.

Neke serije kao što su Igra Prestola, već u naslovnoj sekvenci najavljuju sam kraj serije, dolazak Belih Hodača ili *Whitewalkera*. Evo kako Dejvid Beniof i D.B.Vajs (*David Benioff, D.B. Weiss*)-počinju pilot pomenute serije.

EXT. PROPLANAK, DAN

Sneg polako pada preko tela mrtvaca. Osam leševa leže smrznuti na zemlji-muškarci, žene i deca, obučene u teška krzna. Vetar briše kroz njihove duge kose.

Na ivici proplanka, VIL (20). mladi rendžer obučen skroz u crno , posmatra scenu sa leđa svog konja. Onda uzima uzde i usmeri svog konja ka jugu.

EXT. ŠUMA -SUMRAK

Vil brzo jaše ka visokim borovima, njegov konj lebdi prolazeći kroz svež napadali sneg.

Onda se zaustavi i sjaše pored dva već vezana konja.. Njegovi drugovi GERED (50) i SER VAJMAR ROJS (18) čuče pored potoka i pune njihove kožne bisage vodom. Ustanu i pogledaju u pridošlicu sa očekivanjem.

Ser Vajmar je sivook i dostojanstven, sa aristokratskim načinom ophođenja i pored svoje mladosti. Nosi crni lančani pancir i fini ogrtač boje peska preko njega.

Vil i Gered takođe nose crne odore Noćne Straže, ali je njihova odeća mnogo manje kraljevska, njihovo krzno i kožna odeća je pohabana od teške upotrebe. Gered nosi kapuljaču zbog toplote.

VIL:

Treba da se vratimo. Svi u mrtvi.

Gered mu ponudi njegovu bisagu sa vodom i Vil uzme gutljaj.

SER VAJMAR:

Ima li krvi?

VIL:

Ne da sam ja video.

SER VAJMAR:

Koliko blizu si prišao?

VIL:

Dovoljno blizu da vidim da su mrtvi.

SER VAJMAR:

(skeptično)

..ili da spavaju.

EXT. CLEARING - DAY

Snow drifts across the bodies of the fallen dead. Eight corpses lie frozen on the ground-- men, women, and children, wearing heavy furs. The wind whips through their long hair.

At the edge of the clearing, WILL (20), a young ranger dressed all in black, surveys the grim scene from the back of his gelding. He gathers his reins and guides his horse south.

EXT. FOREST - DUSK

Will rides hard between the towering pines, his horse's hooves kicking up fresh-fallen snow.

He comes to a halt and dismounts beside two tethered horses. His comrades, GARED (50) and SER WAYMAR ROYCE (18), crouch beside a stream, filling their skins with cold water. They rise and look to the newcomer expectantly.

Ser Waymar is gray-eyed and graceful, with an aristocrat's air of command despite his youth. He wears a supple coat of gleaming black ringmail and a lush sable cloak.

Will and Gared also wear the black of the Night's Watch, but their clothes are far less regal, their leather and fur battered from hard usage. Gared wears a hood for warmth.

WILL

We should start back. They're all dead.

Gared offers Will his water skin and Will takes a drink.

SER WAYMAR

Any blood?

WILL

Not that I saw.

SER WAYMAR

How close did you get?

WILL

Close enough to see they was dead.

SER WAYMAR

(skeptical)
Or sleeping?

GARED

If Will says they're dead, they're dead. We should head back to the Wall.

GERED:

Ako Vil kaže da su mrtvi, onda su mrtvi. Treba da se vratimo.

Ovde bih pomenuo i jednu domaću seriju koja svojom uvodnom sekvencom postavlja serijalnost vrlo dosledno..Budući da domaći scenariji serija nisu nikako dostupni, ovo je jedna od retkih do čijeg se scenarija moglo doći, a ima trenutno se prikazuje već druga sezona serije. Serija Državni Službenik (2019-) počinje upadom u nemačku ambasadu preko novogodišnjih paketića koje agentica ostavi ispod jelke. Protagonista nije odmah prikazan ,ali sama akcija postavlja univerzum, vreme, arenu u nepunih dvadesetak minuta...U zahvalnost scenaristi Dimitriju Vojnovu za deo oz scenarija i uvodnu sekvencu, napominjem da je kod uvodne sekvence vrlo važno pogoditi i označiti kako univerzum , tako i arenu. Kao što je uvodna sekvenca Ljudi sa Menhetna, smeštena u kancelarije i stanove, toka je uvodna sekvenca

Državnog službenika smeštena u prostorije ambasada i kancelarije tajnih službi. Naravno da se iz tih prostora izlazi, ali prostor i vreme, kao i atmosfera, najbolje percipiramo prvim utiscima. Plastično objašnjeno, prvi utisak putnika o Titaniku nije bio da će on potonuti, već da je to velelepan i luksuzan brod. Prvi utisci iz uvođen sekvence porinuće naš brodu u pravcu kome svi putnici misle da putuju, ali vrlo često taj brod neće stići u luku.

EXT. GRADSKE ULICE- NOĆ 101

Iz vazduha pratimo Srebrni Alfa Romeo u vožnji gradskim ulicama koje su ukrašene za novu godinu.

102 EXT NEMAČKA AMBASADA - NOĆ 102

Srebrni Alfa Romeo, sa diplomatskim tablicama, stize do Nemačke ambasade. Čuvar diže rampu i propušta ga.

103 ENT. GARAŽA NEMAČKE AMBASADE - NOĆ 103

Alfa Romeo se parkira u garazi.

Iz Alfe izlaze dežurni službenik ambasade HANS(40) i MAJA, mlada i izuzetno zgodna zgodna devojka u mini suknji sa visokim štiklama.

Hans deluje nervozno.

MAJA:

(engleski)

Zasto si nervozan?

HANS:

(engleski)

Zato što nikad to nisam radio ovde. Mnogo je bolje kod tebe u stanu.

MAJA:

Nisam ti ja kriva sto si dežurni večeras. Rekla sam ti da sutra putujem kod svojih? Hoćes da odem?

HANS:

Ne ne idemo.

104 ENT. AMBASADA - SOBA ZA NADZOR - NOĆ 104

U sobi za nadzor ambasade su Dva Čuvara, koja gledaju fudbalsku utakmicu na TV-u. Pored su monitori za nadzor raznih prostora ambasade.

Čuvari vide na monitoru kako Hans dolazi hodnikom u svoju kancelariju sa devojkom. Značajno se zgedaju. Fokus prebace na njega.

105 AMBASADA - HANSOVA KANCELARIJA - NOĆ 105

Maja i Hans ulaze u kancelariju. Maja sedne na sto. Raširi noge, gleda ga izazovno.

MAJA:

Hajde, šta čekas?

Hans joj prilazi. Krene malo seksa. Ona počne da se smeje.

HANS:

Što se smeješ?

MAJA:

Ovo mi je prvi put da se jebem u Nemačkoj.

HANS:

(engleski)

Nervira me kad insistiraš da se vidimo a onda mi daš satnicu otprilike kao da imamo vremena od deset do dva do četiri i sedam...

MAJA:

(engleski)

Mogao si da kažeš da nećeš...

HANS:

(engleski)

Jesam a onda putuješ kod svojih za Novu godinu... I znam kakva si, kad se vratis onda moras sve da prepričavaš drugaricama do vaše Nove godine i videli bismo se tek za Dan zaljubljenih...

Maja se naduri.

MAJA:

(engleski)

Rekla sam ti da mi ne namećeš obaveze...

HANS:

(engleski)

Ja ne namećem obaveze samo hoću da ti pokažem da sam spreman za više od ovoga...

MAJA:

(engleski)

Sa koliko godina tačno vi muškarci krećete da tražite sigurnost...

Hans odmahuje glavom.

HANS:

(engleski)

I to je problem. Nisam siguran da ovo ovako i dalje može... Osećam se nesigurno. Zezanje je super ali treba mi...

Maja je zbunjena. Baca diskretan pogled prema kameri u uglu kancelarije. Stavlja prst Hansu u usta senzualno. On ga sklanja...

106 ENT. AMBASADA - SOBA ZA NADZOR - NOĆ 106

Čuvari prebacuju sliku iz Hansove kancelarije na televizor. Uživaju u budućem spektaklu.

ČUVAR 1:

Kad ce vise da krene pečatiranje
vize...

ČUVAR 2:

Odavno je na snazi bezvizni
rezim...

Smeju se.

ČUVAR 1:

Samo Srbin pečatira, a?

107 ENT. GARAZA NEMAČKE AMBASADE - NOĆ 107

Otvora se gepek srebrne Alfe. Iz gepeka izlazi PERA LOPOV, lik koji nam je poznat iz serije "Ubice mog oca".

Šunja se izmedju automobila do stepenista.

108 ENT. AMBASADA - SOBA ZA NADZOR - NOĆ 108

Čuvari, gledaju na TV-u Maju koja zavodi Hansa u njegovoj kancelariji.

Ne primećuju, sliku na monitoru za nadzor na kojoj se vidi Pera lopov koji izlazi iz garaže.

109 ENT. SOBA ZA NADZOR - MONITOR - NOĆ 109

Crno-bela slika. Pera Lopov se šunja kroz hodnik.

HANS (CONT'D) (engleski):

Stani. Neces me sada učutkati seksom...

Maja se nevaljalo osmehne. Uzme njegovu izmedju nogu.

111 ENT. AMBASADA - SOBA ZA NADZOR - NOĆ

Čuvari gledaju na TV-u sliku iz Hansove

CUVAR 1

Ajmo rodjace, oće li to...

Smeju se.

112 ENT. AMBASADA - PROSTOR SA JELKOM - NOĆ

Pera stiže do velike novogodisnje jelke pune poklona. Prebira po njima. Traži nešto.

U nastavku scene, srpska služba bezbednosti koristi dupli mamac, devojkicu i lopova, kako bi ušla u nemačku ambasadu. Ovako razrađen plan, inteligentno nas uvodi u arenu, u kojoj ćemo prisustvovati borbi tajnih službi.

3.4.1 Muzički univerzum i muzika

Ovde ćemo se baviti muzičkim špicama. One su u serijama, name, jedan od najvažnijih elemenata kada je u pitanju zvučni univerzum, najviše zbog činjenice da te muzičke numere podsećaju gledaoce da požure sa pripremama za gledanje, prekinu sa onim što su do tada radili i smeste se ispred ekrana. Ko se ne seća legendarne špice iz serije Twin Peaks, kompozitora Anđela Badalamentija (*Angelo Badalamenti*)... Gardijan je ovaj soundtrack označio kao najznačajnije muzičko televizijsko postignuće u serijskom programu.⁴⁸

U nekim serijama poput Ljudi sa Menhetna, muzika se isključivo koristi kako bi označila- **KADA** se dešava neka od epizoda. Tako ta serija nema apsolutno nikakvu muzičku podlogu tokom epizode, ali se epizode često zavše nekim od broj jedan hitova sa pop-rok lista. Na taj način možemo da pozicioniramo datu epizodu, u dan tačno.

3.4.2 Tok serije

Serije nisu vrlo dugačak film, razbijen na delove. Gradacija nije isto što i serijalnost. Gradacija delova znači da gledalac gradacijski otkriva slojeve zapleta i shvata ih, a onda dođe kraj. U seriji, publika gleda unazad, jer je pripremljena za konstantnu retrospekciju, to znači da je lik to shvatio kao aktivnu gradaciju svog razvoja, iako serijalni program nije pisan, kao film, gradacijski aktivno.

Pisac serijalnog programa se ne obraća samo publici, već i sebi kao profesionalcu-on ne samo da upravlja tim "automobilom", već ga usput i gradi...Serija, opet- nije narativno sagrađena kao vrlo dugačak film...

Antologijski način pripovedanja je način pripovedanja koji je čest u serijama. Serijalni način pripovedanja nalik je podžanru koji se zove **antologijski film**, film koji se sastoji iz različitih delova, spojenih istom temom, premisom ili kratkim slučajnim događajem. Sama reč antologija, na starogrčkom je reč za kolekciju različitih cvetova koje je neko prikupio, a pojam **antologijske serije**-znači zbirku epizoda koje imaju sasvim različite i zasebne likove u svakoj epizodi. Jedan od prvih radijskih antologijskih programa neke mreže bio je Sat Kolijera

---

⁴⁸ <https://www.theguardian.com/music/musicblog/2010/mar/25/twin-peaks-soundtrack>

(*Collier Hour 1927-1932*), koji je imao čitavih dvanest epizoda spojenih samo likom čuvenog orijentalnog detektiva Fu Mančua, kreiranog od strane Saksa Romera (*Sax Rohmer*).⁴⁹

Zadatak pisaca serijskog programa je zapravo- da stvori neograničen broj tema.

Zašto Igra Prestola nije film od šezdeset i nekoliko sati? Definitivni odgovor na to pitanje je serijalni kraj te serije. Krajevi se pišu za filmove, ali ne i za serije.

Jedan od najboljih primera za to je kraj jednog od najznačajnijih serijala koje poznajemo. U pitanju je kraj serije Sopranosi. Naime poslednja epizoda pod nazivom "Made in America", prošla je nekoliko ruku, ali je poslednju verziju napisao sam kreator serijala, Dejvid Čejs (*David Chase*). Radi se dakle o čuvenom kraju kada se sa lica Tonija Soprana-pređe na čitav minut crnog telopa. Taj crni telop bio je i jedan od najvećih problema te poslednje epizode jer je za mrežu bilo nezamislivo da pusti gledaocima prajm tajma-čitav minut crnog ekrana. Poznato je da je publika u tom trenutku skakala sa svojih stolica jer su mislili da je nestalo struje u ključnom trenutku. Takav kraj međutim opredstavlja ono što je bit serijalnosti-klasičnog kraja zapravo i nema.

"Toni pogleda u vis na zvuk vrata koja se otvaraju. Rez na crno. Kreće odjavna špica. Vi niste više tu u blizini da gledate šta se nadalje dešava.

Tokom svog prikazivanja, Sopranosi su insistirali, u svom dijalogu i likovnosti, da postoji život i iza onoga što vidimo, svet izvan onog poznatog. Čejs nam nije mogao prikazati taj svet jer nijedan umetnik nema takvu moć, ali je za osam godina uradio drugu najbolju stvar, a to je da nam je prikazao fikciju koja nije ista kao nijedna fikcija od koje je na nju uticano-fikcija koja nas je terala da razmišljamo o svom sopstvenom svetu....nedostatak razrešenja, apsolutno ili još bolje rečeno-namerno odbijanje da se ova stvar završi..bilo je upravo ono što je trebalo uraditi. Osećanje koje to izaziva je mnogo nasilnije, mnogo više uznemirujuće-više nefer od svih divljačkih ubistava u seriji. Čejs je sažeo u tom kraju sve ono što je opisivao tokom šest sezona prikazivanja serije, samo što je sada žrtva bio sam gledalac. Jednostavno je smaknuo gledaoca.

Tokom poslednjih momenata, poslednjeg sata, poslednje sezone, dao nam je kraj kakav nismo očekivali-kraj kao nijedan koji je ikada iscenirao, ali nimalo izvan karaktera za Sopranose.

---

⁴⁹ Dunning, John (1998). *On the Air: The Encyclopedia of Old-Time Radio* (Revised ed.). New York, NY: Oxford University Press. str. 163–164.

Cenite to. ⁵⁰

Urgentni centar ili ER je napisan prvo kao scenario za film, 1974. godine. Majkl Kričton (*Michael Crichton*) je već bio uspešan kao pisac, ali su ga, kada je ponudio scenario za film, svi odbili. Dvadeset godina kasnije, radio je na scenariju za Park iz doba Jure (*Jurassic Park 1993*). Dok su radili, dao je scenario na čitanje Spilbergu, koji je rekao ovo nije film, već divni pilot za seriju. Scenario nije prošao kao film, jer naprosto nije bio film, već serija. Bolnica Čikago (Chicago Hope 1994-2000), čiji je autor Dejvid I. Keli (*David E. Kelley*), imala je skoro istu premisu. Nije bila tako efektna kao Urgentni Centar, iako je imala pet sezona.

Urgentni Centar je imao sposobnost da bude potpuno nepredvidiv. Prvih osam sezona u kojima je protagonist doktor Grin, imalo je čudnu sposobnost da se i pored iste arene, ništa ne ponavlja i da nijedna epizoda nije ista. Sve može da se desi. U svakom trenutku očekujete kaos, ali ponekad, tokom cele epizode, može i ništa da se ne desi.

U Urgentnom Centru bitna je samo stabilizacija pacijenta, ne i njegovo lečenje, a napad smrti je uvek iznenadni i mučki napad. Italijanska serija Urgentna terapija (*Terapia d'urgenza 2008*) koja je otkazana od strane televizije RAI, nije napravila spoj sa publikom, upravo zbog činjenice da se bavila lečenjem. Nije se, dakle, bavila nečim vrlo specifičnim, kao što je stabilizacija i sprečavanje napada smrti.

Drugi primer za loše čitanje i pokušaj da se ponovi uspeh medicinske serije kao što je Doktor Haus je italijanski kanal Mediaset. Mediaset je, naime, hteo da napravi seriju po uzoru na Doktor Hausa. Serija je otkazana posle dve epizode, jer su kreatori hteli da stvore lik protagoniste serije, po uzoru na doktora Hausa, ali da on bude fina osoba (?!).

Sve što čini tu *character driven* seriju je upravo cinizam doktora Hausa-koji se smeje smrti u lice.

Epizodičnost nastaje kada policajac nije više samo tražio ubicu, već se vraćao svojoj kući i počeo da se seća šta je radio u prošloj epizodi. U tom trenutku ulažemo u njegov svet i očekujemo da se on i proširi.

Najupečatljiviji *character driven* zaplet kreiran u Evropi, verovatno je zaplet serije Mladi Papa (*The Young Pope 2016-*). Tok serije vodi upravo dualni karakter lika i to funkcioniše ukoliko je karakter protagoniste glavni problem serije. Volter Vajt je problem, u Gomori su to Ćiro i Dženi...Nešto dakle mora da zapali incident u protagonisti iznutra kako bi počela serija, nešto što je već bilo tamo, tada je tok serije određen razvojem lika.

---

⁵⁰ <https://www.slantmagazine.com/tv/the-sopranos-mondays-season-6-ep-21-made-in-america/>

Taj konflikt može i eksterno da se inicira, ali onda je serija "terana" zapletom (*plot driven*) i onda je možemo kategorizovati kao mini seriju, jer će se konflikt završiti kada i zaplet.

3.4.3 Dramaturgija

Dramaturgija *ongoing serial* programa ne mora uvek da bude konvencionalna. Neki primeri filmova sa najkonvencionalnom dramaturgijom pokazaće nam kako se, u suštini, odvija serijalni program. On dakle ide u svim pravcima, nema klasičnog razvoja zapleta, onog koga očekujete od "dobro skrojenog komada", nema klasičnog rasporeda Frajtagove piramide.

Polazeći od toga da se nekonvencionalnim dramskim pristupom smatra ono što nije Aristotelovo shvatanje logike narativnog toka, odstupanja od Aristotelovog poimanja pomenute logike česta su ali i rizična.

Svakako da postoji mnogo filmova i serija koji bi se mogli podvesti pod ovaj krov. Kako god, pomenućemo filmove i serije koji nisu paradigmatični za nekonvencionalni pristup naraciji.

"Bela traka" (*The White Ribbon 2009*) Mihaela Hanekea (*Michael Haneke*) je film koji počinje istragom incidenta u jednom malom, saksonskom selu, na početku veka. Naime, doktor koji je dolazio u vizitu pacijentu pao je sa konja jer je neko razapeo žicu baš preko puta kojim je dolazio. Motivi su nejasni, ni na koga se posebno ne sumnja, ali pomislimo da je reč o još jednom filmu od "who donit" vrste, samo što će mesto zločina umesto mirnog engleskog sela u kome živi Mis Marpl, biti mirno nemačko selo u kome živi Učitelj (lik se samo tako zove i igra ga Kristijan Fridl).

Malo po malo, razvija se priča o stanovnicima malog mesta, o pastorovim mnogobrojnim ćerkama, o doktorovoj bolesnoj aferi sa jednom od meštanki, o učiteljevoj opčinjenosti mladom devojkom, o vremenima, o običajima i o lokalnom vlastelinu koga žena vara. Sve vreme se, pored razvoja minijatura o likovima, dešavaju novi i bizarniji incidenti, a krivca kao da niko ni ne traži niti želi da uhvati. Osim mladog učitelja. Kod njega ta želja jedino postoji. Na kraju Gavrilo Princip ubije Ferdinanda u Sarajevu i sve te događaje pojedju veći događaji.

Premisa filma je da zlo može da nastane bilo gde i bilo kada i da ako su okolnosti prave onda se ono razvija nesmetano. Tako i obesne pastorove ćerke, koje učitelj okrivljuje za sva zlodela u selu, prodju nekažnjeno, ali nam njihovo godišnje ukazuje na to da su one buduće aktivistkinje NSDAPA.

Uvek je nezgodno objašnjavati zločin, posebno zločin tako velikih razmera kao što je bio nacistički. Haneke to upravo radi smeštajući radnju u protestantsko selo u Saksoniji, selo koje očigledno predstavlja plodno tle za razvoj ideja nacional-socijalizma. Haneke, inače, u

jednom razgovoru sa novinarom Gardijana ograđuje⁵¹ se od toga da je želeo da napravi kritiku protestantizma (sam je sa katoličkog područja), ali očigledno postoji nešto što mu smeta i na temu protestanskog puritanizma, jer je baš pastoru dao da odbrani zločin svojih ćerki pred napadima seoskog učitelja. Advokati to zovu "odbranom đavola" iliti *advocatus diaboli*.

Pristup Hanekea je međjutim sledeći. Jedan po jedan lik se razvija i transformiše ka lošijem, oni kako godine idu prelaze u sve zlobnije faze, a ti se mali zločini kojima je i počeo film, sve više zaboravljaju, jer veće zlo uvek na kraju obesmisli manje zlo. Zato se "Bela traka" tako i završava. Rat koji počinje negde daleko zaseniće svojim zlom sve ono pre njega. Nešto poput onog afričkog načina lečenja užarenim kopljem. Užareno koplje se prisloni na leđa bolesniku koga boli noga. Onda ga više bole leđa nego noga, tako da se noga smatra izlečenom.

Haneke se tako odnosi i u svojim drugim filmovima prema onome što predstavlja jednu drugu traku, tačnije, "fil rouge" ili "crvenu traku" .

Na primer u filmu- "71 fragment slučajne hronologije", koji opisuje incident koji se dogodio u Beču, kada je mladić upao u banku i počeo bez razloga da puca u ljude, a zatim sebi razneo mozak u automobilu. Čini se da je kompletna struktura filma priča o pritisku kapitalizma na društvene nukleuse, to jest, na porodicu, na školu, na ljude koji žive podjednako mizerne i besmislene živote, da bi ih na kraju obesmislio do kraja postupak mladića koji puca u njih jer nije imao gde da podigne novac na bankomatu. Dakle, sve vreme mislimo da gledamo socijalnu dramu, koja će, iako nelinearno ispričana, biti na kraju razrešena spolja, kao što to biva sa malim herojima iz na primer, priča Rejmonda Karvera (*Raymond Carver*).

Crvena traka u ovom slučaju je konzumerizam koji povezuje strukturu, za koju bismo mogli reći pre da je anti-struktura.

"Sveže kriške života", kako su to nazivali naturalisti međutim, presečene su na kraju još brutalnijim (dramaturškim) rezom. Rez dolazi banalno, kao deus ex machina skoro, jer nijedna linija u suštini nije potpuno emotivno zatvorena, ali je svakako gotova. Inače bi onaj lik čuvara koji prenosi novac za banku mogao da se vraća kao Poco i Liki, do beskraj.

Slon (*Elephant 2003*), Gasa Van Santa (*Gus Van Sant*) je priča inspirisana masakrom u školi Kolumbajn.

Događaj zvuči grandiozno ali, u suštini, četrdeset minuta konstantnog ubijanja automatskim oružjem nije dovoljno da se ispuni dva sata mraka. Zato Gas van Sant pribegava dramaturgiji

---

⁵¹<http://www.theguardian.com/film/2009/oct/25/interview-michael-haneke-white-ribbon>

dokumentarnog filma, skoro pa "Cinéma vérité"-a. Kamera je voajer koji ulazi u spavaće sobe, privatne razgovore, čak i one najbanalnije. Gledalac je voajer koji viri u tuš kabine u kojima se dvojica očigledno gej tinejdžera, ljube. Kada se kamera pomeri, to znači da je krenula za nekim ko će i nama biti zanimljiv, jer će verovatno poginuti, pa da vidimo šta je to bilo sa njim poslednjih petnaest minuta njegovog života. Takvom, dokumentarnom strukturom, gledalac prestaje da očekuje događaj koji manje više poznaje, on, gledalac, naprotiv, želi da taj događaj odloži kako bi što više upoznao likove koji će neizbežno umreti kako se bliži kraj. Nema klasičnog protagoniste, postoji samo klasični antagonista. Ostali dele sudbinu besmisleno nastradalih ljudi koji nisu ni tragički heroji u antičkom smislu te reči, jer ne teže visoko plemenitim ciljevima, a još su manje plemenita roda. Kod tih likova ne postoji ni razvoj, samo prelazak iz sreće u nesreću, ako pod srećom podrazumevamo da su živi, a pod nesrećom da su ubijeni.

Ima nešto drugo što je po autoru plemenito, a to je sistem, koji ne bi trebalo da ima mane. Škola izgleda kao neki naši hoteli sa pet zvezdica (škole izgrađene pre naftne krize su uglavnom takve i tolike), deca ne pokazuju znake, ali ama baš nikakve, delikvencije. U celoj je priči, kako izgleda, najveći problem što je oružje tako lako dostupno, da ti FEDEX donese na kuću automat M-16.

Onda krene poslednjih dvadeset minuta pokolja u kojima se dodiruju film *Bela traka* i *Slon gas van Santa* i to ne samo po činjenici da su oba Kanski pobednici. Ono što ih povezuje je banalnost zločinaca.

Kada je zlo banalno jednostavno, onda klasičnom dramaturgijom i Aristotelovskom logikom teško možete popuniti dva sata mraka. Kada karakteri nisu dinamički i nemaju poseban razvoj onda postaju tipovi, imaju samo jednu dimenziju.

Kada počne kraj filma, žanrovski on postane film katastrofe, u kojoj su učenici u skoro pa istoj situaciji kao i ljudi zarobljeni u neboderu, u filmu *Plameni toranj (The Towering Inferno 1974)*.

Naredni film koji ću analizirati je delo Lea Karaksa (*Leos Karax*) - *Sveti motori (Holly motors 2012)*.

Sveti motori je film koji je takodje kanski pobednik i to pre dve godine. Kada se pokuša pronaći nešto što je neko pre ovog teksta napisao o njemu, prvo što upadne u oči je njegova žanrovska karakterizacija- to je drama, naučna-fantastika i fikcija.

Da bi u filmu postojao dramski problem, ili ono što englezi zovu *problem play*, ovaj bi film morao da ima kakvu takvu dramsku strukturu, makar i nelinearnu, ali on je nema. Da bi bio naučna fantastika, mora koliko toliko da bude zasnovan na nekim naučnim aksiomima.

Da bi bio fikcija, taj akvarijum ili univerzum u kome se dešava, treba da bude stvoren od nečega što se debelo razlikuje od vidljive realnosti.

Kada nešto toliko stremlji ka nadrealističnom stilu, onda ga je teško okovati u bilo koji od ovih žanrovskih odrednica. Nadrealizam i jeste možda najnekonvencionalniji od svih pristupa na filmu, On je, tako reći, opozit strukture.

Karaksov film je početak i kraj svih filmova koji nekonvencionalno prilaze dramskoj strukturi. Da vidimo prvo kako počinje.

Kao i "Bela traka", "Sveti motori" počinje kao triler u kome ćemo pratiti plaćenog ubicu Oskara ili jedan njegov poslovni dan. Njegovi zadaci međjutim postaju sve čudniji, mada neki od njih uključuju i ubijanje, kao i povredjivanje. Tokom dana on će voditi ljubav sa akrobatičarkom obučen u lasteks, presvlačiće Evu Mendes u burku, učestvovalaće u spotu Kajli Minog, pokupiće ćerku sa žurke i grditi je jer NIJE bila sa momkom, a za kraj, živeće u srećnom braku sa šimpanzom.

Ovaj dramaturški pristup potpada pod samu definiciju nadrealistične kinematografije⁵². On se koristi jukstapozicijom, što je za dramaturgiju zasnovanu na konsekventnoj logici, dijametralno suprotan način pripovedanja.

Kaže Robert McKee da kritičari ne vole komedije iz razloga što o njima nema šta još da se kaže.

Otvorimo Bergsona. Komedija, dakle, ima sledstveno, vrlo jasnu strukturu, način naracije i izvore smešnog, ali bilo bi zaludno izvući iz jedne proste formule sve ono što nešto čini smešnim⁵³. Međjutim, Karaksov scenario je duhovit, iako se ne drži klasičnih postulata komedije. Odakle onda smešno? Ako se ovaj pristup uporedi sa pripovedanjem u bajkama, onda vidimo kako se i ovaj nekonvencionalni pristup da objasniti, ma koliko to izgledalo teško.

Filip Pulman (*Philip Pullman*), engleski autor mjuzikla i obradivač bajki braće Grim kaže da u bajkama glavni lik napreduje kroz priču čizmama od sedam milja.

Kao "Srećni Hans", koji je posle jednog pasusa već postao princ od jednostavnog seljačeta.⁵⁴ Tako se i Oskar od jednostavnog prodavca oružjem u godinama (koji još od ranog jutra puši), već posle pet stranica scenarija, pretvara u nindža ratnika koji u lasteks odelu prekrivenom senzorima pokreta, polno opšti sa podjednako sposobnom akrobatičarkom.

⁵² https://en.m.wikipedia.org/wiki/Surrealist_cinema

⁵³ <http://www.authorama.com/laughter-6.html>

⁵⁴ Published by Penguin Classics, Oct 29, 2013 | 448 Pages | 5-5/8 x 8-7/16 | ISBN 9780143107293

Ovakva jukstapozicija svojstvena je dakle bajkama, tako da nije čudo što su mnogi kritičari prepoznavali Luis Kerol kao Karaksovu inspiraciju. Mi, naravno, nemamo ništa protiv pripovedanja na način kako se to radi u bajkama, ali žemo uvek tražiti nagradu u vidu smisla na kraju svake bajke. "Sveti motori" možda ne nudi tako jednostavan odgovor na to šta je to kraj njegove priče. On temu stavlja u naslov, sveti motori su Kadilak limuzine koje su vizuelni moto relikti, vremena pre naftne krize. Sve ostalo je bajka. Ono što je Oskaru, a i nama, samo deset minuta priče, drugom liku je ceo život. Tako, slažući živote jedan pored drugog, slika postaje cela. Dramska struktura, dakle, u našim glavama funkcioniše i kada izgleda kao kaledioskop.

Dogvil (*Dogville 2003*), Larsa "Von" Trira (von je pod navodnicama jer je u pitanju nadimak iz srednje škole) je prilično jasan primer onoga što Francuzi zovu *la pièce bien faite* ili dobro skrojenog komada. Svojstva ovih komada koje je kodifikovao Ežen Skrib je u tome da se najvažnije informacije kriju od glavnih likova i da ih zna publika ili drugi likovi, dalje da se napetost kroz manje obrte gradi ka klimaksu na kraju, što predstavlja scena u kojoj heroína postaje anti heroína (scena spaljivanja Dogvila i Grejsine osvete).

Za ovaj komad Tarantino rekao da je napisan za pozorište, dobio bi Pulicerovu nagradu.

Zašto onda on ovde među "nekonvencionalno"pisanim strukturama?

Zato što je "Dogvil" možda konvencionalno pisan kada je u pitanju linearni narativ, ali nikako nije konvencionalan kada je u pitanju žanrovska odrednica. Sve počne kao triler. Triler, proistekao iz melodrame, u kojoj postoji pojam "ugrožene nevinosti" kao u Diminih junaka (ala Margarit Gotje) i aristokrate vešca ili zločinca (ala Msje Dival) pandam je liku Grejs iz "Dogvila". Grejs ima svog Armana Divala u obliku seoskog moraliste i sina lokalnog lekara, njegov lik se u "Dogvilu" zove Tom Edison i igra ga Pol Betani.

Ona je pobešla od bande koja je juri, u skrovište u udaljenim planinama. Ona je slaba, ugrožena i nežna, prava "Pepeljuga" kojoj treba zaštita. Zaštita stiže u liku "princa" koji joj nudi da joj maleni grad "Dogvil" bude skrovište, ali sledstveno protestansko-belačkoj logici Američkog srednjeg zapada, potrebno je da zaradi za sve ono što joj se pruža. Grejs to rado i čini, sve dok taj rad ne postane eksploatatorski i lišen bilo kakve emocije.

Kako se priča dalje odvija, "ugrožena nevinost" biva ugrožena ne više samo od

nevidljive opasnosti koju predstavljaju mafijaši, već postaje ugrožena od društvene zajednice za koju se svako od gledalaca već na početku opredelio kao za "centar dobra". Nju seksualno iskorišćavaju i ona poput kakve srednjovekovne mučenice, izdržava ceo taj i takav život. Sve dok se, na kraju, u gradiću, ne pojavi njen otac, velegradski mafiozo.

Sve ono što je ona proživela izgleda da je ništa u poredjenju sa onim što je u stanju da čini i što je činio njen rođeni otac. Barem u moralnom sistemu vrednosti koji treba da prihvatimo. Zato je ona i zatražila utočište u gradiću koji je zloupotrebio gostoprimstvo na najgori mogući način. Onda ona od karaktera koji simboliše "ugroženu nevinost" postaje nešto što, na primer, Fridrih Drenth kaže za svoj komad "Poseta stare dame" kada daje instrukciju glumici koja treba da je igra: "U njoj je nešto umrlo." Tako i Grejs postaje neko u kome je nešto umrlo, a to nešto malo što je u njoj i bilo živo, zatukli su građani Dogvila.

Cela trilerska struktura se u priličnoj meri raspadne i komad od jednog konvencionalno zamišljenog trilera, o mladoj i ugroženoj pokajnici koju progone zli mafijaši, počinje da biva jaka društveno angažovana drama o protestantskom moralu bele Amerike. Ovde nećemo raspravljati o fon Trirovom rediteljskom postupku iako je vredno pomena da ima nešto vrlo zajedničko sa postupkom Bertolta Brehta. Breht je, takodje, svojim dramskim rukopisom vodio gledaoca ka emocionalnom pražnjenju, a svojim rediteljskim rukopisom se trudio da glumci u njegovom epskom teatru predstavljaju događaje kao svedoci koji opisuju saobraćajnu nesreću. Fon Trir takodje koristi sličan rediteljski pristup.

Nekonvencionalno je dakle, to što se u Dogvilu karakteri, tačnije pravi karakteri, pretvaraju u tipove. Pravi karakter se otkriva tek kada je lik pod pritiskom i kada mora da pokaže svoju pravu prirodu.

Kada za zajednicu čuvanje izbeglice postane suviše opasno, zajednica pokazuje jedno zajedničko lice, tipizirano u svojoj jednodimenzionalnosti. Stanovnici Dogvila postaju nešto kao Laci iz komedije del arte. Pojednostavljeni, tipski određeni presek stanja društvene svesti bele Amerike i njenog WASP-ovskog načina razmišljanja.

Blejd Raner (*Blade Runner 1982*)

Kada je u pitanju dramska struktura, možda jedan od najčudnijih filmova.

Siže, zasnovan na knjizi Filipa Dika (*Philip K. Dick*) "Da li androidi sanjaju mehaničke ovce", je priča o policijskoj poteri koja uključuje četiri odbegla replikanta (androida). Replikanti su, kako na početku saznajemo od šefa policije, ili ratnici ili kurve, to jest posebno napravljeni roboti koji odmenjuju ljude na opasnim zadacima. Budući da su zbog pobune zabranjeni, njih lovi posebna policija, takozvani Blade runneri, još preciznije, iskusni Rik Dekard. Na

samom početku saznajemo da su replikanti nesposobni na emotivnu reakciju, samim tim, Rik Dekard kao pravi "sf noir" lik, predstavlja čistu suprotnost replikantima, budući da pije i svira klavir, to jest, živi život do kraja. Nekako tokom njegovog prolaska kroz distopijski "Los Andjeles na vodi", njemu se približi još jedna replikantinja uključujući mogućnost da i ratnici ili kurve, ipak nešto i osećaju.

Time se priča usložnjava na karakternom planu, jer su *flashback*-ovi ujedno i *flashforwad*-i, jer nas navode na to da je i Dekard neka vrsta replikanta, sposobnog, verovatno za velike emocije i velike količine alkohola (samo u rediteljskoj verziji). Replikanti su, kroz lik Roja, prikazani kao viša bića, oni koji su videli stvari koje ljudi neće nikad videti, a njihovo iskustvo će ostati zauvek izgubljeno u vremenu.

Svakako je zanimljiv koncept da se protagonist zaglibi u emociji, dok je antagonist sposoban za velika dela iz visokih moralnih principa, kao i u tragediji, samo obrnuto. Kroz reči Dekardovog šefa: "Ili si policija ili si mali čovek.", jasno je o kakvoj vrsti društvene kritike se radi već od samog početka.

Kako ove primere povezujemo sa serijalnim načinom pripovedanja?

Nekovencionalni dramaturški pristup u suštini predstavlja ono što Verner Kun naziva anti-strukturalnim pristupom. Vreme je isprekidano, bezvremeno, krajevi su otvoreni, priče u kojima emocije nisu zadovoljene. konflikt je unutrašnji... Takođe, u anti-strukturalnom pristupu postoji više protagonista i protagonisti su pasivni. Realnosti su inkonzistentne, često se događaji odvijaju slučajno i likovi su sudbinski predodređeni.

Dakle, više ili manje, sasvim suprotno od Holivudskog pristupa. Filmovi koje smo analizirali poseduju određeni broj ovih elemenata.

I V Produkciona Biblija serije Klan

NASLOV I SLOGAN (TITLE AND TAGLINE).

KLAN. Tragovi rata.

ŽANR (GENRE).

Kriminalistička televizijska drama.

BROJ EPIZODA (NUMBER OF EPISODES).

Pet epizoda.

UVOD (INTRO)

Šesnaestogodišnja devojka je nestala u Dinarskim planinama. Osumnjičeni veteran balkanskih ratova je već u zatvoru, ali bez ijednog dokaza. U istragu se uključuje beogradska istražiteljka, kao i pripadnici hrvatske policije. Istraga je teška i odvija se u nepristupačnim balkanskim vrletima, a istražiteljka otkriva i sopstvenu mračnu prošlost sledeći krvave tragove prošlog rata.

IDEJA I ŽANR (IDEA AND GENRE)

U serijalu "Klan", naši antiheroji dolaze iz sveta policijskog establišmenta, ali su ozbiljno razočarani u funkcionisanje sistema, pa zato i primenjuju nekonvencionalne policijske metode.

Zašto svaki novac na Balkanu ima miris krvi? Kriminal je uspeo da saradjuje i stvara nove kriminalne vrednosti tokom a i posle ratova. Dok su institucije stagnirale, kriminal se razvijao. Može se reći da je kriminal jedini segment balkanskog društva bez etničkih ili religijskih skrupula. Pripadnici kriminalnog miljea su stvarali novac pre, za vreme i posle jednog od najkrvavijih ratova u modernoj istoriji Evrope. U ovoj seriji me posebno interesuje borba individualaca protiv korumpiranog i kriminalizovanog društva. "Svaka država ima svoju

mafiju, ali jedino je naša mafija imala svoju državu.", rekao je devedesetih godina Zoran Djindjić, referišući na duboku kriminalizaciju društva. Živimo u društvu gde je godinama kriminal, a ne obrazovanje posmatran kao put u bolje sutra. Da li jedna hrabra žena može da napravi razliku u društvu koje je naviklo na gubitnički niz? Kada je u pitanju žanrovski obrazac, najviše kodova dolazi iz film noara, iz kriminalističkih proceduralnih serija, ali na kojeutiče film noir, kao što je na prier nordik noir (*nordic noir*). Proceduralna serija podrazumeva da su glavni likovi pripadnici policije, u fil noaru njih zamenjuju privatni istražitelji, ali su oni svakako gubitnici, kojima je slučaj koji obradjuje serija od presudne važnosti.

ŽANR, STIL I ATMOSFERA (*GENRE, STYLE AND ATMOSPHERE*)

Noir kriminalistička drama. Stilski serija stremi ka noir likovnosti i atmosferi. Grad je pokriven oblacima, do seoskih zabiti se dolazi blatnjavim putevima, kiša pada tokom svih sedam dana dešavanja. Heroji su antiheroji, tzv, *hardboiled*⁵⁵ (tvrdo kuvani) likovi, pogled koji oni imaju prema svetu je pogled cinika. Hrvatska i Srbija polako počinju da grade odnos, ali nivo izgradjenih odnosa jedva da dostiže nivo raspada odnosa krajem osamdesetih godina. Nacionalne tenzije su velike, navijačke skupine izazivaju incidente... Atmosfera koja vlada medju meštanima u hrvatskom mestu u Dalmatinskoj Zagori je atmosfera linča. Znajući za srpsko poreklo osumnjičenog Rašua, čak su i beogradske tablice crvena marama pred njihovim očima. Atmosfera postaje teža što više vreme odmiče.

TEMA I PREMISA (*THEME AND PREMISE*)

Kriminal nema naciju. Šta bi se desilo kada bi policije Srbije i Hrvatske bile primorane da saradjuju hvatanju kriminalne grupe koja operiše u regionu?

"Klan" je priča o bandi ratnih kriminalaca i plaćenika koji su postali kriminalci "belih kragni" i uspeli da "operu" biografije.

U serijalu, priča razvija crvenu traku koja povezuje događaje iz ratova devedesetih (naročito rata na Kosovu) i potragu koja napreduje povezujući likove i događaje iz te ratne prošlosti sa njihovim današnjim identitetima i poslovima.

Prijavljen je nestanak tinejdžerke u Hrvatskoj. Za njene nestanak za javnost je kriv samo jedan čovek, kamiondžija Vladimir Rašuo koji se nalazi u pritvoru. Istraga otkriva da on pripada bandi koja ima članove iz Srbije, Bosne, Hrvatske i Kosova. Kriminalna banda sastavljena u vreme jugoslovenskih ratova i dalje radi kao tim, samo sa kompletno izmenjenim identitetima. Istraga koju predvodi beogradska tužiteljka Katarina Konstantinović i hrvatski policijski inspektor Marin Jug, otkriće ružno lice sistema i kriminalne puteve balkanske mafije.

⁵⁵ Luebering J.E., unos na: Encyclopædia Britannica, url: <https://www.britannica.com/art/hard-boiled-fiction> , Anon., 11..9.2007.

LIKOVNI (THE CHARACTERS)

Katarina Konstantinović, 45 , zamenica javnog tužioca u Beogradu, Srbija. Ona je jedan od onih ambicioznih studenata prava koji je prosto stao kada je život postao komforan. Karijeru je podredila muževljevoj i kada je on napusti njen izbor je samosažaljenje. Alkohol, droge, tablete, sve što joj pomaže da zaboravi. Posao pomoćnice javnog tužioca je u stvari sinekura i ona na tom mestu stagnira, zato što joj je muž, Aleksandar, građevinski preduzimač, optužen za privredni kriminal i prevaru banke...Ona je oličenje raspadajuće državne administracije koja je cinična, lična i nemotivisana.. Sa Aleksandrim ona ima ćerku, Sofiju (11) Kada pokrene istragu na nagovor Lucije, sestre nestale Magdalene sukobiće se sa korumpiranom birokratijom i organizovanim kriminalom. Za Katarinu je potraga za Magalenom lična stvar. Katarina je čvrsta i okrutna u nastupu, ima problem sa autoritetima. Previše cinična za damu, ona se nikada , nikada ne smeje. Ona svoju agresiju ne sakriva ni pred Sofijom. Problem sa pilulama krije od svih. Njen alkohol je ozbiljan problem, ali su njeni lucidni momenti upravo kada uzme alkohol i nešto za podizanje, MDMA na primer. To su trenutci kada pronadje najviše odgovora i najbolje povezuje stvari. Ona je puna mržnje prema sistemu i slučaj koji je dobila da sama vodi daje joj novu snagu i ona počinje da se menja. Snagu da promeni privatni i poslovni život.

Marin Jug,30, Katarinin partner koji radi u hrvatskoj policiji. Marin je samotnjak, dolazi sa forenzičke specializacije iz Visbadena, sportista, hladni profesionalac. Živi u stanu u koji se nikada nije sasvim uselio jer nikada i nije u njemu. Spava na podu, nikada pod jastukom i jede konzerviranu podgrejanu hranu. Marin je karijerni policajac, talentovan i beskrajno uporan. On proučava serijske ubice, silovatelje i opsednut je modelima kriminalnog ponašanja. Njegov otac je policajac koji nastrada na istoj istrazi a baš on preuzme slučaj. On je uzor spremnosti. Gaji ogromno nepoštovanje prema načinima rada balkanske policije, specijalno gaji animozitet prema srpskim kolegama .Taj animozitet kulminira u odnosu sa Mišom, starim policajcem koji pomaže Katarini sa srpske strane. Njih dvojica jedan o drugom misle u stereotipima. Za Marina je debeli, usporeni i satirični Miša primer socijalističkog srbijanskog milicajca.

Vladimir Polovina, plaćenik, veteran ex-jugoslovenskih ratova i prvoosumničeni za nestanak Magdalene. On je nemilosrdan, primitivan i bezočan kriminalac. On ima i predistoriju silovatelja, a iz zatvora ga je izvadilo to što je pušten kako bi se borio na raznim ex-yu ratištima.On živi kod Ljiga , u jednom selu (Centalna Srbija), kao izbeglica, u maloj kući koju je izgradio, zajedno sa majkom i dva deteta, identičnim blizancima. Poslednjih petnaest godina on je krijući svoju ratnu prošlost uspeo da preživljava radeći kao kamiondžija, ali novac koji je sakupio i koji policija pronadje kod njega u kući je mnogo veći od plate

kamiondžije. Lucija Vukas, sestra nestale Magdalene Vukas, otkrije činjenicu da je za prvi slučaj silovanja njegov branilac bila sadašnja pomoćnica tužitelja Katarina Konstantinović. Polovina je oslobođen zatvora jer je nastavio da se bori kao plaćenik. On i njegov zlosutni šleper-hladnjača sada slobodno krstare balkanskim putevima, noseći nepoznati tovar. On je visok, crnekos i plavih očiju.

Misha Mihajlović, Katarinin mentor i bivši policajac. Sada ima privatnu agenciju, spaja kraj sa krajem, uhodi supružnike i pronalazi nestale pse. Ranije se bavio ozbiljnim policijskim radom, bio u saveznom SUP-u, gde je prijateljevao sa Marinovim ocem. Miša je policajac stare škole, zasniva svoja zapažanja pre svega na poznavanju ljudske prirode, manje na činjenicama. Debeo, proćelav, u nikakvoj kondiciji. Dobrica koji zna da ujede kad je pod pritiskom.

Aleksandar Konstantinović. Katarinin muž i otac njihove male ćerke Sofije. Japi tip, izgleda kao neko ko bi prodao i rođenu majku za procenat, ipak nije takav i na delu, već se brine o Sofiji i više nego Katarina. U poslu je nemilosrdan i brutalno vodi sopstvenu firmu. Takao i sa saradnicima razgovara kao sa idiotima i pokazuje nepoštovanje prema svakom, ko nije njegova ćerka Sofija. Takav odnos ima i prema Katarini. Njegov posao je izgradnja stanova ali je finansiranje te gradnje vrlo tajnovito Srpski biznismen sa slabom tačkom pod imenom Sofija.

Magdalenini roditelji.

Tipični skromni roditelji iz Dalmatinske zagore koji su se odjednom našli u najgoroj noćnoj mori svakog roditelja. Neznanje što je s Magdalenom, je li još uvek živa, traženje krivca u njima samima. Njihovi likovi omogućuju nam uvid u psihologiju nošenja s takvom tragedijom. Otac prvo daje sve od sebe u potrazi, organizuje prijatelje koji se uključuju u potragu no nakon uzastopnih neuspeha povlači se u sebe i nagomilava emocije koje rezultiraju izlivom besa i agresije u jednom trenutku istrage. Majka se predaje veri. Njena već naglašena religioznost prerasta u opsesiju i jedinu nadu. Realno i nerealno sva nadanja polaže u molitvu i predanju «Božjem naumu». Nakon objavljivanja veze s Veričinim slučajem u medijima, neprestano zamišlja scenarije da se to događa - da je Magdalena živa i svakodnevno mučena.

Kristijan.

Mladi novinar, smenjen s pozicije urednika nakon što je objavio podatak da je u Polovininom kamionu pronađena Magdalenina kosa, što policija kasnije demantovala. Pomaže Luciji u njenoj privatnoj istrazi i kontaktiranju Katarine. U početnim epizodama strada pod naletom automobila na zebri.

Verica.

Među prvim Polovininim žrtvama silovanja i izivljavanja, ostala je živa no unakažena

kiselinom zbog čega živi u izolaciji. Zbog nedostatka dokaza Rašuo je oslobođen, što ju je dodatno stigmatiziralo. Nakon medijske izloženosti pronalaze ju obešenu.

Paško.

Inspektor s hrvatske strane, bivši Mišin kolega, koji je skinut s istrage Magdaleninog nestanka i poslan u penziju. Nakon što ga Miša kontaktira pronađu ga mrtvog i zaključuju da je počinio samoubistvo.

Sofija.

Katarinina ćerka, nalazi se između oca i majke u lošem odnosu, što se odražava i na njeno zdravlje. Njena uloga je poticaj Katarini na promene.

Magdalena.

Magdalenu upoznajemo prvenstveno preko sećanja njene porodice, scena njenog doma, flashbackova koje proživljava Lucija te fotografija i medijskih objava. Magdalena je predivna mlada devojka krupnih plavih očiju koje gledaju s plakata NESTALA.

TRI RELEVANTNA PITANJA POSTAVLJENA GLAVNIM LIKOVIMA

(THREE RELEVANT QUESTIONS TO THE MAIN CHARACTERS)

Gde biste najviše voleli da živite?

KATARINA: U sudnici.

POLOVINA: Zajedno sa majkom..

MARIN: U kasarni.

MISHA: Blizu kuhinje i podruma.

Šta je vaš moto?

KATARINA: Hajde već jednom to uradi.

POLOVINA: Bolje ti nego ja

MARIN: Carpe diem.

MISHA: Čak je i Mikelandelo morao da jede..

Kako biste voleli da umrete?

KATARINA: Poboļjšana.

POLOVINA: Poslednji.

MARIN: Samo ne u krevetu..

MISHA: Ne bih uopšte voleo da umrem, naptotiv, mislim da bih mrzeo..

UNIVERZUM (*THE UNIVERSE*)

Univerzum u kome se dešava "Klan" je balkansko poluostrvo, ali njegovi ruralni predeli. Kamioni, traktori, kuće bez fasada, planine i šume. Kancelarije policije su još one iz socijalističke ere. Ništa ne radi kako treba i sistem je sasvim pokvaren. Liftovi ne rade, mali natršani stanovi, traktori i kola bez tablica, bezubi alkoholičari ispred dragstora, veš koji se suši na tremovima i ispred kuća. Svet tri različite religije. Sela na Kosovu, oko Gornje Maoče, dinarske planine i jesen, kuša, blato.... Svet u kome je trideset godina star traktor svakodnevna pojava. Heroji se kreću po mestima na kojima se zločin dešavao i probaju da ga rekonstruišu. Više se nagoveštava nego što se pokazuje. Gledaočevoj mašti se dozvoljava da dopuni detalje. Jedinu zločinu koji se prikazuju su snimljeni na VHS traci kojom se ucenjuju članovi ratne bande pod imenom "Bend".

ARENE/GLAVNE LOKACIJE (*ARENAS/ MAIN LOCATIONS*)

Arena su policijska radna mesta i šumovita, zabačena mesta na granici BiH i Hrvatske, seoska područja. Zgrade u kojima radi policija su još iz Titove ere. Potraga se odvija na putevima i u udaljenim krajevima dalmatinske Zagore. Policijske kancelarije nikada nisu bile renovirane, one su depresivne i mračne. Toaleti su pokvareni. Policijski i sudski posao se odvija u uslovima iz sedamdesetih godina. Flešbekovi sa Kosova 1999. odvijaju se u planinskom regionu koji liči na onaj kod Junika i Drenice (Metohija). Razbacane kuće, domaće životinje koje slobodno idu zaseokom i uniforme. Blato, kiša, smrt.

VREME (*TIME*)

Vremenski raspon je takav da svaka epizoda obuhvata jedan dan. Potraga za Magdalenom počinje odmah posle njenog nestanka jer je vreme ključno kada je u pitanju pronalaženje nestalih. Posle šeste epizode, preskačemo jedan mesec. Flešbekovi na Kosovu 1999. se odvijaju u toku jednog zalaska sunca.

VIZUELNI STIL I ATMOSFERA (*VISUAL STYLE and ATMOSPHERE*)

Vizuelno serija ide ka noir izgledu, boje su desaturisane, beda koja je inače šarena, ovde je izgubila boju, oblaci koji u nedelji u kojoj se dešava "Klan", natkriljuju region, daju srebrnast ton Zagrebu i Beogradu. Vreme je kasna jesen, tako da su putevi razlokani. Slika je skoro monohromatska. Snimci na Ve-Ha-Es kaseti su izrazito saturisani i treba da budu u kontrastu sa monohromatskom slikom današnjice. U pitanju je leto i zločini su prikazani snimkom amaterske kamere. Flešbekovi se dešavaju u sred leta, sa oštrim senkama. Atmosfera je na njima saturisana presnimavanjem da scene izgledaju kao sa instagram filterom. Predeli su takvi da nude mogućnost za izvanredne scene snimljene u vreme zalaska sunca. Akteri zločina se sami snimaju i puštaju muziku tražeći najbolje kadrove za svoj *reality* film.

NASLOVNA SEKVENCA (*TITLE SEQUENCE*)

Prva slika je fotografija Magdalene Vukas. Zatim snimak iz vazduha, putujemo preko balkanskih planinskih predela.. Putovanje po neistraženim pustarama i planinama pokrivenim nepreglednim šumama. Iz vazduha sve izgleda mirno, ali muzika je napeta i nagoveštava dramu koja se dešava na zemlji. Na jednom od puteva počinjemo da pratimo kamion šleper koji se sam kreće putem. Ovo je udica. Sekvenca liči na onu iz Spielbergovog (Steven Spielberg) filma *Duel* (1971), samo što je snimana iz vazduha i preko nje ide muzika i isprekidane vesti o nestanku Magdalene Vukas, tinejdžerke iz Gorskog Kotara.

MUZIČKI UNIVERZUM I MUZIKA (*SOUND UNIVERSE AND MUSIC*)

Prva pesma koja se čuje u Polovininom šleperu je Žilijet Greko i njena pesma *Chanson pour l'Auvergnat*. Ona predstavlja lajtmotiv i numeru koju vezujemo za Polovinu i njegovu pojavu. Ovaj šlager je prisutan i zbog dramaturških razloga, jer Polovina i koristi muziku i francuske šansone jer mu žrtve (isključivo devojke), više veruju. Neko ko sluša francusku šansonu uliva im poverenje.

Muzika u flešbekovima koji se dešavaju na Kosovu 1999. je isključivo rok and rol. Grupa plaćenika pod imenom " Bend" je opsednuta rok and rolom. Oni sa namerom slušaju ovu muziku tokom ubistava. Numere koje se čuju su od bendova kao na primer : *Yardbirds, Led Zepellin, Steelly Dan, Zz Top itd.*

TOK SERIJE (*THE COURSE OF THE SERIES*)

U prvih šest epizoda istraga ima samo jednog osumnjičenog. Kada jedini i glavni osumnjičeni bude ubijen sredinom serije (u petoj epizodi) potrebno je ponovo *resetovati* priču. Crvene

haringe (*red harrings*) ili pogrešno osumnjičeni, oni koji odvlače pažnju od pravog pitanja⁵⁶ se nižu u narednim epizodama tako da polako zatvaramo krug oko bande koja predstavlja centar zla. Tok serije ide tako ka jednom, suštinski, lažnom kraju sredinom serije, a onda se akcija ubrzava, ka kraju. Pitanje kraja u *ongoing serial* strukturi je i pitanje *payoff-a* (emotivne naplate za obećano u pilotu) tako se u završnoj epizodi spajaju sve linije, odjednom.

DRAMATURGIJA (*DRAMATURGY*)

Dramatuški se serija sastoji od dva glavna toka radnje. Prvi je trilerske strukture, u pitanju je potera za devojkom i osumnjičenim koja se dešava pod pritiskom vremena. Ovaj prvi tok prvenstveno je povezan sa potragom za Magdalenom, nestalom devojkom, kao i za Vladimirom Rašuo, otmičarem u begu.

Drugi tok je povezan sa događajima koji su se dogodili 1999. na Metohiji. Tokom NATO intervencije, mala paramilitarna grupa provodi dane u jednom albanskom selu. Ovi flešbekovi objašnjavaju izvore današnjeg finansiranja kriminalne grupe i povezanost sa albanskim narko kartelom.

TREATMENT

Devojka stopira uz put u malom meestu u Hrvatskoj. Zaustavlja se jedan od kamiona, devojka ulazi, smeši se vozaču čije lice ne vidimo zadovoljna što će stići na vreme u školu. U automobilu koji prolazi iz suprotnog smera je stariji čovek koji na scenu ulaska mlade djevojke u kamion nezadovoljno zavrti glavom i produži dalje. Njegov automobil nestane iza zavoja, kamion nestane u drugom smeru. Na praznom zavoju nema više nikoga. Pada mrak. Počinje kiša. Na rasvetnom stubu vetar okreće beli A4 papir s fotografijom devojke i natpisom NESTALA.

UVODNA ŠPICA

Mesec dana nakon nestanka devojčice Magdalene, osumnjičeni vozač kamiona Polovina nalazi se u pritvoru, ali osim svedočenja prolaznika iz automobila, policija nema dovoljno dokaza i moguće je da će sudija biti primoran da ga pusti. Magdalenina sestra Lucija, koja vodi sopstvenu istragu, putuje u Beograd kako bi se sastala sa tužiocem Katarinom, koja bi mogla da obnovi stari slučaj protiv Polovine i tako ga zadrži u pritvoru. Katarina se priseća slučaja Polovina i otkriva da je u kamionu pronađen CD sa muzikom, za koji je Verica, silovana devojka iz srpskog slučaja, tvrdila da je svirala tokom silovanja. Katarina dolazi u Hrvatsku u pratnji detektiva Miše i pokušava da otkrije zašto je istraga zapela. Uspeo je da

⁵⁶ Meriam-Webster rečnik, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/red%20herring>, posećeno 22.7.2016.

dobije dozvolu za razgovor sa Polovinom u pritvoru, ali on ćuti i odbija da odgovara na pitanja. Katarina i dalje uspeva da zadrži pritvor na osnovu sličnih okolnosti napada i predmeta pronađenih u njegovom kamionu. Miša kontaktira svog starog kolegu Paška, koji je u početku vodio istragu u slučaju Magdalene, ali se povukao odmah nakon Polovininog hapšenja. Vratio se svojoj kući na obali i priprema se za penziju, pecajući sa sinom Marinom, koji se upravo vratio iz škole u nemačkom Visbadenu. Katarina i Miša dolaze sa Lucijom u njenu porodicu, posećuju mesto nestanka i svedoče raspadu porodice pod pritiskom, medijskom cirkusu u kome je sve puno spekulacija, a slika lepe Magdalene nemilosrdno se eksploatiše i privatnim pretragama koje sprovodi celo mesto. Miša dogovara sastanak sa Paškom koji najavljuje da će mu dati sve informacije i upozorava ga da su mnoge stvari čudne u slučaju. Noć pre njihovog dolaska Paško je ubijen u svojoj kući, ali je to izgledalo kao samoubistvo.

U istragu je umešan Paškov sin Marin. Ne veruje da je njegov otac počinio samoubistvo i želi da reši slučaj. Veruje da će potraga za Magdalenom takođe dovesti do ubica njegovog oca. Počinje da saraduje sa Katarinom i Mišom.

Katarina u Srbiji nagovorila je žrtvu silovanja iz prvog slučaja, Vericu da ponovo svedoči. Oko Verice postoji veliki medijski pritisak. Marin u Hrvatskoj saznaje da je Polovinin kamion nakon hapšenja otišao na pranje umesto da ga pregledaju, i ne veruje da je to bila slučajnost. Počinje da istražuje umešanost policije. ALEKSANDAR, Katarinin suprug, rešava pitanje istrage protiv njega koju vodi tužilaštvo. Cene koje je naplaćivao za javne radove više su od tržišnih. Istovremeno, banka preti da će povući bankarsku garanciju. Bankar Dmitrović je pronađen pretučen. Polovina u zatvoru prima šifrovane informacije putem televizijskih tekstualnih poruka i pozdrava. Veričino ponovljeno svedočenje se približava, Katarina se priprema za slučaj, ovog puta ne sme biti propusta. Polovina i dalje ćuti i odbija da razgovara s njom. Polovina beži iz pritvora pod čudnim okolnostima i Marin veruje da mu je neko iznutra pomogao. Ubrzo nakon toga, Katarina pronalazi Vericu obešenu u Beogradu. Magdalenin otac „puca“ na vest o Polovininom bekstvu, vozi se do prvog odmorišta i izvlači vozača kamiona iz kabine, napada ga, gura i udara, više „gde je“ i „svi mu pomazete“. Kroz kontakte u Bosni, Miša saznaje za Polovininu „sigurnu“ kuću i cela istraga započinje trku sa vremenom, ko će prvi doći do Magdalene ili Polovine. Dok je sve usmereno na Bosnu, Magdalenin otac dolazi svojoj ženi koja se moli i kleči sa njom. Katarina je potpuno izbezumljena Veričinom smrću, čita svojoj ćerki priču za laku noć, ali priča gluposti, devojčica se šali da je njena majka pomalo luda, ugura je, ugasi svetlo. Tim prilazi kući u Bosni, cijela akcija je dogovorena iz automobila jer nije bilo vremena. Uznemirena, Katarina odlazi u dnevnu sobu u kojoj Polovina sedi u polumraku. Specijalci okružuju kuću u Bosni, upadaju unutra, Magdalene nema, Polovine nema, ali postoje zastrašujući tragovi krvi, borbe za život i ostaci trulog tela. Polovina preti Katarini i nestaje. Magdaleni nije rekao ni reč, ali kada je otišao, našao je na stolu papir sa porukom - „nikad je nećete naći“. Aleksandar odlazi kod lekara sa Sofijom, svojom i Katarininom ćerkom, a lekar ga obaveštava da joj je potrebna

transplantacija pankreasa. Aleksandru je potrebno još 100.000 evra, a radnici u njegovoj građevinskoj firmi još nisu primili plate.

Marin, Miša i forenzičari pregledaju kuću u Bosni, ostaci tela i organa i torbe ne pripadaju samo jednoj osobi, shvataju da je Polovina serijski ubica, ako ne i trgovac organima. Sve je jasnije da Polovina ovo nije mogao sam. Magdalenina porodica je u agoniji, Polovina je u bekstvu, svedok je mrtav. Oni više ne prihvataju odgovore inspektora o tome šta se događa i pokreću sopstvenu istragu. Zbog Sofijine sigurnosti, Katarina je prinuđena da je ostavi sa ocem, kojeg policija već čuva zbog sumnje da je saradivao sa mafijom.

Zbog pronađene kuće u Bosni i okolnosti, u medijima se vrši ogroman, neukusan, medijski pritisak, detalji o situaciji u kući devojčice, pojavljuju se političari. Katarina se pridružuje Marini u istraživanju Polovinine ratne istorije i porekla. Saznaju da je učestvovao u tajnim jedinicama za specijalne operacije u Hrvatskoj i BiH. Oni dolaze u posed snimka koji ukazuje na grupu koja je delovala kao paravojna grupa 1999. godine na Kosovu. Nazvani su „Band“ jer su snimali "spotove" na muziku bendova iz sedamdesetih dok su činili zločine. Takođe su imali tetovaže rokenrol grupa kao znak pripadnosti grupi. To je muzika koju slušaju i puštaju sa zvučnika oklopljene Volksvagen-ove "bube". Preko veza, Miša dolazi u kontakt sa nekim ko bi im mogao pomoći da saznaju više. Prema svedočenju prodavca osiguranja, koji je nekada bio pripadnik specijalnih jedinica tokom devedesetih, Polovina je bio član „Benda“. Tokom ovog dela istrage očigledno se razvija vrlo blisko prijateljstvo između Katarine i Marina. I on i ona, pored profesionalnih, sada imaju i privatne razloge da dođu do istine i neumorni su, ne spavaju, prate nove tragove i zaključke, propituju kontakte koje im je dao Mišin čovek.

Vidimo uski, mračni i vlažni prostor. Devojka sa dugom crnom kosom leži na dnu, ne vidimo ko je. Samo kosa, pocepana košulja, prljave, modrice, vezanih ruku i polomljenih noktiju. Mislimo da je mrtva, ali u zadnjem delu laganog trzanja. Magdalenin majka kleči pred krstom i brizne u plač. Ne znamo da li je prethodna scena bila njena mašta ili stvarnost.

Jezero negde u Srbiji. Policijske trake, istraga, telo izvučeno iz vode umotano u najlon, bez glave. Vidimo nekog novog inspektora, kako drži mobilni telefon na uhu i čeka da druga strana odgovori. Izveštava da ga je pronašao. Misa je na istom mestu, gleda leš bez glave i obaveštava Katarinu da je Polovina pronađen mrtav. Dvoje Albanaca sa Kosova pojavljuju se kao počiniooci, obojica su potpuno crvene kose i očigledno su braća blizanci. Pas drži glavu kao lopticu za igru i ne da je policajcu. Drugi policajac puca u psa i uspavljuje ga sedativom. Ponovo se vraćamo na Kosovo 1999. „Bend“ ubija nekoliko seoskih prvaka u selu gde su se našli, a zatim NATO avioni počinju da bombarduju selo. „Bend“, odnosno četvorica muškaraca čiji identitet još ne znamo, kriju se u podrumu gde pronalaze dva brata blizanca, potpuno riđe puti, starih po 10 godina. Takođe pronalaze ogromnu količinu novca, skrivenu u mašinama za pranje veša. Neko iz državnih tajnih službi taj novac je sačuvao za dalji transport, a sada kada je NATO avijacija uništila selo iznad njih, novac ostaje samo za njih. Izlaze iz podruma, vodeći dečake sa sobom.

Istraga je u zastoju. Katarini, Miši i Marinu ne preostaje ništa drugo nego da nađu informacije o Polovininog prošlosti. Put ih vodi kroz Mišine kontakte do malih igrača u trgovini ljudima na Balkanu. Saznaju da je ova kriminalna grupa učestvovala u organizaciji Polovininog bekstva iz zatvora. Otkrivaju veze između korumpiranih policajaca i političara umešanih u kriminalne aktivnosti grupe na regionalnom nivou. Marin sada povezuje razloge zbog kojih se njegov otac povukao odmah nakon Polovininog hapšenja.

Katarinin bivši suprug izveštava da je Sofija završila u bolnici zbog dijabetesa, stanje se pogoršava svakog sata. Katarina odlazi u bolnicu.

Nakon što su još jednom dobili potvrdu da je grupa trgovala organima, palo im je na pamet da provere na GPS-u Polovininog kamiona da li se zaustavio u blizini bolnice. Bilo je nekoliko mesta na kojima je Poovina stajao neobično dugo i odlučio je da ode do najbližeg. Ne postoji bolnica, već samo šuma i kanal do puta. Marin primećuje da je jedan deo kanala podignut. Počinje da kopa, Miša ga gleda i komentariše da je isti otac i da neće da kopa. Marin nailazi na nekoliko velikih vreća punih krvave gaze, skalpela, infuzija i poluistrulelih organa. Polovina nije prevezio ljude, prevezio je ilegalni medicinski otpad sa transplantacija organa. Pronalaze i druge lokacije na kojima je stajao i pronalaze istu stvar. Otkrivaju još jedno mesto gde se GPS Polovininog kamiona zaustavio 20 puta. To je ugledna klinika za transplantacije u Sloveniji, u idiličnom zamku u parku prirode. Marin i Miša dolaze u bolnicu, ulaze i pretražuju sobe. Aleksandra gone zbog neisplaćenih zarada, a stižu i računi za transplantaciju pankreasa njegove ćerke. ALEKSANDAR odlazi na napušteno polje u blizini granice sa Kosovom. Uzeo je pištolj i potpuno je očajan. Tada se na nebu pojavljuju dronovi, koji se koriste za snimanje ... Aleksandar ih očekuje, jer donose novac potreban za plate i operaciju njegove ćerke. Dvojica braće crvenokosih Albanaca zatvaraju skladište s novcem i pale kutije novih dronova koje su poslali preko granice.

U jednoj od soba pronalaze Katarinu koja nakon operacije drži malu Sofiju za ruku. Šokirani, i ona i ona shvataju da u bolnici presađuju ukradene organe . Oni dalje pretražuju i u zatvorenom krilu bolnice pronalaze Magdalenu živu i još nekoliko ljudi koji čekaju transplantaciju.

Posljednja epizoda započinje kadrom Katarine koja bleđa stoji iznad bolničkog kreveta svoje kćeri i gleda je kako spava. U sobu ulazi Aleksandar i Katarina tokom pomirenja sa njim, otkriva tetovažu na glavi koju je skrivao od nje. Ubrizga mu sedativ i obrije do glave . Sve što je do tada saznala o "Bendu", dovodi je do zaključka da je baš njen muž bio komandant jedinice koja je otela Magdalenu.

V Zaključak

Transmedijska naracija ili šta sve možete između dve epizode?

Uspion serijalnog programa leži u njegovoj mogućnosti da se širi po medijima i da stvara bazu svojih poklonika.

Malo pripovedačkih načina može da se poredi sa serijskim televizijskim programom po svojoj širini i kompleksnosti. Čak i serije koje se relativno kratko prikazuju i koje nisu uspele da pronadju svoju publiku, mogu da imaju širinu i da pokrivaju prostor koji prevazilazi romane i svakako filmove. Deset ili dvanaest epizoda serijskog programa predstavlja objedinjeno oko devet sati kontinuiranog programa. Ako se taj program konzumira odjednom (*binge* gledanje), samo video igre i kompleksni narativ na koji se one oslanjaju može da bude uporediv. Takođe, producenti će retko propustiti priliku da produže i povećaju uticaj na ljubitelje i kroz blogove, slagalice, knjige i video igre.

Prethodnica transmedijskih narativa

Mnogo pre kompjuterizacije povezane (*tie-in*) igre pravljene su na osnovu velikih filmskih ili televizijskih narativa. Jedna od stvari je bila novelizacija, ali su se već sedamdesetih pojavile igre kao što je *Star Trek* koje su bile čisto tekstualne.

Ono što nas zanima jeste kako se transmedijski narativ prenosi u odnosu na strukturu priče, kanon, razvoj likova itd. Naime, nekada su novelizacija i prenošenje u drugi medij predstavljale isključivo nastavak koji često nije vodio računa o konzistentnosti priče. Nas dakle ne zanima bilo kakav prenos jednog narativa u drugi medij, zato što je to danas normalno, pa filmovima prethode trejleri, postoje razni načini reklamiranja kroz štampane medije.⁵⁷

Projektovanje franšize kroz više medija već tokom njenog nastanka jeste kreiranje "novog sveta" i ima za cilj da uvuče gledaoca, ne samo za vreme trajanja TV programa. Gledalac treba da učestvuje i onda kada nije pred ekranom. On treba da svoja iskustva stečena u

---

⁵⁷ "Uprkos rastućoj raznovrsnosti medija, moramo da izbegnemo mešanje transmedije u globalu sa više određenim načinom pripovedanja kao što je transmedijski narativ. Skoro svako medijsko vlasništvo danas nudi neke vrste medijskih ekstenzija, kao što su promotivni sajtovi, merčandajzing ili scene "iza kulisa"-ove forme obično kategorizujemo kao paratekst u odnosu na osnovni tekst, bilo da je u pitanju igrani film, video-igra ili televizijska serija.", Mital Džejson, Mittell Jason, *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, (New York University Press, 2015.) str.293

jednom mediju prenosi u naredni medij i tako i sam nastavlja narativ. Dakle, ovde nije reč o narativu koji treba da predstavlja reklamu, refleksiju na TV program ili jednostavnu hronologiju dešavanja. Obično prajm-tajm TV programi predstavljaju osnovu iz koje se kreće ka drugim medijima.⁵⁸

Onda fanovi procenjuju koliko ekstenzije prate osnovni ton, postavku i likove u odnosu na izvor inspiracije za ekstenziju. Henri Dženkins, na primer, detaljno ispituje primer *Matrix-a*, kao jedinstvenog primera, gde se i sam zaplet prepliva iz medija u medij. Retko su programi koji su uspeli da se tako prošire kroz više medija da je za njihovo sveobuhvatno razumevanje potrebno sagledati sve transmedijski prepletene događaje. Džejson Mitel ovo naziva *kanonskom integracijom (cannonic integration)*.⁵⁹

Televizijsko pripovedanje obično ima centralizovanu priču zasnovanu na tome "šta se dešava", ali preostaje veliki prostor kada su u pitanju likovi i svet u kome se dešava priča. Upravo je to polje na kome se priča može proširiti. Već se slike koje dramatičuju određene biblijske priče, mogu smatrati daljim proširivanjem kroz medije. Zamišljeni ili izmišljeni svet proširuje se tako od davnina, zato što se potreba za daljim objašnjenjima može objasniti ljudskom potrebom da obuhvati sva čula. Banalno poredjenje bilo bi sa svim onim pričama o vinu koje proizvođači pripovedaju, posebno onima o šampanjcu, koji je u ekonomiji prepoznat kao jedan od najvećih mogućih ostvarivih profita. Svako vino, naime, košta u proizvodnji nekoliko evra, ali se kasnije nadogradjivanjem priče njegova cena višestruko povećava. Tako u filmu *Tonija Skota, Glad (Hunger 1983-)*, lik Džona koga tumači Dejvid Bouvi, voli da pije vino zato što ono u sebi poseduje istoriju i podseća ga na određene istorijske događaje. Potreba da se priča doživi i vizuelno i kroz što širi čulni dijapazon, imanentna je čoveku. Henri Dženkins, američki teoretičar medija, naziva to "unificiranim i koordiniranim iskustvom zabave".

Još jedna važna stvar koju treba naglasiti je da nije svaki serijski program pogodan za transmedijsko pripovedanje. Likovi iz sitkoma ili klasičnog serijskog programa se retko sećaju prethodnih događaja i nema mnogo smislene povezanosti između odlomaka. To omogućava gledaocu da se uključi u bilo kom trenutku, bez obzira na prethodno znanje. U programima koje nazivamo *ongoing serial* TV programima važno je upravo povezivanje sadržaja u različitim medijima.⁶⁰

---

⁵⁸ "Marvelovi agenti S.H.I.E.L.D. predstavljaju redak izuzetak koji inklinira ka balansiranim pristupu u kome su stripovi i filmovi podjednako važni za narativ." Mitel Džejson, Mittell Jason, *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, (New York University Press, 2015.) str.294

⁵⁹ Mitel Džejson, Mittell Jason, *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, (New York University Press, 2015.) str.298

⁶⁰ "Za fanove serijske televizije, mapiranje kanonskih događanja, likova i postavki koje su imanentne svetu u kome se događa priča predstavljaju centralni kod angažovanja, gde gledaoci istovremeno streme razumevanju priče kao i dubljem razumevanju imaginarnog univerzuma." Mitel Džejson, Mittell Jason, *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, (New York University Press, 2015.) str.296

Narativni univerzum je kroz razvoj digitalizacije izuzetno razvio i transmedijske tehnike. Digitalne platforme danas su i blogovi, kompjuterske igre, DVD dodatni sadržaji, kao i alternativne rialiti igre (ARGs). Televizijski producenti koriste socijalne mreže i digitalne platforme kao bi proširili uticaj na gledaoce i povećali njihovu vezanost za sadržaj. Danas je mnogo redje to da se neki televizijski program ne proširi kroz druge medije nego što je to bio običaj ranije. *Dnevnik Lore Palmer* koji je napisala ćerka Dejvida Linča izmedju dve sezone serije *Tvin Piks* bio je za to vreme ranih ongong serial programa izuzetak, a danas bi on bio možda već nešto što bi predstavljalo tizer ili prethodnu digitalnu kampanju. Drugi razlog za prebacivanje u druge medije je prenatrpan televizijski program, tako da se bitka za gledaoce i za rejting preselila u digitalni svet odakle se dovlače, kao ratni zarobljenici, novi gledaoci. Producenti, naime, znaju da izmedju epizoda pažnja gledaoca odluta i zato ih je potrebno zadržati kroz druge medije. Televizijske produkcije ipak na serije gledaju kao na osnovni proizvod i svi se drugi mediji koriste kao ispomoć u održavanju na vodi " nosača aviona" koga štite manji brodovi. Kada su u pitanju nove digitalne distributivne platforme, kao što je to Netflix, nema potrebe za takvim odbranama serijala, zato što Netflix i računa na one koji su odlutali pažnjom išekujući po sedam dana izmedju dve epizode. Netflix onda predstavlja televizijske gusare koji hvataju nespremne gledaoce koji su provodili vreme u nesigurnim vodama interneta, u pauzi omiljene serije.⁶¹

Kompleksan serijski program ima takvu vremensku širinu da može da bude lako prebačen u medij kakve su video igre, npr. Prebacivanje u druge medije nečega što je književno delo dešavalo se i pre digitalnog doba. Šerlok Holms ili Frankeštajn, likovi iz literature devetnaestog veka, prevazilaze jedan medij u kome su nastali. Ako pod transmedijskim narativnom predstavljamo i *merčandajzing* (*merchandising*), već je kupovina kape Dejvida Kroketa predstavljala iskorak iz jednog medija u drugi. Ono što ćemo argumentovati u nastavku jeste način na koji se mediji udružuju oko jedne teme i zajedno kreiraju "vrli novi svet" . Svakako da taj svet postaje nešto što gledalac doživljava kroz više medija predstavlja vid ludičkih igara u koje on uranja i zato je transmedijsko pripovedanje osnovni način da se angažuje gledaočeva pažnja kroz više medija i on utopi u svet fikcije. *Immersive games* ili igra u koju se obožavalac uključuje kroz više medija postavlja osnov nove realnosti koja traje do kraja priče.

Tako je i diktafon agenta Dejla Kupera iz serije *Tvin Piks*, bio povod da se napravi njegova autobiografija, bazirana na čuvenim "beleškama" Dijani. Svoje diegetske nastavke imala je i serija *Doktor Hu* (*Doctor Who*) i to sa *tie-in* kompjuterskom igrom koja je postojala baš u vremenu kada se serija nije prikazivala i to od 1989.do 2005.Igre koje predstavljaju povezane ili uvezane (*tie-in*) nastavke se, u suštini, služe proširivanju sveta u kome se nalaze glavni junaci. To proširivanje , za sada, najčešće predstavlja proširivanje jednog jedinstva, ali se sve više dešava da se i druga dva Aristotelova jedinstva poštuju kroz različite medije. Ti svetovi ili

---

⁶¹ Netflix je američka distributivna platforma koja na programu ima serije kao što je npr."House of Cards". Netflix serije pušta isključivo na internetu i bez prekida.

setinzi su često i detaljniji nego što je slučaj u samoj igri (primer za to je igra *Simpsonovi*⁶²). Tek će kraj priče stvorene u fikciji označiti i kraj rasprava na blogovima, prestanak prodaje figurica likova i zatvoriti narativni krug.

Serije kompleksne strukture ponekad postižu i kulturni status među svojim obožavaocima. Čista hemija, Izgubljeni ili Tvin Piks, fanovi će svakako želeti da poseduju i majicu, šolju za kafu, figuricu a ponekad i automobil ili odeću glavnog junaka. Gledalac će poželeti da nastavi da rešava zagonetku koja je samo pokrenuta u serijalu u video igri (plava mapa i z serije *Lost* koja se samo pojavi u seriji, ali je u video igri ona osnov napredovanja u igri). Pronaći će mesto u kome se dešava radnja i kupiće turistički aranžman koji će ga voditi po lokacijama kojima su se kretali njegovi junaci (Sopranos tura u Nju Džersiju). Svet u koji on želi da udje postaje "vrla novi svet" onog trenutka kada se inicira igra. Ludički momenat u čoveku toliko je jak da on ni primećuje da svoj, uslovno, "ozbiljni svet" trajno želi da zameni ludičkim, uslovno, "neozbiljnim" svetom. Taj svet u kome može da se igra često izgleda kao obala Gaze ili Kosovo, ali će nas gledalac obožavati njegovu zaokruženost i doslednost. Nije mnogo važno koliko utopijski ili distopijski taj svet izgleda, koliko je važno da se on nalazi daleko od onog koji mi poznajemo. Svi ti *otvoreni svetovi* (*open worlds*) su u suštini, virtualni turistički aranžmani i mi smo radi da svake godine posvetimo novu egzotičnu destinaciju.

U seriji Izgubljeni, mesto dešavanja radnje je pusto ostrvo, ali je to takodje i *Lostpedia*, blog koji je napravljen kako bi se komentarisali događaji u seriji i koji je nastao posle kraja prve sezone. Nastao je sasvim slučajno, kada je jedan od uredjivača *Wikipedije* želeo da testira kako radi određeni program, te mu se Izgubljeni učinio kao zanimljiva tema. Šokirao ga je odaziv blogera koji su uskoro razvili *Lostpediju* do granica da su otvoreno mogli da utiču na odluke kreatora serije. Ova serija je imala jednu od najjačih *fandom* (*fan domination*) baza, upravo zbog transmedijskog prebacivanja narativa na internet. "Vrli novi svet" su sad mogli da kreiraju i gledaoci. Inače je ovakav uticaj gledalaca na sadržaj i na razvoj događaja poznat još od kada su obožavaoci Čarlsa Dikensa uticali na njegove krimi feljtone misterije. Pisma koja je Dickens dobijao svakako su ono što je osnovni poriv empatičkog bića kakav je homo ludens, a to je da utiče na ishod.

Da se vratimo na "vrla novi svet". Njegova kreacija nije obavezno vezana za uticaj jednog posebnog medija na drugi, pa tako nije obavezno da se on formira pod uticajem filma, a onda dalje kroz ostale medije. Takav slučaj je zasigurno vanserijski uspeh serijala ako što su *Ratovi zvezda*. U tom slučaju je film inspirisao ili inicirao stvaranje novog sveta koji je bio dom bićima koji žive od Tatuina do "zvezde smrti". Inicijacija novog sveta polazi nekada od literature (*Igra prestola, Alamut*) a zatim se prelazi u druge medije. *Pesme leda i vatre*, knjiga Džordža Martina poslužila je kao literarni predložak za HBO seriju *Igra prestola. Alamut*, Vladimira Bartola poslužio je kao literarni predložak za video igru *Assasins Creed*. Transmedijsko transponovanje dve epizode serije dostiže, dakle, svoj vrhunac. Medijski konzument tada potpuno uranja u kompletan svet stvoren od strane medijske zajednice. Ovde je reč o

⁶² https://en.wikipedia.org/wiki/The_Simpsons_Game

zajednici u smislu u kojem je definiše Dejvid J. Gunkel⁶³ kada govori o svetu kojim dominiraju fanovi.

Likovi se u TV serijama razvijaju kroz obilje epizoda i to je omogućilo mnogo veću dubinu lika od one koju je moguće ostvariti na filmu. Likovi u televizijskim serijama imaju desetine sati na raspolaganju za razvoj.

PREPLITANJE MEDIJA

U svakom mediju, konstatovali smo, postoji nešto što funkcioniše bolje ili gore. Suština ovog preplitanja danas ne leži u samoj razlici između medija već između toga što medijski stručnjaci nazivaju *delivery technologies* (*tehnologija isporuke*) i medija. Naime tehnologije isporuke izumiru (Beta, super 8, JVC pro format, VHS, floppy disc) dok mediji evoluiraju.⁶⁴

Dženkins nas dalje vodi kroz razne promene koje mediji mogu da dožive, pa tako navodi primer radija koji je oteo primat u prezentaciji rock and roll muzike, primer pozorišta koje može da menija socijalni status i da od populističkog predaje u elitno, ali kada se medij ostvari kao način da zadovolji neku osnovnu ljudsku potrebu on počne da menja samo načine komunikacije., odnosno da egzistira na sve višim komunikacijskim nivoima.⁶⁵

Isti autor se bavi možda jedinim projektom koji je od početka trebalo da predstavlja egzemplar konvergencije ili preplitanja medija. U pitanju je franšiza *Matrix* i ona predstavlja diegetički tok koji treba da pripremi ili još bolje prepozna novog konzumenta. Konzumenta koji želi da prati priču kroz više medija, a ne samo kroz jedan. Današnjoj deci je ta konvergencija sasvim poznata, bila je nekad i mojoj generaciji, kada smo počeli da sakupljamo figurice iz "Ratova zvezda". Današnjim klincima se skoro sve nudi kao multimedijiski sadržaj i retko koji otac ne zna kako izgleda kada se pojave novi Gurmiti i kada treba sve to ispratiti kroz sve one tehnologije isporuka koje proizvođači koriste.

Matrix čak za neke predstavlja i korak previše, jer su braća Vašovski, koji su napisali i režirali prva tri nastavka, možda predaleko gurnula transmedijsko pripovedanje.

Telltale-ovu igru *The Walking Dead* mnogi smatraju najboljom igrom 2012. godine.

Međutim, sajt cheatsheet.com navodi još sedam TV serija po kojima bi trebalo napraviti video igre.⁶⁶ Na istom sajtu sledi spisak serija koje imaju sasvim posebne svetove i ne čudi

⁶³ «U ovom web 2.0 svetu, gde je zajednica a ne sadržaj kralj, fanovi označavaju novu liniju interaktivne subjektivnosti koja briše uobičajenu granicu između konzumenta i proizvođača. » (David J. Gunkel, Northern Illinois University, *Hacking Cyberspace and Thinking Otherwise*)

⁶⁴ Henri Dženkins, "Konvergentne kulture, mesto gde se sudaraju novi i stari mediji". Henry Jenkins, *Converging Culture: Where New and Old Media Collide*, (New York University Press, 2006.) str.12

⁶⁵ Ibid. str.14

⁶⁶ "Otkada smo ušli u doba "vrhunca televizije" postoje desetine serija koje nisu premeštene u svet video igara, a trebalo bi. Evo spiska serija po kojima bi se dala napraviti video igra kada bi se poduhvatio kakav talentovani developer. Hajde televizijska industrijo, šta čekaš?" (<http://www.cheatsheet.com/entertainment/5-tv-shows-that-should-be-made-into-video-games.html/?a=viewall>, stranica posećena 13.4.2016)

zašto se autor odlučio za naslove kao što su *Homeland (Domovina)*, *House of Cards (Kuća od karata)*, *The Simpsons (Simpsonovi)* ili *Battlestar Galactica (Svemirska stanica Galaktika)*. Čini se da je za video igru najvažnija postavka sveta u kome se dešava. Kada bismo se pozabavili šta bi od domaćih serija ili filmova moglo da predstavlja dobar podnesak za video igru, to mi mogao da bude svakako Montevideo, sa sasvim određenim svetom u kome se dešava. Lično bih volio da vidim igru nastalu po , na primer, kulturnom filmu *Maratonci trče počasni krug*, što zbog vrlo zaokruženog sveta, što zbog akcione strukture koju poseduje kada je u pitanju bitka za pokojnike koju Topalovići vode sa Bilijem Pitonom. Još samo kada bi postojalo tržište za tako nešto...Domaći autor Neven Ković sastavio je listu filmova po kojima bi se dale napraviti video igre⁶⁷. Izbor filmova je prilično jasan, a sam autor daje i instrukcije eventualnim developerima kako bi *engine* morale da imaju ove igre. Na spisku su filmovi kao što su *Rane*, *Davitelj protiv davatelja*, *Maratonci trče počasni krug* i TV serije kao što je *Bolji život*.

Svakako, nijedan medij danas ne može da vodi izolacionističku politiku i nijedna pisac koji radi za film ili televiziju ne može da ne misli na moguće transponovanje kroz druge medije. To se na kraju traži u opisu scenarija svih agencija koje zastupaju scenariste u Holivudu. Potrebno je naglasiti kako je moguće nastaviti priču i prebaciti je iz filma u druge medije. Možda je naredni korak upravo takva simbioza medija da je nemoguće pratiti jedan medij bez pomoći drugog. To će značiti da će vas glavni lik serije rado poslati da kupite video igru kako biste bili u stanju da pratite narednu epizodu, a onda ćete u igri samo otkriti da je potrebno da istražite blog na internetu gde je neko upravo postavio novu zagonetku, bez koje opet ne možete rešiti nivo u igri. Možda je za sada jedini problem u nemogućnosti video renderinga da nas u realnom vremenu vodi zajedno sa glumcima kroz priču. *Motion capture* nije još toliko uznapredovao da su mediji sasvim jednaki u vizuelnom smislu. Nije, međutim, daleko dan, kada će na primer, lik Nika Belića iz igre *GTA 4* biti toliko upečatljiv da će se glumci truditi da imitiraju video igru i da prilagođenje traže u virtualnom a ne u stvarnom svetu. Šta bi na to rekao Stanislavski, ne znam, ali će svaka sličnost sa nestvarnim osobama, biti namerna.

---

⁶⁷ <http://adria.ign.com/specijal/798/feature/igre-napravljene-po-domacim-filmovima>

Bibliografija

1. Dženkins, Henri (Jenkins, Henry): *Converging Culture: Where New and Old Media Collide*, New York University Press, 2006.
2. Eškenazi, Žan Pjer (Esquenez Jean-Pierre): *Televizijske serije*, Clio, 2013.
3. Fogler, Kristofer (Vogler, Christopher) : *The Writers journey*, Michael Wise Production, 2007.
4. Kempbel, Džozef (Campbell Joseph): *Heroj sa hiljadu lica*, Stylos Art, 2004.
5. Meki, Robert (McKee, Robert): *The story, substance, structure, style and principles of screenwriting*, Methuen, 1998.
6. Mitel, Džejson (Mittell Jason): *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*, New York University Press, 2015.
7. Mitel, Džejson (Mittell Jason): *Television and American Culture*, Oxford University Press, 2010.
8. Moan, Rafaela (Moine, Raphaelle) : *Filmski žanrovi*, Clio, 2006.
9. Martin Hajdeger, Kant i problem metafizike, Mladost, Beograd
10. Story Pitch: The How To Guide For Using A Pitch To Create Your Story (*CreateSpace Independent Publishing Platform; 1 edition, June 21, 2017*)
11. "Osnovni problemi režije", Univerzitet Umetnosti u Beogradu, 1995
12. Više i manje od života : Utisci iz pozorišta V - Eli Finci, Prosveta, 1977.
13. "Čehov, dramski pisac". Nolit, Beograd. 1981.
14. Dunning, John (1998). *On the Air: The Encyclopedia of Old-Time Radio* (Revised ed.). New York, NY: Oxford University Press
15. Encyclopædia Britannica
16. Meriam-Webster rečnik
17. Najt, Stiven (Knight, Steven) : *Crime Fiction 1800-2000: Detection, Death and Diversity*, New York, Palgrave MacMillan, 2004
18. Gunkel David, David J. Gunkel, Northern Illinois University, *'Hacking Cyberspace and Thinking Otherwise)*

Seriografija

1. *24* (2001-2010).TV.Fox network.
2. *Alias* (2001-2006).TV.ABC.
3. *Borgen* (2010-). TV. DR1.
4. *Broadchurch* (2103-).TV.ITV.
5. *Čista hemija* (2008-2013). TV. AMC.
6. *Line of duty* (2012-).TV.BBC Two
7. *Making the murderer* (2015). Web TV. Netflix.
8. *Most* (2011-). TV. Sveriges Television i Denmarks Radio.
9. *Narcos* (2015).TV.Netflix.
10. *Sebastian Bergman* (2010). TV.SVT1.
11. *Sopranos* (1999-2007). TV. HBO.
12. *State of play* (2003).TV.BBC One.
13. *Ubistvo* (2007-2012). TV.DR1.
14. *Utopia* (2013-2014). TV. Chanell 4.
15. *Wallander* (2008-2016). TV. BBC Scotland.
16. *Wire* (2002-2008).TV.HBO.
17. *The Night Off* (2016-).TV.HBO.
18. *Ostavljeni* (*The Leftovers* 2014-2017), HBO.
19. *Nadzirači* (*Watchmen* 2019-), HBO.
20. *Crno ogledalo* (*Black Mirror* 2011-) Netflix.
21. *Utopija* (*Utopia* 2013-2014). Channel 4.

Vebografija

1. <http://www.imdb.com/title/tt0465494/>
2. <http://www.imdb.com/title/tt2679042/>
3. https://en.m.wikipedia.org/wiki/Red_Dead_Redemption
4. https://en.m.wikipedia.org/wiki/Niko_Bellic

5. <https://youtu.be/xKi-Ge-TNTA>
6. <http://www.cheatsheet.com/entertainment/5-tv-shows-that-should-be-made-into-video-games.html/?a=viewall>
7. <http://adria.ign.com/specijal/798/feature/igre-napravljene-po-domacim-filmovima>
8. https://en.wikipedia.org/wiki/The_Simpsons_Game
9. Key, Jeremy (Jul, 2014). David Lynch: I always loved Laura Plamer., The Guardian, preuzeto sa <https://www.theguardian.com/film/2014/jul/24/-sp-david-lynch-laura-palmer-twin-peaks-unseen-fire-walk-with-me> .
10. "From dawn to dusk, a few hours in the shadowy life of a mystic man named Monsieur Oscar". (https://www.imdb.com/title/tt2076220/?ref =nv_sr_srsrg_0)
11. Skriveni predmet, postavljen u kadar filma, televizijske serije ili bilo kog vizuelnog medija. (<https://www.urbandictionary.com/define.php?term=easter%20egg>)
12. <https://screenrant.com/breaking-bad-pink-bear-explained-meaning/>
13. <https://www.studiobinder.com/blog/tv-show-pitch-bible-template/#The-TV-show-pitch-bible>)
14. <https://www.indiewire.com/2012/07/just-when-you-thought-it-was-safe-to-go-back-in-the-water-celebrate-july-4th-with-vintage-jaws-reviews-129664/>
15. Mésalliance (<https://www.merriam-webster.com/dictionary/mésalliance>)
16. <https://youtu.be/jaJuwKCmJbY>
17. <https://www.merriam-webster.com/dictionary/synopsis>
18. https://en.wikipedia.org/wiki/Proust_Questionnaire
19. https://sr.wikipedia.org/wiki/Простор_време
20. https://en.wikipedia.org/wiki/Red_herring
21. <https://www.theguardian.com/music/musicblog/2010/mar/25/twin-peaks-soundtrack>
22. <https://www.slantmagazine.com/tv/the-sopranos-mondays-season-6-ep-21-made-in-america/>
23. <http://www.theguardian.com/film/2009/oct/25/interview-michael-haneke-white-ribbon>
24. <http://www.theguardian.com/film/2009/oct/25/interview-michael-haneke-white-ribbon>
25. <http://www.authorama.com/laughter-6.html>

26. Luebering J.E., unos na: Encyclopædia Britannica, url: <https://www.britannica.com/art/hard-boiled-fiction> , Anon., 11..9.2007.
27. https://en.wikipedia.org/wiki/The_Simpsons_Game
28. <http://www.cheatsheet.com/entertainment/5-tv-shows-that-should-be-made-into-video-games.html/?a=viewall>
29. <http://adria.ign.com/specijal/798/feature/igre-napravljene-po-domacim-filmovima>

VI Scenario za pet epizoda serije Klan

KLAN
scenario tv serije

Darijan Mihajlović

po istinitim događajima

wga number 1695942

Darijan Mihajlovic Generala
Horvatovica 20 11 000, Beograd
Srbija
darijan.mihajlovic@gmail.com

Prva epizoda, Magdalena.

IMA KNJIGA ČIJEG SE PISANJA ČOVEK NE SME
PRIHVATITI PRE SVOJE ČETRDESETE.

Marguerite Yourcenar.

EXT. PLANINSKI PUT, HRVATSKA-- DAY

Kamion se teško penje uz krivudavi put. Iz kabine kamiona vidi se surov ali lep predeo. Kamion prolazi kroz malo naseljeno mesto pored puta. U kabini se čuje pesma Žilijet Greko, "Chanson pour l'Auvergnat". Jedan lokalni pijanac mahne vozaču i ovaj mu odmahne. Izlazi iz naselja i skoro nestaje iz vidokruga pijanca. Kamion se muči, kada vozač, pored puta vidi devojčicu koja hoda bez cilja, pocepana, prljava i okrvavljene odeće. Oko pasa ima upadljivo jarko crvenu duksericu. Kamion naglo koči. Točak se zaustavlja.

EXT. OBROVAC -- DAY

Mesto kod Obrovca. Stotine ljudi traži nekog. Posvuda kabanice, mladi i stari zajedno. Ima ih svuda, po putu, poljanama, preturaju po žbunju, užurbano traže nešto ili po pažljivom pipanju, nekog. Počinje teški pljusak.

ENT. KUĆA OBITELJI CILIĆ, DAY

Kuća obitelji Cilić. SLAVEN (50), skida kabanicu i ulazi u kuću. Onda upali računar i gleda poruke koje su stigle. LUCIJA CILIĆ (25), potpuno spremna za put, sedi pored majke KATE (50), koja belo gleda kroz prozor.

LUCIJA
Idem, mama. Tata...

SLAVEN:
Ispratit ću te.

LUCIJA:
Budi sa mamom.

SLAVEN:
Vrati se brzo.

Lucija izađe noseći sa sobom torbu.

ŠPICA

INT. KATARININA KANCELARIJA -- DAY

Katarina (38), pomoćnica državnog tužioca, sedi u svojoj kancelariji, besciljno gleda kroz prozor. Napolju pada kiša, očigledno već danima jer su bare posvuda. Duboka je jesen u Beogradu 2015. Njeno lice je bez šminke, neispavana je, podbula... Nokti na rukama su izgriženi... Obučena je u farmerke, džemper koji ima rol kragu... Prehladjena je. Na stolu slika devojčice od devet godina, predmeti naslagani na gomili, registratori... Prilično neuredan sto. Onda se zaustavimo na novinama... Naslovi žutih novina, monstrumi, ubistva, tuče, političari. Onda ona iz bočice uzme tri tablete i iz fioke izvadi pljosku. Dobro nategne, proguta, a onda izvadi žvake. Uzme tri.

Kratko kucanje.

KATARINA:

Da?

Ulazi MIRA (50), njena sekretarica, debela ali simpatična žena.. Nešto kao srpska predstavica na Evroviziji 2015. Nosi rokovnik.

KATARINA:

Šta je?

MIRA:

Opet je zvala, ona mala iz Hrvatske.

Katarina se namršti.

KATARINA:

Jao što to mrzim.

MIRA:

A posle imaš sastanak sa šefom. U tužilaštvu, kod njega.

KATARINA:

(opet se namršti)
Što tako kasno, obećala sam detetu da ću je voditi u tržni centar popodne. Čekaj da vidim da li je merila šećer.

Mira je pogleda.

MIRA:

Ne radi to.

(CONTINUED)

KATARINA:

Šta?

MIRA:

Stalno je proveravaš. Praviš je bolesnijom nego što jeste. Neki dan sam joj videla ruke, sva je izbodena. Dovoljno je jednom dnevno veruj mi.

Katarina uzdahne.

KATARINA:

Aleksandar je veći paničar od mene.

MIRA:

Reci mu to.

KATARINA:

Da mogu, ne bih mu se obratila do kraja života. Nažalost moram.

Mira je gleda. Vidimo da sva ta priča čini Katarinu nervoznom.

Mira je pogleda.

MIRA:

Šta da kažem Luciji, dolazi danas iz Hrvatske. Ti si zastupala tužilaštvo na slučaju kad je oslobođen za silovanje u Srbiji.

KATARINA:

Da, jesam, ali to je bilo..

MIRA:

(upada u reč)
2000-te.

KATARINA:

Jeste.

MIRA:

Zvala je već deset puta. Hajde, pomozì detetu. Očajna je..

KATARINA:

Poštedi me.

Mira joj se blago nasmeši. Katarina napravi odobravajuću gestu.

ENT. AUTOBUS -- DAY

Lucija zamišljeno gleda kroz prozor, kao pred san. Na nekom od odmarališta stoje kamioni. Lucija se namršti. Zatvara oči. Sivo nebo, kapi kiše na prozoru.

EXT. PUT U DALMACIJI -- DAY

Slaven i još stotinak meštana mesta kod Obrovca raspoređeni u liniju traže nešto ili nekog. Onda postanu sve manji. Linija meštana postaje duža. Teško nebo, kiša. Brda.

INT. AUTOBUS -- DAY

Luciju budi ČOVEK koji sedi do nje. I dalje su u autobusu, očito je sve bio samo težak san.

ČOVEK:
Jeste li dobro?

Ona ga zbunjeno pogleda.

ČOVEK:
Sanjali ste.

LUCIJA:
(zbunjeno)
Izvinite..

ČOVEK:
Nešto strašno?

Ona ga pogleda umornim očima.

LUCIJA:
Jesmo li stigli?

ČOVEK:
Još malo.

Gleda je zainteresovano.

ČOVEK:
Vi niste iz Beograda?

LUCIJA:
Ne.. u stvari idem prvi put.

ČOVEK:
Dopašće vam se.

Ona ga pogleda.

(CONTINUED)

LUCIJA:

Ni ne mora.

On je zbunjeno pogleda.

ČOVEK:

Lep je Beograd.

LUCIJA:

E stari, nije mi do priče, o.k?
Ispričavam se ako sam vikala ili
što ali želim šutjeti ako to nije
problem.

On je uvređeno pogleda. Lucija se zamisli i nastavlja da gleda kroz prozor. Vidno je neraspoločena.

INT. KATARININA KANCELARIJA -- DAY

Katarina pogleda u sat na zidu, nešto pre tri. Vidimo da je pikala neku igricu. Uzima telefon.

KATARINA

Sofija, mama je.. Šta radiš
lepotice moja... Dobro, mama je
mislila...

Trenutak kasnije otvaraju se vrata. Mira uvodi Luciju.

MIRA:

Evo nas.

KATARINA:

(u telefon) Zove te mama čim
bude gotova i onda idemo kako
smo se :i dogovorile. Ljubim
te.)

Ostavlja telefon, pogleda ih. Mira je napadno vesela, zna ona kako sa Katarinom.

MIRA:

Ovo je gospodjica Lucija.

Katarina je gleda i dalje.

LUCIJA:

Vi ste Katarina?

KATARINA:

Ja sam.

Izlazi. Katarina gleda Luciju.

(CONTINUED)

LUCIJA:
Mogu ovdje?

Pokaže na fotelju.

KATARINA :
Izvolite.

LUCIJA:
Hvala.

Sedne, vidimo da je napeta.

LUCIJA:
Jako mi je žao što kasnim..

KATARINA:
(prekida je)
U redu je, već ste se izvinili.
Zašto ste ovde?

Lucija je zagleda.

LUCIJA:
Da, trebam se prvo predstaviti.
Zovem se Lucija mada će vam moje
prezime svakako biti poznatije.
Čilić.

Katarina se namršti.

KATARINA:
Ništa mi ne znači.

LUCIJA:
Čuli ste za slučaj? Nestanak
djevojke, Hrvatska.

KATARINA:
(seti se nekako)
Da, da..

LUCIJA:
To je moja rođena sestra. A razlog
zbog kojeg Sam došla je Vladimir
Polovina. Vi znate ko je to
naravno.

Trenutak pauze. Katarina je gleda.

KATARINA:
Da.. Setila sam ga se kad se sve to
desilo..proletelo mi je kroz glavu.

(CONTINUED)

Lagano otvaranje vrata. Ulazi Mira.

MIRA:

Evo kafica.

LUCIJA:

(ljubazno je pogleda,
uspostavlja odnos)

Hvala.

MIRA:

Nema na čemu. Ako još nešto treba
ja sam tu..

Katarini zvoni telefon.

KATARINA:

Mila.. Zove tebe mama kad bude
završila, igray se lepo tu. Brzo
ću.

MIRA:

(Katarini)

Hoćeš meni da daš telefon da se
javljam?

KATARINA:

Ne.

Odsečno je pogleda. Mira shvati da mora da izađe.

KATARINA:

A šta želite od mene?

LUCIJA:

Polovina je u istražnom zatvoru i
pustiće ga. Nemaju ništa protiv
njega. Ja vjerujem da netko
zataškava stvari, sve sam vam ovdje
donjela i ispričaću vam sve sto
znam..

Vadi predmet i gomilu papira.

LUCIJA:

Jedina nada mi je da vi zatrazite
da ga zbog nečega ovdje još
ispitate, nešto, samo da ga zadržim
u zatvoru jer on ju je ubio i
sakrio negdje znam to. A šuti i..

(CONTINUED)

KATARINA:

Aman, dete Božje, šta ja imam sa tim?

LUCIJA:

Vi ste mi zadnja nada.

Katarina je šokirano pogleda.

KATARINA:

Kako sam vam ja poslednja nada?

LUCIJA:

Morate ponovno pokrenuti postupak ovdje. Moram ga nekako zadržati u zatvoru. Vi ste sad u tužilaštvu, mogli bi to.

KATARINA:

Ja i dalje ne razumem šta vi hoćete od mene, majke mi. Kakav postupak? Uostalom ja ne radim u Hrvatskoj.

Lucija uzdahne.

LUCIJA:

Ubio ju je. Znam to. Vi ste ga ovde pustili. Možda da ga ponovo ispitajte za to silovanje, bilo što samo da ostane u zatvoru.

Mala pauza, Katarina je ipak shvatila.

KATARINA:

Ako sam dobro razumela, vi hoćete da ja obnovim stari postupak u Srbiji. No ČOVEK je bio nevin, nije bilo dokaza. Ne sećam se najbolje... Šta je bilo posle ne znam niti me zanima. Mislim žao mi je zbog vaše sestre, ne znam detalje tog slučaja ali..

LUCIJA:

(cinično)

Slučaja.. Da, za vas je to samo jedan slučaj a za mene je to čitav moj život. I moju obitelj.

Katarina se zagleda u nju.

(CONTINUED)

KATARINA:

Dobro. Ja.. Meni je žao zbog svega, stvarno mi je žao ali stvarno ne vidim kako kako ti ja mogu pomoći. Stvarno ne vidim i pravno kažem vam..

Zvonjava telefona, Katarina je postala nervozna.

KATARINA:

Mila, evo mama kreće za minut, zovem te, o.k?

Ostavlja telefon, na sto, jasno je da joj je koncentracija na kraju.

KATARINA:

Ja sad stvarno moram da idem, dete me čeka..

LUCIJA:

(panično)

Molim vas...

Ustaje, u panici je da ništa neće uraditi.

LUCIJA:

Ako tražite izručenje za ono što je uradio u Srbiji, on ostaje u zatvoru a mi dobijamo još vremena da je nadjemo..

Ustaje i počinje da pakuje stvari. Lucija jos sedi.

LUCIJA:

I nećete mi pomoći?

KATARINA

Ne mogu da vam pomognem. On je već oslobođen od optužbi usled nedostatka dokaza. Da bi ga ponovo saslušala treba mi zamolnica, koju treba da potpiše viši tužilac, a sigurna sam da on neće to učiniti.

Gurne joj kovertu i fascikle.

LUCIJA:

Pogledajte bar predmet.

KATARINA:

U redu, pogledaću i javiću vam se za koji dan. Stvarno mi je žao ali
(MORE)

(CONTINUED)

KATARINA: (cont'd)
ja zaista tu ne mogu ništa. Molim
vas, moram po dete.

Lucija uzdahne.

LUCIJA:
Dobro.

Ustaje. Katarina uzima telefon i kreće ka vratima.

KATARINA:
Mila, mama kreće..

Lucija je zbunjena.

EXT. ULICE BEOGRADA -- EVENING

Lucija besciljno tumara Beogradom. Izlozi, blještava svetla,
lep grad oko nje koji ona ne vidi..

ENT. STAN U ZAGREBU EVENING

Stan u Zagrebu. Posvuda slike Lucije i njene sestre
Magdalene. Mobilni telefon vibrira na stolu, dok se muškarac
tušira u kupatilu. Ne čuje telefon. Onda izađe iz kupatila ,
brišući se i javi se.

KIKI:
Kiki...

EXT. ULICE BEOGRADA -- EVENING

Lucija nezainteresovano gleda oko sebe u ulice Beograda.

INT. TRZNI CENTAR -- EVENING

Katarina vodi lepu devojčicu od 5 godina za ruku.

SOFIJA (BRBLJA):
Toliko su lepe lutke mama..Moraš da
mi kupiš.

Katarina se nasmeje.

KATARINA:
Da li postoji neka lutka koju
nemaš?

(CONTINUED)

SOFIJA:

To su mi i tata i Nataša rekli.

Katarina vidno promeni raspoloženje.

KATARINA:

Kako je teta Nataša?

Osećamo sarkazam u njenom glasu.

SOFIJA:

Pržila mi je palačinke. One što ja najviše volim.

KATARINA:

Moraš da vodiš računa šta i kad jedeš.

SOFIJA:

Dosadni ste s tim. Kupi mi lutku.

KATARINA:

Ne dolazi u obzir. Mi smo se igrali sa varjačom i šerpom...

Sofija krene da plače. Katarina prevrne očima, ne svadja joj se sa derištem.

KATARINA:

Molim te, Sofija. Lutku ćeš dobiti kad zaslužiš. Nije poenta da imaš gomilu igračkaka sa kojima se ne igraš.

SOFIJA:

Ajmo u igraonicu onda.

KATARINA:

Ajde, mama će taman da te sačeka u kafiću ispred. Noge su mi otpale.

KATARINA:

Telefon mi je ostao u kolima. Nema veze, ti imaš tvoj, a i znaš gde sam, vidi.... Idemo posle igraonice kući, o.k?

SOFIJA:

Jaaj, nismo videli onu drugu radnju sa lutkama.

Katarina je samo pogleda. Jasno je da ona više ne može.

(CONTINUED)

KATARINA:

Kakve veze ima kad nećemo ništa da kupimo?

Sofija je uvredjeno pogleda.

SOFIJA:

Mama...

KATARINA:

Ajde sama, ja te čekam u kafiću igraonice. Ali brzo dodji.

Sofija klimne glavom, nije joj pravo za lutku. Otrči. Pogleda ka mami, a onda je je izgubi u masi posetioca. Sama je i ne zna gde je.

EXT. ULICE BEOGRADA -- NIGHT

Lucija zamišljeno stoji na trgu, gleda ljude kako se sastaju, podiže glavu. Uzima telefon.

LUCIJA:

(u telefon)

Bok Kiki.. Ma di ću biti, u Beogradu. Ništa nisam uspjela napraviti.. Ta kučka je grozna, potpuni promašaj, nije me skoro htjela ni saslušati..

INT. TRZNI CENTAR -- NIGHT

Katarina otpija vino. Gleda ljude oko sebe, a onda pogleda u bočicu koja stoji u kesici ispred nje, izvadi tabletu. Mahne konobaru.

KATARINA:

Još jednu čašu.

KELNER:

Stiže.

Katarina se zagleda u svoj odraz u ogledalu na zidu tržnog centra..Nikako nije zadovoljna sobom. Iz gužve se pojavljuje muškarac, krupne gradje, okrenut leđjima, posmatra Katarinu.Detalj koji nam privuče pažnju je lutka koju je Sofija gledala.

KATARINA:

Može i račun.

(CONTINUED)

KELNER:

Može.

Popravlja fizuru rukom, gleda oko sebe. Vidi se da je pijana. Kelner se brzo vraća.

INT. IGRAONICA

Sofija ugleda istog muškarca koji je posmatrao Katarinu i on joj nešto kaže, da lutku i povede iz igraonice.

INT. TRŽNI CENTAR -- NIGHT

KATARINA:

Koliko?

KELNER:

Četiri i sedamsto.

Katarina vadi novčanicu od pet hiljada.

KATARINA:

Zadrži kusur.

KELNER:

Hvala.

Katarina eksira piće, popije tabletu. Ispod oka gleda ljude oko sebe. Kad popije piće malo se ulepšava, stavlja žvaku i nesigurno ustaje (ali sa onim stavom "sve je u redu"). Ipak, malo zapinje o stolice i kreće prema unutrašnjosti tržnog centra. Vazno je da vidimo da je centar malo prazniji.

INT. DEČIJA IGRAONICA -- NIGHT

Igraonica je pred zatvaranjem. Katarina ulazi, nasmješi se, prilazi rešetkastim vratima, tu je samo dvoje, troje dece.

RADNICA:

Izvolite..

KATARINA:

(ljubazno)

Došla sam po dete.

RADNICA:

Da, da, samo izvolite mada sam mislila da su svi roditelji tu. Zatvaramo.

(CONTINUED)

KATARINA:

Već?

Katarina priđe rešetki, tu su samo dva dečaka koji se igraju.

KATARINA:

Sofija!!

Radnica je gleda.

RADNICA:

Nema nikog više ovde.

KATARINA:

Kako nema? A mala devojčica?

RADNICA:

Ne, pa odveli ste je.

KATARINA:

Koji ste vi idioti, dete ste mi izgubili. Sofija!!!!

Katarina upada u paniku.

KATARINA:

(glasnije)

Sofijaaa!!!

RADNICA:

Smirite se.

KATARINA:

(panično)

Gde je? Gde je! Sofija!!!!!! Zovite policiju!

Katarina uleće u igraonicu, onako u štiklama i naravno sapliće se o nešto i pada. Radnica je šokirana.

INT. TRŽNI CENTAR -- NIGHT

Scena iz Katarininog subjektivca- pogled odozgo gde se sve vrti a onda tek vidimo da Katarina sedi na stolici nekog kafića u prolazu zabačene glave, kraj nje je radnica, policajac. Oni nešto međusobno govore, u početku nerazgovetno, kao pojačani žamor tržnog centra koji se stišava otprilike dok i Katarina ne dodje sebi.

(CONTINUED)

KATARINA:

Šta.. šta se desilo?

Radnica i policajac je pogledaju. Policajac i radnica su veoma mladi. Oboje tek izašli iz škole. Ona iz škole za šta god, on iz policijske.

POLICAJAC:

Vaspitačica nas je zvala. Kažite vi nama? Jeste se posvajali sa mužem?

Katarina ustane i razgorači oči. Nekoliko trenutaka ne može ni da izgovori reči. Gleda u policajca, kao da je on kriv za sve. Ne kontroliše se ni malo.

KATARINA:

Ma šta ti meni pričaš, budaletino. Odmah da ste mi doveli dete. Odmah! Gde je mogla da ode iz vaše igraonice, kreteni! Gde je mogla da ode....neorganizovani, krezubi, majmuni...

Posustaje...

KATARINA (CONT'D):

Gde je mogla da ode? To je ta vaša srpska organizacija? Ne znam kako dovedete struju do sijalice kada je za to potrebno bar troje? Naleteli ste na pomoćnika tužioca, Sad ste gotovi. Kreteni...

Posustane...

POLICAJAC:

Ja sam na praksi..

Katarina pokušava da shvati značenje njegovih reči. Onda pukne i počne da rida kao dete.

INT. ALEKSANDROV STAN -- NIGHT

Katarina stoji na vratima koje ALEKSANDAR ,ozbiljan tip , pedesetih godina,trenutak ranije otvara. Nešto kao Džordž Kluni tip. Prosed, mršav, nemilosrdan. U odelu i sa flašom koju otvrara. Vino. Gleda je sa prezirom. Čute neko vreme. Katarina deluje maksimalno pokunjeno, raščupano, razmazane šminke. U Aleksandrovoj ruci su papiri, njemu su petoro ljudi iz firme u kući, sede za stolom i pred njima je puno papira. Svi su unekom razgovoru koji je utihnuo dok se vrata iza Aleksandrovih ledja nisu zatvorila.

(CONTINUED)

KATARINA:

((tiho))

Moraš da znaš...da se Sofija izgubila. Treba...treba da je pronadjemo nekako.Zajedno.

ALEKSANDAR:

dogovorili smo se da je pokupim iz igraonice. Evo je tu, spava dete.

KATARINA:

Gde je? Hoću da je vidim. Moram da je vidim...

Plače. Onda se spusti i sedne na pod.

ALEKSANDAR:

(mirno)

Spava, rekao sam ti, što bi deca u njenim godinama i trebalo da rade.

KATARINA:

Hoću da je vodim kući.

ALEKSANDAR:

Ostaće ovde.

KATARINA:

Trebalo je da me zoveš!

On je i dalje neprirodno miran.

ALEKSANDAR:

Nije.

Trenutak pauze. Katarina pokušava da se sabere.

KATARINA:

Imala sam strašan dan.. misliš da meni nije..

ALEKSANDAR:

(prekida je, glas mu je opasno miran)

Katarina..

Ona ćuti.

ALEKSANDAR:

(ostro)

Ali nećemo da se raspravljamo.

Nailazi MARKO (lepuškast, plav, hladan tip bez šarma, srednje tridesete, poslovni smart casual izgled).

(CONTINUED)

MARKO:
Aleksandre..

On se okreće.

ALEKSANDAR:
Evo me.

MARKO:
Zdravo Katarina.

Stane iza Aleksandra.

KATARINA:
Vi ste baš zauzeti. Mogla bi da
povedem dete. Šta me ti gledaš?

ALEKSANDAR:
Dovoljno si učinila za danas. Idi
kući. I okupaj se.

KATARINA:
To je moja ćerka, da ti bude jasno.

Ona ga gleda. On zatvara vrata. Katarina se okreće i odlazi
sa skupog i osvetljenog trema. Bitno nam je da vidimo kuću,
obežbedjenje i sl.

INT.ALEKSANDROV STAN, NIGHT

Aleksandar, Marko i NATAŠA, lepa žena, u svojim srednjim
tridesetim. Vrlo ozbiljnog poslovnog izgleda koji zaokružuju
naočare. Njih dvoje su za stolom. Aleksandar pritvori vrata
od Sofijine sobe. Gleda je kako je zaspala. Onda se okrene
ka dvoje ljudi koji mu sede u trpezariji.

ALEKSANDAR:
Ajde sad , još jednom mi objasnite
šta traže da im dostavimo od
materijala...

MARKO:
Gradjevinske dnevničke.

NATAŠA:
Ne one koje je overio nadzor, njih
već imaju, već ona tri koja
nedostaju. Ona tri neoverena.

ALEKSANDAR:
Zar nismo rekli da ste ih ispravili
i da ih je nadzor overio?

(CONTINUED)

MARKO:

Pa...

Pogleda u Natašu.

NATAŠA:

Nije ih overio.

ALEKSANDAR:

Što znači?

NATAŠA:

Da smo u problemu. Nepostojanje dokumentacije je takodje krivično delo.

ALEKSANDAR:

Pustite to mene da završim. Pošto ste vas dvoje idioti.

MARKO:

Ako bude potrebe, ja ću da kažem da su knjige ostale neoverene, jer nadzor nije plaćen od investitora, što će reći Uprave za izgradnju, ali da smo mi radove izveli za novac koji nam je uplaćen...

ALEKSANDAR:

Kolumbo, ako nisi čuo, jer kasniš, zato što si retard, taj što ti nije potpisao za plaćanje je već uhapšen. Zato i nije plaćeno. To sve neko gura. Nataša, saznaj ko još od ovih što su sa nama bili ponudjači priča sa ovima iz privrednog kriminala. Ti imaš tamo onu tvoju vezu valjda još uvek. Ajde sad, prekidamo ovaj razgovor. Kući. Sutra ujutro hoću da si mi saznala ovo i hoću od tebe, idiote, kompletnu specifikaciju troškova da prilagodiš u nedostatku overene situacije tako da izgleda koliko - toliko normalno, ako si uopšte sposoban. Ajde, moram dete da vodim na kontrolu ujutro rano.

Oni izadju. Aleksandar ostane da gleda kroz prozor za njima kako ulaze zajedno u BMW-a i odlaze. Otvori ormarić u kuhinji u kome se nalazi mnoštvo injekcija sa insulinom i pilule na kojima piše RANISAN. Uzme pilule za želudac. Kiselina je postala neizdrživa. Onda uzme jednu inekciju sa

insulinom i stavi je u sako. Za svaki slučaj, to mu je bila navika.

INT. HOL PALATE PRAVDE -- DAY

Mnoštvo ljudi po hodnicima.

INT. KATARININA KANCELARIJA -- DAY

Katarina ulazi u kancelariju. Bleda je, vidno mamurna. Mira mirno stoji i gleda je. Katarina se trgne kad je ugleda.

KATARINA:

A ti si tu? Dobro jutro.

Vidi da je bila neprijatna, onda promeni ton.

KATARINA:

Izvini, nisi ti ništa kriva. Gde mi je onaj predmet?

MIRA:

Koji?

KATARINA:

Od one devojke. Aha, evo ga.

Ugleda ga na stolu.

KATARINA:

Kafu si mi donela.. Mozda i neku vodu, a?

Mira klimnu glavom, srećna i zadovoljna.

MIRA:

Odmah, šefe.

Katarina sedne. Otvara štek sa pićem i pogleda u flašu. Okleva za trenutak ali je ipak zatvori. Uzima fasciklu i papire sa predmetom. Otvara ih. Trudi da se koncentriše.

INT. MIRIN RADNI DEO-- DAY

Mira zamišljeno ulazi. Dva stola. Preko puta njenog stola je VESNA (40), sekretarica Katarininog šefa.

VESNA:

Vesna je pogleda. Okleva za koji tren.

(CONTINUED)

VESNA:

Kad joj počinje sudjenje mužu?

MIRA:

Bivšem mužu.

VESNA:

Kad mu počinje?

MIRA:

Ne znam. Dovoljno je propatila zbog njega. Kao da je ona, a ne on pod istragom za izgradnju tih stanova.

VESNA:

Ne znam da li je kriv ili nije, ali će to već rešiti ovde sa mnogo novca, kao i sve ovde..

Zastane. Nailazi Katarinin šef MIROSLAV PANAJOTOVIC .Stariji tip, pedesete, onaj nekakav nepogrešivi birokratski izgled, večiti osmeh, kao da je sve što se dešava smešno, u suštini mu je odbrana od svega što mora da proguta u toku dana.

ŠEF:

Ko je imao mnogo novca, Vesna?

VESNA:

Niko..

ŠEF:

Jel Katarina tu?

MIRA:

Jeste.

Prolazi.

VESNA:

I šef je danas smušen.

Mira je samo gleda.

INT. KATARININA KANCELARIJA -- DAY

Kratko kucanje, Katarina se trgne.

KATARINA:

Napred?

Ulazi Katarinin ŠEF.

(CONTINUED)

ŠEF:

Sta radiš?

KATARINA:

Uh..

Pogleda ga.

KATARINA:

Koliko je sati?

ŠEF:

Jedan.

KATARINA:

Bas mi je prošlo jutro. Čitam o ovom slučaju Cilić u Hrvatskoj.

ŠEF:

Otkud to?

KATARINA:

Juče mi je bila ta devojka.. sestra od ove što je nestala devojčice..Magdalene.

On iznenadjeno podigne obrve.

ŠEF:

Šta je htela?

KATARINA:

Sumanuta priča. Sedi.. Ti znaš da sam ja počela da radim ovde.. I bukvalno moj prvi slučaj bilo je silovanje za koje je bio optužen ovaj isti Vladimir Polovina.

ŠEF se zainteresuje.

ŠEF:

Stvarno?

KATARINA:

Imao je alibi. . I pustili su ga.

ŠEF:

Slabo sam pratio u poslednje vreme, šta se sad tamo desava?

KATARINA:

Baš izučavam.

ŠEF razmišlja.

(CONTINUED)

ŠEF:

Znaši, ti znaš tog čoveka?

KATARINA:

Polovinu? Da. Zato je ova mala..sestra..zaboravih joj ime i došla kod mene. Mislila je da ja obnovim taj postupak za silovanje ovde samo da ga drže u zatvoru. Očajnica.

ŠEF je gleda.

ŠEF:

(zamišljeno)

Verovatno su očajni. Vest o smrti je bolja od ovog isčekivanja.

Katarina ga pogleda. Trgne se na te reči.

ŠEF:

Kako je juče prošao sastanak?

KATARINA:

Kao i uvek. Dosadno. Gledam koliko gladno čitam ovo i koliko mi realno fali pravi posao.

ŠEF:

Biće.

KATARINA:

Neće. Znaš da neće bar ne još dugo.

ŠEF:

Nemaš ti veze sa poslovima svoga muža.

KATARINA:

Bivšeg.

ŠEF:

Bivšeg. Čim se odbaci optužnica protiv njega sve će se zaboraviti i baš te briga.

KATARINA:

A ja misim da je kriv.

ŠEF:

Kakav si ti pomoćnik državnog tužioca kada znaš da nema krivih dok se ne dokaze krivica? A i kakva

(MORE)

(CONTINUED)

ŠEF: (cont'd)
bi bila bivša žena, da ne misliš da
je kriv. Pozdravi oca.

Ustaje.

KATARINA:
Hoću.

ŠEF:
Vidimo se.

KATARINA:
Važi.

EXT.NOVO GROBLJE U BEOGRADU, DAY

Na Novom groblju ispred jedne od grobnica stariji bračni par. GOSPODIN je u sasvim crnom odelu. GOSPODJA se drži za njega kao da ne može sama da stoji. Tako stoje. polaže mali buket. Onda zure dugo ispred sebe. Na nadgrobnoj ploči piše Marija Stojisavljević 1961-1991. Iza njih, pored jednog drveta, DEDICA u svojim sedamdesetim, skriven senom drveta, kao da čeka da oni odu. Kada se bračni par udalji, on na trenutak, kao da hože da im nešto saopšti, a onda odustane. Kada oni odu, okrene se ka nadgrobnom mestu, dodirne ploču i gorko zaplače.

INT.KATARININA KANCELARIJA, DAY

Katarina nastavi da čita. Prebaci stranicu, zadubi se. Odjednom počne da se mršti, vidi da u predmetu piše da je u kamionu pronadjen CD Žilijet Greko.

KATARINA:
(prodere se)
Mirooo!!!

Mira otvara vrata.

MIRA:
Šta je bilo?

KATARINA:
Molim te, zovi onu malu iz
Hrvatske, zadrži je! Ti znaš gde si
je poslala.

(CONTINUED)

MIRA:
(pomalo zbunjeno)
Dobro. Gde ćeš ti?

KATARINA:
U arhiv.

Odlazi. Mira odmiče glavom.

INT. ARHIV -- DAY

Arhiv suda. Katarina gleda u fasciklu.

SLUŽBENIK:
Sigurni ste da je taj broj?

KATARINA:
Da... Znam ga napamet.

Službenik gleda po polici. Koji sekund kasnije vraća se sa predmetom.

SLUŽBENIK:
Evo..

Katarina nestrpljivo nastavlja da prevrće papire. U jednom trenutku ispašće Veričina slika. Katarina je uzme i dugo je gleda.

EXT. DVORISTE KUĆE U PREDGRADJU -- DAY

VERICA (45) gleda kroz prozor. Katarina se uparkirava. Otvara vrata od kola, vidimo da se trudi da se koncentriše. Verica radoznalo razmiče zavesu i zatvara je. Katarina zatvara vrata kola i polako prilazi. Verici ne vidimo lice. Ruke su joj u rukavicama, Verica krije svoju pojavu, kao neko ko je stravično unakažen. Sedi okrenuta leđjima i gleda ka prozoru i tako dočeka Katarinu.

KATARINA:
Dobar dan.

Detalj Veričinih ruku. Nervozno gužva milje.

VERICA:
Dobar dan. Izvolite?

Katarina joj polako prilazi. Verica okrenuta leđjima, gleda kroz prozor.

(CONTINUED)

KATARINA:

Ne znam da li me se sećate..

Verica se okrene malo ka Katarini i dalje ledjima prema njoj. Za trenutak, dok se okreće, udje u prorez dnevnog svetla koji joj otkrije...

DETALJ

...crvenog, skoro zakrvavljenog oka i unakažene kože. Ponovo se sakrije u sigurnost senke.

VERICA:

Nazalost da.

KATARINA:

(beskrajno joj je neprijatno)
Znam kako se osecate i ...

VERICA:

(prekida je)
Ne znate.

KATARINA:

Žao mi je.

VERICA:

Žao za šta? Zato što svi godinama okreću glavu od mene kao da sam samu sebe silovala ili sto ste me onako maltretirali onda?

Katarina uzdahne. Ćuti.

VERICA:

I šta hoćete sad?

KATARINA:

(drhtavim glasom)
Moram nešto da vas pitam.

VERICA:

Pitaj.

Trenutak pauze.

VERICA:

(glasnije)
Kako ste sad manji od makovog zrna,
a onda ste ga pustili, tek tako..

Odmahne glavom.

(CONTINUED)

VERICA:

I niste mi verovali. Žena ste a niste hteli da mi poverujete. Da čujem pitanje i gubite se odavde..

KATARINA:

Da li biste ponovo svedočili...

Verica još nervoznije gnječi milje u rukama.

VERICA:

Kako ponovo, šta je opet nekog napao?

KATARINA:

Pominjali ste muziku kad.. kad...se to desilo.

Verica se cinično nasmeje.

VERICA:

Sve sam već rekla. Ali niko nije hteo da čuje. Marš odavde.

KATARINA:

Molim vas.

VERICA:

(besno)

Marš iz moje kuće!

Katarina gleda kako se Verica okreće do poluprofila. Na poluprofilu, iako u senci, vidi se delimično njeno povredjeno lice. Napravi nekoliko koraka prema autu a potom stane. Prelazimo na Veričin total. Verica nastavlja da gleda prema Katarininom autu, ali Katarine nema kod njega, odjednom se čuje muzika Žilijet Greko. Verica se kao u transu okreće. Vidimo Katarinu kako stoji i drži podignut

DETALJ MOBILNOG TELEFONA

...sa kojega dolazi muzika. Veričino lice se menja, postaje besna, histerično vrišti.

VERICA:

Kučko jedna!

Počinje da besno kida milje, ruši slike koje je prikazuju od pre dvadesetak godina, ruši stonu lampu. Katarina brzo seda u kola i ide u rikverc. U retrovizoru, vidi kako odmice od Veričine kuće i Vericu koja stoji na kolovozu sa nečim u rukama. Nožem.

EXT. FOAJE HOTELA -- DAY

Lucija gasi cigaretu. Dolazi zadihana Katarina.

KATARINA:
Izvini molim te.

Lucija je gleda.

LUCIJA:
Nadam se da mi karta nije propala
uzalud.

KATARINA:
Kupiću ti ja drugu.

Odsutno gleda po lokalnu.

KATARINA:
Ima li ovde kelnera?

LUCIJA:
Ima. Ponekad.

KATARINA:
Stvarno mi treba jedno piće.

Lucija je gleda.

LUCIJA:
I?

KATARINA:
(konobaru)
Molim vas.

KELNER:
Da..

KATARINA:
Sta ćeš ti?

LUCIJA:
(mirno, pije čaj)
Ja pijem.

KATARINA:
Sigurna si? Meni du..ne, meni samo
jedan pelinkovac. I vodu.

Pogleda u Lucijine cigarete.

(CONTINUED)

KATARINA:

Inače ne pušim ali mogu li jednu?

Lucija klimne glavom. Katarina zapali cigaretu. Uživa koji trenutak u dimu.

KATARINA:

Hvala.

Pogleda je.

KATARINA:

Nisam sigurna da ću moći da ti pomognem ali mogu da pokušam.

Lucija iznenadjeno podigne obrve.

LUCIJA:

Otkud to?

U tom trenutku kelner donosi piće, ali Katarina se trudi da se koncentriše na priču. U nekoliko navrata će gledati u pelinkovac ali ga neće piti.

KATARINA:

Mislim da je kriv.

Lucija je pogleda.

KATARINA:

Kriv za ovo silovanje.. -našla sam vezu.

LUCIJA:

Kakvu?

KATARINA:

CD koji su mu našli u kamionu.. Potpuno slučajno mi je to zapalo za oko kad sam čitala papire koje si mi donela.. Ova žena ovde je tvrdila da ju je silovao uz tu muziku.

Lucija je gleda. Dugo.

LUCIJA:

Možemo li šta?

KATARINA:

Ne znam, moram da pričam sa nekim ljudima.. Molim te ostani...dan, dva.. Ja ću platiti hotel, sve, možda ćemo zajedno do Zagreba.

(CONTINUED)

LUCIJA:
Vec ga plaćate.

KATARINA:
(iznenadjeno)
Molim?

LUCIJA:
Vaša sekretarica mi je tako rekla.

Katarina se skoro nasmeši. Podigne ruku, okleva za trenutak ali ipak uzima čašu sa vodom i žudno je ispija.

KATARINA:
Moram da idem. Čujemo se sutra,
molim te.

LUCIJA:
Važi.

Gleda zbunjeno za njom, potom ispija onaj Katarinin netaknuti pelinkovac. Zvoni joj mobilni.

LUCIJA:
(u telefon)
Ej stari.. Ma nisam krenula..
čovječe ne mreš vjerovat, stvar se
okrenula..

EXT. ISPRED SKOLE -- DAY

MIKI, 30, (Telohranitelj) vodi Sofiju za ruku, izlaze iz obdaništa. Katarina im mahne. Miki kreće ka njoj, Sofija se opire kao da neće da krene.

KATARINA:
Ljubavi..

SOFIJA:
Neću..

Katarina čučne ispred nje.

KATARINA:
Dušo moja. Šta je bilo?

Sofija je gleda ispod oka.

SOFIJA:
Tata mi je kupio lutku, vidi?

(CONTINUED)

KATARINA:

Divno.

SOFIJA:

Što nisi došla sinoć po mene?

KATARINA:

Jesam ali je tata rekao da spavaš. I bilo je kasno. A sad ćemo lepo da idemo na trening i idemo kući da pravimo lazanje sa spanaćem. I da kupimo lutku ako hoćeš.

SOFIJA:

Jupi..

Miki je gleda.

MIKI:

Gospodin Aleksandar mi je..

KATARINA:

(ostro)

Čuli smo se, sve je u redu. Ja ću odvesti dete na trening i posle ćemo kući.

MIKI:

Voleo bi da ostanem sa vama do kuće.

Katarina ga pogleda.

KATARINA:

Ej čoveče...

MIKI:

Ja gospodjo samo radim svoj posao. Zovite Aleksandra ako hoćete.

Katarina pomirljivo uzima Sofiju za ruku.

KATARINA:

Ajmo mila..

Uzima telefon.

KATARINA:

Gde si? Svratiću kratko..

SOFIJA:

(veselo)

A da pravimo špagete?I to umem...

(CONTINUED)

KATARINA:

Kako god ti hoćeš..Ajde kad si već
uporan odvezi je do mene.

(Daje mu ključeve)

Dolazim za sat ,ljubavi, idem da
pokupujem u samoposluzi i poplaćam
račune.

Miki i Sofija odlaze kolima.

EXT. MISINA KAFANA -- DAY

MIŠA, stari inspektor, debeo, umazan i dugačke kose.
Katarina prvo dodje do stola za kojim sedi ČOVEK koji
izgleda kao neki poslovnjak, a onda taj isti tip ustane i
otkrije Mišu. Miša jede, ne pravi pauzu i čeka oblaporno da
mu dodje sledeće jelo. Kada mu konobar najzad spusti tanjir,
on jede i jede...kao da će za pet minuta nastupiti smak
sveta. Kada mu pridje Katarina , Miša i Katarina se dugo
grle.

KATARINA:

Dobro ti ide u životu.

MIŠA:

Otkud ti to?

KATARINA:

Po stomaku.

Miša se nasmeši, oči mu cakle.

MIŠA:

Stomak mi je kapitalna investicija.
A da mi ide i ne ide mi, sve neke
gluposti švaleracije, uterivanje
love.. Jebi ga, moram od nečeg da
odrzavam agenciju. Šta ćeš da
jedeš?

Jasno nam je da jedva čeka da sedne nazad za sto i nastavi
da jede.

KATARINA:

Ništa. Nemam mnogo vremena, moram
po dete.

MIŠA:

Piće?

(CONTINUED)

KATARINA:

(prebrzo odmahne rukom)

Ne, ne..Mozda imam pravi slučaj za tebe.

On podigne obrve.

MIŠA:

Ali ja moram da jedem.

Ona se nasmeši.

KATARINA:

Slučaj Magdalene Cilić, nestale devojčice iz Hrvatske za šta je optužen tip iz Srbije Vladimir Polovina mada on ima i hrvatsko državljanstvo, sa Olujom je došao ovde.

MIŠA:

Znam za to. Zanimljiva priča. O maloju se ništa još ne zna, ali otkud ti u tome?

KATARINA:

Došla mi je njena sestra. Moj prvi slučaj u tužilaštvu.. Bukvalno prvi slučaj i baš on. Vladimir Polovina. Bio je optužen za silovanje. I mi smo ga pustili iz zatvora, imao je svedoke da nije mogao da bude na tom mestu u to vreme. Neoboriv alibi. Ali..

MIŠA:

Sta ali?

Katarina se zamisli. Miša za svo to vreme jede, u tom trenutku otpija pivo.

KATARINA:

Ta žena.. tad je rekla da ju je silovao.. stvarno je bila stravična priča.. mnogo sati, iživljavanje.. što je posle, u to vreme dalo i alibi Polovini.. Tvrдила je da ju je silovao uz neku muziku.... E jutros ti ja čitajući dosije koji mi je dala ova mala, sestra.. jebote ne znam ni kako se zove.. donela sam ti sve..

Pokaže na kesu.

(CONTINUED)

KATARINA:

Izgleda da je u kamionu od Polovine
nadjen taj cd. Specifična je
muzika.

Miša je gleda za trenutak.

MIŠA:

Donela si mi dosije iako ne znaš da
li ću moći da ti pomognem?

KATARINA:

Znam da hoćeš. Samo te molim da mi
pomogneš na sedam dana. Toliko mogu
da te angažujem. A i do tada ćemo je
naći. Čoveče, ovo mi je povratak.
Zamisli, ceo život kao klinka
student se ložim na krivicu i onda
stojim zbog Aleksandra, njegove
istrage i....dosta. Gotovo. Jesi li
sa mnom?

On se nasmeši.

MIŠA:

Naravno, sedam dana i vraćam se
ljubavnicama i nečemu što se maže
na hleb.. Dobro, šta imaš od
dokaza.... Nije nebitno ali je
nedovoljno. Ta muzika.

KATARINA:

Naravno.

MIŠA:

Šta si mislila?

KATARINA:

Da idemo u Zagreb. Pitaću šefa da
mi pošalje zamolnicu. Moram da
vidim Polovinu a ti da vidiš ima li
još kakvih dokaza tamo.

MIŠA:

A sve si to mislila..

KATARINA:

(ubacuje se)

Naravno sutra.

MIŠA:

Naravno.

(CONTINUED)

KATARINA:

Tako, oko podne ću da sredim sve.
Ići ćemo sa malom.. Bože dragi..
mislim da je Lucija..taman da
pričamo u kolima.. Moram sad po
dete..Aleksandar me samo čeka na
voleju.

Miša je gleda za trenutak.

MIŠA:

Kako si po tom pitanju?

Ona ćuti malo, onda se okrene i krene. Već u odlasku.

KATARINA:

Kako sam, nikako sam.

On je gleda.

MIŠA:

Znaš da na mene možeš da računaš.

KATARINA:

(nasmehi se)

Znam. Zato sam i došla.

Miša gleda u papire.

MIŠA:

Zanimljivo..

KATARINA:

Šta?

MIŠA:

Moj kolega Paško je vodio slučaj.
Zna ga i tvoj ćale.

KATARINA:

Kakvo je to ime Paško?

MIŠA:

Sjajan je tip, ozbiljan policajac.
Zvaću ga.

Katarina ustaje.

KATARINA:

Onda ćeš mi pomoći znači?

Odlazi. Miša gleda za njom, potom pomera salatu i uzima telefon.

EXT. OBROVAC ZRMANJA -- DAY

PAŠKO (67) i SUSJED (60), sede na molu i pecaju.
Umirovljenici koji imaju svo vrijeme za sebe.

SUSJED:
Vrijeme se mjenja..

PAŠKO:
Nego.. Nešto grize.

PAŠKO:
Evo je..

SUSJED:
Šta je?

SUSJED:
Grize..

Ustaje, riba je očito jaka.

PAŠKO:
Pomozi mi.

Susjed mu priskače u pomoć.

SUSJED:
Prevrnuće nas..

SUSJED:
Neće.

Snažno izvlači ribu, ona se batrga.

PAŠKO:
A, ..

SUSJED:
Gospe ti ovaku nisam vidiija..

PAŠKO:
E što nemam vagu..

SUSJED:
Moraš je slikati.

PAŠKO:
Nego što..

Zvonjava telefona.

(CONTINUED)

PAŠKO:

Ma ko je sad..

Briše ruku.

PAŠKO:

Alo.. Mišo.. Da znaš što radim..
Upeco sam upravo jednu ribetinu..
mozda i najveću u životu..i ti me
zoveš! ...Tu sam sa susjedom.. Di
si mi ti?

Gleda ponosno ribu dok sluša sagovornika.

PAŠKO:

Jeste, ja sam to vodio dok me nisu
skinuli.. A, ionako sam ti bio pred
penziju.. Kad ćeš doći?

Pogleda oko sebe.

PAŠKO:

Nevjera će neka.. Idem ti ja doma
pa me zovi na miru, sve ću ti
pričati.. E baš mi je drago što
dolaziš.. Ajde družo moj, čut ćemo
se poslje..

Ostavlja telefon.

PAŠKO:

Dolazi mi prijatelj iz Srbije.
Kolega u stvari. Bio veliki
inspektor.

SUSJED:

Ko i ti.

PAŠKO:

Ma.. Baš me iznenadi.

SUSJED:

Što dolazi?

PAŠKO:

Oko ovog mog zadnjeg slučaja.. Ove
nestale male.

SUSJED:

I? Što bi se sada Srbijanci bavili
time..

(CONTINUED)

PAŠKO:

Pa taj je tip Srbin, valjda zato.

SUSJED:

Što misliš jel ju je ubio?

PAŠKO:

Jeste.. Meni je čisto jedan kroz jedan.. Samo gdje je tijelo..Ima tu još nešto...

Pogleda u daljinu.

SUSJED:

Ajmo lagano, nevjera će.

Njih dvojica kreću lagano nazad.

INT.STAN ČIKA VASE (DEDICA), BEOGRAD

ČIKA VASA, vitalni sedamdesetogodišnjak započinje pismo. Ispred njega album sa isečcima iz novina i upadljivim naslovom GURNUTA U SAMOUBISTVO i slikom novinarku MARIJE, istom onom slikom sa nadgrobne ploče na Novom Groblju.

EXT. KATARININA KUĆA -- NIGHT

Katarina kuva. Sofija sedi na stolu.

KATARINA:

Jesi gladna?

SOFIJA:

Ne volim to.

KATARINA:

Ni ja ne volim mnogo toga pa trpim. Moras zdravo da se hraniš.

SOFIJA:

Bu.

KATARINA:

Ne krevelji se. Koliko si danas merila šećer?

SOFIJA:

Jutros mi je teta Nataša merila. Sve je bilo u redu.

Katarina je pogleda.

(CONTINUED)

SOFIJA:

Ona je mnogo fina.

KATARINA:

Stvarno?

SOFIJA:

Jeste, pevala mi je sinoć. A zašto ti mama ne nadješ nekoga?

KATARINA:

Otkud ti sad to? Jedi.

SOFIJA:

Ne bi htela da budeš sama. Ako mi Nataša bude mama.

KATARINA:

Ja sam ti mama i biću ti mama zauvek. A sad sedi i jedi, o.k?

Nešto ju je naljutilo u prethodnom razgovoru. Izadje ispred stana iznoseći kesu sa djubretom. Tu stoji Miki, naslonjen na zid, čita.

KATARINA:

Ajde, akademik. Baci ovo.

Miki uzima kesu. Ona zatvara vrata.

INT. MISINA KANCELARIJA -- NIGHT

Miša umorno sedi za stolom, pred njim su razasuti papiri slučaja. Gleda ih. U ruci mu je telefon.

MIŠA:

Dobro, to mi je jasno..Radim to sve sa Katarinom Konstantinović. Jeste, to mu je ćerka..Nije on dobro. Stalno je na groblju. Nikad se nije popravio od toga.Šta ćeš... Samo mi nije jasno što su tebe skinuli onda..

Sluša sagovornika, vrti papire..

INT. KATARININA KUĆA -- NIGHT

Katarina napokon sedne i podigne noge. Besciljno vrti kanale. Scena u kojoj treba da vidimo njenu samoću.

EXT. AUTO -- DAY

Lucija sjedi otpozadi.

LUCIJA:

Ja sam prije pet godina otišla na faks u Zagreb. I iskreno, nisam često ni dolazila kući. Faks, poslovi, novi život.. Dolazila je k meni s vremena na vrijeme.. sanjala je dan kad će i ona otići iz te zabiti..

Zastaje za trenutak.

LUCIJA:

Iz našeg sela ima dva autobusa dnevno.. Tako da moraš stopirat. I ja sam stalno stopirala, svaki dan..Točno sam tog dana nesto osjetila, ovdje...(pokaže na stomak) neki nemir.. I onda zovu moji da je nema.. Odmah sam zvala policiju, sve se diglo na noge..Dva dana kasnije javio se taj svjedok da ju je vidio kak ulazi u kamion..On je seoski pijanac, budala, ali opisao je marku i boju kamiona i četiri časa poslje su ga našli.. Kamion i Polovinu.

KATARINA:

(Miši)

Polovina ćuti sve vreme.

LUCIJA:

Da. No, stvar je u tome, moj kolega sad i cimer, je novinar. Kiki, on je pratio hroniku, tačnije tad je bio i urednik hronike.. Dobio je informaciju da su pored mjesta gdje je kamion zakočio nadjene Magdalenine vlasi.. Objavio je to, digla se prašina, ali policija je sve demantirala.

(CONTINUED)

MIŠA:
Jer vlasi nije bilo?

LUCIJA:
Netko ih je skrio.

Miša pogleda u Katarinu.

MIŠA:
Čuo sam se sa Paškom..

LUCIJA:
Znate Paška?

MIŠA:
Radili smo zajedno nekad. I on je u toku slučaja smenjen.

KATARINA:
Ništa vas ne razumem. Ko je Paško?

MIŠA:
Bio je glavni inspektor na slučaju, sad je u penziji i vratio se u rodni grad. Moj veliki prijatelj, tvoj tata ga zna isto. Nije hteo nista da mi detaljiše preko telefona, videću ga kad odem u Dalmaciju.

KATARINA:
A šta je bilo sa tim dlakama?

MIŠA:
Našli su ih pa su nestale. Tako sam razumeo.

LUCIJA:
Poslje toga i Kiki je smjenjen zbog lažnih informacija. Netko je to zataškao.

Pogleda ih.

LUCIJA:
Mrtva je, osjećam. I ne znam zasto on šuti. Odnosno, znam, želi se izvući ,ali ja želim da.. želim da je sahranim. Nama je sve stalo.. Sve.. Žao mi je što sam je ostavila..

(CONTINUED)

KATARINA:

Kakav mu je taj advokat? Moj šef je poslao zamolnicu da vidim Polovinu, Ali taj advokat insistira da se vidimo prije.

LUCIJA:

Davor Jukić. Gad.

KATARINA:

A čula sam. Brani samo krimose.

LUCIJA:

Brani Polovinu zbog slave.

MIŠA je pomno je gleda u retrovizoru. Lucija gleda kroz prozor.

LUCIJA:

(tiho)

Pomozite mi da je nadjem. Pomozite mi.

EXT. ISPRED MAGDALENINE KUĆE -- DAY

Slaven gleda tupo ispred sebe. Lice mu je u bolnom grču.

INT. KAFIC U ZAGREBU -- DAY

Lucija, Katarina i Miša ulaze u kafic. KIKI (27, gej) . Sedi za stolom u uglu. Sam je ima već ispred sebe upaljenu cigaretu i relativno punu pepeljaru opušaka. Gleda kroz prozor, ali kada se vidi Luciju, podigne se i ugasi do pola popušenu cigaretu.

LUCIJA:

Evo ga Kiki.

Prilazi mu.

LUCIJA:

Bok stari, eto nas.

KIKI:

Bok.

Pogleda ih.

LUCIJA:

Ovo su Miša i Katarina.

(CONTINUED)

KIKI:

Ajmo sjest.

KATARINA

O.k.

KIKI:

Sta ćete pit? Mala..

Mahne kelnerici.

KIKI:

Jeste gladni?

KATARINA:

Ja ne.

Kiki je gleda.

KIKI:

Tako mlada, a vec tužiteljica?

KATARINA:

Pomoćnik državnog tužioca. I ne tako mlada.

KIKI

A ti?

Miša ga nezainteresovnao gleda.

MIŠA:

Pomoćnik pomoćnika državnog tužioca.

LUCIJA:

Kiki radi u jutarnjem. Tako se i znamo. Rekla sam im kako si nadrljao.

MIŠA:

To mi baš nije bilo najjasnije.

KIKI

Nema što biti nejasno. Ja sam više od deset godina u ovom poslu, napraviš neke veze s policijom. Dobio sam anonimnu dojavu od da su nadjene vlasi kose i da se samo čeka DNK-a. Objavio sam to. Policija je poslje demantirala, mene su skinuli zbog skandala..ja sam naime pisao o nekima koji su

(MORE)

(CONTINUED)

KIKI (cont'd)
tražili da se zbog Polovine ponovo
uvede smrtna kazna. Meni su u listu
onda rekli da o tome pišem samo
zarad Lucije i da sam preblizu
žrtvama, to jest Luciji i
puf...gotovo Netko ovdje muti sa
strane.

Kelenerica dolazi.

KELNERICA
Bok. Što ćete?

KIKI
Gosti?

KATARINA:
Meni kafa. Kava.

MIŠA:
Meni kafa.

KATARINA:
(gleda u Kikija)
A ko?

Kiki slegne ramenima.

KIKI:
Ne znam. Ali on šuti i šuti. Može
mu se.. On operativno.. ako ćemo od
trenutka Magdaleninog izlaska iz
kuće do kad ju je vidio taj pijanac
koji je nepouzdan svjedok iako
fakat do Polovine ne bi ni došli
jer jer dao točan opis kamiona..Od
tog momenta on nije imao mnogo
vremena da skrije tijelo. A tijelo
je negdje iako je bar tisuću ljudi
traži Magdalenu. Mene to navodi da
tu nešto još ima.

LUCIJA
Hoćete li moći obnoviti slučaj u
Srbiji, Katarina? To smo se nas
dvoje sjetili da je jedini način da
se monstruma zadrži u zatvoru.

Miša i Katarina ih pogledaju. U tom stiže piće.

(CONTINUED)

KIKI:

Ja više ne smijem ni pisnuti o tome. mogu dobiti otkaz, a ja imam brdo kredita. Ne znam mozete li vi što, izvući mu što.

Gleda je.

KIKI:

(ozbiljno)

Meni djelujete da možete sve.

KATARINA:

Onda valjda mogu sve.

KIKI:

Živjeli.

EXT. OBROVAC MOL -- DAY

Paško ulazi u kuću dok susjed vuče pune kese.

SUSJED:

Da li bi ti ispeka ribu?

PAŠKO:

Ja ću, da mi ti ne bi sipa onoga vašega javorovog sirup koliko si bia u Kanadi, trideset godina...

SUSJED:

A i tebi je sin na obuci u Njemačkoj bia, šta se ti sad ljutiš na kapitalizam. Ja ću da donesem vina, tu sam za dva sata..

PAŠKO

Odlično.

Paško ostaje u kući. Susjed seda u auto i kreće po vino. Jedan od prolaznika ga zaustavi.

NEKO:

Što ti kaže Paško, oće li ga naći? Mi smo već dva put tragali za njom. Valjda će monstruma objesiti. Što ti kažeš?

SUSJED:

To ti je ta Europa. Pa ukidajte smrtne kazne poslije. Jadno dijete, I kako sad pustit djecu da izadju iz doma, a ostati miran.

Par susjeda okruži auto. Kada on krene, polako se razilaze.
Jedan ČOVEK ostane da gleda u pravcu automobila koji odlazi.

EXT. ULICE ZAGREBA -- EVENING

Miša i Katarina šetaju.

KATARINA:
Nisam bila u Zagrebu ne pamtim..

MIŠA:
Ništa nisi propustila.

KATARINA:
Jesi ti bio ranije?

MIŠA:
Ne.

KATARINA:
Nacionalisto.

Miša je samo pogleda.

MIŠA:
Kako ti se čini ovo sve?

KATARINA:
Jedva čekam da vidim ovog sutra.
Nije mi jasno zašto je posle
dvadeset godina napravio isto.
Zašto neko čeka dvadeset godina da
bi ponovo silovao i mučio devojkku?

MIŠA:
Kod takvih zveri nikad ne znaš šta
im je okidač. Ja ću u Dalmaciju kod
Paška.

Ćute za trenutak.

MIŠA:
Ima ovde nesto čudno. Mala mi
smeta.

KATARINA:
Što?

MIŠA:
Ne znam.

(CONTINUED)

KATARINA:

Daj, ti si kontrol frik.

MIŠA:

Čudna je.

KATARINA:

Naravno da je čudna, žena ne zna šta joj je sa sestrom, naravno da ce biti čudna.

MIŠA:

Čudna je.

Pogleda je.

MIŠA:

Može li Polovina da odbije da te vidi?

KATARINA:

Može. Ali nadam se da neće.
Znaš..Ipak sam ga ja pustila iz zatvora.

Pogleda ga.

Odmahne glavom.

KATARINA:

Moramo da rešimo ovo. Ovo je šansa i meni da se operem od svega što mi je Aleksandar priredio.

MIŠA:

Učiniću sve što mogu. Idem sutra da mi Paško kaže šta misli. Mi smo nekada jurili i hvatali i ozbiljnije kriminalce od ovog manijaka. Mi smo ozbiljni panduri, iz ozbiljnijeg sistema.

KATARINA:

Kad se vratimo u Beograd, vraćаш se u policiju, barem dok se ovo ne završi...moram da imam ozbiljnog pandura pored sebe.

MIŠA:

Ne.

Ona se nasmeje. Hvata ga ispod ruke.

(CONTINUED)

KATARINA:

Ajmo na spavanje. Hoću da se probudim dosta ranije i pročitam predmet ponovo.

MIŠA:

Tatina ćerka.

KATARINA:

Da. Pravnici Konstantinovići.

MIŠA:

On i dalje...

KATARINA:

On i dalje ne može da se pomiri da nije otišao na istragu kada se devedesetih desilo ubistvo Marije Stojisavljević.

MIŠA:

Novinarka?

KATARINA:

Svaki dan, svaki božji dan plače. Krenuo je, znaš, bio, krenuo je a onda su ga pozvali i rekli da ostane tu gde je. I on je ostao.

MIŠA:

Onda su namestili dokaze i tvrdili da se devojka ubila lovačkom puškom.

Miša je samo pogleda.

MONTAŽNA SEKVENCA:

Montažna sekvenca u kojima se Polovina sprema, ne vidimo lik, tipa samo krupne scene dela brade u ogledalu. Katarina proučava predmet, ali otkrije i minibar u hotelu. Elipsa. Katarina spava pijanim snom nad rasutim stranicama predmeta, bočica sa tabletama i prazna flaša pored nje.

DEDICA (Čika Vasa) ispred kuće u kojoj stanuje onaj bračni par sa Novog Groblja. On stoji sa pismom u ruci i čeka ih da dodju. Njih dvoje kada prodju i ugledaju ga okrenu se i sa neskrivenom mržnjom pogledaju u njega. Onda čovek povuče ženu. Čika Vasa ubaci pismo u njihovo sanduče.

PAŠKO u svom stanu sedi za radnim stolom i uramljuje svoju sliku sa ulovljenom ribom. Zadovoljan je i ponosan, uramljenu sliku stavlja na radni sto i posmatra je. Na stolu

(CONTINUED)

su i njegove slike u svečanoj uniformi. Odjednom mu sa ledja jedna ruka stavlja sundjer sa hloroformom na usta i nos. Nema više nikakvog tona osim glasnog pištanja. Nečije ruke mu stavljaju sačmaru i zaglavljuju je u njegovom krilu. Paškove ruke stavljaju na oroz. Glava se ne vidi, ali telo se trgne od očigledno glasnog i jakog praska. Niz zid lagano počinju da cure tanki mlazevi krvi.

Kraj 1. epizode.

EPIZODA 2

EXT. ZGRADA ZAGREBAČKOG ZATVORA, DAY.

INT. ZATVOR, REMETINEC; ZAGREB -- DAY

Hodnik zatvora. DAVOR JUKIC (40), mali čovek sa aktovkom u ruci, ljutito cupka. Prilazi Katarina sa sunčanim naočalama. Užurbana je, očigledno kasni.

KATARINA:

Davore?

On je ljutito gleda.

DAVOR:

Kasnite.

KATARINA:

Izvinjavam se, uspavala sam se.

On je gleda. Katarina shvata da je zabrljala.

KATARINA:

Ja sam Katarina.

DAVOR:

Davor Jukić.

KATARINA:

Znam. Katarina Konstantinović. Kakvi smo po našem slučaju?

DAVOR:

Polovina je pristao da vas vidi iako se ja sa tim ne slažem.

KATARINA:

E pa to je lepo.

(CONTINUED)

DAVOR:

Ali i ja ću biti nazočan.

Ona ga pogleda.

EXT. OBROVAC, PAŠKOVA KUĆA -- DAY

Miša prilazi Paškovoju kući. Ispred je policija, vrše uvidjaj.

MIŠA:

Jel Paško tu?

POLICAJAC:

Tu je.

Miša ih zbunjeno gleda.

MIŠA:

Šta je bilo?

POLICAJAC:

Ubio se.

Miša vidi Paškovo telo prostreljeno sačmarom. Sedne, nije mu najbolje od tog prizora. Gleda u fotografiju ponosnog Paška sa ogromnom ribom.

INT. ZATVOR -- DAY

Katarini zvoni telefon. Nervozna je. Sprovode je u zatvor, Davor je tu, sa negodovanjem je gleda.

KATARINA:

(u telefon)

Ulazim..

MIŠA:

(preko tel)

Ubio se Paško.

KATARINA:

Ja tebe ništa ne razumem. Kako ubio, jebote.

POLICAJKA joj pregleda tašnu..

MIŠA:

Ajde, ne mogu sada više...ne mogu...

Uzdahne duboko i lice mu se zgrči.

U tom trenutku se otvaraju vrata. Vidimo Polovinu koji čeka Katarinu. Veliki osmeh.

INT. ZATVORSKA ĆELIJA (ZAGREB), DAY

Katarina sedi preko puta POLOVINE. Pored Polovine sedi njegov advokat DAVOR. Polovina ne progovara ni reč. Ona je prevalila toliki put da bi je on sada gledao i smeškao se. Katarina vadi iz torbe spise. Drži ih pred sobom. DAVOR JUKIĆ, Polovinin advokat je gleda. Nestrpljiv je. Tišina je neprijatna.

DAVOR:

Moram vam reć da je gospodin Polovina prihvatio da vas vidi jer je duboko zahvalan za ono što se za njega učinili tijekom sudjenja za... Vericu Stojkovič. Zato je i prihvatio da vas vidi.

Polovinine oči zasijale su a on se nagnuo ka njoj, tako da je zaličilo da će joj iz zahvalnosti stegnuti ruku... Katarina je trгла ruke ka sebi. Onda... Katarina vadi iz fascikle nekoliko fotografija i stavlja ih na sto ispred Polovine. Na njima je Veričino kiselinom unakaženo lice. Davor uzima slike negodujući i stavlja ih nazad u fasciklu. Katarina ih ponovo izvadi i stavi okrenute prema Polovininom licu, ali ispred sebe.

DAVOR:

Katarina, iskreno, očekivao sam nešto lucidnije od ovoga... Dajte se molim vas, kontrolirajte.

KATARINA:

(ne skidajući pogled sa Polovine)
Verice se sećate?

Polovina gleda u sliku Vericinog lica. Na trenutak se čini kao da se seća nećeg dok se osmehuje ne podižući pogled sa slika.

A ona se vas setila... Setila se i Žilijet Greko. Još uvek volite šansone?

Polovina ćuti i dalje gledajući u slike, ali kao da je na ivici plaća. Katarina nastavlja. Grublje.

(CONTINUED)

KATARINA (CONT'D):

A šta misliš da se ti i ja sada malo podsetimo 2003-će, kad si uhvaćen pola sata posle silovanja Verice Stojković ispod mosta Gazela. Tokom privodjenja si u službenom vozilu vikao: "Neću više, majke mi." Sećaš se?

DAVOR:

Koleginice, mislim da vam moj klijent svojim ćutanjem sugerira da ovaj razgovor ne vodi nikamo..

KATARINA:

(ne sluša ga i ne zaustavlja se)

Verici Stojković, tada dvadesetpetogodišnjakinji sipao si hlorovodoničnu kiselinu po licu. Kiselina je pronadjena kod tebe u stanu, ulica Skojevsko naselje, br.309. Gde je Magdalena Cilić?

DAVOR:

Kolegice!

KATARINA:

Gde je Magdalena Cilić!

DAVOR:

Katarina! Ovo je već previše...

KATARINA:

Da li si silovao Magdalenu Cilić uz ovu muziku?

(pušta Greko sa mobilnog telefona)

Gde je Magdalena Cilić?

DAVOR:

Mislim da je sada odista kraj ovog razgovora.

KATARINA:

Da li si i Magdalenu Cilić unakazio kiselinom?

(pokazuje Magdaleninu sliku)

Polovina gleda u Davora vrlo napeto. Kao da želi da pukne, eksplodira od besa. Onda samo gleda u Katarinu i trese se. Davor ustaje, kuca u staklo koje ih razdvaja i šapuće intenzivno u Polovinino uho. Katarina primeti Polovinine sve

(CONTINUED)

vreme stisnute šake. Polovina se smiri i sedne opet se osmehujući ka Katarini. Vrata se otvaraju.

KATARINA:

Nije ništa ovo Vladimire..nije ovo ništa, veruj mi. Tek se zagrevam.

Katarina ustaje i odlazi hodnikom koji se vidi kroz staklo.

INT. LIFT, DAY

Katarina i još nekoliko muškaraca, jedna POLICAJKA i Davor ulaze u lift. Tišina. Voze se. Stupidna muzika. Lift se zaustavlja, svi izlaze osim Katarine i Davora. Opet ćutanje. Katarina pritisne crveni zaslon u liftu i začuje se glasna zvonjava. Lift stane. Katarina se okrene ka Davoru.

KATARINA:

Šta je? Sad nisi toliko siguran šta će ludača da uradi?

DAVOR:

Katarina, mislim da su vam metode rudimentarne, da ste puni sebe, da odavno niste bili u istražnom postupku. Niste se uspeli kontrolirati ni pet minuta u prisustvu mog klijenta koji je vama izašao u susret jer bez njegovog dragovoljnog pristanka ništa niste mogli. Nikada mi niste pomenuli da se ovo tiče slučaja Cilić. Dovedi ste mene i mog klijenta u zabludu. A onda ste, razumljivo, čak i za vaše uslove rada, koji verujem, nisu savršeni ili su daleko od savršenih dali sebi emotivnog prostora.

KATARINA:

Kolega Davore, imam tačno još 24 časa da pokrenem postupak koji će vašeg klijenta i njegov emotivni prostor ograničiti zidovima Zabele. Odaću vam jednu tajnu, na trenutak sam pomislila da ste zabrinuti zbog mene, a onda sam dok ste mu šaputali gledala u ruke. On je prerezao vene, pokušao da se ubije. Vaš klijent nije u opasnosti od mene, on je u opasnosti od sebe. Ako ga pustite na ulicu, on će sam sebi presuditi. A sad vidi ovo, još

(MORE)

(CONTINUED)

KATARINA: (cont'd)
jednom mi pokušaš tu varijantu ja
sam iz Europe, a ti sa Balkana,
završio si karijeru...jel ti to
jasno? Dovoljno ti je ako ti kažem
da ću se sada sigurno vratiti sa
obnovom slučaja u svetlu novog
iskaza Verice Stojković. Da...šta
me gledaš, Verica je dala novi
iskaz!

Katarina ponovo pokrene lift. Zvonjava stane i ponovo se
čuje stupidna muzika. Vrata se otvaraju. Ljudi ulaze u
dizalo, Katarini zvoni telefon i ona se javlja i izlazi, a
Davor ostaje malo iza nje. Gleda je i vrtil glavom.

KATARINA:
Evo me , tu sam...da, krećem ka
tebi, kreni tamo...

EXT.ISPRED PAŠKOVE KUĆE, DAY

Ispred Paškove kuće mnoštvo policajaca, meštana i
radoznalaca gleda ka kući opkoljenoj policijskom trakom. MIŠA
probija kroz ljude i prolazi do susednog dvorišta, pronalazi
mali prolaz kroz ogradu i onaki dežmekast se provuče kroz
nju. Ulazi od straga u kuću i stane u ugao. Paškovo telo
prekriveno je belom plahtom i jasno se vidi da je dosta
iskrvario. Miša krišom izvadi mobilni i fotografiše scenu.
To uradi u trenutku kada se iza njega , iz pravca dvorišta,
pojavi inspektor, vrlo profesionalnog izgleda, ako se tako
može reći za nekog ko prilično vremena nije proveo na
Balkanu. Crne kratke kose, oštih crta lica, uredan, u crnom
odelu sa belom košuljom i tankom crnom kravatom prodorno i
bezizražajno je gledao u Mišu.

INSPEKTOR:
Dobar dan.

MIŠA:
Dobar dan.

INSPEKTOR:
Ko ste vi?

MIŠA:
A kolega, ja sam vaš kolega iz
Beograda. Paškov prijatelj iz
prošlosti.

(CONTINUED)

INSPEKTOR:

Svejedno ne biste trebali biti ovdje.

MIŠA:

Znam, ja sam zato i stao tu postrance, da vama ne smetam.

INSPEKTOR:

Koliko ste dobro znali Paška?

MIŠA:

(pokaže mu na sliku na zidu sa njima dvojicom u uniformama nekadašnjeg SUP-A)
Ovoliko dobro.

INSPEKTOR:

Kada ste stigli?

MIŠA:

Upravo. Ja bih ako vam ne smetam previše tu malo samo jedan minut ostao kod ovih slika. Iz poštovanja prema mom dragom prijatelju...ako vam ne smeta, neću se ni čuti. Nekada smo bili nerazdvojni. Nisam ga video dvadeset godina.

JEDAN GLAS (OS):

Marine, možete li na minut?

Marin ga pogleda i odmeri još jednom netremice, kao da ga procenjuje. Na tren Miša je zaista delovao nekako staro i skrhan, kao da je proživljavao momentat sopstvenog nestajanja, okrenut postrance i zamišljen, zagledao se u Paškovu i njegovu zajedničku sliku. Toliko je trebalo da prodje ta kratka stanica tokom koje je delovalo kao je vreme odstajalo.

MIŠA:

Marin...Ti si Paškov sin. Izvini, sine, nisam te prepoznao odmah. Kad sam te poslednji put video bio si tek prohodao.

MARIN:

Onda ostanite. (posle male pauze)
Ostanite, ne treba vama reći da se ne krećete dalje od ove linije.
Ovdje je urađen očevid..

Miša ostaje kod Paškovog radnog stola.

(CONTINUED)

PAR METARA DALJE

Marin odšee malo dalje, iza narednog ugla, Miša nam ostane tako zablenut u pozadini. Kao da nije hteo da Miša vidi kao ga je steglo u grlu. Na tren ga je samo steglo, ali on se sabrao i nastavio ka izlazu. Onda... Miša se sagne ispod stola. Jedna od dasaka na stolu je rasklimana. On je pažljivo izvadi i ugleda revolver. Vрати dasku. Jedna od fascikli koje su na stolu je i fascikla sa naslovom Magdalena Cilić. Miša uzima olovku iz sakoa i njome otvara fasciklu. Fotografije su na početku. Snimci mesta na kome je nestala Magdalena. Miša slika mobilnim, koliko stigne delove dokumenata sa Paškovog stola (njihova istraga još nije zvanična). Na slikama se vide tragovi kočenja kamiona i tragovi krvi na putu. Onda pogleda sliku Magdalene Cilić i njene oči. Onda mu pogled skrene na sliku Paška i Marina. Onda fotografiše fasciklu koliko stigne.

INT: ALEKSANDROVA KANCELARIJA, DAY

Aleksandar ulazi u svoju kancelariju i seda za sto. Okrene broj na mobilnom telefonu.

ALEKSANDAR:

Nataša, jesi u zgradi? Ajde do mene.
Nadji i idiota i dovedi ga. Spusti slušalicu.

Otvori vrata kancelarije. Ljudi koji pakuju dokumenta i velike registratore i vade ih sa stolova na trenutak zastanu. Pogledaju ga ravnodušno, a kada on zatvori vrata žamor se nastavi. Svi očigledno odlaze. Aleksandar se sada malo nervozno okrene i dodje do telefona koji je ostavio na stolu. Ponovo bira broj ali se zvuk mobilnog telefona začuje iza njega. U kancelariju ulazi Nataša držeći telefon i pokazujući ga njemu.

NATAŠA:

Tu smo.

ALEKSANDAR:

Bio sam jutros i do ovog Dmitrovića iz banke. Nije me primio. Pustiće garanciju, a onda znate šta je.

NATAŠA:

Garancija je na deset miliona evra.

MARKO:

A kolateral i ne postoji u toj vrednosti, Sve smo naduvali cene nekretnina. To sam ja radio.

(CONTINUED)

ALEKSANDAR:

Znači da me Dmitrović ganja. Šta si ti saznala, ima još neko ko nam je za vratom?

NATAŠA:

Ima. Obe firme koje su bile na tenderu su podnele zahteve za zaštitu.

MARKO:

A mi već sazidali stanove....

ALEKSANDAR:

Ajde, mentolu, ne mogu više da te slušam. Ako nešto znaš da smisliš, smisli, ako ne znaš onda mi se gubi sa očiju.

Telefon mu zazvoni.

ALEKSANDAR:

Evo ga. Dmitrović. Napolje. Odmah.

Njih dvoje izadju.

ALEKSANDAR (CONT'D):

Gde si bre? Što mi se ne javljaš? Mislio sam da se vidimo....Kako ne možeš...Ajde bar na petnaest minuta, molim te.....Čoveče, zajedno smo u ovome, neću sam da padam, jel ti to jasno!?

Druga strana mu je prekinula vezu. Otvorio je fioke jednu za drugom dok nije shvatio da je kutija RANISAN-a koju je pronašao potpuno prazna. Onda je izvadio iz priručnog frižidera flašicu sa vodom i popio je naiskap. Malo mu je pomoglo da smiri stomak.

EXT.MESTO GDE JE NESTALA MAGDALENA CILIĆ, DAY

Miša izlazi iz kola i stane pored puta. Vozila prolaze, ali retko. Onda predje preko puta i pogleda u planinu i šumu koja se nadvila iznad puta. Sedne i gleda. Onda izvadi čokoladicu, odmota i jede. Ispred njega se zaustavlja auto. Iz malog auta izlazi Katarina, auto nastavi dalje i parkira se. U autu su Kiki i Lucija, ne izlaze.

KATARINA:

Gde si Mišoni?

(CONTINUED)

MIŠA:

Evo me. Kad se vraćamo u BG?

KATARINA:

Što sad tako?

MIŠA:

Nema ništa od ovog. Sve su uradili kako treba ovde i ništa. Što ne izlaze ovi?

KATARINA:

Lucija ne sme da dodje. Jel to bilo baš ovde? To gde je ušla u Polovinav kamion?

MIŠA:

Jeste. Bio sam u kući, kod Paška. Slikao sam predmet. Nisam mogao da ga uzmem, to je sada dokaz, ali ako ti nešto napraviš neku pravnu gimnastiku trebaće nam svakako predmet. Paška sam našao raznete glave. Ubio se svojom lovačkom puškom. Ubio se puškom a imao je revolver.

KATARINA:

Ništa drugo nisu našli? Tragove provale, nečije otiske..

MIŠA:

Ne znam . To stvarno moraš ti da ih pitaš, mene su skoro izbacili.

KATARINA:

Gde se zaustavio kamion? Pokaži mi.

Miša vadi mobilni telefon i lista slike. Naidje na sliku tragova kočnja i stane na put, na mesto gde je fotografija i napravljena. Katarina izvadi bočicu sa tabletama na kojima piše Rophinol. Onda vidi da ih nema više. Vрати bočicu u tašnu.

MIŠA:

Evo ovde.

Približe se oboje tom mestu i posmatraju. Ona uzme telefon i gleda u sliku.

KATARINA:

Čekaj , on je zastao ovde, pokupio je i nastavio a na toj tvojoj

(MORE)

(CONTINUED)

KATARINA: (cont'd)
fotografiji postoje i tragovi
kočenja. Sad ih je oprala kiša.

MIŠA:
Da, izgleda da je baš kočio. Ovde
ti se vide i tragovi krvi pored.

KATARINA:
Šta sad ili ju je udario pa je
vukao ili je već bila povredjena,
što bi bilo logično da je nisu
videli iz one konobe kako se kamion
zaustavlja i kako ona ulazi u
njega. Osim ako...ajde za mnom.

Katarina krene da se penje uz brdo. Miša je teško prati, ali
je prati. Katarina zastane, jer oseća da mu srce ubrzano
lupa. Gledaju se.

INT. AUTOMOBIL, DAY

LUCIJA:
Pa dobro gdje će oni sada?

Otvori prozor i viče.

LUCIJA (CONT'D):
Gdje ste pošli? (vraća se u kola)
Nevjerojatno. Pa tu su po stotinu
puta već prošli kada su je tražili
a sad će ona nešto pronaći. Daj
Kiki, molim te, zovi je da dodje.
Jooj, što sad ne krenemo...

KIKI:
Da, trebalo bi da nešto smisli i da
iz Beograda pošalje neki zahtjev i
da onda oni provjere još tog
Polovine tamo kod njih u Srbiji, a
ne da sad pročešljava nanovo celu
okolinu. Kao da istražitelji nisu
to već uradili. Stvarno se igraju
detektiva...

Pogled mu zastane na fascikli sa predmetom Verice Stojković.
Okrene se da proveri da li su Katarina i Miša i dalje daleko
od kola a onda je otvori. Na početku su slike Verice kada je
bila mlada i ona je na fotografijama veoma nežnog lika. takve
su prve fotografije. Onda se od treće fotografije nižu slike
njenog unakaženog lica posle operacije i transplantacije
kože. Kiki gleda u slike kao omadjijan, prosto zabezeknut

(CONTINUED)

silinom tih slika. Zapanjenost prodje i tada polako izvadi mobilni, ne skidajući pogled sa slika i rutinerski fotografiše Veričino lice. Preko njegovog ramena u slike gleda Lucija. Kiki tipka po telefonu. Izadje iz kola.Telefonira redakciji.Tako otkrije i da je preko njegovog ramena iste slike gleda i Lucija. Lucija ufiksira Veričin pogled i ne može da se savlada

EXT.UZVIŠICA IZNAD MESTA GDE JE NESTALA MAGDALENA CILIĆ, DAY

KATARINA:

Osim ako nije bila ovde, čekala da se pojavi kamion i potrčala prema njemu. Ako si, na primer, ovde u zaklonu i vidiš kamion, onda potrčiš prema njemu kada naidje, znači da od nekoga bežiš ili hoćeš da te ne vide iz onih kuća...(iz kola se začuje vrisak)Šta je sada sa njima?

Katarina potrči prema kolima, Miša je prati.Kako prilaze kolima iz kola izlazi Lucija potpuno rasplakana i u histeričnom plaču, izgubi ravnotežu i sroza se pored kola u travu. U rukama drži slike Verice i i jaukne jako. Katarina uzima slike i vrća ih Miši koji ih vrati u fasciklu. Katarina zagrlji Luciju koja je potpuno izbezumljena.Kiki prilazi i sada njih troje sede pored kola i teše je.Miša za to vreme ide po putu, njega ovo kao da nije dirnulo i kao da mu smeta izliv tolike količine emocija on se skloni od te scene.

INT. ZATVORSKI HODNIK, ZAGREB, TRACKING, DAY

Polovina i ostali zatvorenici u zatvorskoj kantini. Polovina u redu sa tacnom. Iza njega drugi zatvorenici, ispred njega KRUPNI ZATVORENIK koji se okrene ka njemu. Polovinino lice prebledi, a onda kada taj zatvorenik čije lice nismo uspeli da vidimo ode, Polovina na tacni ima tanjir sa ispisanom porukom na kuvanoj riži, ispisanomj šargarepom.("TV NOVA 3:00, Stjepan". Polovina uzima svoju hranu i seda. Pojede sve.Ustane i krene hodnikom do nekakvog zatvorskog dnevnog boravka. To je u stvari jedna prostorija u kojoj dremljivo sedi STARI ZATVORENIK koji gleda izvlačenje nekakvih nagrada. Polovina uzima daljinski, prebacuje na emisiju sa kajronom i gleda poruke koje teku. Na zidnom satu je tačno 15.časova. Gleda poruke. Jedna od poruka na teletextu se pojavi i glasi" Pazimo na tebe, Stjepane.Tvoja Lara" Polovina ne skida pogled sa tv-a.

(CONTINUED)

STARI ZATVORENIK:

Daj taj daljinac!

Okrene na isti program izvlačenja nagrade.

EXT. MESTO POKRAJ OBROVCA, MAGDALENINA I LUCIJINA KUĆA, DAY

Dva automobila se zaustavljaju ispred kuće. Jedan je Kikijev, a drugi Mišin. Parkiraju se ispred.

INT.LUCIJINA KUĆA, DAY

U dnevnom boravku upaljen tv. Na njemu je kraj emisije u kojoj su izvučene nagrade i na kojoj se neki dobitnik silno raduje. Ispred TV/a sedi SLAVEN, Lucijin i Magdalenin otac, jaki šezdesetogodišnjak i na internetu gleda u video ko je snimak dokumentarne emisije o nestalima, na kojoj njegova supruga KATA i on sede ispred kamere. On govori na ekranu računara. Snimak iz emisije.

SLAVEN(OFF):

Želim da kažem, ako me ona čuje, da
nema problema koji ne možemo
rešiti, da se vrati, da možemo sve
rešiti zajedno...

On se okrene i ustane i odlazi u pravcu kuhinje gde na podu kleči njegova žena KATA. Ona je takodje šezdesetogodišnja srednjoškolska profesorka. Njen, tako "profesorski" izgled, koji može da zahvali urednoj paž frizuri i tankim naočarama za čitanje na licu je u kontrastu sa crnom garderobom koju ima na sebi. Ona kleči ispred raspeća i sklopljenih ruku i zatvorenih očiju mrmlja oče naš. Slaven klekne pored nje i zagrlji je. On se ne moli već samo koristi trenutak da je uteši. Od nje nema neke očite povratne reakcije. Zvono na vratima i zvuk otvaranja vrata.

EXT./INT. ISPRED LUCIJINE KUĆE I DNEVNI BORAVAK, TRACKING,
DAY

U dnevni boravak ulazi prvo Lucija, prati je Kiki. Katarina ulazi sa Lucijom koja utrčava u kuću i pojuri da pronadje roditelje. Katarina stoji na do vratku. Okrene se i pogleda ka MIŠI i KIKIJU koji stoje naslonjeni na auto i pale cigarete..

LUCIJA:

Mama, tata, tu sam. Gdje ste?

Iz pravca spavaće sobe čuje se glas Slavena.

(CONTINUED)

SLAVEN (OFF):

Lucija, ti si? Tu smo...

LUCIJA:

Tu sam sa istražiteljima iz Beograda...

SLAVEN:

(zatvarajući vrata spavaće sobe ulazi u dnevni boravak, uznemiren je) A , vi ste, udjite, udjite...Ja sam Slaven, vi ste zaisigurno Katarina. Lucija nam je sve to već javila i Kiki. Gdje ti je Kiki? a tu je, zašto ne udje..Kiki, daj dodjite. Izlazi ispred kuće. Dajte, gospodine, udjite, može se pušiti i unutra, slobodno, ajte, molim vas, unutra...

Miša i Kiki bacaju cigarete na pod i kreću ka kući...Miša se okreće i pogleda u kamionet u kome su blatnjave čizme, jake noćne lampe i nekoliko kabanica.Na vetrobranu je zakačena afiša sa slikom Magdalene na kojoj piše "NESTALA, ukoliko vidite ili znate nešto o ovoj osobi molimo vas da javite na telefonski broj....."

INT. LUCIJINA KUĆA, DNEVNI BORAVAK; DAY

Svi sede. Lucija, Kiki i Katarina na jednoj strani stola, Slaven i Kata sa druge. Miša gleda makete brodova na policama. Slaven prekine mučnu tišinu.

SLAVEN:

Mi smo znate, uvjereni da je ona živa...Eto, kažu da se u tih prvih 48 časova mora reagirati i mi smo shodno tome već pokrili priličan deo terena. Tražimo je u smenama i sada je jedna grupa od petorice mojih kolega traži. Znate moji sa posla tu iz brodogradnje svi učestvovali u potrazi, ali eto još nema nekih konkretnih rezultata.Ali uvjereni smo da je živa.Kata isto zna da je ona živa, mi se ne možemo pomiriti da bi neko naškodio ili mislio loše našoj maloj djevojčici. Ona je , znate, tako, možda znala da bude i malo na svoju ruku, ali nikada, ponavljam ,nikada ne bi otišla da se ne javi roditeljima, odgojili smo i nju i Luciju tako...

(CONTINUED)

KATARINA:

Ko je sa vama komunicirao do sada?
Policija? Ima li lokalne policije
na slučaju?

SLAVEN:

Ima, tu ih je deset policajaca za
celu regiju, pa oni ne mogu pokrit
to sve...Pomažu svi koji mogu, mi
smo otvorili i odmah i jedan blog,
to vam mogu pokazati, ako netko
nešto bude saznao ,da nam javi...

Kata sve to vreme čuti i pilji negde ispred sebe. Onda
ustane i ode u spavaću sobu.Lucija i Kiki moment kasnije odu
za njom.Opet mučna tišina.Sami, Katarina, Slaven i Miša.

MIŠA:

(pokazujući na maketu broda na
polici)) Mogu li?

SLAVEN:

Možete, možete, ja, vidite, radim u
tom brodogradilištu, projektiram i
onda otud i ti modeli. To je, eto,
nije loše ispalo, jer u tvornici
imam dosta kolega, svi su krenuli u
potragu,svi, i radnici su se našli
kad je potrebno. Eto...

SEDNE.

Kažu da je to najvažnije da u prvih
48 časova...

Opet tišina.

KATARINA:

Nemojte se uzrujavati, samo polako.
Sve je uradjeno kako treba. Mišo...

Pokaže Miši glavom u pravcu kredenca sa čašama. On to u
trenutku shvati i spremno sipa vodu i stavlja je ispred
Slavena.On uzme čašu, pridje prozoru i kao da je postidjen
što pred neznancima pokazuje toliko emocija, počne
sredjenije.

SLAVEN:

Imamo zaista svu moguću potporu ali
rezultata nikako. Javljavaju se razni
ali je to sve bez osnova. Kažu da
su je vidjeli na kolodvoru, da su
je vidjeli kako prolazi rivom u
Splitu, ali ja znam da moja mala ne

(MORE)

(CONTINUED)

SLAVEN: (cont'd)

bi nikada, nikad otišla dalje od dana, a da se ne javi roditeljima. Ne vjerujem da je mogla otići nekamo, šetati se rivo i ne pomisliti na svoje roditelje...ne vjerujem.

MIŠA:

Gospodine, vi ćete se naslušati još svakakvih priča. Biće onih koji traže nagradu, biće i onih koji će se prijavljivati da su je videli samo da bi dobili svojih pet minuta slave. Treba da se spremite na sve to i da budete strpljivi. Ovakve stvari su teške, ali imajte vere, jer se većina nestalih nadje. Ogromna većina.

KATARINA:

Možete li nam reći šta je tačno nosila taj dan? Da li je imala nešto specifično?

SLAVEN:

Imala je trenericu...gornji dio trenerice oko sebe...opasan.

Katarina uzme iz jakne mali notes i u njega ubeleži ono šta joj je Slaven rekao.

MIŠA:

Ovde postoji brodogradilište?

SLAVEN:

Ima, da, tu je malo dalje niz put..

MIŠA:

Baš čudno, nigde mora, a brodogradlište...

INT./EXT. LUCIJINA KUĆA, ISPRED LUCIJINE KUĆE, TRACKING, DAY

Kata dolazi do vrata, tu oblači kaput i stavlja kapu na glavu. Ništa ne zaboravlja, uzima crvenu zdelicu sa svećom i kreće ka dvorištu. Lucija i Kiki su na vratima. Slaven izlazi iz kuhinje. Sunce polako zalazi. Postaje mračnije.

(CONTINUED)

SLAVEN:

Ona će da se pomoli do crkve. Tako već treći dan.

LUCIJA:

Mi ćemo sa njom. Kiki, idemo.

KATARINA:

Mi ćemo vas tu sačekati, kad se vratite, krenućemo za Beograd, ako uspemo da stignemo do jutra. Treba probati da li možemo da Polovine još zadržimo u pritvoru. To ne mogu odavde.

LUCIJA:

Da, a možete i sa nama, pokazaću vam put. Čim se vratimo, možemo vas ispratit.

MIŠA:

(Okrene se ka Slavenu) Pogledao bih oko kuće, ako vam nije problem.

SLAVEN:

Nije, samo vi svoje.

Katarini zvoni telefon. ona pogleda u ekran, izadje iz kuće i pridje kolima.

EXT./INT. ISPRED LUCIJINE KUĆE, DAY

Katarina izadje iz kuće i telefonira. Na vratim se skoro sudari sa šefom policije DARKOM. Stari uniformisani policajac, veoma dobroćudnog izgleda. Zabrinuto pogleda u Slavena, a kad mu ovaj klimne glavom i rukom pokaže da je sve u redu, on mirno sačeka da Katarina završi. Ona se skloni u stranu, a Miša izadje ispred kuće.

SLAVEN:

Darko, ovo su ti istražitelji iz Beograda, Lucija ih je dovela.

DARKO:

Dobar dan. Darko Tokić, policijska postava Obrovac, zadarska županija. Drago mi je, samo nama pomoć nije potrebna, znamo se snać i bez beogradske policije. Mi smo, znate, potragu započeli u prvih 48 časova, kao što i udžbenici nalažu.

(CONTINUED)

MIŠA:

Gospodine Darko, nisam ja više u policiji, mi smo sad privatno tu. Zbog Lucije.

DARKO:

Ah, tako.

Okrene se ka Slavenu i poluglasno mu kaže.

DARKO (CONT'D):

Niste morali angažirati beogradske istražitelje i plaćati to. Mi smo ovdje potpuno pripravnici za ovakove zadaće.

SLAVEN:

Nismo ih angažirali.

MIŠA:

Mi smo još danas tu i odlazimo. Koliko sam ja kao vaš bivši kolega stručan da kažem, ovde je sav posao hrvatska policija obavila besprekorno.

DARKO:

(malo mu je neprijatno jer je Miša pogodio njegovo osećanje)
Nisam mislio ništa loše, gospon... Mislim da smo svi tu da pomognemo obitelji, a znate da onaj ko je prvi na licu mjesta, više je involviran u slučaj.

KATARINA:

Verice, ništa se ne brinite... Da, slušam vas.

Miša gleda u kamionet ispred kuće, Slaven je pored njega. Darko pored Slavena.

MIŠA:

Ovo su kabanice od ljudi koji su vam pomagali u potrazi?

SLAVEN:

To su kabanice mojih kolega koji su učestvovali u potrazi.

MIŠA:

Sve ih dobro poznajete?

(CONTINUED)

SLAVEN:

Da, odlično ih poznam.

MIŠA:

Bili su vam u kući? Poznaju li
Magdalenu?

SLAVEN:

Ma šta vi to? Magdalena im je kao
njihova obitelj...

KATARINA:

(viče)

Mišo, krećemo, hitno je! Mišo,
odmah!

Katarina upali automobil i zatrubi mu. Miša se naglo okrene u pravcu šume, kao da je neko tamo ko ga posmatra, ali on ga ne vidi. Stalno taj osećaj nelagode da ih neko gleda, da ga promatra. Slaven je zagledan u te kabanice, kao da ni sam nije siguran više ni u šta, pa ni u svoje prijatelje. Ne čuje sledeću Mišinu rečenicu, samo odmahne rukom.

MIŠA:

Laku noć, gospodine. Gospodine
Tokiću, meni bi bilo zaista
zadovoljstvo ako bismo nas dvojica
saradjivali. Vidite, vi ste ovde,
znate svakog u glavu, možda bismo
ubrzali stvari, ako bismo se
čuli. Evo vam kartica, tu vam je i
mejl...

DARKO:

Agencija KJB...

MIŠA:

Kvalitetno, brzo, jeftino..to jest,
kvalitetno, jeftino i brzo...Do
vidjenja.

Miša ide prema upaljenom automobilu u kome je Katarina. Darko ide za njim.

DARKO:

(okrene se ka Slavenu)

Znači sad još moramo suradjivati sa
ovim ludjacima. Kao da je Magdalena
otišla do Srbije...baš joj je
naspelo otići tamo. Naći ćemo je mi
tu u okolici. Sigurno se pritajila
kod nekog u blizini...Znat će to
netko od njenih iz škole. Ujutro ih
idem ponovo ispitati...

(CONTINUED)

MIŠA:

Imaju fabriku brodova, a nema mora.

KATARINA:

Ajde više, ulazi! Verica će ponovo svedočiti protiv Polovine, to je osnov za obnovu sudjenja.

Miša ulazi u auto.

INT.CRKVA, DAY

Lucija kleči pored Kate koja je sagnuta ispred raspeća. Kiki i Lucija su pored nje. Odmaknu se , onda šapuću.

KIKI:

Daj joj nekaj da popije? Neki tetrazepam?

LUCIJA:

Ona to ne bi sigurno. Pa ona je biolog, uzela bi i sama da joj treba.

KIKI:

Daj , Lucija, ona nije u stanju da to procijeni. Onda bi spavala i malo bi svima lakše bilo.

LUCIJA:

Kad ti kažem da ne.

Pridje joj. Zagrlji je.

LUCIJA:

Mama...

Kata ustane i krene. Oni podju oboje za njom. Kata pali sveću za žive. Pored nje Lucija i Kiki to isto rade. Onda se prekrsti i ostane tako pognuta, Kiki i Lucija odlaze. Otvaraju se vrata crkve, njih dvoje izlaze, ispred crkve zastaje Katarinin i Mišin auto. Oni odlaze užurbano, pozdravljaju se i odlaze. Lucija i Kiki gledaju za njima, Kikiju stigne poruka na mobilni. On je otvori i vidi..

DETALJ

..naslovnu stranu portala na kojoj piše "MONSTRUM OVAKO OPERIŠE, osumnjičeni u slučaju Magdalene Cilić i slučaj iz Srbije", sa fotografijom Verice. Kata izdje iz crkve i vraća se kući. Najzad se sasvim smrkne.

EXT.ZAGREB,NIGHT.

Noć u Zagrebu, Jelačićev trg. Time laps.

INT.ZATVOR.ZAGREB.NIGHT.

Polovina stoji ispred TV-a sa daljincem u rukama i čita teletekst poruku na njemu. Na ekranu piše" Stjepane, svi očekujemo tvoj brzi dolazak kući. Voli te tvoja Lara."Svetla se gase i stražar izvodi Polovinu i zatvara vrata za njim.

EXT.BEOGRAD, DAY

Rano jutro u Beogradu, most na Adi.

EXT.KALENIĆEVA PIJACA; BEOGRAD, TRACKING, DAY

Kalenićeva pijaca, podne. Verica hoda pijacom pognute glave, puna pijaca. Ona uzima jabuke, sve vreme se krijući iza tamnih naočara. Kada prodje pored novinarnice, na štandu vidimo tabloid koji je preneo vest iz hrvatskih medija sa naslovom "MONSTRUM OVAKO OPERIŠE", ista ona naslovna strana koju je video i Kiki. Ona to ne primeti već kupuje povrće na tezgi do nje.

EXT.ISPRED JEDNOG BEOGRADSKOG RESTORANA, DAY

Aleksandar je u svom autu. Nervozan je i posmatra izlaz iz renomiranog beogradskog restorana. Pogled mu je usmeren ka jednom od stolova za kojim sedi nekoliko poslovno obučениh ljudi. Svi se smeju, nazdravljaju, a onda se najednom jedan od njih pozdravi sa ostalima i krene ka izlazu. Sako mu je u ruci i dežmekasti čovek sa naočarima sa koštanim okvirom izlazi noseći aktu tašnu. Onda traži ključeve od svog auta i kada ih pronadje, otvori auto i stavi stvari u kola. To je bio Aleksandrov znak za izlazak na scenu. Potrčao je ka kolima baš u trenutku kada je dežmekasti tip ulazio u kola.

INT. AUTOMOBIL, DAY

U kola u koja je upravo seo DMITROVIĆ, dežmekasti bankar sa dobroćudnim licem uleteo je Aleksandar i zadihano mu rekao, skoro molećivo:

ALEKSANDAR:

Vozi, idemo do reke. Duguješ mi bar razgovor.

EXT.OBALA SAVE, SA NOVOBEOGRADSKE STRANE. KOD RENI BUNARA,
DAY

Izašli su iz auta. Aleksandar je izašao sa spoljne strane auta, prvi, prethodno uzevši ključeve iz kola. Dmitrovič je nastavio tupo da sedi u autu.

ALEKSANDAR:

Izadji. Moramo da razgovaramo.

Dmitrovič je još uvek sedeo za volanom. Nije bio ni uplašen, već je izgledao kao neko ko smišlja šta da kaže nekome o kome je već doneo odluku. Ili bar o njegovoj sudbini. Onda je izašao.

DMITROVIĆ:

Šta hoćeš?

ALEKSANDAR:

Hoću da me pogledaš u oči i da mi kažeš zašto si pustio garanciju tvoje banke baš danas kada mi sede za vratom sve inspekcije i ne mogu da pokupim poslednju ratu od kupaca stanova? Ko me namešta? Duguješ mi bar objašnjenje!

DMITROVIĆ:

Moram da vodim računa o sebi i o interesima našeg kredita. Ne plaćaš rate, to sam do sada pokrивao. Ne mogu ja da lažem deoničare već šest meseci, šta misliš...Šta da ti radim što je tržište palo. Što nisi mislio kada si kretao.

ALEKSANDAR:

Dobro znaš da sam tebi spremio tvoj poslednji deo i da zato čekamo ovoliko na rate. Moram da isfinansiram poslednju fazu i onda da palim čim vratim vama kredit. Onda si i ti zadovoljan u tom seksu, ne samo ja. Znaš da su kod mene svi zadovoljni.

DMITROVIĆ:

Ne mogu više da čekam. Žao mi je.

Dmitrovič ga pogleda uz napor.

Čak i taj mali napor koji je napravio da ga pogleda, rekao je Aleksandru sve. Odluka je bila napravljena, tako je

(CONTINUED)

pisalo u Dmitrovićevom pogledu. Aleksandar je pobesneo, a onda šutnuo u prazno po zemlji. Bacio je ključeve u stranu na šta je Dmitrović na neki neočekivani mačkasti način za njegovu fizionomiju, skočio ka tom mestu. Uzeo je ključeve i krenuo ka kolima. dok je Aleksandar bio okrenut leđjima i zagledan u baržu koja je prolazila signalizirajući to dugačkim zvukom sirene. Aleksandar se okrenuo na zvuk paljenja motora. Čuo je samo Dmitrovića kako u prolazu i odlasku dovikuje.

DMITROVIĆ:

Žao mi je!

Kola su otišla. Aleksandar je izvadio telefon i pozvao nekoga.

ALEKSANDAR:

Miki, gde si ti? Ja sam na obali kod nasipa. Da, čim se popneš. Nasip ka Ostružničkom mostu. Usput uzmi Sofiju iz škole sa drugaricom i dolazi po mene.

INT. ŠKOLA U MESTU KOD OBROVCA, HODNIK DAY

DARKO ulazi u školu i prolazi pored učionica. Očigledno je nastava u toku i on pristojno, ali polako zaviruje u učione. Onda u holu sretne ravnateljicu IVU, profesoricu koja je mlada i uredna žena. Ona upravo završava predavanje iz povijesti. Izlazi ispred učionice dok učenici prolaze pored nje.

DARKO:

Dobar dan, Iva.

IVA:

Dobar dan, Darko. Zbog Magdalene ste tu? Čula sam jučer, a i djeca sva već znaju... Moram vam reći, da i sama želim vidjeti svoja dva brata i sestru. Mi smo kao djeca uzeti roditeljima zbog neodgovarajuće roditeljske skrbi te raseljeni po udomiteljskim obiteljima, a svi kontakti su prekinuti između nas. Ja taj slučaj osjećam i lično.

DARKO:

Iva, dakle, ovdje se ne radi o lošoj roditeljskoj skrbi, vi poznate Slavena i Katu, kako se ponašala Magdalena u ponedjeljak?

(CONTINUED)

IVA:

Posve obično. Evo sljedeći sat imaju njeni pa možete i njih pitati.

DARKO:

Hvala.

UČENICI ulaze pored njih. Zgledaju se i gledaju u Darka koji se nervozno smeši. Iva i Darko ulaze u učionicu.

INT.ŠKOLA, UČIONICA, DAY

IVA:

Svi poznate gospodina Darka Tokića, iz naše županijske policijske postaje. On bi vas imao zapitati nekoliko pitanja koja se tiču Magdalene Cilić. Ona je naime nestala pre dva dana...

DARKO:

(prekine je) Hvala vam, Iva. Mislim da i djeca to već znaju. No, djeco? Da li bilo tko od vas ima informaciju da je Magladena željela otići nekamo odavde?

Deca ćute. Darko nastavi.

U Zagrebu je u pritvoru Vladimir Polovina u čiji je kamion ona ušla po navodima svjedoka. Gdje je pošla? Od izuzetnog je značaja da, ako bilo što znate, sada kažete... Svaki trenutak je dragocijen..

DECA Ćute.

IVA:

Pravda je zakazala. Taj je silovatelj do sada morao biti osuđen za sve što je učinio!

DARKO:

Dolazi nam mnogo informacija, a svaka mora biti pomno provjerena. Od sutra će tražiti i specijalne jedinice sa termo kamerama i psima. Ukoliko se sjetite gdje je mogla krenuti... Još uvijek nam je Polovina glavni osumnjičeni, ali

(MORE)

(CONTINUED)

DARKO: (cont'd)

Magdalene nema, nema oproštajnog pisma i niko da nam razjasni zašto je otišla...moramo saznati sve detalje.Hvala vam.

Izadje.Iva i deca dugo ćute.Onda Iva progovori.

IVA:

Idite danas doma...

INT.ISPRED KATARININE KANCELARIJE, DAY

Katarina ulazi u kancelariju i sačekuje je Mira. Ona je sada stigla.

KATARINA:

Moram da se presvučem, sad sam se vratila iz Zagreba.

MIRA:

(pokaže joj naslovnu sa tekstom o Verici) Čeka te šef.Unutra je, kod tebe. Presvuci se kasnije, kupila sam ti da jedeš.Ovde je u kesi.

INT.KATARININA KANCELARIJA, DAY

Katarina ulazi u kancelariju u kojoj je već za njenim stolom šef.On baci novine sa Veričinim fotografijama ispred nje.

ŠEF:

Dobro ,kako mogu da u hrvatskoj štampi izađu fotografije iz našeg kriminalnog predmeta, koji si ti uzela pre dva dana i da to onda čita cela Srbija danas?

KATARINA:

Ne znam o čemu pričaš.Daj da vidim.

Uzme novine. Vidi stvarno Verica.

ŠEF:

"Vidi stvarno Verica"...Pa koliko si ti nenormalna, stvarno...Šta sad, sad ćeš da jedeš još, baš te briga?!

(CONTINUED)

KATARINA:

Ti me ribaj, a ja ću da jedem jer sam gladna.

ŠEF:

Dobro, odakle sad ovo medijima? Nisi valjda im ti dala ovo, pa ovo je za početnika greška, a ne za nekog ko je pomoćnik tužioca...

Katarina jede kiflu na stolu ispred njega.

KATARINA:

Kao prvo, ništa ja njima nisam dala.

ŠEF:

Ma daj, Katarina, svi me zovu od jutros i pitaju da li naše tužilaštvo ima neka saznanja o Vladimiru Polovini, zašto ranije nismo obavestili hrvatsku policiju da je već bio pod istragom za silovanje, zašto se ne oglašavamo, do večeras ćemo da imamo i fejsbuk gupu na tu temu, mislim, stvarno...

KATARINA:

Šta se ti potresaš? Nema potrebe da se ovde sprovodi istraga o nečemu što je procesuirano pre deset godina.

ŠEF:

Napravi pauzu dok ona jede. Ustane i pridje prozoru.

ŠEF (CONT'D):

To je sad i političko pitanje..zvali su iz kabineta da pitaju kako ćemo da hendlujemo sve.

KATARINA:

Čekaj, tebe je zvala neka kabinetuša i ti si doleteo ovde da šta uradiš? Da rešiš slučaj od pre deset godina? Da me zamoliš da ga ja rešim? Da me zamoliš da ti pozovem kabinetušu i da joj se zakunem da nisi ti dao fotografije? Kako ti želiš da ja hendlujem ovo?

(CONTINUED)

ŠEF:

Kakvog divnog oca ti imaš, on neka ti objasni kako se peglaju stvari posle trideset godina u pravosuđu.

KATARINA:

To odlično znam. Biće pojeo vuk magarca. Kao i uvek, nikad ništa. Taj slučaj je zatvoren, Verica Stojković me je pozvala i izjavila da hoće ponovo da svedoči, uzeću izjavu i taj slučaj teoretski može da se obnovi. Kao što rekoh, biće to uzaludno, nema ovde volje da se bilo šta reši.

ŠEF:

E pa računaj da ima. Slučaj možeš da otvoriš, od danas je to tvoj predmet. Kaži šta ti treba. Idem da obavestim kabinet i novinare da radimo sve kako bi se saradnja sa Hrvatskom policijom i tužilaštvom unapredila, kao što su unapređeni i odnosi naših zemalja.

Krene ka vratima. Izadje. Udje Mira.

KATARINA:

Da ima grudi mogao bi da radi u kabinetu..

MIRA:

Ne znam šta je bilo, ali je ljut kao puška od jutros. To ima neke veze sa malom Lucijom? Što si bila u Hrvatskoj?

KATARINA:

Ima.

MIRA:

E pa onda nek priča šta hoće. Neka si pomogla toj malojoj. Danas te svi šutiraju, a ti i možeš i znaš šta treba da joj pomogneš.

Mira izađe. Katarina uzima mobilni i okreće broj.

KATARINA:

Verice, Katarina je... Mogla bih da dodjem do vas, kada god možete? Za sat vremena? Naravno, vidimo se, prijatno.

(CONTINUED)

Okreće novi broj.

Ja sam. Kako je Sofija? U školi je?
Ne mogu da je uzmem posle škole,
radim. Da, zauzeta sam. Mnogo sam
zauzeta. Da, najbolje ti da mi
kažeš kakva sam ja majka. Ne mogu da
pričam sad sa tobom, htela sam nju
da čujem, a ne tebe. Zdravo.

Spusti slušalicu. Ustane, pokupi sve ostake hrane sa stola,
baci ih u djubre. Stane ispred ogledala i našminka se.
Izadje užurbano iz kancelarije. Na radnom stolu ostanu
otvorene novine sa Veričinim slikama. Katarinin glas od
spolja. Obraća se Miri.

KATARINA (OFF):

Vidi da li će da mi daju jedan auto
da me odveze.

EXT. DVORIŠTE ALEKSANDROVE KUĆE. DAY.

SOFIJA:

Ko te zvao, tata?

ALEKSANDAR:

Nešto za posao ljubavi. Idi igra se
sa drugaricama.

Aleksandar gleda u pravcu Djurdje koja je izašla da se igra
sa drugaricama u dvorištu njihove kuće. Ona zastane i mahne
mu radosno. Njegovo lice se razvuče u radosni osmeh. Odmahne
joj i ponese sokove deci. Ispred njegove kapije se zaustavlja
automobil. Iz automobila izlazi Dmitrović i čeka ispred
kapije. Aleksandar dolazi do dece i dodaje torbu devojčici
koja trči do tate. DMITROVIĆEVA ČERKA prilazi ocu i ulazi u
auto. Dvojica muškaraca se gledaju, ali Dmitrović prvi
prekine taj pogled. Auto odlazi.

INT. ISPRED DMITROVIĆEVOG STANA, DAY

Dmitrović otključava stan, ali zastane na tren pre nego što
će ući. Kao da je čuo zvuk koji ga je zbunio. Dolazio je iz
njegovog stana. Onda je pokazao ćerki da stane sa strane i
otvorio stan.....

CU

Dmitrovićevo zaprepašćeno lice kada je čuo kako mu sa
njegovog brižljivo čuvanog u skupo plaćenog muzičkog
uredjaja trešti "KASHMIR" od Led Zepellina. Muzika je bila
zaglušujuća do te mere da je jedan od KOMŠIJA otvorio vrata
i zavapio:

(CONTINUED)

KOMŠIJA:

Molim vas da ugashite!

Dmitrovič je bio siguran da nije on taj koji je upalio uredjaj. Oprezno je ušao u stan dok je muzika treštala. Čerka je ostala ispred stana i nemo posmatrala kako joj otac izigrava heroja. Dmitrovič je ušao u stan i polako poverio svaku sobu na koju je naišao. Onda je ušao u dnevnu sobu iz koje je urlao Plantov glas. Pogledao je unutra, a kada se sasvim uverio da nema nikoga prišao uredjaju i ugasio ga je. Prozor je bio otvoren, nečiji prljavi tragovi bili su svuda po podu. Onda je brzo otovrio kredenac ispod uredjaja i tu se ukazao mali sef. Otključao je uz pomoć malog ključa koji je nosio oko vrata i otvorio ga. Sve je bilo tu. Novac, nešto nakita i neka dokumenta. Dmitrovič je pogledao u čerku koja je već pustila seriju na tv-u. Zatim je prišao prozoru i pogledao napolje. Bio je na desetom spratu. A imao je tragove prljavih cipela na prozoru ispred kog je stajao. Ništa mu nije bilo jasno.

INT.ZATVOR, ZAGREB, DAY

Vladimir Polovina i ostali zatvorenici gledaju tv. Onda počnu vesti. Ide obaveštenje o novim dokazima u pogledu slučaja nestale meštanke Magdalene Cilić. Ide i obaveštenje kako su srbijanski mediji preneli fotografije jednog manje posećenog portala sa fotografijama žrtve osumnjičenog Polovine. Svi ostali zatvorenici se okrenu ka njemu. On ustaje, uzima daljinac i prebacuje na teletekst, očajnički čekajući da se pojavi neka poruka. Poruke nema.

EXT.DVORIŠTE ISPRED VERIČINE KUĆE, DAY

Automobil sa Katarinom se zaustavlja ispred Veričine kuće. Katarina izlazi i oprezno prilazi vratima. Još uvek se seća prethodnog susreta sa Vericom. Onda se Verica pojavi iza nje sa cegerima koje vuče sa Kalenić pijace. Katarina odskoči.

KATARINA:

Verice, da vam pomognem?

VERICA:

Hajde za mnom.

Obilazi oko kuće i uvodi je u senoviti deo iza kuće. Ulaze u zastakljeni deo terase. Ulaze u kuću i verica ostavlja ceger na točkiće.

(CONTINUED)

KATARINA:

Stigla sam najbrže što sam
mogla...Bila sam u
Hrvatskoj...Počeli smo da kopamo i
mislim da ima šanse da ovog puta ne
napravimo nikakve greške, mislim da
ovog puta nema šta da se desi,
slučaj je postao veoma važan i tamo
i ovde, tako da...

Verica skine maramu i naočare sa glave okrenuta leđjima.
Onda se okrene i pogleda Katarinu koja zanemi od prizora.
Sada je vidimo na punom dnevnom svetlu, usred bele i svetle
kuhinje, bez ikakve tajne. Strašni ožiljak na licu sada
deluje manje strašno, više tužno. Njene oči su pune suza i
tužno gledaju u Katarinu. Verica onda posle te demonstracije
vrati maramu na glavu.Onda i naočare.

VERICA:

Hoćete kafu?

KATARINA:

Hoću.

VERICA:

Kakvu pijete?Imam i Nes.

KATARINA:

Kakvu god? Ajde Nes.

VERICA:

Znate, deset godina se krijem od
sveta zbog njega. Deset godina mi
se život sveo na to da idem samo do
pijace, da nemam niti jednog
prijatelja, nemam ni prijateljicu.
Ljudi misle da sam luda baba, a ja
znate, nemam ni četrdeset punih
godina. A ljudi misle da sam
baba...Sve to zbog njega. Sedite.

KATARINA:

Hvala. Hoćete da vam pomognem sa
tom kafom?

VERICA:

Mogu ja, nisam invalid.

KATARINA:

Nisam tako mislila...

(CONTINUED)

VERICA:

Sve je u redu, nisam se uvredila.
Ne može mene ništa da uvredi, ništa
više...Izvolite kafu.

Sedne i zagleda se u Katarinu.

Niste mi bili tako lepi pre deset
godina. Ili ja nisam htela da mi
budete lepi.

KATARINA:

Ma nisam ni sad. Umorna sam od
puta...

VERICA:

Samo kažite hvala.

KATARINA:

Hvala.

VERICA:

Niko da primi kompliment kako treba
ovde.

KATARINA:

(malo joj je glupo što dobija
kompliment od Verice koja ima
lice u koje ne možeš dugo da
gledaš)

Hvala, znam to, hvala.

VERICA:

(posle kratke pauze)

Samo hoću da ga zauvek zatvorite,
da znam da je gotovo sa tim. Hoću
da to ostavim iza sebe iako će to
biti teško s obzirom na moje lice.
Meni je bilo dvadeset i pet godina
kada me je Polovina povezao
kamionom...Bila sam krenula u
Beograd sa mora. Apsolvent
likovne.On je rekao da može da me
vozi skroz do Beograda, besplatno.I
još sluša Žilijet Greko.
Kamiondžija sluša Greko.To ovde
pola zemlje ne zna ni da izgovori,
a on sluša koncert iz Olimpije.
Voziće me besplatno, tako je rekao.
Čutao je sve vreme, čak nije ni
pričao.Onda je stao.Skrenuo ispod
Gazele i stao.I onda je počeo da to
radi.Lice mu se promenilo, glas mu
se promenio, kao da me mrzi, kao da

(MORE)

(CONTINUED)

VERICA: (cont'd)
nas sve mrzi, vrištao je...On se
nekome svetio...sigurna sam da se
nekome svetio.

Zaćuti, pa nastavi.

VERICA (CONT'D):
Samo vi njega zatvorite i bacite
ključ.

KATARINA:
Verice, neće se izvući. Sa vašim
svedočenjem to se tretira kao
pokušaj ubistva sa predumišljajem,
jer on je bio i tada proglašen za
uračunljivog čoveka. Zaprećena
kazna je ionako velika, ali ovde
ima i taj slučaj u Hrvatskoj, a za
to je samo pitanje vremena kada će
se i tu sve otvoriti. Važno je da
vi svedočite. On je oslobođen zbog
nedostatka dokaza, ali sada u
svetlu novih dokaza i vašeg
svedočenja, ići će na dugo u
zatvor.

VERICA:
Moram da vam verujem.

KATARINA:
Uradićemo sve.

VERICA:
Obaveštavajte me. Ovog puta želim da
znam sve detalje. Ja sam se sa
svojom sudbinom pomirila. On mene ne
može da povredi više od ovih
fizičkih povreda koje mi je naneo.
Sad hoću ja njega da povredim, ako
mogu...a vi ste valjda sad na mojoj
strani...

Uhvati je iznenada čvrsto za ruku i pogleda je izbliza.

VERICA (CONT'D):
Jeste li na mojoj strani, Katarina?

KATARINA:
Jesam, Verice. Vratićete mu...Moram
da krenem. Imate moj broj, jel ovo
vaš sa koga ste me zvali?

(CONTINUED)

VERICA:

Jeste. O svemu mi javljajte, hoću sve da znam.

KATARINA:

Važi.

VERICA:

Ispratiću vas. Ovuda.

Krene kroz kuću koja sada Katarini izgleda kao kuća devojke kojoj je život stao u dvadesetim godinama. Sve slike su slike Verice iz perioda pre Polovine. Uspomene, more, igračke, lutke jedne devojčice. Slike i diskovi sa muzikom EKV-a, Pekinške Patke...Patike, trikoi sa gimnastike. Cela jedna istorija zaustavljena u vremenu pre deset godina.Katarina izadje na prednja vrata kuće.Verica ostaje sama ispred otvorenih vrata.

EXT.MESTO KRAJ OBROVCA, EST.SHOT, TIME LAPS, DAY

INT.LUCIJINA KUĆA, MAGDALENINA SOBA NA KATU, DAY

Lucija i Kata su u Magdaleninoj sobi. Lucija ulazi u sobu dok Kata skida sliku Magdalene iznad uzglavlja.Polako hoda kroz tu sobu i okreće slike koje je podsećaju i previše bole.

LUCIJA:

Mama, biće sve u redu, nemoj, molim te...

Posedne je na krevet.Kata poslušno sedne. Napolju je hladno, vreme je sve lošije.

LUCIJA:

Nemoj, mama. Tu sam ti ja.Jake smo mi.

U sobu ulazi Slaven.

SLAVEN:

Mi smo spremni za pretragu. Tu su došli svi iz tvornice, svi će pomoći.Vas dve ćete biti tu. Mobitel sam poneo, pa ako vam šta zatreba, nazovite...

Začuti.Sedne pored njih dve i zagrlji ih.Ćute na trenutak.

(CONTINUED)

SLAVEN (CONT'D):

Sad stvarno moramo krenuti. Vreme je sve lošije.

Ode. Njih dve ostanu da sede na Magdaleninom krevetu.

EXT. MESTO POKRAJ OBROVCA, MAGDALENINA I LUCIJINA KUĆA, DAY

Slaven izlazi iz kuće i oblači kaljače. Oblači i kabanicu koju uzima iz kamioneta jer pada kiša. Uzima lampu, izima štap za hodanje i kreće. Ispred kuće ga čekaju kolege. Njih petorica. Kreću se polako ka šumi i počinju pretragu. Lucija i Kiki izlaze iz kuće i gledaju za njima.

KIKI:

Misliš da će nešto nać?

LUCIJA:

Mislim da će Katarina ovog zatvorit za stalno. Idem je nazvat.

KIKI:

Daj da probam ja nazvat u Zagreb moje veze iz policije. Oni bi njega morali pustiti danas ukoliko ona ne pošalje taj zahtjev za izrućenje.

LUCIJA:

Evo zvonit , ona je...

KIKI:

Pusti je na spikerfon.

LUCIJA:

Evo...Katarina, šta je novo?

KATARINA (OFF):

Zahtev za ekstradiciju i zahtev za ponovno suđenje su poslati danas. Tužilaštvo u Beogradu je podiglo optužnicu. Ako dobijemo odgovor brzo to će znaćiti da će Polovina biti u pritvorskoj jedinici barem još sedam dana.

LUCIJA:

Ne, daj, to se šalite...

KATARINA (OFF):

Ne. Uspela si Lucija.

(CONTINUED)

LUCIJA:

On je. Znam da je on. Ja sam se pomirila sa svim. Moji nisu, ali ja jesam, zato i znam da je on.

KATARINA (OFF):

Javljam ti se, Lucija. Čim saznam nešto novo.

LUCIJA:

Bok, Katarina.

KATARINA:

Zdravo, Lucija.

LUCIJA:

A kakva je to kučka do juče bila, nisi ni svestan..

KIKI:

Što, sada ti je super?

LUCIJA:

Ti mi nadji sad u Zagrebu nekog tko će nam reći gdje je sad taj njen zahtjev za izručenje.

KIKI:

To će nam biti lako naći. Imam jednog koji to može napraviti.

LUCIJA:

Idem potražiti majku, ostavila sam je na katu, u Magdaleninoj sobi. Ti onda tu ostani.

INT.LUCIJINA KUĆA, MAGDALENINA SOBA NA KATU

Kata se nije pomerila ni za milimetar od kako ju je Lucija ostavila. Samo joj oči suze.

INT.ZATVOR, ZAGREB, DAY

Opet ručak u zatvorskoj kantini. Polovina je u redu, dobija hranu. Pridje mu zatvorenik i uzme njegov tanjir sa tacne. Stavi mu svoj sa istim jelom. Polovina zastane. Ne vidi više ko je to uradio, više njih mu zaklanja pogled. Polovina sedne i počne da jede. Onda mu lice obuzme grč i on iz usta izvuče predmet koji spusti ispod stola. U otvorenoj šaci svetluca se žilet. Onda se sagne i stavi ga između dva sloja đona cipele.

EXT.BEOGRAD, NIGHT-DAY MOST NA ADI, EST.SHOT.TIME LAPS.

EXT.BEOGRAD,PALATA PRAVDE, DAY

Katarina ulaz u zgradu Palate Pravde. Ispred mnoštvo novinara.

INT.PALATA PRAVDE,TRACKING, DAY

Katarina se penje do svoje kancelarije. Ispred kancelarije okružnog tužioca mnoštvo novinara.On izlazi ispred kancelarija.Ugleda Katarinu.

ŠEF:

Tužilaštvo iz Beograda započelo je istragu u slučaju Magdalene Cilić i do sada zabeležilo značajne pomake pre svega zahvaljujući našoj pomoćnici tužoca, gospodji Katarini Konstantinović, koja je kroz više od godinu dana radila predano na otkrivanju svih onih koji su učestvovali u ovom kriminalnom delu.Molim vas, poštovani predstavnici medija,pomoćnik okružnog tužioca Katarina Konstantinović.

Šef uhvati Katarinu za ruku i izvuče je pred novinare.Ona se nasmeje.Onda Katarina ode.Šef se ne zbuni.

ŠEF:

To bi bilo to od informacija.Od sada ćete moći da kontaktirate i pomoćnika tužioca direktno.Zahvaljujem se svim medijima na podršci u istrazi ovog regionalno važnog slučaja.Ovim je konferencija za štampu završena i ja vam se zahvaljujem na vašoj pažnji.

Novinari odlaze i ostavljaju šefa samog.On popravlja kravatu.Obrati se sekretarici koja stoji do njega i drži čašu sa vodom.

ŠEF:

Dobro, bre, ljudi, kad je jedan nestanak osobe bio ovoliko važan...

Popije čašu vode.Pridje mu sekretarica i kaže:

(CONTINUED)

SEKRETARICA:

Šefe, dolazi vam naredni sastanak.

ŠEF:

Ko? A Aca...

Mahne rukom Aleksandru koji dodje kod njega u kancelariju.
Sekretarica zatvori vrata.

INT.KATARININA KANCELARIJA, DAY

Katarina ulazi u kancelariju.U njenoj stolici sedi Miša.

MIŠA:

Jutros su me pozvali iz kabineta
ministra i pitali me da li bih
mogao da radim na slučaju Vladimira
Polovine. Ja se pravio lud i pitao
ko je to. Oni mi rekoše da se javim
izvesnoj gospodji Katarini iz
tužilaštva i da će mi ona sve
objasniti.Tako da, evo me,
objasnite mi.

KATARINA:

Znači, brigo moja, predji na
drugoga.Tako si i ti meno zapao ,
debeli.

MIŠA:

Ja mene ne bih zajebavao.

KATARINA:

Ti si moj.Ni ja tebe ne bih da nisi
moj.

Zvoni interfon na telefonu.

MIRA(OFF):

Imam za debelog pozdrav od
kolektiva.

Miša i Katarina se nasmeju.

MIŠA:

Eto ti radili smo ovako Paško i ja
sa tvojim ćaletom.

KATARINA:

Stvarno, to mi nije nikad rekao.
Znam da te zna,ali mi nije rekao da
ste saradjivali.

(CONTINUED)

MIŠA:

Paško još više, oni su radili sve te zeznute slučajeve. Zato i mislim da je ovaj Polovinav smešan. Mislim, nije Andrej Čikatilo ili tako nešto..

KATARINA:

Šta si sad i profajler?

MIŠA:

Ti si profajler. Mene si provalila odmah da ću da krenem zato što imam nešto nezavršeno u Hrvatskoj. To jest u Sloveniji. Ali je bilo sa Paškom. Katarina: Nisam znala, mada sam se kockala. A to je bilo?

MIŠA:

Metod Trobec.

KATARINA:

Šta? Onaj serijski ubica?

MIŠA:

Paško je to radio, on ga je uhvatio.

KATARINA:

Pa da. Ti si ga jurio za delo koje je izvršio ovde.

MIŠA:

Paško je to sve imao u malom prstu, modus operandi, profil ličnosti, sve je to on znao u pola noći. Zato mi je i neverovatno da se ubio posle dobijenog slučaja. Njemu je to bila injekcija života, a da se ubija...nema šanse.

KATARINA:

Znaš, Metod Trobec je imao vrlo nefunkcionalnu porodicu, bio je psihopatska ličnost, vrlo kasno je prohodao, sa pet godina, progovorio sa četiri. Polovine sam lično branila. On nije ni blizu takvog opisa. Vidi, pored toga što je nadjen polulud na ratištu u Bosni devedeset i pete, on se polako oporavio i koliko znam ima porodicu u Srbiji..

(CONTINUED)

MIŠA:

Andreju Čikatilu je prvi alibi
obezbedila žena posle ubistva
devetogodišnje devojčice. Posle je
ubio pedeset i troje, u vreme
Sovjetskog Saveza...

KATARINA:

Šta ti pamtiš, bogte... Videćemo šta
će reći.

MIŠA:

Da, reći će da ih bije i da pije.

KATARINA:

Da ti rezimiram. Dakle, Polovina je
uhvaćen bez ijednog promila
alkohola u krvi, dakle, bio je
potpuno trezan. Uhvaćen je četiri
sata od kada je prijavljen nestanak
Magdalene Cilić i to ga je
zaustavila saobraćajna policija,
prilikom redovne provere tahografa.

MIŠA:

Nevidjeni saobraćajni specijalci.

KATARINA:

Ćuti i slušaj. Nije imao problema u
detinjstvu, odrastao je u Hrvatskoj
i učestvovao u ratnim dejstvima u
Bosni. Posle toga, krajem
devedesetih dolazi u Srbiju,
nastanjuje se i ženi. Počinje da
vozi kamion, otuda valjda i
pasoši. Ili ne znam da li su otuda,
uglavnom ima državljanstva Srbije,
Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

MIŠA:

Svetski čovek.

KATARINA:

To moramo da proverimo. Da li ima i
upisano državljanstvo ili je kupio
lažne papire.

MIŠA:

Ja ću to.

KATARINA:

Poslednja stvar je Verica. Ona je
sad ključ.

(CONTINUED)

Mira unosi novine.

MIRA:

Javlja ju iz Hrvatske policije da će večeras biti obavljen poligrafski test.

TEDORA:

Sigurno hoće da im kaže nešto u vezi sa Magdalenom. U Hrvatskoj to nije nikakav dokaz na suđenju.

MIRA:

Nisi uzela novine. Mogu da uzmem ove tračerske?

KATARINA:

Uzmi.

Mira ostavi par novina. Na zadnjoj strani tabloida veričino lice. Mira izlazi i iznosi novine. Katarina primeti tek pred vratima šta je u novinama. Najava intervjua na televiziji sa Vericom Stojković.

KATARINA:

Au, čoveče... Au, vidi ovo, Mišo. Au, ovo ništa nije dobro. Uopšte nije dobro. Sad će da krene cirkus.

Mira ostavi novine. Izadje. Miša uzme novine i izadje. Čuje se njegov glas ispred kancelarije.

MIRA (OS):

Zašto u ovoj selendri od zemlje svako mora da postane slavan, makar izgledao kao Godzila... kakav idiot.

MIŠA (OFF):

Posle tračerskih novina, možete da opletete jedan pasijans. Baš vas briga, državna firma.

EXT. BEOGRAD, DAY

Verica kupuje novine na Kalenić pijaci. Uzima novine sa svojim likom na naslovnoj strani. Prodavac je gleda, a ona izdrži njegov pogled. Verica stavlja novine u ceger. Prolazi pijacom. Neki od prodavaca je gledaju. Gledaju je i neki prolaznici.

EXT.ZAGREB, TRACKING, NIGHT.

Lucija i Kiki ulaze u stan. On je poljubi i nastavlja do svog dela stana.

LUCIJA:

Idem se istuširat, vidimo se
ujutro.

KIKI:

Idem da gledam TV.Laka ti noć.

Ona se skida i ulazi u kupatilo.Tušira se.Izlazi iz kade i oblači se.Na ormariću je ogledalo koje je zamagljeno.Lucija obriše zrcalo i vidi odraz Polovine u njemu.Okrene se, ali iza nje nema nikoga.Izadje iz kupatila, pogleda u zaspalog Kikija i upali TV.Voditeljka vesti kaže:"Vladimir Polovina, osumnjičeni u slučaju Magdalene Cilić, još sedam dana će biti zadržan u ustrojbenoj jedinici Uprave za zatvorski sustav Ministarstva pravosuđa, zato što je tužilaštvo Republike Srbije zatražilo njegovo uhićenje i izručenje.Zamjenik ravnatelja policije Hrvatske u potpisu On izjavljuje:

ZAMENIK RAVNATELJA POLICIJE:

Jasno vam je da je to osjetljivo
krim istraživanje i s obzirom na to
da nam je u pritvoru netko ko je do
sada ćutao.. Čim završimo
ispitivanja daćemo vam izvešće.

Ona zatvori vrata od svog dela stana.

INT.DMITROVIĆEV STAN, BEOGRAD, NIGHT

Dmitrovićeva ćerka gleda u tv. Majka joj prinosi keks i kokice. Onda obe gledaju u ekran. Dmitrović izlazi da baci smeće. Zatvara vrata od stana i kreće polako pešice ka dole.Svetlo se najednom ugasi. Pauza. Dmitrovićeva ruka je tražila prekidač. Onda je izvadio neki upaljač i probao da ga upali. Onda je neko udario Dmitrovića u mraku. Jako. Viknuo je. Ondaga je neko udario opet. I opet. Dmitrović je pao, dok ga je neko šutirao. Sused je otvorio vrata i nešto svetlosti je doprlo do Dmitrovića čija se nejasna, debela figura raspoznala na podu. Neko u trenerki ga je šutnuo još par puta a kada je video svetlost, brzo je umakao ka nižim spratovima. Dmitrović se pridigao dok mu se tanak mlaz krvi slivao iz nosa. Onda je opet samo seo na pod. Neko je upalio svetlo.

INT.PSIHIJATRIJSKO ODELJENJE ZATVORSKE BOLNICE,NIGHT

Plave oči mladog policajca gledaju u Polovine.Policajac ga gleda ispitivački, prodorno, netremice. Besprijekorno čista, osvijetljena, prozračna soba svijetloplavih zidova djeluje opuštajuće. Na sredini stolac, radni stol s računalom, zid s ogledalom, onim "vidim se, ne vidim te". Ogledalom u prostorijama za obavijesne razgovore. Kriminalist sedi ispred Polovine koji je povezan na poligraf. Dva mlada policajca sede u uglu. Skidaju mu lisice.Na zidu je prozor i radnici koji rade na fasadi.Pakuju alat i odlaze. Prozor je otvoren.

ISPITIVAČ:

Momci, trajaće oko dva sata
ispitivanje.Možete i napolju
čekati.

Jedan policajac odmahne glavom.

ISPITIVAČ:

Kako želite...

Okrene sa ka računalu.

Da li je vaše ime Vladimir
Polovina?

Polovina gleda gore i ne reaguje.Na poligrafu su sve crte ravne.

Da li ste stari 43 godine? Da li
poznajete Magdalenu Cilić?Da li se
vaša majka zove Dragica?Da li...

Sve crte su ravne.Polovina gleda ka prozoru.

INT.ISPRED "VIDIŠ ME, NE VIDIM TE"OGLEDALA, NIGHT.

Još jedan policajac očigledno snima iskaz, onda se digne i izadje iz prostorije.Izadje do hodnika, otvori prozor i pripali cigaretu.

EXT.ZGRADA ZATVORA U ZAGREBU, PROZOR,NIGHT

Prozor na kome policajac puši. Iza njega vide se odškrinuta vrata i Polovina koji vidi da je četvrti policajac uzeo pauzu i da puši.

INT.PSIHIJATRIJSKO ODELJENJE ZATVORSKE BOLNICE,NIGHT

Opet otvorene plave oči mladog policajca.Neki ukočeni izraz prestravljenosti na njegovom licu. Oba policajca leže licem okrenuti ka gore. Ubijeni, u lokvama krvi. Polovina drži svoje lisice oko vrata kriminalista koji ga je ispitivao.Onda baca žilet i otključava lisice. Izlazi kroz prozor, oblači radno odelo, stavlja šlem i spušta se gradjevinskom skelom.

INT.KATARININ STAN,BEOGRAD, NIGHT

Ta noć ima miris uspeha. Katarina se ne spaljuje tabletama i alkoholom, gleda reprizu intervju sa Vericom na tv/u, sve je kao romantizovana drama, slikaju je ispred kuće, vidi se gde stanuje, kako živi, ona priča svoju priču, dok glas iz off-a melodramatično opisuje njen slučaj. Katarina prevrne očima.Okrene program. Najava košarkaške utakmice između Zvezde i Cedevite u Beogradu u regionalnoj ligi.Zaspi u fotelji.Kraj druge epizode.

3.epizoda 3.dan

POTERA

EXT.REKA ZRMANJA, POVRŠINA VODE, DAY

INT.PAŠKOVA KUĆA KOD OBROVCA, DAY

Marin je u roditeljskoj kući. Nema više Paškovo tela, sve je sredjeno koliko je moguće. Marin je gledao blede fleke od krvi koje su bile isprane, ali nedovoljno jer se još poznavalo mesto na kome je Paško ležao. marin skida sve slike koje se nalaze na Paškovom stolu i na kojima je bio u dosta slučajeva sa Mišom. Na kratko je pogledao u te sve slike, a onda prilično bezosećajno i brutalno to sve potrpao u jednu kutiju i ostavio je sa ostalim smećem u auto. Prvom prilikom će tu celu prošlost baciti u kontejner za smeće. Nije bio od onih koji su se osvrtni unazad.Onda mu je zazvonio telefon i on je seo u auto i pojurio tako da su susjedi izašli na prozore.

EXT.KATARININA KUĆA NA VOŽDOVCU, PORED STADIONA C.ZVEZDE, DAY

INT.KATARININA KUĆA, DAY

Katarina je budna, očigledno nije spavala. Telefon uporno zvoni, melodija je " Dear Prudence", Betles-i. Katarina se javi.

KATARINA:

Da...budna sam.

ŠEF:

Sinoć oko 22 časa je pobjegao Polovina. Pobjegao je tokom ispitivanja na poligrafu. Izgleda da je znao tačno u kojoj je prostoriji ispitivanje, jer ga je auto čekao odmah ispred zida.

KATARINA:

Kako ga je čekao auto? Kako je uopšte izašao iz zgrade?

ŠEF:

Izašao je kao jedan od radnika..imao je spremno odelo na skeli...imao je auto ispred zida, sve je bilo pripremljeno. Ne znaju gde je otišao. Kamere su nešto snimile, videćeš to u Zagrebu, kad odeš tamo danas. Ne znam više da ti kažem.

KATARINA:

Ništa, odmah ću za Zagreb. Daj nam nekog mlađjeg policajca da nam bude koristan, treba nam i neko za forenziku i gde ćemo da radimo, ali negde kod policije. Nemamo vremena za istragu od godinu dana, ako želiš da se pokažeš...

ŠEF:

Sve ću ti reći kada se vidimo, dodji do policije pre Zagreba, samo na pet minuta. Da ti kažem još nešto, ubio je trojicu policajaca prilikom bega.

KATARINA:

Evo me. Čao.

Uzima telefon i zove Aleksandra. Katarina se okreće ka izvoru svetla, a to je bio prozor koji je stajao nasuprot kreveta. Onda je ustala i otvorila širom vrata od terase. Dan je bio

(CONTINUED)

siv, neke devojkice preko puta su izlazile iz škole, drale se. Zapalile su cigarete iza škole. Katarinin stan je bio na takvom mestu da se jasno videla gimnazija. Onda su jednu od devojaka koja je stajala sa strane opkolile i gurnule u stranu. Ova je stegla torbu i otišla u drugom pravcu. Sela je na zid i plakala. Katarina je sve ovo pratila kao nemi svedok posmatrajući sa terase događaj, pakovala je na brzinu stvari. Nekako je to sve podsetilo na Magdalenu. Ali i na njenu Sofiju..Aleksandar se javio.

KATARINA:

Ja sam. Da li možeš, danas, da pričuvaš ti Sofiju...ja ću je uzeti sutra kada se vratim iz Zagreba, treba mi jedan dan zbog posla...

ALEKSANDAR (OFF):

Mogu.

KATARINA:

Odlično. Javiću se ja kada stignem u Beograd ponovo. Možeš da pozoveš i mog tatu, ako hoćeš.

ALEKSANDAR (OFF):

Ma sve ok, samo ti, kako god...E, hteo sam ti reći, jedan moj drug iz Zagreba, Igor Cvitković, kaže mi da treba da radite zajedno...na tom nekom slučaju devojkice, Magdalena, tako nešto...

KATARINA:

Odakle tebi sad informacija o tome? On je tebe zvao da ti kaže? Što se meni nije prvo javio?

ALEKSANDAR (OFF):

Šta ti je? Šta se odmah ljutiš? Znam ga od kada još iz osamdesetih, on je tada još radio za GENEX..samo mi je nabacio, pošto je jutros stigao u Beograd. E stvarno...nema veze..

KATARINA:

Ok, čujemo se.

ALEKSANDAR (OFF):

Čujemo se.Ćao.

Uzela je veš sa terase i bacila ga na gomilu. Počela je da se oblači tako što je skinula pidžamu u kojoj je spavala. Onda je videla da je devojčica zapalila cigaretu i da sa nekim razgovara telefonom koji ju je jako zasmjavao.

EXT. ZGRADA POLICIJE U BEOGRADU. DAY

Katarina ulazi u zgradu ispred koje je čeka šef, izlazi iz kola i sustiže je.

ŠEF:

Sačekaj me, kuda žuriš..

KATARINA:

Što si ti sad došao, mislila sam da će neko od policije da me sačeka...

ŠEF:

Hteo sam samo da vidim da je sve u redu? Jel sve u redu?

KATARINA:

Sve je u redu... Šta, kao, sad si došao da mi kažeš da ste već odabrali sve koji su članovi tima, zanima te da ne napravim scenu?! Šta me briga koga ste stavili od vaših uvlakača, važno mi je da je Miša tu...

ŠEF:

Nemoj da se ljutiš, ti si sada zvezda, svi bi da rade sa tobom na slučaju.

KATARINA:

Dobro, ali moram ja da vodim slučaj. Nema mešanja...

ŠEF:

U svakom slučaju, možeš u svakom trenutku, bilo kada i bez moga znanja da izbaciš bilo koga iz grupe. Važno je da si ti zadovoljna.

KATARINA:

Šta da sam ja zadovoljna? To samo kod nas treba ja da sam zadovoljna, a ne da napravimo rezultat. Ne brini, neću te razvlačiti po novinama..

(CONTINUED)

ŠEF:

Sačekaj me samo da vidim da li su se skupili i ulazimo zajedno. E, treba i iz Zagreba da je stigao čovek. Ovde su ta vrata, kancelarija broj 37/a.

KATARINA:

Ko će to da nadje... Pa to ni čistačice ne znaju gde je.

ŠEF:

Evo me, sačekaj me minut, dolazim.

Onda je nestao u jednoj od kancelarija koje su bile povezane, tako da ona nije mogla više da vidi gde je. Krenula je da ga nadje. Malo se vratila nazad. Kancelarija u beogradskoj centrali policije bila je nedirnuta još od sedamdesetih godina prošlog veka. Nameštaj i sve što se u njoj nalazilo bilo je deo danka malim i smanjivanim budžetima. Kada je Katarina prošla hodnikom, videla je u kancelarijama do nje sekretarice koje su bile na telefonima, neke su pričale, policajce u uniformama koji su sa zdravstvenim knjižicama u rukama i gomilom papira hteli da overe knjižice, sve u svemu, bila je to slika policije koja ju je dočekala. Onda je šef izašao pred nju i uhvatio je pod ruku, ljubazno se obratio i poveo je ka vratima koja su bila ispred njih. Kada je ušla u kancelariju svi su poskočili kao da je nisu očekivali.. Na TV-u je najava utakmice u Beogradu između C. Zvezde i Cedevice, očigledno su to slušali pre ulaska Katarine i šefa. Vrlo napeta atmosfera u prostoriji bila je očigledno rezultat činjenice da se niko od njih nije poznavao. Katarina je odmah shvatila šta se desilo. Njeni šefovi, pod pritiskom javnosti ili još gore "nekog odozgo" su pozvali ljude koji nisu bili potrebni samo da bi se stvorio privid da se angažovala cela beogradska policija. int. kancelarija broj 37/a Na ulazu u kancelariju koja je u suštini prostor od dve kancelarije, koje su na brzinu opremljene kompjuterima i ostalim stvarima, sedi Mira. Premeštena je na brzinu pa joj je sto u neredu. Kada vidi Katarinu, nasmeši se. Stavi novine ispred nje sa naslovnicama: "Kompletan MUP radi na potrazi za monstrumom za kojim traga region", "Ceo Balkan ujedinjen u potrazi!", "Nijedan policajac ne spava." A onda je pogledala kroz poluotškrinuta vrata i videla omanju grupu prilično nezaintersovanih muškaraca. Kao da su ih prebacili sa telefonske centrale, ovde, kod nje.

MIRA:

Nisu ti ništa doneli od drugih predmeta. Kažu, radiš samo ovo, ovo ima prioritet.

(CONTINUED)

ŠEF:

Tako je , Miro. Svi su tu?

MIRA:

Jesu, a Miša je javio da dolazi za pet minuta i da možete za Zagreb. Evo, izvolite.

Mira otvori vrata koja, u stvari, dele istu prostoriju i ukaže se grupa ljudi koja ćuti jer se očigledno ne poznaju. U svakom slučaju, jedna skupina koja deluje tužno i sumorno. Katarina napravi grimasu u pravcu šefa.

ŠEF:

E, lepo, hvala što ste svi stigli. Kao što znate, tužilaštvu je potrebna potpuna saradnja sa policijom i zato ste vi pozvani u ovu istražnu grupu koja treba da pokrene malo ovu istragu koja je očigledno... da kažemo, zapela... Pritom sam i dodatno zabrinut razvojem događaja jer je Vladimir Polovina sinoć pobegao iz pritvora i prilikom bega usmrtio još trojicu naših kolega, pa bih molio za minut tišine.....

Kroz nelagodnu pauzu skupina se pridigne mrmljajući, iznenadjena ovim formalnim momentom.

Kao što znate , na čelu istražnog tela, biće Katarina Konstantinović, koja će vam dodeliti zadatke. Pa eto...Katarina...

Katarina je sedela, onda uzela telefon i Sofiji poslala poruku da će je videti sutra. Nije slušala razgovor koji se odvijao oko nje tako očigledno da je odjednom osetila poglede ostalih na sebi kada je šef prestao da govori.

KATARINA:

Možemo li nasamo nas dvoje, na pet minuta samo...

Na taj njen zahtev odgovoreno je tako što su svi počeli da izlaze iz prostorije. Onda je Katarina ustala i povelala šefa za ruku.

KATARINA:

Sigurno nećete svi da izlazite, a nas je dvoje. Idemo mi napolje.

Izvela je šefa napolje.

INT. CONT.HODNIK CENTRALE POLICIJE, DAY (CONTINUOUS)

ŠEF:

Znam šta ćeš da kažeš...

KATARINA:

Ne znaš, molim te me saslušaj. Nemoj, preklinjem te, da razmišljaš politički, razmišljaj praktično. Ne treba nam komisija za ovo, sve što nam treba su dvaiskusna saradnika...

ŠEF:

Svi imaju iskustvo i dolaze od Novog Sada do Zagreba, kako ćeš to da pokriješ. U Zagrebu je glavni za istragu Marin Jug, sin ovoga Paška koji je...ostao je u Zagrebu da obavi uvidjaj od sinoć. On ti je top nemačka škola, Visbaden, biće to u redu..

Jedan od inspektora u svojim ranim četrdesetim ih je prekinuo i izašao iz prostorije. Gusta, dugačka crna kosa i brada, reklo bi se da je član neke moto skupine ili da je samo zaludjen motorima. Svakako, bio je upadljivo neuredan, u poredjenju sa službenicima i službenicima koji su prolazili pored njega. Oblačio je kožnu motociklističku jaknu i očigledno odlazio.

ŠEF:

A vi, kuda?

IGOR:

Morao bih se vratiti u Zagreb, jasno mi je da nismo po volji gospodjice, pa da ne zadržavam autobus. Čuo sam se sad sa Marinom Jugom, trebali bi pokriti istragu u Hrvatskoj sada kad je Polovina u bijegu. Predlažem, u interesu istrage, da prepustite gospodjici ili gospodji Katarini da formira tim. Ovako neće ići.

KATARINA:

Gospodji.

IGOR:

Molim?

(CONTINUED)

KATARINA:

Gospodji Katarini. Sve žene iznad osamnaest godina su gospodje.

IGOR:

Eto, to smo razriješili...kad već nismo slučaj.

KATARINA:

Kako vam je prezime? Ime vam je Igor?

IGOR:

Igor...Cvitković.Zbilja mislim da se gospodja Katrina treba pitati oko tima. Da ne gubimo vrijeme ovako,besmislica je.

ŠEF:

Šta sad, da se Igor vrati u Zagreb ili ne? Kaži...

KATARINA:

Dobro, kad mi ne ostavljaš baš mnogo opcija.

Igore, ostanite. Otvorila je vrata i ušla u kancelariju.

INT. KANCELARIJA BROJ 37/A (CONTINUOUS)

KATARINA:

Ko je ovde iz tehnološkog kriminala?

Debeljuškasti, sredovečni, proćelavi policajac je podigao ruku.

KATARINA:

Ok, vi možete da ostanete. Treba mi još jedan od vas koji je iz Novog Sada ili Vojvodine, ostali, hvala vam, vratite se odmah odakle ste došli...

Kratka pauza posle koje su se svi ostali, koji se nisu prepoznali, bez reči pokupili i izašli.Kada su oni izašli, u prostoriju se nerado vratio IGOR CVITKOVIĆ. Skinuo je mantil i seo ponovo za sto u kancelariji. Pomalo zapuštenog izgleda delovao je kao neko ko je imao iskustva sa svačim, kao neko ko je proveo dosta vremena na ulici da je i sam počeo da liči na one koje je privodio.SOFTVERAŠ je bio od onih ljudi koje za koje nikad ne biste rekli da se bave bilo čim

(CONTINUED)

uzbudljivim, čak je izgledao kao neko ko je i sa sam ljubitelj zabranjenog internet sadržaja. Imao je naočare, proćelavu glavu, onako dežmekast sedeo je u stolici i stiskao svoju tašnu sa lap topom. Onda je primetila i MLADOLIKOG kolegu iz Novog Sada. On je nosio torbicu. Ko još nosi kožnu tašnu i ko još nosi torbicu, pomislila je. Onda je shvatila. Torbica je služila za nošenje oružja. Policijske navike nastale tokom letnjih meseci i teško ih se bilo odreći, iako je sada bilo prilično hladno. Kratka jakna, "brza frizura" i žvaka u ustima novosadskog kolege govorila je da on nije imao ogroman respekt prema činjenici da treba da radi na ovom slučaju. Pritom je delovao mladoliko, a to je značilo samo jedno, nije imao u nogama mnogo policijsko istražnog rada. Možda je došao i preko veze, sve su to bile misli koje su joj se vrzmale po glavi, a onda ih je sažela u jedno pitanje.

KATARINA:

Da li vam je problem da vam žena bude šef?

Mladoliki inspektor je prestao da žvaće, Igor je pogledao, a softveraš se nasmešio. Odobravajući.

KATARINA:

Ovako ćemo, nemamo vremena a i ja idem u Zagreb. Igor ide sa mnom u Zagreb i pokriće Polovinave hrvatske kontakte, ceo materijal i listing mobilnog telefona, kao i mobilni je ovde u kancelariji, u dokazima, pa predlažem vama da ga ponesete i pregledate... (pokaže u pravcu softveraša, na to on klimne glavom) Na kraju, vi, vi ste iz Novog Sada, proverite Polovininu špediciju, adresa je u Novom Sadu, šta voze, kada voze, kome voze, koga voze, zašto voze, sve me zanima..da i naredni put kada se vidimo, bez žvake, molim vas.

Onda je u prostoriju ušao Miša.

MIŠA:

Čekam te da krenemo u Zagreb.

KATARINA:

Ok, gotova sam. To je to. Ima li pitanja?

Svi su ćutali i krenuli ka izlazu, softveraš se javio Miši srdačno. Mladoliki je ostavio žvaku na do vratku. Miša je pogledao Katarinu.

(CONTINUED)

MIŠA:

Ko su ti ovi indijanci?

KATARINA:

Pokreni se , matori. Tu smo gde smo
i to nam je što nam je.

MIŠA:

Ko, ako ne mi i kad, ako ne sad.

EXT. ZGRADA ZAGREBAČKOG ZATVORA, DAY.

Svuda oko zgrade zatvora su specijalci. Marinov auto se
zaustavlja ispred zgrade i on ulazi u zgradu.

INT. PSIHIJATRIJSKO ODELJENJE ZATVORSKE BOLNICE, DAY

Na uvidjaj povodom bega i ubistva tri pripadnika hrvatskog
Mupa dolazi MARIN JUG, inspektor koji je učestvovao na
uvidjaju prilikom Paškove smrti. On je najbolji trasolog,
magistar kriminologije, Paškov učenik i sin. Paško mu je bio
mentor. On je mlad, vrlo, čak preterano ozbiljan, vrlo rano
otišao u školu FBI-a. Neugodan je prema ljudima. Deluje vrlo
profesionalno. Crno odelo, bela košulja, bez kravate... Dolazi
do forenzičara koji je u toku pregleda tela.

FORENZIČAR:

Vi ste?

MARIN:

Adresa za sve što pronadjete. Ime
je Marin Jug i meni ćete
dostavljati sve što bude relevantno
glede ovog slučaja.

FORENZIČAR:

Marine, znao sam vam oca, ionako
bih vam sve dostavio i bez vašeg
inzistiranja.

MARIN:

Dakle, što je pronadjeno do sad?

FORENZIČAR:

Imate ovako. Ubijeni su bili
starosne dobi od 30 godina, mislim
na pripadnike mupa-a, dok je
psiholog imao četrdeset godina.
Smrt je nastupila, u slučaju
dvojice pripadnika policije,
nanošenjem povreda oštrim

(MORE)

(CONTINUED)

FORENZIČAR: (cont'd)
predmetom, nismo ga pronašli, nož ili tako nešto..Nasilna smrt kod psihologa je po svemu bila uzrokovana...

MARIN:
...lisičinama koje je Polovina imao sve vrijeme.Ovo vam je izvešće sa Polovinavog poligrafa?

FORENZIČAR:
Jest.

MARIN:
(gleda u list sa krivuljama poligrafa)
Vršeno je ispitivanje poligrafom?

FORENZIČAR:
Jeste. Mislim i da je u potpunosti završeno.

MARIN:
Dobro. Onda ću preuzeti i video snimku samog poligrafskog saslušanja? To će sve što ste rekli biti na snimci. Potrebna su mi i pitanja koje su postavljana, želim znati šta je Polovina bio upitan.

FORENZIČAR:
To ćete pitati kolege, ja sam ovdje gotov.

Marin se okrenuo i pogledao u policajce koji su gledali u poginule kolege sa mešavinom besa i tuge i okrenuo se na kratko ka njima.

MARIN:
Hoćete vi ovako cijeli dan ili se mislite pokrenuti o započeti potragu po Zagrebu? Osumnjičeni je Vladimir Polovina, 40 godina, vjerojatno se kreće sam ili sa još jednim pomagačem, vjerojatno Davor Jukić, njegov odvjetnik.Bijegunac je naoružan i opasan. Takodjer ćete provjeriti sve njegove adrese u Zagrebu, jer je u putovnicama koje su kod njega pronadjene bilo više različitih adresa. Moguće je da se na nekoj od njih i zadržavao.Dajte, pokrenite se.

(CONTINUED)

Marin se okrenuo i pogledao u prozor koji je bio otvoren i kroz koji je Polovina izašao. Pogledao je na skelu koja je bila na zidu, pogledao u zgradu preko puta. Osvrnuo se i ugledao jednog od policijskih službenika koji je fotografisao scenu.

MARIN:

Gdje bi mogla biti snimka iz prostorije?

Policajac je pokazao ka jednosmernom ogledalu. Marin je krenuo ka prostoriji. int.Prostorija iza ogledala, day Marin je seo ispred dva velika ekrana i uspeo da pronadje fajl koji je nosio obeležje da je bio snimljen u periodu kada se desio Polovinav beg. Pustio je snimak. Ispred njegovih očiju počela je da se odvija scena koja je čak i njemu bila tako brutalna da je uzeo cigaretu i stavio je u usta. Nije pušio ali je imao naviku da stavi neupaljenu cigaretu u usta kada je bio nervozan. Polovina je prvo onesvestio oba čuvara, udarajući jednog glavom, a drugog udarajući u koren nosa. Onda je nastala krtaka stanka, jer je ispitivač ustao i pritrčao ogledalu i počeo da lupa po prozoru. Onda ga je Polovina stigao i davio ispred ogledala. Jedan od dvojice mladih policajaca se malo osvestio i počeo da se diže, a onda je Polovina izvukao žilet iz cipela i završio sa obojicom, sve vreme savršeno hladnokrvan, kao da je bio spreman na sve. Onda je uzeo sa skele ispred prozora jedan radnički kombinezon, očigledno ranije ostavljen i preobukao se. Stavio je šlem i nestao kroz prozor. Pre nego što će definitivno nestati iz prostorije, zastao je. Kao da je bio svestan pozocije kamere, okrenuo se prišao kameri i pogledao u objektiv iz velike blizine. Čudilo ga je kako niko nije ušao iako je kamera očigledno bila uključena, onda je otišao. Marin je zaustavio snimku, bio je sasvim frapiran jednostavnošću i brutalnom egzekucijom koju je upravo video. Onda se okrenuo i video da nije sam u prostoriji. Iza njega je stajao jedan policajac. Onaj koji je kontrolisao kamere iz prostorije. Marin se okrenuo ka njemu.

MARIN:

Vi radite ovdje, na kamerama?

POLICAJAC:

Da.

MARIN:

Onda, gdje ste bili tijekom ovog događanja?

POLICAJAC:

Ja sam samo bio do zahoda, a ovo niko nije mogao pretpostavit..

(CONTINUED)

MARIN:

A onda ste morali i zapaliti jednu... Od danas ste suspendirani, jel vam to jasno?

POLICAJAC:

Da.

MARIN:

Hajte, gubite se. Mogli ste možda spriječiti sve ovo, ali vi ste radje išli zapalit. Nek vam je ovo na savjesti. Pustio je nanovo snimku.

Policajac je samo seo u stolicu i tupo gledao ispred sebe. Marin je onda njegov stolac na kotačima pokrenuo i stavio direktno ispred ekrana. Da ne propusti nijedan sekund. Policajac je izašao. Marin je seo za kompjuter i pustio snimak još jednom iz početka. Pomno ga je analizirao.

EXT.DVORIŠTE ISPRED ZATVORSKE ZGRADE, DAY

Ispred zgrade se zaustavio auto sa beogradskim tablicama. Iz auta su izašli Katarina, Miša i Igor. Svo troje su stajali odmah ispred skele na koju je pokazao Miša i onda im je Igor pokazao pravac ka ulazu. Katarina je krenula sama prema skeli i stala tik ispod nje. Pogledala je u visinu i pogledala ka zidu. Razdaljina je bila prevelika da bi neko skočio sa skele na zid. Okrenula se i krenula za Igorom.

INT.PSIHIJATRIJSKO ODELJENJE ZATVORSKE BOLNICE, DAY

Na ulazu ispred scene zločina Marin stoji nagnut nad telima policajaca. Onda se mu pridju Katarina i Miša. Nemo se pozdrave.

EXT.ZAGREB, GORNJA DUBRAVA, DAY

Dva tinejdžera šetaju buldoga. Obučeni su kao BBB navijači dinama. Puše. Prolaze kroz park i dolaze do omalene ostave. Onda jedan od njih uzme ključ, pogleda da li nekog ima i onda otključa vrata. Ulaze unutra i tu u jednu torbu pakuju pirotehniku za utakmicu.

EXT. ISPRED MAGDALENINE KUĆE -- DAY

Lucija dovodi Katu iz crkve. Obe su sad zagledane u ljude koji traže Magdalenu. Naziru se kabanice rasporedjene po zelenom brdu i ta slika malih žutih i plavih ljudi koji pretražuju u daljini na trenutak zaokupi pažnju Lucije i Kate. One ni ne primete da pljusak opet počinje. Onda se iza njih pojavi Kiki sa kišobranom.

KIKI:

Ovo moraš vidjet, Lucija. Dajte, udjite unutra, hladno je. Odu ka kući.

Kata sa kišobranom tvrdoglavo ostane ispred vrata da gleda u daljinu i mesto odakle očekuje da će se pojaviti Magdalena. Lucija je ogrne i poljubi. Kata se uputi ka ostavi ispred kuće. Udje i otključa je. Onda otvori jednu ladicu. Revolver je stajao u njoj. Kata je sklopila kišobran i ostavila ga u ostavi. Zatvorila je vrata i počela da plače. Niko je nije video.

INT. LUCIJIJINA KUĆA, DAY

Kiki sedne ispred kompjutera, pokaže Luciji mesto pored njega i privuče joj stolicu.

KIKI:

Ovo sa internet potragom je prosto genijalno. Mislim, pogledaj šta sve ljudi pišu. Ovo ti je kao da im se ukazala Gospa. Svi su je i svuda vidjeli. Mislim... korisno je. Pogledaj, evo...

Zaćuti najednom, kao da je preterao.

LUCIJA:

Daj, pokaži šta si pronašao.

KIKI:

To sam slučajno pregledao, kad najednom nadjem ovaj post, koji je, u biti, moguće i hoax, ali... Na ekranu se video post nekog ko se potpisao sa "svevidjeći". Pisalo je sledeće: "Ima nas koji znamo šta je griješnicima zadato, da se pokore pred svečujućim i svevidjećim, a ko ulazi na mjesto gdje nema pokore božije, onda se toj duši i ne može pomoći..."

(CONTINUED)

LUCIJA:

Pa to ti je neki nesretnik...

KIKI:

To sam i ja pomislio, a onda sam našao sljedeći post. Vidjet ćeš, taj ju je zasigurno vidio. Pokaže joj sledeći post "svidjećećeg" na kome piše: "Taj ju je Davor molio da ne plače, a ona se nije htjela pokajati za svoj grijeh."

LUCIJA:

Davor, pa to je ovaj Jukić što mu je branitelj,

KIKI:

Da, kako bi to "svevidjeći" znao ime Davor?

LUCIJA:

Idemo, samo ti i ja, dok policija stigne, ona je možda još tamo...

KIKI:

Čekaj, hoćeš javiti Katarini?

LUCIJA:

Hoćemo, daj da podjemo sada. Brzo.

KIKI:

Teta, udjite unutra, hladno je...

U tom trenutku se na vratima pojavi Slaven. Otresajući blato sa sebe uvede Katu unutra, do njene sobe. Kada se okrene vidi da su Kiki i Lucija potpuno spremni za polazak.

SLAVEN:

Što je sad? Gdje ćete?

LUCIJA:

Nemoj mami reć, ali možda imamo nešto... Možda je ništa, a možda je i nešto. Tvoj blog je napravio pomak.

KIKI:

Slavene, javit ćemo vam, samo ostanite ovdje i javljajte nam ukoliko se ovaj... (pokaže mu na ekranu kompjutera) Evo, ovaj, "svevidjeći" ponovo pojavi, da nas odmah pozovete. Mislimo da tu ima nečeg.

(CONTINUED)

SLAVEN:

Pa to je , Luce moja, neki nesretnik...Vidiš i sama. Tu ćemo mi nju negdje već naći. Tri je dana tek, još je ona u nekoj od onih zabačenih kuća ostala, vidiš kakvo je vrijeme, jednostavno se izgubila, a tamo nema nikave komunikacije. Nemoj nam i ti otići.

LUCIJA:

Znat ćeš gdje sam, Kiki je sa mnom, budi sa mamom.

KIKI:

Nemojte brinuti, tu smo do sutra navečer.

Lucija poljubi oca koji sad sedi i odsutno gleda kroz prozor napolje gde počinje ozbiljnio nevreme.Njih dvoje izlaze. Kata izlazi iz sobe.

KATA:

Spremit ću ti ručak.

Slaven se okrene u neverici i gleda za njom koja uzima sudove i počinje kuhati.

INT.PSIHIJATRIJSKO ODELJENJE ZATVORSKE BOLNICE, DAY

U sobi su Miša, Igor, Marin i Katarina. Miša je izvadio cigarete i nudi Marina, ovaj samo uzme jednu, ali odbije da je zapali. Katarina se okrene ka prozoru.

KATARINA:

Ko je pronašao ubijene, vi?

MARIN:

Nisam ja, pronašao ih policajac.Vani je. Otišao je napraviti pauzu za pušenje baš kada su se ubojstva desila.

KATARINA:

Ispitali ste ga?

MARIN:

Da, tamo je on još uvijek, snimka je takodje tamo, možete tamo to vidjeti...

(CONTINUED)

MIŠA:

A onda se možda i upoznamo, šta mislite? Ti si sigurno Paškov sin, ja sam Mihailo, Miša, prijatelj tvog tate. Marin, jel tako?

MARIN:

Jesam.

MIŠA:

Znam ja tebe još kada si bio ovoliki klinac, a vidi te sad...Ovo je Katarina, naša koleginica, istražni sudija...

MARIN:

Igora Cvitkovića ste upoznali.

KATARINA:

Vrlo dobro.

MARIN:

Onda da vas ja provedem kroz ono što ja mislim da je ovdje bilo. Prvo, izvjesno je da je Polovina imao pomagače, o tome nam dosta govori to što je netko od radnika koji su radili na pročelju ostavio jedan radni kombinezon. To je kombinezon koji na snimci vidimo da oblači Polovina.

KATARINA:

Šta je to pročelje?

MIŠA:

Fasada.

KATARINA:

Aha.

MARIN:

A vi ste iz ureda državnog odvjetnika..

MIŠA:

To je Katarina. Ja sam penzioner na pozajmici.

KATARINA:

Šta nije u redu sa tim?

(CONTINUED)

MARIN:

Mislio sam da će iz Beograda
poslati netkog za policijski rad.

KATARINA:

Pa poslali su. Mene. To je problem?

MIŠA:

Ona Marine radi već godinama kao
istražitelj i ima bolji instinkt od
mnogih inspektora.

MARIN:

Ako nemamo policijsku potporu iz
Beograda, ne znam kako će nam
pomoći netko iz odvetništva.

KATARINA:

Vidi, Marin, ja ću na ti, mladji si
od mene. Hajde sad da ne rešavamo
tvoje probleme iz policijskog
udžbenika, nemamo baš vremena za
to. Ako si za, da krenemo da radimo
zajedno na ovome dok nam Polovina
nije otišao u Madjarsku...

Katarina izadje iz kancelarije ka sobi sa ekranima.

MIŠA:

Ti imaš problem da ti ženska bude
šef, jel to?

MARIN:

Nemam ja problem što je ona
žensko. Imam problem sa gojaznima.

Ode i on za Katarinom. Ne čuje poslednju rečenicu.

MIŠA:

Nemoj da ti debeli jebe mater,
mali, mnogo si bezobrazan... Au,
kakav drkadžija.. (Igoru) Izvini,
sine... Miša ode za Katarinom.

IGOR (ZA SEBE):

Nisam ti ja sin.

INT.PROSTORIJA IZA OGLEDALA, DAY

Katarina gleda u snimak, dok policajac koga je Marin ostavio stoji u uglu sobe. Marin ulazi i stane iza Katarine. Ona ga pogleda. On izdrži pogled. Ima nečeg dečijeg u tom odnosu, kao dvoje dece koji se takmiče. Kod Marina je to očigledno ambicioznost od malih nogu, dok je kod Katarine to bilo uvek iz nekog ženskog prkosa, koji joj nije dozvoljavao da muškarcima lako daje za pravo, neko bi rekao da je bezobrazna. U prostoriju ulazi Miša. Svi gledaju snimak.

MIŠA:

A ko je bio ovde dok je ovaj ubijao?

MARIN:

Kolega. Suspendiran je.

MIŠA:

Mora da je poludeo. Sigurno je otišao na puš pauzu, tako to obično biva. A da je bio tu, sad bi ovi bili živi. A to ti je, desi se uvek kad ne treba. Jadan čovek.

KATARINA:

Da vidimo još jednom kraj. Evo ovde baš, zaustavite. Šta je ovo? (pokaže na zgradu preko puta. Na njoj se jedva vidi blinkanje svetla) Ovo što neko pali-gasi svetlo, vidite? Marine, vidiš? Mišo, ti.. Ovo mu neko signalizira nešto. To je ovde ispred odmah. Katarina krene iz kancelarije vrlo rezolutnim hodom. Marin za njom, skoro trkom, ostali idu isto.

EXT.ZGRADA ZATVORA U ZAGREBU, DVORIŠTE, DAY (CONTINUOUS)

Katarina dolazi ispred zgrade zatvora. Ostali idu za njom, ali ona skoro trči. Onda zastane, pokaže marinu na skelu.

KATARINA:

Vidiš ovde, ovde je bila daska koja je išla od skele do zida, a onda je tu istu dasku... čekaj, sigurno je to. To je onaj stan.. Katarina izleti ispred zida i dodje do ulaza u zgradu preko puta zatvora. Onda krene stepenicama prema stanu iz kojeg je dolazilo "blinkanje".
Marin: Katarina, mislim da nećete moći tek tako upasti u taj stan.... Katarina!

(CONTINUED)

Iza njega dahće ali nekako pristiže Miša.

MIŠA:

Vidi, mali, ako ja ovako debeo i mator moram da je jurim, onda ti bar idi prvi, kao pravi plicajac i pomozmi dami koja nema ni pištolj da udje u taj stan. Šta me gledaš? Jesi Paškov sin ili šta si koji djavo?!

Marin pojuri i stigne Katarinu koja je već pred vratima. Pogledaju se. Onda Katarina pozvoni. Marin je skloni i izvuče pištolj. Čekaju. Nema odgovora. Onda Marin uzvikne.

MARIN:

Otvorite, policija.

Nije bilo odgovora. Onda je Katarina pritisla kvaku i vrata su se otvorila pred njom. Tek tako, sama od sebe vrata su se otvorila.

KATARINA:

Kod nas pravnika se ovo kvalifikuje kao poziv da udjemo.

Katarina krene da ulazi, ali se Marin postavi ispred nje i krene prvi u stan. Marin pregleda prostoriju po prostoriju starog ali potpuno praznog stana. Sve je bilo prazno. Onda pridje prozoru i vidi da je otvoren, kao i radni kombinezon Vladimira Polovine. Pored je bio krevet na podu, ostaci hrane i kao da je Polovina još uvek bio tu u prostoriji. Onda se začulo puštanje vode iz toaleta. Marin je repetirao pištolj. Katarina je ustuknula. Stigli su i Miša i Igor. Marin je pokazao Igoru vrata od toaleta. Igor je takodje repetirao službeni pištolj. Vrata su se otvorila. Iz toaleta je izašla starija gospodja i krenula ka prozoru. Onda se ukipila jer su dva pištolja bila uperena ravno u nju.

EXT. DVORIŠTE ISPRED ZATVORSKE ZGRADE, DAY

Miša pali cigaretu. Izašao je da bi zapalio. Pridružuje mu se Katarina.

MIŠA:

Eto, sad je valjda srećan. Uhapsio je babu.

KATARINA:

Polovina je bio u stanu. Ovo stvarno teško da je obični kamiondžija sa Ibarske. Pogledaj kako su se snašli prilikom bega.

(MORE)

(CONTINUED)

KATARINA: (cont'd)

Ovde kod skele je izvukao jednu dasku i preko nje došao do zida. A posle je istu dasku prevukao do stana preko puta zida. Opet uvukao dasku. Dok je cela policija jurila po Zagrebu i tražila majstora u kombinezonu, Polovina je spavao i jutros rano otišao presvučen i obrijan dalje. Da li ti to kapiraš?

MIŠA:

A baba?

Marin im pridje sa ledja. Miša ga ne primeti odmah.

MARIN:

A baba je bila ta koja je rentirala svoj stan izvjesnom Davoru Jukiću. Tako da sam sa pravom uhapsio babu, ako vam je to smiješno. Točnije, ispitao.

KATARINA:

Izdali ste poternicu za Jukićem?

MARIN:

Tjeralica je već odaslata, ali nam je važnije da dobijemo prismotru njegovoga mobitela.

Katarini zvoni telefon i ona se javi. Na telefonu je softveraš.

KATARINA:

Da. Čujem te, pričaj mi. Kako si to iskopao? Odakle ti ideja da tu tražiš... Ovako, naš tim u Beogradu je pronašao trag. Pre dve godine dvoje dece je promenilo prezime iz Polovina u Stojanović. Dakle, na zahtevu je potpisana Marija Stojanović, udata Polovina, zatim razvedena i onda opet sa prezimenom Stojanović. Polovina nije često prezime u Srbiji. Imamo adresu. Da pošaljemo nekoga tamo gde su ta deca...

Na mobilni joj stigne adresa. Ona je pokaže Miši.

(CONTINUED)

MIŠA:

To ti je Ljig, tamo imam jednog
pandura, on će tamo da se stvori za
4 minuta.

Sve troje uzimaju mobilne i telefoniraju. Ispred njih nose
mrtva tela policajaca. Na trenutak ih ta scena prekine u
telefoniranju. Onda Marin nastavi. Katarina i Miša se samo
pogledaju.

EXT. SELO KOD LJIGA, DAY

Lokalni policajac dolazi svojim automobilom do jedne kuće i
u polju zatiče jednu stariju ženu. Priča sa njom. Ne čujemo, a
li vidljivo je da žena sluša sa pažnjom. Onda policajac stavi
ženu u auto i vozi je negde.

EXT. ISPRED MAGDALENINE KUĆE -- DAY

Slaven na kompjuteru se očigledno snalazi da pregleda sve
poruke koje stižu na blogu. Onda ugleda Katu kako ide do
stepenica i zove Magdalenu da sidje dole. Onda Kata za
postavljeni sto iznese jelo koje je skuvala. Sedne.

KATA:

Dobro, hoćeš li ti sjesti?
Magdalena će odmah, a za Luciju ne
znam. Ti bi morao znati gdje je
ona?

SLAVEN:

Ona je otišla u Zagreb...

KATA:

Baš danas, kada je Magdalenin
rođendan, baš je danas morala ići.
Magdalena će je očekivati.

SLAVEN:

Danas nije njezin rođendan.

KATA:

Jest. Danas je.

SLAVEN:

Nije. Ona je... (onda kao da je
shvatio nešto) Da, pa danas je tvoj
rođendan. Kako sam mogao
zaboraviti! Kako sam mogao
zaboraviti, baš si me obradovala da
si progovorila, baš si me

(MORE)

(CONTINUED)

SLAVEN: (cont'd)
 zbunila...Danas je tvoj
 rođendan, draga moja...

Zagrli je. Ona ćuti i gleda ispred sebe.

EXT. ULICE ZAGREBA -- DAY

Davor Jukić hoda ulicom i onda prilazi taksi vozilu. Nešto mu govori a onda mu daje mobitel i nešto novca. Taksista kreće. Davor se okreće i prilazi drugom taksiju. Udje.

EXT/INT..CESTA VAN ZAGREBA, JEDNA VIKEND KUĆA, DAY

Davor odlazi do jedne vikend kuće van grada, otključava svojim ključem vrata, a na vratim se pojavi devojka prozračno plave spoljašnosti. Davor udje u kući i sa kućnog telefona okrene broj.

DAVOR:

Gdje si? Dobro...dobro...ne pomiči
 se , tu sam. Donijeću ti. Sve.

Spusti slušalicu. Iz jednog pretinca na ormanu vadi novac, pištolj i neka dokumenta i trpa ih u torbu. Plava devojka izadje u spavaćici ispred kuće i klekne. Vršu nuždu. Davor je pogleda, uzme torbu i bez reči izadje iz kuće do auta koji je parkiran pored kuće. Mali gradski auto.

EXT. ULICE ZAGREBA -- DAY

Lucija i Kiki pristižu Kikijevim autom u Zagreb. Lucija okreće Katarinin telefon, ali onda odustane. Još nekoliko puta počinje da joj piše poruku ali svaki put odustane. Onda se obrati Kikiju.

LUCIJA:

Znaš gdje je?

KIKI:

Znam. Si zvala Katarinu?

LUCIJA:

Pa zvat ću je, što ti je. Zvat ću je. Evo...zovem je. Eeee, to ti je tu! Tu je to, zaustavi, Kiki! Ispred jedne zgrade zaustavljaju auto. Parkiraju. Onda se ispred zgrade pojavi auto iz koga izadje Davor Jukić.

(CONTINUED)

KIKI:

Dobro, da li ćeš naposletku pozvati Katarinu?

LUCIJA:

Evo, da, da....Sad zvoni....Da, Katarina...Mi smo, mislim, Kiki i ja došli do...sad to nije bitno kako...ali došli smo do ovoga kluba"... i tu smo sad upravo vidjeli Jukića....da, čekat ćemo.Nećemo se pomerati...Čekamo...

Davor Jukić je malo stajao ispred zgrade a onda je nestao u ulazu.Njih dvoje su čekali malo.Sve je bilo prazno i niko nije pristizao.

LUCIJA:

Sad ne stižu,a zvala sam...vidio si ,zvala sam.

KIKI:

Pa da, trebamo samo još popričekati.

LUCIJA:

Kako sad...pa on može sad biti bilo gdje... Vidio si, ja sam javila, a moja Magdalena može biti sad unutra i možda sam joj potrebna.On je krenuo ka njoj, Kiki, kužiš!

KIKI:

Rekli su da čekamo.

LUCIJA:

Rekli su da čekamo, ali sam ja ovdje. Idem samo malo pogledati unutra. Ti me čekaj.

KIKI:

Ali rekli su...Ma daj, idem ja. Ne možemo ovo sami!

Kiki izadje iz kola. Ostavi Luciju samu unutra. Ona otvori vrata, izadje napolje i podje ka zgradi. Ona popravi majicu koja se malo zadigla. Nešto je krila ispod nje.

LUCIJA:

Idem vidjeti gde je mogao otići.Tu sa pobjeći će nam, pozovi ti Katarinu, ja idem sama kad nema pomoći no od tebe.Bok,...

(CONTINUED)

Ode.Kiki je uzeo njen mobitel i pogledao u njega. Bio je prazan. Baterija je iscurila.

KIKI:

Daj, Luce, ne možeš sama. Vрати se, pričekajmo policiju.Lucija!

Kiki uzima mobitel i poziva Katarinin broj.

INT./EXT. LUCIJINA KUĆA, DNEVNI BORAVAK; DAY

Kata je postavila sto ispred Slavena i on je nemo posmatrao kako ona to radi.

KATA:

Bit će mi potrebno još malo onog ulja.Njega Magdalena voli...Idem do ostave..

SLAVEN:

Kato, nemoj, ja ću....

KATA:

Ti tu čekaj da Magdalena sidje a ja ću brzo.

Slaven je ostao prikovan za stolicu.Kata je krenula ka ostavi i otključala je. Onda je uzela bocu ulja. Otvorila je i ladicu.Pištolja nije bilo, ali ona tome nije pridavala značaj. Tražila je samo svjećice.Rodjendanske.

EXT.PLANINA RAJAC KOD LJIGA, DAY

Polovinava majka je ispred kuće kraj neuglednog policajca koji puši cigaretu na cigaretu. Očigledno nervozan što pomoć ne stiže , a Miša mu je javio da je jako važno da sačeka policiju i da nikome ne dopusti da pridje kući. Ovde se nikad ništa tako važno nije dešavalo.Onda se ispred kuće zaustavio automobil. Policajac je pogledao kroz prozor. Iz policijskog automobila je izašao MLADOLIKI policajac iz Katarininog tima. Pokucao je, a kada je uplašeni policajac otvorio vrata, pokazao značku, ušao i stavio žvaku u usta. Na trosedu pored upaljenog šporeta" smederevac" sedela su dva identična blizanca.Mladoliki je klekao i ponudio ih žvakama.

MLADOLIKI:

Kako se zoveš?

(CONTINUED)

DETE 1:

Predrag.

MLADOLIKI:

A ti?

DETE 2:

Nenad.

Mladoliki im je dao žvake.Sada su svi čekali.

EXT. ULICE ZAGREBA, DAY INT.ZATVOR, ZAGREB, DAY

Marin je ušao u jednu od kancelarija i seo za kompjuter.Bila mu je potrebna potraga za telefonom Davora Jukića i on je sada tražio po mapi gde je njegova lokacija. Onda je ušla Katarina, za njom i Miša. Čutke su seli na kauč preko puta Marina.

MARIN:

Kako izgleda njegov mobitel je lociran na izlasku iz Zagreba i on se kreće autocestom u pravcu Srbije. Negdje je pred Slavonskim Brodom.

MIŠA:

Da ga zaustavite?

KATARINA:

Nema on gde, ako ide tim putem. Na granicu ne sme. Sad je u begu. Verovatno razmišlja gde da se prikrije. Ne bi me čudilo da uskoro izgubite signal, čim se doseti da baci telefon.

Marinu pozvoni telefon.

MARIN:

Da, slušam te, Igore.Da, da..

Spusti slušalicu i nastavi da tipka po kompjuteru.

MARIN:

Upravo se prekinuo signal negde u Slavonskom Brodu.Agencija koja je izdala stan ove gospodje koju smo pronašli u stanu se zove "Bona Fides, nekretnine".Evo smo...

Okrene broj agencije.

(CONTINUED)

MARIN:

Dobar dan.Ovdje Marin Jug, viši policijski inspektor.Da li mi možete reći tko i kada je izdao stan gospodje .....na adresi.....?

Marin na kratko sluša.Miša pokaže na cigaretu Marinu i klimne Katarini da ga prati.Njih dvoje izadju iz kancelarije.

INT.KANCELARIJA U ZATVORU, PROZOR.DAY.

Miša u prolazu pokaže da nema upaljač Igoru koji je sve vreme na kompjuteru u potrazi za informacijama. Kada vidi Mišu, on krene zajedno sa njim ka terasi zgrade.Igor pripali Miši. Igor: Stan je uzeo u najam Davor Jukić, točnije, njegova advokatska kancelarija.

MIŠA:

Onda je gotovo.Sad će Marin da sedne na belog konja i ode da pronadje staru vešticu.

IGOR:

A kod vas u Srbiji je Snjeguljica popularna?

MIŠA:

Da, samo što se zove Snežana.A patuljci se zovu Uča, Tupko, Ljutko, Pospanko, Kijavko, Srećko i Stidljivko...

IGOR:

Pa i kod nas se tako zovu.Samo je Kihavko..I Učo..ostalo je isto.

MIŠA:

To ti se zove prokletstvo malih razlika.

Katarina sedi iz njih u stolici i razmišlja. Nešto joj govori da ovde nije sve kako treba. Otvara internet i traži po internetu neku informaciju. Gugluje na netu Polovinavo ime.Onda izvadi mobilni.Pronadje u imeniku ime SOFTVERAŠ.Okrene broj.

INT. CONT.HODNIK CENTRALE POLICIJE,BEOGRAD, DAY (CONTINOUS)

SOFTVERAŠU zvoní telefon.Javi se.Katarina je.
SOFTVERAŠ:

Da, Katarina.Na usluzi.

KATARINA (OFF):

Kod nas u tužilaštvu svi znamo za nekog ko se zove Rovac i ko kreira datoteke za specijalno tužilaštvo. Ne znam da li ga znate?

SOFTVERAŠ:

Sad kad baš testirate moj podanički mentalitet, to sam ja.Lično.

KATARINA (off):

E, pa Rovac, ajde sad da udjemo u te datoteke i da proverimo Vladimir Polovina, period od 91 pa do 2000.Ratovi i to.

SOFTVERAŠ:

JAVLJAM NAJBRŽE.

KATARINA (off):

POSEBNO TE PACOVE RATA, KOJI IMAJU PRETHODNU PLAĆENIČKU OBUKU I TE OZBILJNIJE.OK, HVALA.

INT.KANCELARIJA U ZATVORU, ZAGREB.DAY.

Katarini zvoní telefon.Ona se javi.

KATARINA:

Da, Kiki, čujem te...

Dok Kiki i Miša puše, Katarina se vraća u Marinovu kancelariju.Katarina sada trči.Onda svi zajedno ubrzano izlaze iz kancelarije.

EXT.AUTO PUT, SLAVONSKI BROD, DAY

Jedan kamion prolazi auto-cestom ka Slavonskom Brodu. Pored puta bilbord sa likom Magdalene Cilić. Telefon na koji se treba javiti u slučaju da je neko vidi.

EXT.PLANINA RAJAC KOD LJIGA, DAY

Nekoliko policajaca priprema oružje i sada vidimo razmere zasede koja je organizovana oko kuće. Seljak vidi snajperistu koji mu se penje na štalu.

EXT. ULICE ZAGREBA, TRACKING -- DAY

Kiki nervozan čeka u autu. Lucije nema. Nema još ni policije. Nervozan izadje iz auta i krene ka zgradi. Onda pogleda u unutrašnjost kluba. Ništa se ne vidi jer klub radi samo od uveče, a stakla su tamna. On se unosi sasvim blizu kako bi video nešto. Onda u odrazu vidi da se jedan automobil zaustavlja pored njegovog. Vidi i Davora Jukića kako se penje stepenicama naviše i Luciju koja se prikrila iza jednog stola u klubu. Onda Lucija krene za Jukićem. Kiki se vrati do auta. U autu koji je stao iza njegovog je Marin sa Katarinom i Mišom. Kiki sedne na zadnje sedište.

KIKI:

Oni su tu. Mislim, Davor je tu. Mi smo pronašli da je netko ostavio post da je Magdalena vidjena tu. Netko je drži ovdje, Lucija je sama unutra...

MARIN:

Polovina?

KIKI:

Ja ga nisam vidjeo.

KATARINA:

Šta će Lucija unutra? Zašto je sama?

KIKI:

Ona je samo otišla. Nisam je stigao spriječiti.

MARIN:

(pozove radio stanicom centralu)
Davor Jukić je primjećen u ulici...Idemo.

Izadje iz auta. Katarina ga prati. Iz drugog auta koji dolazi izlaze Miša i Igor. Kreću ka zgradi. Prilično je pusto i neobično je tiho. Jedna žena sa kolicima prolazi ispred zgrade i hoće da udje u ulaz pored kluba. Marin je spreči. Ona ne razume. Dete vrišti. Marin gleda ka krovu. Zgrada je sa svih strana izolovana od drugih objekata. Jedan od mogućih izlaza bio je zatvoren. Pokazao je Igoru da krene sa druge strane zgrade. Igor je krenuo sa potpuno druge strane i stao

na ulaz sa suprotne strane. Onda do tog ulaza stigne vozilo sa specijalcima. Oni se pripreme i krenu unutra.

EXT.KROV ZGRADE, ZAGREB, DAY

Na krov izlazi Davor Jukić. Sa sobom nosi sportsku torbu. Gleda unaokolo, a onda iza jednog od ventilacionih otvora spazi Vladimira Polovine. On je obučen u sportsku trenericu. Ima crne sportske naočare, kapuljaču i izgleda kao neko ko je bio na trčanju, ima i BBB šal. Uzima torbu od Davora i otvara je.

Polovina:

Sve je ovdje?

DAVOR:

Da. Tu ti je putovnica, imaš i novca. Sve sam ti spakirao. Kad krećeš?

POLOVINA:

Čim se smrkne, za sat i pol. Sačekat ću ovdje, a onda ću do preko granice u Madjarsku.

DAVOR:

Poslije?

POLOVINA:

Poslije te ne zanima.

Iza jednog od ventilacionih otvora je Lucija. Ona posmatra dvojicu muškaraca i iz jakne izvadi jednu vrećicu. Onda je polako otvori i iz nje izvadi revolver. Baš tada je za ruku uhvatio Marin i uzeo revolver. Pokazao joj je da čuti.

POLOVINA:

Dobro, idi sad. Izadji na stražnji ulaz. Još do prekosutra idi u onu kuću van Zagreba. To je točno onoliko vremena koliko mi je potrebno. Da, naravno, jezik za zube.

DAVOR:

Ne brini. Od mene dalje ne ide. Draže mi je u zatvor nego da se osvrćem za sobom. Sve je ionako zakopano.

Davor krene na izlazu sa krova. Polovina na trenutak kao da oseti nešto. Okrene se oko sebe i pogleda u pravcu suprotne zgrade. Bljesak.

EXT.ZAGREB, KROV ZGRADE, MALO DALJE, DAY

Jedan od snajperista posmatra Polovine. On je na poziciji. Polovina se okreće i gleda u njegovom pravcu. Onda krene da se udaljava od njega. Kao da ga vidi, on gleda pravo u pravcu snajperiste..

EXT.KROV ZGRADE, ZAGREB, DAY

Marin vidi kako se Polovina udaljava, a Davor je skoro stigao do njegove pozicije. Marin da komandu da se krene u akciju. Marin onesposobi Davora i onda pristignu specijalci koji drže Davora na podu, Marin onda krene pravo na Polovine koji ide unazad sve do ivice zida. Polovina ima sportsku torbu na leđima i gleda pravo u Marina.

MARIN:

Lezi! Ruke iznad glave, pucaću!

Polovina ne poslušava. Onda se samo osmehne, okrene i nestane iza malog zida. Kao da je skočio sa krova. Marin krene u pravcu mesta na kome je nestao Polovina. Nagne se. Onda vidi Polovine koji se spušta niz spoljni deo zgrade, a onda nestaje u jednom otvorenom prozoru. Marin počinje da se dere.

MARIN:

Pobeći će, Dolje je, spušta se. Uхватите ga!

EXT. ISPRED ULAZA U ZGRADU, ZAGREB, TRACKING, DAY

Katarina i Miša stoje ispred jednog policijskog automobila. Onda iz radio stanice čuju kako Marin viče da Polovina beži. Katarina i Miša se samo pogledaju a onda gledajući u pravcu krova krenu ka zadnjem ulazu u zgradu. Sa njim su još i dva policajca. Onda začuju pucnjeve. Pojure ka zadnjem ulazu i na zemlji zatiču Igora kako se drži za nogu. Ustreljen je.

IGOR:

Bježi ka onim zgradama i tržnom centru.

Katarina i Miša pojure u pravcu koji im je Igor naznačio. Za njima idu i dva specijalca. Trče preko parkinga. Miša i Katarina gledaju ispod kola. Ni traga od Polovine. Kada stignu do ulaza u tržni centar nadju se u velikoj masi ljudi. Gledaju oko sebe. Polovina je nestao. Iza njih jedan karavan odlazi sa parkinga i prolazi odmah pored njih. Vozi ga žena koja na zadnjem sedištu ima dvoje male dece. Katarina gleda u vozilo, ali je deca samo veselo gledaju.

INT.PARKING, ZAGREB, UNUTRAŠNOST AUTA KOJI VOZI MAJKA DVOJE DECE, DAY

Deca gledaju u pravcu Katarine i Miše kojima se pridružuje Marin. Automobil se udaljava. U njegovom prtljažniku, prekriven stvarima iz samousluge je Vladimir Polovina, potpuno sakriven.

EXT. ISPRED ULAZA U ZGRADU, ZAGREB, DAY

Marin, Miša i Katarina su ispred ulaza ispred koga izvode lisicama vezanog Jukića. Ostatak policajaca se pakuje u vozila. Jedna ambulantna kola odvoze Igora. Rana nije teška.

MIŠA:

Da ispitamo Davora? Ti si ok, Marine? Možeš?

MARIN:

Da. Ispitaću ga.

MIŠA:

Hoćeš da krenem sa tobom... Možda mu odradimo ono "dobar i loš" policajac...

Miša se prijateljski nasmeje. Marin ostane bez reakcije.

MARIN:

Da.

KATARINA:

Pobegao ti je sa krova... šta je uradio, stavio je padobran?

MARIN:

Spustio se niz zgradu do prozora.

KATARINA:

Pa ovo ne može biti kamiondžija.

Pridje Davoru koji uznevereno gleda i sedi u jednom policijskom autu.

KATARINA:

Ko je Vladimir Polovina? Da li mu je to pravo ime? Ima li neki nadimak? Ratni nadimak?

Davor je samo ćutao. Marin je otvorio vrata auta i seo pored Davora.

(CONTINUED)

MARIN:

Ne brinite, Katarina. Sve ćemo to ispitati i javiti vam. Vidimo se u postaji.

Katarina se odmakla od auta i krenula ka drugom autu ispred koga je stajao Miša i već joj držao otvorena vrata.
INT.zagreb,policijski auto,day Marin i Polovina se voze na zadnjem sedištu. Čute. Marin zuri u Davora. Davor gleda oko sebe.

MARIN:

Koga je Polovina imao za pomagača? Jukić je čutao. Šta si radio ovdje sa Polovinam? Otkud ti sa njim?

DAVOR:

Morate me skloniti što bolje. Moram se skloniti iz Zagreba. On me sada traži i neće se smiriti dok me ne skloni. Morate me odvijesti negdje odavde. On će me pronaći...

MARIN:

Sve je u redu. Prestani.

DAVOR:

On sada mora da me nadje. Sigurno zna da sam uhićen.A oni onda moraju da mi zatvore usta. On će me pronaći. Gdje me vodite?

MARIN:

Prestani. Nitko te neće naći.

DAVOR:

On zna i ljude kod vas. Oni imaju ljude kod vas. Oni će i mene pronaći...

Davor otvori vrata od auta i iskoči iz auta u pokretu.Policijski auto se zaustavlja.

EXT.RASKRSNICA U ZAGREBU.DAY

Marin izadje iz auta i pridje Davoru koji je prilikom pada dobro udario glavu i leži onesvešćen. Marin mu pridje, pipne bilo(puls) i onda se okrene ka vozaču koji je raširenih ruku i širom otvorenih očiju gledao u njega.

(CONTINUED)

MARIN:

Živ je.

Auto sa Katarinom i Mišom prošao je pored mesta na kome je stajao Marin. Katarina je pogledala u njega. Onda u Davora koji je ležao u nesvesti.

EXT. MESTO POKRAJ OBROVCA, MAGDALENINA I LUCIJINA KUĆA, DAY

Slaven je tražio Katu po kući. Ona se nije odazivala. Bilo je već kasno i on je tek skinuo kabanicu i ušao unutar kuće. Nje nije bilo. Nigde unutar kuće. Izašao je opet ispred kuće. Krenuo je da hoda cestom.

INT. KONOBA NA DRUMU, NIGHT

Lokalni pijanac Jure sedeo je sam u konobi. Nekakav prenos utakmice išao je na ekranu dok je on gledao kroz prozor u belu tačku koja je išla po polju pored puta. Onda je ustao i krenuo napolje. Da vidi bolje.

EXT. ISPRED KONOBE, NIGHT

Jure je izašao na put, jer je video ženu koja ide u noćnoj haljini i odlazi ka mestu gde je nestala Magdalena. Jedan veliki kamion prodje pored nje jako stišćući sirenu. Ona se ne osvrne, ali je farovi osvetle kako plače i gleda ka kamionu ljutito. Onda je već stigao i Slaven i uhvatio je. Jure je samo posmatrao nemo kako njih dvoje kreću ka svojoj kući.

EXT. POLICIJSKA POSTAJA , ZAGREB , NIGHT.

Ispred policijske postaje stoje Miša, Katarina i Marin. Katarina uzima torbu i stavlja je u auto.

KATARINA:

Idem za Beograd. Pokušaće da predje granicu, .Još uvek ne zna da znamo za decu. Čuvajte Jukića pomno. Pojaviće se da ga dovrši ili će se pojaviti kod dece. Pre ovo prvo, ali pokrивajmo sve.

MARIN:

Mi ćemo ka Obrovcu. Idemo odvesti Luciju, a onda ću sa Mišom izjutra pogledati Paškove stvari. Možda tamo nešto nadjemo. Inače, jedan

(MORE)

(CONTINUED)

MARIN: (cont'd)
taksista je vratio mobitel za koji mu je Davor platio da ga vozi do Slavenskog broda. To je bio dio plana da nas odvuče od sebe.

Izvadi mobilni telefon i stavi ga Katarini u ruku. Prazni su kontakti.

MIŠA:
Paško i ja smo do ratova imali slučaj kriminalaca koji su prolazili posebnu obuku za likvidacije, onda kada bi likvidirali nekog, nestajali bi. Paško je pronašao spisak i fotografije cele grupe koja je operisala po Jugi. Treba da ćemo to naći tamo. On je imao sva dosijea. Imena, lažna imena, informacije o porodici, bila je cela grupa koja je to radila. Ne znam da li je neko preživeo. Njih su obično posle zadatka eliminisali. Ovaj mi deluje kao neko takav. Kad je mogao da skoči sa zgrade.

MARIN:
Paško je imao sustav po kome je razvrstavao predmete. Nije ih sve odnosio na posao. Za neke je govorio da su "zaštitari". Te predmete je čuvao u kući, mislim da znam gdje. Moramo ih pregledati.

KATARINA:
Čujemo se sutra, čim stignem do ovih iz Ljiga. To će biti rano ujutro.

MIŠA:
Pazi se tamo.

KATARINA:
Ti se pazi, debeli.

Katarina sedne u auto i ode. Njih dvojica ostanu ispred drugog auta. Marin udje u postaju i izadje sa Lucijom. Ona čuteći sedne u auto. Miša sedne napred i Marin upali auto. Krenu u noć.

EXT. ULICE BEOGRADA, TIME LAPS -- EVENING EXT.

Kuća na senjaku.night. Aleksandar preuzima Sofiju od Katarininog tate VASE KONSTANTINOVIČA Sofiju i njih dvoje ulaze u auto.Sofija je ponela lutku.Aleksandar okrene broj.

ALEKSANDAR:

Katarina, na koliko si od Beograda?Ok, onda mi smo krenuli, čekamo te ispred kuće, uzeo sam je .Evo ti Sofija. Doda telefon Sofiji.

SOFIJA:

Mama, sutra nemaš posao? Bićemo sve vreme zajedno?

KATARINA (OFF) :

Mama ide samo ujutro na dva sata, ali ti ćeš spavati. Odmah se vraćam, pre nego se probudiš. Tata te onda uzima odmah posle podne.

SOFIJA:

Opet nisi sa mnom.Rekla si da nemaš posao danas, da ćeš da budeš sa mnom...

Zaplače se,Aleksandar uzme telefon.

ALEKSANDAR:

Dobro, vidimo se. Budite večeras zajedno barem. Nije te videla dva dana.OK,ćao.Sve u redu, Vaso...Vozim ja Sofiju do nje...Kakva će biti utakmica u sredu?

VASA:

Ne znam, dobri su.Dolaziš?

ALEKSANDAR:

Sigurno.Hoće biti neka bolja karta? Smešak.

VASA:

Naravno, samo se javi,uvek ima neko od drugara uz kafane da mi da. Zdravo ljubavi.

Zagrli Sofiju i kad oni udju u auto gleda kako odlaze.Onda se vrati u svoj stan, uzme svoj kaput i krene pešice,ka sportskoj hali Pionir.

EXT.OBROVAC , NIGHT.

Auto staje ispred jednog malog hotela pored Zrmanje. Miša i Lucija izlaze iz kola i Marin im otvara prtljažnik. Miša uzima torbu i polazi u hotel.

LUCIJA:

Ja ću pješke. Odavde sam na minut.

MARIN:

Sigurno?

LUCIJA:

Da, laku noć, Marine. Idem kod roditelja.

MARIN:

Ako uključi mobitel, znat ćemo. Ako pokuša platiti kreditnom karticom, znat ćemo. Ako , primjerice, pokuša da prijedje granicu, naš je. Ako je već prešao granicu i otišao u Kinu, prijeko Turske, oni će znati gdje je onog trenutka kada mu prestane važiti viza. Onda će se on pozvati na to da Hrvatska nema ugovor o izručenju sa Kinom. Onda će ga oni protjerat. Kraj. Nitko nikad nije pobjegao policijskoj potjeri. Možda i jest, ali to je bilo namjerno.-Uхватit ćemo ga, Lucija.

LUCIJA:

A mogli bi mi i pronaći i sestru...prije no ga uhvatite.Idem.

Lucija ode.

MIŠA:

E pa, idem i ja . Sutra me pokupi rano, da krenemo po tim dosijeima. Laku noć.

Miša uzima svoju torbu i kreće ka vratima hotela.Ulazi i čeka ispred recepcije.Marin bi da zatvori prtljažnik,kad primeti onu kutiju sa slikama Paška i Miše.

INT.RECEPCIJA HOTELA, OBROVAC, NIGHT

Mala prostorija u kojoj sede dvojica meštana. Za omalnim šankom je VLASNIK i recepcioner. Svi su srednjih godina, čute, jedan mlađji, puši.. Vreme prilično stoji u toj konobi pored puta. Mišin ulazak izazove poglede. On izvuče cigaretu i hoće da je zapali. Onda vidi pogled vlasnika ka znaku da je zabranjeno i kako ovaj kucne po istom. Ipak zapali.

MIŠA:

Dobro veče. Jednu sobu sa doručkom, molim.

Recepcioner ga pogleda. Onda obori pogled.

RECEPCIONER:

Nema ništa slobodno.

Miša pogleda na tablu sa ključevima. Svi ključevi su okačeni na njoj.

MIŠA:

Dobro, bre...

RECEPCIONER:

Nema ništa slobodno.

Razmena pogleda..

EXT.OBROVAC , NIGHT.

Marin uzima kutiju sa slikama i dodje do smeća kako bi je bacio. Pogleda u sliku Paška i Miše. Odustane. Udje u hotel. Ne čujemo šta kaže Miši, ali vidimo da uzme njegovu torbu i unese je u auto. Miša ide za njim i onda udje u Marinov auto. Auto ode.

EXT. ULICE BEOGRADA, TIME LAPS -- EVENING INT. KATARININA KUĆA -- NIGHT

Katarina uzima od Aleksandra Sofiju koja je zaspala. Njih dvoje su je čekali na klupi kod ulaza. On joj pomogne da je unese, stavi na krevet i ode. Ona je pogleda kako je zaspala, pokrije je i ugasi svetlo. Izadje napolje kad joj zazvoni telefon. Softveraš je.

SOFTVERAŠ:

Kasno?

(CONTINUED)

KATARINA:

Ma nije. Reci.

SOFTVERAŠ (OFF):

Ima jedan dosije sa sudjenja , u pitanju je Kosovo 1999. Ima nešto o jedinici koja se nije pojavljivala do sada. Ni na sudjenjima, niti ima svedoka koji je pominju, osim ovog jednog.

KATARINA:

A gde je taj?

MILAN ROVAC:

Adresa je u Bosni.

KATARINA:

Salji to Misi i Marinu. Oni su bliže.

MILAN ROVAC:

Poslato.

KATARINA:

Znala sam da nije običan kamiondžija. Hvala, Rovac...

SOFTVERAŠ:

Milan.

KATARINA:

Laku noć ,Milane. Katarina se tušira.

EXT.GRANIČNI PRELAZ IZMEDJU SRBIJE I HRVATSKE, NIGHT

Granicu prelazi autobus pun navijača. Propuštaju ga jer je pod konstantnom policijskom pratnjom.Slika Polovine se pojavljuje na ekranima obe granične policije.Graničari na obe strane pomno prate da li će naići na nekog ko izgleda kao Polovina. Autobus pun navijača Cedevite. Neki od njih imaju kapuljače od trenerki. Izgledaju svi, manje više isto.Granični policajac ih gleda.Onda udje u kućicu.

EXT. DVORISTE KUĆE U PREDGRADJU -- NIGHT

U unutrašnjosti kuće, plava prozirna devojka uporno okreće jedan broj.Konstantno dobija poruku da je pretplatnik nedostupan. INT.bolnica, zagreb,night Vezanog na aparate stavljaju na intenzivnu negu Davora Jukića. Jedan od

(CONTINUED)

bolničara onda upali TV i gleda vesti. Izjavu je dao Marin i slika je zatvora i policajaca koji su nastradali prethodne noći. Bolničar ugasi TV. Kroz hodnik prolazi, lagano šepajući, Igor Cvitković. Otpuštaju ga. Kada prodje pored Davorove sobe, pogleda ga. Prilično dugo, kao da želi da vidi da li je svestan. Kada se uveri da nije, odlazi.

EXT. HALA PIONIR, NIGHT

Navijači se skupljaju, pred utakmicu visokog rizika. Grupa zvezdinih navijača posmatra autobuse sa navijačima iz Hrvatske kako dolaze. Huk. Onda dvojica navijača, ona dvojica sa početka pale baklju. Noć, dim, po noćnom nebu lete upaljači i kamenje.

INT. VASIN STAN, NIGHT

VASA, Katarinin otac, u svom stanu, na trenutak je prekinuo gledanje emisije koju su očigledno to večer svi pratili, emisiju sa Vericom Stojković. Zazvoni telefon.

KATARINA (OFF):

Tata... pričuvaćeš Sofiju malo?

VASA:

Naravno...

KATARINA:

Super si.

VASA:

Eto...

KATARINA:

Kada je utakmica? Hoćeš ići, ti si uvek voleo basket.

VASA:

Sutra, hoću. Javi se ti kad dodjes u Beograd.

Prekine vezu i nastavi da gleda.

EXT. PLANINA RAJAC KOD LJIGA, NIGHT

Telefon zvoni. Mladoliki novosadski policajac Vrtipraški odgovara na poziv.

(CONTINUED)

VRTIPRAŠKI:

Alo.

MILAN (ROVAC):

Ja sam, Milan.Vrtipraški, javila je gazdarica da otvorite oči, možda se pojavi kod vas, ti se vraćaj u Beograd.Ako nije do sada došao neće se ni pojaviti, ali svejedno čekićajte. Zapalio je verovatno na sever.

VRTIPRAŠKI:

Ok, idem.

Mladoliki odlazi iz kuće Polovinave majke. Ona sa Polovinavom decom, Predragom i Nenadom gleda za njima.

INT.KATARININA KUĆA, TRACKING, NIGHT

TV u Katarininom stanu ima iste vesti i kada se završi vest u kojoj vidimo lica stradalih policajaca, krene opet izveštaj o navijačima koji pristižu u Beograd na utakmicu iz Zagreba. Onda, ispod tuša izlazi Katarina, oblači se u pidžamu i pere zube. Dodje do tv-a i ugasi ga.Dodje do kupatila, ispere zube.Krene ka kuhinji, pre nego što će ugasiti svetlo, primeti da joj je prozor ostao otvoren. Zatvori prozor, ugasi svetlo u kuhinji i krene ka dnevnoj sobi.Onda...

CU

....je ugledala Vladimira Polovine kako sedi u njenom trosedu..Skinuo je kapuljaču.Za vreme poslednjih osam scena čuje se Julliete Greco, L'ame des poetes.

Kraj 3. epizode

4.epizoda 4.dan

BEND

INT.KATARININ STAN, BEOGRAD, DAY

Katarinin telefon zvoni na na stolu.Melodija je "Dear Prudence" od Bitlsa. Na identifikaciji se jasno vidi da je zove Miša.Nema odgovora, onda ponovo zvoni.

EXT. SELO NA KOSOVU, DAY

Natpis, Kosovo, 1999. Dva vojnika leže potpuno maskirani u žbunju. Iznad njih, ali tako da ih ne vidi je albanski meštani, naoružan je. Oni čekaju. Ne pomeraju se. Onda meštani prilazi desetorica drugih vojnika i razgovaraju na albanskom. Skoro da dodiruju tela ove dvojice koji skriveni iza zida stoje nepomično. Ne dišu, mirni su, nepomični. Onda desetorka ostavlja albanskog vojnika na straži i odlazi. Dva vojnika tiho savladjuju stražara. Onda opet čekaju. Kada začuju da desetorka odlazi u džipovima, uleću u kuću. Nailaze na porodicu. Sve ubijaju, čak i decu. Uzimaju novac i nakit. U sobi za decu se otvara zvučna kutija. Ruka jednog od vojnika je zaklopi i uzme. Na ruci je jasno vidljiva tetovaža vrata gitare. Kada podigne pogled, ispred njega su dvojica SAJ-ovaca sa uperenim oružjem. Trenutak u kome deluje da je gotovo za vojnika sa tetovažom. Onda se iza SAJ-ovaca pojavi Polovina, sa dva revolvera.

INT. KATARININ STAN, BEOGRAD, DAY

Ista ruka, sa tetovažom na istom mestu, ali je u pitanju četvrtinska nota se igra sa jednom od Sofijinih igračaka. Katarina zanemi od straha. Polovina (Polovina bez problema menja akcentovanje iz hrvatskog u srpski): Nije ti mala tu?

KATARINA:

Nije. Kod oca je.

Polovina ode do prozora i povuče zavesu. Pogleda napolje.

POLOVINA:

Umoran sam.

Polovina joj pridje i sedne pored nje. Onda izvuče osigurač iz ručne bombe koju izvadi iz sportske torbe. Stavi je Katarini u ruku, a onda joj obujmi ruku svojom i nasloni se nazad na naslon. Zatvori oči.

POLOVINA:

Sad možemo da spavamo.

Zaspi.. Katarina je otvorenih očiju čekala jutro.

INT. PAŠKOVA KUĆA KOD OBROVCA, NIGHT

Marin je sa Mišom u Paškovoju kući. Spremaju se. Marin se sprema u kupatilu tako da izgleda besprekorno. Odelo, kravata, zakopčan je. Miša je već ustao i puši na prozoru, kada se iza njega pojavi Marin. Miša se osvrne i

(CONTINUED)

baci cigaretu kroz prozor. Njih dvojica jedan pored drugog izgledaju kao da su dva sveta, tako gledani zasebno svako u svom svetu.. Miša proba da napravi kafu, ali mu se sve prospe i iskipi. Marin nalazi krpu i daje je Miši. Kada Miša krene da briše, naidje na listove papira zalepljene za jednu od stranica kredenca.. Čita.

MARIN:

Dobro jutro. Krećemo. Imamo presicu sa mještanima.

MIŠA:

Evo ga.

MARIN:

Što?

MIŠA:

Dosije. Onaj Paškov. Što ga je vodio još od devedesetih..

Dosije razvrstavaju po stolu. Slike i papiri vrlo uredno složeni. Jedna od fotografija jasno prikazuje Vladimira Polovine, ali iz neke mlađe faze, prilično nasmejanog, u vojnoj uniformi, JNA... Detalj Polovinavog lica, malo mlađeg i manje ispijenog nastavlja se na...

CUT TO

INT. KATARININ STAN, BEOGRAD, DAY

Polovinine oči se otvaraju, budi se. Katarina je gledala pravo ispred sebe, kada je posle proteklog sata i malo više Polovina otvorio oči, uzeo ručnu bombu i vešto vratio iglu nazad. Seo je preko puta nje i opet pogledao kroz prozor. Katarina je gledala prema sobi u kojoj je još uvek spavala Sofija.

KATARINA:

A što sad ne bi krenuo...dalje.

POLOVINA:

A gde dalje?

KATARINA:

Pa...kući.

POLOVINA:

A što ti mene sad ne ispituješ?
Ajde, ispitaaj me. Pitaj me nešto o mravima, leopardima, crnim udovicama, tatantulama, škorpionima,

(MORE)

(CONTINUED)

POLOVINA: (cont'd)
 tigrovima, ajde pitaj me. Ja sam ti
 živa...knjiga o džungli, jebote.

KATARINA:
 Ajde, molim te, idi sad kući, molim
 te! Šta hoćeš od mene?!

Katarina zadrhti kad on krene ka njoj.

POLOVINA:
 Šta si se uzbudila...Ajde, smiri se
 malo. Nemoj da si tako napeta, malo
 pokaži hrabrosti, inače...Uvek je
 bolje da malo pokažeš zube i odmah
 te muškarac više poštuje. Hajde,
 pitaj me nešto. Smiri se i pitaj me.

KATARINA:
 Gde je Magdalena?

POLOVINA:
 Pod stresom si, odmah ideš na
 stvar, a informaciju treba da
 izvučeš. Ajde ovako, znaš ti kako
 mene zovu?

Polovina stavlja cigaretu u usta. Upali upaljač.
 Detalj, paljenje vrha cigarete. Polovina uvlači dim.

INT. PAŠKOVA KUĆA KOD OBROVCA, DAY

Detalj, cigareta se zažari od uvlačenja pušača. Miša izdahne
 dim. Marin i Miša analiziraju spisak koji je stajao sakriven
 kod Paška. Miša je na prozoru i puši. Marin čita.

MARIN:
 Čaruga.

MIŠA:
 Šta Čaruga?

MARIN:
 Polovina ima nadimak Čaruga.

MIŠA:
 Al su načitanani ti tipovi, uvek se
 iznenadim.

MARIN:
 Kako bi ti da se zove? Filoktet?!

(CONTINUED)

MIŠA:

Ne bi me iznenadilo da je i tako.
Vidiš da voli francusku muziku.

MARIN:

Da, ali što više mislim o tome, to
mu je kao neki način da privuče
žene. One onda imaju bitno više
povjerenja u njega kada sluša takvu
glazbu.

MIŠA:

A i ranjen je u glavu. Srbin to može
da sluša samo ako je ranjen baš u
glavu...

Marin zastane na trenutak, jer nije siguran da li se MIša
šali.

MIŠA:

Ajde, mali, šalim se... Što si
toliko ozbiljan, reci mi? Čale ti
se...

MARIN:

Da ne načinjemo to, molim vas.

MIŠA:

Bio tip koji se zajebavao, ajde,
daj taj spisak da ga ja vidim.

Baci cigaretu kroz prozor, sedne preko puta Marina za sto i
uzme spisak. Čita, a onda pogleda u Marina i smeje se. Pogled
kao "mene si našao".

MIŠA:

Filoktet.

MARIN:

Tko je Filoktet? Netko ko ga
poznate? Iz vaših potraga iz
devedesetih?

MIŠA:

Ne, znam i ja da koristim kompjuter...

Potrazi na Guglu..

Filoktet je onaj iz grčke
mitologije što ga ostave jer smrdi
ko tvor?

(CONTINUED)

Onda izvadi i pokaže mu telefon. Marin izvadi svoj koji je držao ispod stola. . Sada su obojica na netu. Dva pandura na netu. I njima je bilo malo smešno.

MARIN:

Da, jer je ranjen u glavu, pa ga po potrebi pozovu da ubije Parisa....

Onda nastavi, kada je pronašao novi link.

Do tada je bio ostavljen na ostrvu da umre. Kao plaćeni ubica, očajnik, koji će sve da uradi pred smrt, samo da ga još jednom bude deo nečega...

MIŠA:

Tako i ovaj verovatno. Negde čeka, radi neki normalan posao, dok ga ne pozovu da obavi nešto.

MARIN:

Da.

MIŠA:

Ko da se nešto jebeno promenilo. Pogledaj ovo. Jedinica za specijalno delovanje, Polovina, to jest Čaruga se baš naradio za vreme rata.

MARIN:

Ovdje su poznati kontakti nabrojani samo, fotografija nema..Roko, Džezva i Čelavi. To su mu kolege iz te jedinice. Ovdje se vidi da su prošli sve od domaćih ratišta, a Paško je ovdje dopisao rukom, da 1997, nestaju negdje...vjerovatno Afrika.

MIŠA:

Zovem Katarinu.

Izlaze iz kuće. Kroz prozor vidimo kao sedaju u auto i odlaze. Na tv-u, koji je ostao upaljen, prikazani su snimci pretrage terena za Magdalenom Cilić.

INT.BOLNICA, ZAGREB, DAY

Zagreb, bolnička soba Davora Jukića koji leži u nesvesti. Kroz staklo ga posmatra Lucija. Kiki joj donese vodu, nastave zajedno da ga gledaju. Čekaju da se probudi. DOKTORICA posmatra anamnezu. Pogleda u rezultate i onda napusti sobu. Na izlazu je dočeka Lucija.

LUCIJA:

Jel se očekuje da se probudi uskoro?

DOKTORICA:

Još je kritično. Osmatramo ga.

LUCIJA:

Zar mu ne možete dati nešto da se ranije probudi?

DOKTORICA:

Razumijem vas, ali, molim vas da se malo odmorite i odite kući. Ovdje se samo uzrujavate.

LUCIJA:

Ne razumijete, kritično je da se dozna što on može reći o mojoj sestri!? Shvaćate? Važno je!

KIKI:

(tišim glasom) Ako mu nešto date, da se probudi, bit ćemo zahvalni. Znao, ja sam novinar, mogu vam pomoći oko puno toga...

DOKTORICA:

Dajte, molim vas, izadjite u hodnik. Ne mogu vam dopustiti da dulje ostanete ovdje. Ovdje jednostavno ne možete stajati. Molim vas...

U njenom pogledu nema nikakvog prostora za nagadjanje. Kiki i Lucija se okrenu i odu u bolnički hodnik.

INT.BOLNICA, ZAGREB, DAY

Lucija sedi na klupi za čekanje u bolnici. Kiki stoji ispred nje. Lucija je jako uzrujana.

(CONTINUED)

LUCIJA:

Ja ne mogu više ovo čekat, Kiki. Ne mogu više, kužiš da ću izludit od ovog da znam da on nešto taji, da ga nisu stigli ispitati ili su stigli a nama niš ne govore. Izludit ću...

KIKI:

Mogu im spakirati malo medija da počnu razumijet moraju suradjivat sa nama.

LUCIJA:

Pozvat ću Katarinu.. Okrene broj. Nema odgovora. Eto, sad se ni ona ne javlja...Pa što je ovo. Samo pokušavam shvatiti što se ovdje događa...Ne mogu...

Opet okrene broj, ovog puta Marinov. Vrlo uzrujana konstatuje:

Evo, sad mi on još i odbija poziv, pa to je nešto namjerno, Kiki, kad ti kažem...

Ustane i krene u pravcu sobe gde na intenzivnoj nezi leži Jukić. Jedna bolničarka je zaustavlja.

BOLNIČARKA:

Molim vas, ostanite u ovom djelu bolnice...

LUCIJA:

Ma nećete mi vi reć...

Doktorica koja se maloprije našla već u istoj situaciji prilazi Luciji koja ne može više kontrolirati histerični ispad.

Ne možete vi nama naredjivat ovdje, dok je moja sestra negdje i svaki joj je minut važan i dok ovaj ovdje skot odmara. Vi mu dajete da se odmara, namjerno ga nećete probudit. Namjerno. A Kiki će vam sad zvati novine i napraviti će vam svašta, neće na ovome ostat. Gotovi ste.

Okrene se ka doktorici koja je proba uhvatiti i gurne je jako u zid.

Ostavite me. Nemojte me doticat. Ostavite... me...

Viče, onda je polako smire i posednu. Dobije inekciju za smirenje. Kiki koji je do tog trenutka verno podržavao njen nastup sad i sam postidjen sedne na klupu i bespomoćno gleda u Luciju.

INT. ŠKOLA U MESTU KOD OBROVCA, HODNIK DAY

Marin odbija Lucijin poziv jer upravo kreće...
...improvizovana press konferencija u sali škole.

MARIN:

Vrlo teško mi je sada da vam bilo što kažem jer za sada nismo ovih četiri dana mnogo uznapredovali. Obaviještavaćemo vas o svakom narednom koraku koji vodi ka uhićenju Vladimira Polovine i pronalasku Magdalene Cilić. Ima indicija da će pokušati da krene ka Madjarskoj ili da će negde preći granicu. Nažalost, ne mogu vam puno toga reći... Osim da smo pronašli listu Paška Juga koja sadrži imena mogućih Polovinavih pomagača, tako da sada tragamo za njihovim boravištima.

NOVINAR 1:

Možete li podjeliti tu listu sa nama?

MARIN:

Ne, moramo je za sada držati u tajnosti, ali je prvi zbilja dobar trag...

NOVINAR 2:

Koliko vremena treba da prodje pa da potraga za nestalom osobom predje u potragu za nastradalom osobom, Polovina je praktično priznao krivnju svojim postupcima u Remetincu...

MARIN:

Mislim da sada malo previše nagadjate.

MJEŠTANIN 1:

Kažu da ih je bilo više od jednog. Da su iz Srbije.

(CONTINUED)

JURE:

Čemu onda ovaj istražitelj iz Srbije? Kada je okrivljeni iz Srbije...

MARIN:

Okrivljeni je neko ko je već osudjivan i u Srbiji i za njim je u toku potraga i u Srbiji...

MJEŠTANIN 1:

To nas i brine, ako je otišao u Srbiju, nikada više ga nećete naći...

JURE:

Onda je svoj kod svojih.

MARIN:

Ajte se uozbiljite! Dosta je sad. Danas je točno četvrti dan otkako je nestala Magdalena Cilić i stoga smo riješili da vas obavijestimo o napretku istrage. Molim novinare da objave da imamo i specijalni broj telefona za sve one koji mogu da pomognu istrazi...Isti broj je i za Hrvatsku i za Srbiju. Isto je besplatan i u Hrvatskoj i u Srbiji. Moj kolega iz Srbije, Mihailo, je do sad bio od neprocenjive koristi za ovaj slučaj. A i bio je najbolji prijatelj mog pokojnog oca, žao mi je što on nije tu da vam to i posvjedoči.

Ovo najzad umiri okupljene. Miša i Marin krenu ka izlazu. Miša uhvati pogled Jure. Ovaj obori pogled. Marin naidje na starog policajca, Darka Tokića.

MIŠA:

Trebalo bi da vidimo šta će nam reći taj kamion. Taj u kome je uhvaćen Polovina.

MARIN:

To je tegljač.

MIŠA (OFF):

Jebi ga. Onda, "taj šleper". Stara srpska reč.

Miša opet okrene Katarinu. Nema odgovora. Hukne.

INT.MARINOV AUTO, DAY

Dalmatinska zagora.Marin prati policijsko vozilo Davora Tokića. Oko njih brda, gusto zelenilo, ljudi koji idu svojim poslom. Teraju stoku.Voze bicikle. Zalivaju biljke u dvorištima. Dve devojke se glasno smeju. Sve to gleda Marin. Onda mu pogled ode ka retrovizoru. Ugeda Mišu koji opet zove Katarinu istovremeno čitajući Paškov dosije..Ostavlja joj glasovnu poruku.

MIŠA:

Javi mi se odmah kad stigneš. Našli smo Polovinav dosije kod Paška.

MARIN:

Negdje se mora skriti , bar na neko vrijeme. Drugo što me zbilja buni je što je učinio sa Magdalenom.

MIŠA:

Šta misliš?

MARIN:

Ne sliči mi na netkog ko se skriva od policije, tajni svoju prošlost, da odmah ne kaže ako je nije ubio. Zašto šutnja, što on tajni, koga on hoće zaštititi?

MIŠA:

Po ovome spisku izgleda da su oni bili deo neke jedinice, vidiš da je Paško pisao pored imena i gde su bili koje godine.

MARIN:

Onda će on zasigurno potražiti utočište kod netkog svog, u koga ima povjerenja.

MIŠA:

Da ,ali kojim redom i gde su sad svi ovi. Vidi ovo. Specifični znak raspoznavanja su im bile tetovaže koje su bile muzičke tematike.

MARIN:

Glazbene, zato su bend?

MIŠA:

Vidi, i ova Žilijet Greko je pre tvog vremena...ako su imali tetovaže Beatlesa, ti ćeš to teško raspoznati..

(CONTINUED)

MARIN:

Ako su kafanski pjevači, rado ću to prepustiti tvojoj stručnoj glazbenoj analizi.

MIŠA:

Jebi se, mali.

DAVOR:

Eto nas, tu nam je parking za zaplijenjena vozila.

Na parkingu je samo jedan kamion. FAM proizvodnje, prilično star i svakako nije tegljač.

MIŠA:

Jesam ti rekao da je ovo kamion. Ovo nije šleper, a tegljač nije sigurno.

MARIN:

Što je ovo Tokiću?

Tokić se počeošao po glavi ispod šapke, ali odgovor mu nije bio poznat.

MIŠA:

Šta ste uspjeli da izgubite Marinov tegljač?

Marin pogleda u Tokića, koji sa nevericom gleda u FAM-ov stari kamion. Krenu ka portirovoj kućici.

EXT.BOLNICA, ZAGREB, DAY

Dok je Kiki ispred zgrade i kupuje cigarete, a Lucija u toaletu, medicinska sestra menja iglu od infuzije na Davorovoj ruci. Kada zavrne rukav, vidi se jasno tetovaža električne gitare. Flying V model.

INT.KATARININ STAN, BEOGRAD, DAY

Polovina vezuje ruke Katarini. Onda vadi DVD disk.

POLOVINA:

Gde da pustim ovo? Jesi me čula?

Katarina pokaže na dvd ispod TV-a. Polovina stavi dvd i sedne pored nje. Usta joj zalepi trakom.

(CONTINUED)

POLOVINA (CONT):

Sada gledamo jedan snimak kako bismo te upozorili da više ne zabadaš nos gdje mu nije mesto...

Katarina je razgoračila oči. Na snimku se pojavila sledeća scena: Soba u kojoj su ležala mrtva tela, naslagana jedno preko drugog. Kamera je snimala po podu lica od kojih su neka bila i dečija. Lutke, stvari i onda vojničke čizme. Snimatelj je krenuo da podiže kameru naviše ka licima kad ga je jedan od onih koji su stajali ispred kamere zaustavio.

NEPOZNAT GLAS (OFF SCREEN):

Nećeš snimati lica. To posle. Na drugoj vrpici.

NEPOZNAT GLAS 2:

Samo pusti najavu.

Snimatelj kreće nekud. Kamera je usmerena u pod, pa po njemu vidimo razne privatne stvari, kao što su slike, otvorene kutije za nakit, pisma, razglednice, suvenire sa letovanja. Onda stigne do kasetofona. Snimak je očevidno iz devedesetih, jer sve je iz tih godina, kalendar preko koga snimatelj slučajno prelazi švenkom, onda i kasetofon. Njegova ruka u vojničkoj rukavici vadi kasetu, audio kasetu i stavlja je u kasetofon. Počinje muzika koja nikako ne odgovara brutalnoj sceni koju je snimatelj maločas snimio. To je nešto kao CCR (Tonight) ili YARDBIRDS (White summer), muzika koju nikada ne bismo vezali sa ovim ljudima, prethodnim brutalnim činom i prostorom. Snimatelj onda kreće nazad i izlazi ispred kuće gde trojka stoji okrenuta leđima ispred kuće. Selo oko njih je pusto. Sva trojica gledaju u izlazak sunca. Svaki od muškaraca obučen je u vrlo urednu uniformu, ne razaznajemo činove, ali tetovažu jednog od njih na samoj glavi prvo uočimo dok kameran prilazi. Velika zmija koja se pretvara u gitaru. Scena izgleda kao video spot, gotovo je mitska, kao veličanje suštinskog zla. Onda snimatelju dodaju joint i sad taj trenutak dok snimatelj povlači dim ispred objektiva traje dok kamera snima polje ispred njih iznad kog izlazi veliko žuto sunce. Oni kao da uživaju u trenutku i onda... Flare. Kao na video spotu. Jedna silueta trči preko polja. Fotografija je kao da ima neki instagram filter. Onda jedan od trojice pruži ruku, uzme joint, snimatelj predje iza njega i ponovo preuzme joint. Vrlo polako, sasvim usporeno, vreme protiče i niko se ne pomera, onda snimatelj prelazi kamerom preko kontura sela negde u brdima.. Snimak je drhtav, sa povremenim zumovima, alise snimatelj trudi da slika bude što "filmičnija" dok snima tri muškarca sa leđja kako podbočeni stoje nasuprot polja. Pridje jednom od vojnika sa leđja, namesti se tako da vidi celo polje preko njegovog ramena, dok ovaj nišani u Siluetu muškarca koja beži, negde

(CONTINUED)

u daljini, sasvim, sasvim daleko..Onda kratki trzaj
snajpera.Silueta nestane.

NEPOZNATI GLAS 2:
Ušao ti je u kadar, mamu mu
njegovu...

Smeh.

CU

Onda se ispred ekrana pojavi Sofija.

SOFIJA:
Mama, šta to gledaš?

Vrisnula je koliko je mogla jer je i Sofija ušla u sobu.
Onda se se Sofija okrene, vidi snimak.

KATARINA:
Ne gledaj to!

Sofija je zatvorila oči.Pametno dete.

POLOVINA:
(spusti se do Sofije) Hoćeš da se
sakriješ? U drugu sobu?

Sofija pogleda u Katarinu koja joj potvrdno klimne glavom.
Sofija ode u sobu, a onda Polovina zatvori vrata za njom.
Okrene se ka Katarini. Pridje joj.Uzme iz torbe traku i veže
joj ruke.

POLOVINA:
Baš sam dugo bio u zatvoru.

Povuče prstom po njenom vratu.

EXT.OBROVAC , DAY

Miša, Marin i Darko Tokić stoje ispred kamiona.

DARKO:
Ovdje je trebao da je. Kamion..

MARIN:
Ovo je kamion.FAM.Ovo nije tegljač.

MIŠA:
Mora da bude neka evidencija, ko je
potpisao za vozilo, da je primio.

(CONTINUED)

DARKO:

Tu je čovjek na ulazu..

Ulaze u malu kuću u kojoj je knjiga zavedenih vozila. Marin bez reči ispred portira lista knjigu po datumu kada je stigao na plac.

MARIN:

Dakle ovdje je zaveden potpuno drugi kamion, druge boje, veličine i registarskih pločica od onog koji je vozio Polovina. Potpis je čitak, Mate R. Tko je ovo, da li ga se sjećate.. Evo i otpremnica da je odvezen radi DNK analize. Ne piše gdje. Ma tko može ovo odobrit bez nas!?

MIŠA:

Zovi koga imaš da ti nadje taj šleper.

MARIN:

Okreće broj. Igore... Marin. Zapiši broj pločica i traži gdje se nalazi tegljač koji je odvezen iz Obrovca. Da, čekam, javi.... Moramo pričekat... javiće se.

Spusti telefon pored sebe i sedne na auto. Miša se namesti na jednu klupu i kao da je jedva dočekao pauzu namesti se u ležeći položaj, kao da drema. Oba muškarca su usmerili poglede ka brdima nad kojima su se gomilali oblaci. Vreme se pretvaralo u oluju i Miša je zapalio cigaretu, a onda precizno dobacio Marinu kutiju. Ovaj ju je uhvatio a onda mu se zadržala u rukama.... Čekali su.

MARIN:

Ne pušim.

MIŠA:

Oluja će.

MARIN:

Mislim da će nas zaobić.

MIŠA:

Teško da nas Srbe zaobidje oluja...

MARIN:

Nemojte o politici...

(CONTINUED)

MIŠA:

Odakle ti da ja pričam o politici?

MARIN:

To što ste natuknuli sad, to je politika.

Miša ga je posmatrao efekat njegovih reči i kakav efekat imaju na Marina. Marin je bio sasvim leden, kao što to i priliči profesionalcu. Miša je odlučio da ide do kraja.

MIŠA:

A ti , ti si bio tu tokom oluje?Bio si u nekoj jedinici?

MARIN:

Nisam, bio sam mali za borbu sa vama.

MIŠA:

Ali bi voleo da si mogao, a?

MARIN:

A što si ti bio za vrijeme rata?

MIŠA:

Bio sam debeo za vreme rata.

Marin ga pogleda bez ikakvog izraza. Njegov pogled kao da je govorio da ga savršeno briga da li će Miša nastaviti sa provokacijom ili će stati.Stavio je kutiju sa cigaretama pored Miše, a ovaj ju je opet stavio u džep slegnuvši ramenima, kao da ga nije posebno briga.

MARIN:

Ne pušim.

Tišina je trajala.Čekali su.

MIŠA:

(sasvim polako i ispod glasa) Znaš. ovi likovi...što ih jurimo..To ti nisu, kak bi vi rekli, curice.To ti nisu neki što su krenuli jer su slušali vesti pa ih je pogodila pesma i onda su krenuli u odbranu "ognjišta"... kao da je neko i imao "ognjište" .Svi smo imali centralno grejanje ili bar smederevac..Ali da ne skrećem sa teme sad...Ovi likovi dakle, su ti se prodavali za ko više love da, to jest, odaberu šta će da pljačkaju pa nastupaju...Ako

(MORE)

(CONTINUED)

MIŠA: (cont'd)
je ovaj naš, Polovina, jedan od tih tipova, onda bih se ja zabrinuo za ovu našu malu. Ozbiljno zabrinuo...

Onda je mobilni pozvonio.

MARIN:
Gdje? U Zadar je prevezen? Prevezen radi daljne DNK analize? Ali tko je to naredio? Dobro...dobro, nemoj sad tražit, idemo za Zadar.

Ulaze u auto.

INT.KATARININ STAN, BEOGRAD, DAY

Polovina repetira pištolj i nišani u Katarinu.

POLOVINA:
Kad bih te sad overio...kao i ovu malu...ali glasno je ovo. Možda ovim...

Iz torbe izvuče nož.

KATARINA:
Mrtva je? Magdalena?

POLOVINA:
Nije, ali bolje da jeste. Ali nisam je ja. Zabadala je nosić. Preterano. Ali i mene jure, moji iz jedinice...Kad vide da sam rešio tebe, onda će prestati valjda. Pusti ovaj dvd na tv-u, mora da bude javno, da ga oni vide da ga imam, to tražim od tebe. Onda će znati da i ja imam njih.

KATARINA:
Šta ako pustim, reći ćeš gde je Magdalena?

Polovina se na kratko zamisli. Onda mu pažnju zaokupi emisija u kojoj Verica govori o njemu. Katarina gleda u sobu u kojoj je Sofija.

VERICA (NA EKCRANU):
...on se uživljavao, onda se odvezao, ostavio me tu pored puta. onda se vratio. Bežala sam kroz
(MORE)

(CONTINUED)

VERICA (NA EKRANU): (cont'd)
šumu, valjda je hteo da me
dokrajči. ...

KRIMINOLOG:
To govori pre svega o zločinačkoj
svesti nekoga ko je u stanju da to
uradi. Verovatno je hteo da
prikrije to delo i onda se vratio
da je ubije....Ko zna kakvu je
sumanutu ideju imao takav zločinac.

INT.KATARIN STAN, SOFIJINO SKROVIŠTE, ISPOD POKRIVAČA, DAY

Sofija se sakrila ispod pokrivača i izvadila mobilni
telefon. Počela je da okreće broj na svom mobilnom. Broj
policije 192. Sećala se još iz tržnog centra, a i dobro su je
naučili roditelji. Zvonilo je.

CU

Ona je gledala u ekran. Neko je povukao prekrivač i postalo
je svetlo.

CU

Onda se pojavila glava Vladimira Polovine. sa širokim
iscerenim osmehom.

POLOVINA:
Daj mi to, lutko.

Uzeo joj je mobilni.

INT.MARINOV AUTO, DAY

Marin vozi poprilično brzo. Miša za to vreme uzima mobilni i
okreće bezuspešno Katarinu. Onda okrene drugi broj. Dobije
vezu.

MIŠA:
Milanče...Rovac, ti si? Miša
je...Daj, jel ti došla gazdarica..

INT. CONT.HODNIK CENTRALE POLICIJE,BEOGRAD, DAY (CONTINOUS)

Milan se javio na telefon i izlazi iz kancelarije...Ide ka toaletu. Ispred njega u toalet ulazi Igor Cvitković sa blagim šepanjem koje mu je ostalo od povrede iz Zagreba. .Dolazi do kabine prvi.Milan ga propusti sa smeškom ispred sebe i nasmeši mu se.

MILAN:

Nije se još pojavila...

MIŠA (OFF):

Daj neka neko ode do nje da proveriti.

MILAN:

Odmah idem ja ili šaljem nekog.

Milan pere ruke.

INT.UNUTRAŠNJOST KABINE U WC-U, DAY

Igor Cvitković vadi kesicu sa belim prahom i sipa po wc šolji. Pusti vodu i istovremeno šmrkne.Grč na njegovom licu prekine glas.

MILAN (OFF SCREEN):

Kolega...kolega! Jel drkaš?

Igor se okrene i ugleda Milana koji se sa idiotskim izrazom na licu iscerio i gleda u njega stojeći na wc šolji u kabini pored njegove.

IGOR:

Koji je tebi? Ti si kreten, kvragu..

Zavezana kesica koju je sakrio iza sebe od naglog pokreta ispadne u šolju.

MILAN:

Ajde, zezam se. Ajde ako hoćeš, idemo da Katarinine kuće da proverimo gde je. Upoznaj Beograd da bi ga više voleo i te fore....

Milan nestane, začuje se zvuk zatvaranja vrata, a Cvitković pogleda u WC šolju u koju mu je ispala vrećica.

IGOR:

Mamu ti tvoju kretensku..četničku...

(CONTINUED)

Igor Cvitković prodje rukom kroz svoju crnu gustu kosu i bradu. Zavrne rukave i klekne.

CU

Izdahne... ..i stavi ruke u WC šolju...

EXT.ISPRED ZGRADE BEOGRADSKE POLICIJE, DAY

Igor izlazi iz zgrade oblačeći bajkersku jaknu. Vrtipraški upravo dolazi policijskim autom. Milan se nasloni na prozor policijskog auta i isceri se Vrtipraškom..

MILAN:

Vrtipraški, hoćeš kolegi da pokažeš malo Beograd. Ipak si ti iz Novog Sada...Hoćeš?Da odete do Katarine da proverite da li je sve ok? Zvao je Mišel..

VRTIPRAŠKI:

Ok.

MILAN:

Pa da ,idite vas dvojica motorom. Brže je tako.Ukucaj Pionirska 17 u GPS...

Milan se okrene i krene ka ulazu.Igor dolazi do svog motora. Sedne na njega, izvadi kacigu iz kofera.

IGOR:

Hajde, sjedaj, što gledaš?

Vrtipraški stavi kacigu i oni odjure.

EXT.ULICE BEOGRADA, DAY

Igor i Vrtipraški dolaze do zgrade. kada zaustave motor ispred zgrade i skinu kacige, pogledaju u adresu. Dodju do interfona i traže prezime KONSTANTINOVIĆ i taman kada su ga pronašli i hteli da pozvone, jedna starija gospodja ih je pustila unutra.Oni udju u zgradu.

INT.ISPRED KATARININOG STANA, DAY

Emisija u kojoj je gostovala Verica se završila.Polovina je ugasio tv. Okrenuo se ka prozoru i opet pogledao kroz prozor proveravajući da li nekog ima ispred. Video je samo parkiran motor.Repetirao je pištolj i krenuo ka ulaznim vratima.

(CONTINUED)

POLOVINA:

Ja sam takav, imam temperament, ali se kontrolišem...

KATARINA:

Kako se kontrolišeš?

POLOVINA:

Ja odem negde, udarim u zid. Prvo sebe povredim pre nego nekog pipnem. Ja se kontrolišem, to mi je ostalo sa obuke.

KATARINA:

Možeš li da se setiš nečeg o Magdaleni?

POLOVINA:

Reći ću ti gde da je tražiš. Oni devojke prvo koriste kao meso..ono, kurvanje, da im zarade.

KATARINA:

Ko su to "oni"?

Zvono na ulaznim vratima. Polovina je brzo pogledao u Sofiju, onda joj je prišao i zatvorio šakom usta. To je bilo više nego dovoljno da utiša i Katarinu. Pokazao je pokretom ruke Katarini da nešto priča. Polovina je onda stavio ruku u trenericu i uperio Sofiji pištolj u glavu. Sofija nije to videla, ali je Katarina mogla to odlično da vidi jer se Polovina pobrinuo za to.

KATARINA:

Ti si, Vrtipraški...Sve je u redu...Mala mi je nešto loše danas ceo dan..

VRTIPRAŠKI (OFF SCREEN):

Miša je zvao, pa mi da proverimo...Sigurno ste ok?

KATARINA:

Ma sigurno, ne brinite, hvala što ste bili...

INT.ISPRED VRTA KATARININPG STANA, DAY

Igor koji je stajao tačno iza Vrtipraškog iznenada se oglasio.

(CONTINUED)

IGOR:
Gospodjo Katarina, da nas pustite
da vas vidimo? Da ne stojimo ispred
ovak?

Usledila je pauza. Dvojica policajaca su se zabrinuto pogledali, a onda i izvadili službeno naoružanje. Pauza.

IGOR (CONT'D):
Gospodjo Katarina?

Ponovio je. Onda su se vrata otvorila.

INT.KATARININ STAN,BEOGRAD, DAY

Katarina je stajala ledjima okrenuta dok je Vrtipraški stajao tačno ispred nje. Ušao je skoro polukorak unutar stana i tu , u do vratku zastao. Obojica su držali pištolje i i gledali u stan. Polovina je sada stajao zaklonjen samo vratima i samo su ga ta vrata i delila od Polovine koji je kroz "špijunku" već naciljao mladjanog Vrtipraškog.

VRTIPRAŠKI:
Katarina, mi smo...Došli da vidimo
da li ste u redu...

KATARINA:
(neverovatno mirno) U redu sam.
Kažem vam da sam u redu. Znam da me
Miša zivka od jutros, evo, recite
me da se za pola sata javljam.
Vidimo se u centrali. Hvala vam na
brizi.Možete sad polako nazad.

VRTIPRAŠKI:
Ok, izvinite.

Vrtipraški vrati pištolj u svoju torbicu. Sada smo bar bili sigurni, kao i Katarina, da smo bili u pravu kada smo pomislili da tu, u torbici, drži pištolj.Katarina je zatvorila vrata. Polovina je još neko vreme osluškivao kako dvojica policajaca odlaze. Onda se vratio na prozor. Video je kako stavljaju kacige i odlaze.

POLOVINA:
Prvo pusti dvd na tv-u, onda ću i
ja da ti se vratim uslugu...

Skinuo je tek onda ruku sa Sofijinog lica.Sofija je bila vidno prebledela.

(CONTINUED)

SOFIJA:

Mama..loše mi je.

KATARINA:

Odveži me! Odveži me,
odmah!...Odveži me, uradiću to!
Odveži me , kad ti kažem, moram da
joj dam inekciju,odmah!

Polovina pogleda u Sofiju, Sofija gleda u njega. Onda Polovina privuče Katarinu sebi grubo. Ona vrisne. Uzme joj ruke i jednim pokretom preseče selotejp.Sofija gleda u majku koja joj prilazi gledajući joj u oči. Videla je i Polovine kako je samo seo u fotelju i zapalio cigaretu, nije ga zanimalo šta će biti dalje. Mama je dozivala. Onda se sve smračilo.Ostao je samo zvuk, kao neko pištanje...

FADE TO BLACK

EXT. ULAZAK U ZADAR, DAY

Marinov auto brzo ulazi u naseljeno mesto, koji se vidi u daljini. Blizu su Zadra. Skreću na parking. Izlaze iz auta. Na parkingu se vidi par šlepera.Marini i Miša izlaze iz auta. Kapija je zaključana. Kroz ogradu vide da par radnika peru šleper.

MARIN:

Ej, eeej! Što to radite!? Odmah stanite!!!

Radnici drže crevo iz koga kulja voda i gledaju u pravcu Marina, koji nogom izvali deo ograde i udje na plac. Policajac potrči za njim. Miša se provuče kroz ogradu pocepavši deo košulje koju je već isprljao tog jutra,sad ga je već sve poprilično nerviralo.

INT. POLOVINAV ŠLEPER, DAY

Marin je ušao u unutrašnjost zadnjeg dela šlepera. Drugi radnik je zbunjeno gledao u njega, držeći crevo iz kog je kapala voda.

MARIN:

Što to radite, idioti!?

RADNIK:

Rečeno nam je da treba oprat. Tako su nam javili pre sat vremena. Iz Zagreba iz Zagrebačke policije!

(CONTINUED)

MARIN:

Izlazi van!

Miša je stigao. Sako mu je bio pocepan. Gledao je u radnike koji su polako izlazili iz šlepera. Njihova lica su mu delovala nekako blentavo. Bili su obojica ridji, plavih očiju, skretali su pogled od Miše, kao krivci. Marin je samo vrteo glavom gledajući u unutrašnjost hladnjače, sasvim čistu i opranu.

MIŠA:

Jebi ga, bar nikad nisam bio u Zadru....

EXT. ISPRED PLACA U ZADRU, DAY

Dva radnika su izašla kroz kapiju. Obojica su imali radničke kombinezone i rukavice. Skidali su rukavice i u tišini prišli kombiju koji je bio parkiran u obližnjoj ulici. Ušli su i seli u kombi. Na kombiju je pisalo sa strane : SERVIS za pranje sagova i tepiha "ČAROBNI SAG" .Sledeći razgovor je na albanskom.

RADNIK 1:

Moraš da skreneš desno do kuće.

RADNIK 2:

Mislio sam da odemo pre kuće da kupimo jednu lubenicu.

RADNIK 1:

Svakako ćeš morati da skreneš desno da izadjemo odavde.

Gledaju u Marina i Mišu kako gledaju u kamion, Miša im je odmahnuo , kao i oni njemu. Onda se razgovor nastavio.

RADNIK 1:

Imamo još jedno pranje tepiha pa onda možemo da kupimo tu lubenicu.

RADNIK 2:

Onda dobro. Posle toga je dosta pranja za danas.

RADNIK 1:

Stvarno je dosta. Gladan sam.

RADNIK 2:

I ja sam.

Kombi odlazi u nepoznatom pravcu.

INT.KATARININA KUĆA, DAY

Katarina pretura po torbi kako bi Sofiji dala injekciju jer njoj treba insulin. Onda predje na fioke sa stvarima. Pronadje nekoliko ampula, ali sve su prazne. Shvati da ih nema kod sebe.

KATARINA:

Moram do kola, tamo su! Brzo moram do kola.

Polovinav pogled nije joj davao mogućnost da to i uradi, pa se ona skupila u grču. Molila je. Polovina je mirno ugasio cigaretu i prišao prozoru. Na parkingu ispred zgrade bio je parkiran Katarinin auto. Osmotrio je okolinu i pogledao je u Katarinu, izbezumljenu u želji da on dopusti da joj ćerka preživi..

KATARINA:

Molim te!

Polovina najzad krene ka vratima i pištoljem koji stavi u trenericu. Otvori vrata od stana i krenu ka liftu. Onda se iz stana začuje zvono interfona. Polovina pogleda u pravcu prizemlja. Neko zvonit. Katarina je čutala, ali je sada i ona želela da taj neko ode što pre, kako bi se ona sjurila do kola i do spasonosne inekcije. Taj neko nije odustajao. Nije odlazio. Zvonio je i zvonio. Onda opet, posle kratke stanke, ponovio upornu zvonjavu. Polovina je kao uklipljen držao pištolj uperen u Katarinina rebra. Ona je skoro cičala od besa i nestrpljenja. Polovina je mirno osmatrao prizemlje. Onda se začulo otključavanje ulaznih vrata. Katarina je mogla da prepozna Aleksandra, iako su mu videli samo teme. Rašuu je to bilo dovoljno da je povuče nazad u stan, zaklopivši joj rukom usta, koristeći priličnu silu, odvukao je unutra. Aleksandar je pozvao lift. Polovina je pogledao u pokazivač spratova na liftu. Sveleći brojevi su se peli ka naviše...

INT.KATARININA KUĆA, TRACKING, DAY

Polovina zaključa u Katarinu u sobi, zaveže je i zatvori usta širokom trakom. Zatvori vrata. Onda uzme Sofiju, koja je polusvesna i krene da je vezuje, ali onda shvati da to nema smisla. On sve radi prilično smireno, kao da zna TAČNO koliko ima vremena. Onda Sofiju takodje ubaci u spavaću sobu. Pogleda ih i osmotri da li će biti dovoljno to kako ih je zavezao. Onda zatvori vrata i zaključa sobu. Počne da gleda kroz ključaonicu. Nikog još nema. Zvono. Kroz ključaonicu se vidi da je to Aleksandar. Polovina razmišlja. Gleda u snimak i onda otključa ulazna vrata. Polako se odmakne držeći uperen pištolj u pravcu u kome treba da se pojavi Aleksandar.

INT.KATARININA KUĆA, SPAVAĆA SOBA, DAY

Katarina je sa Sofijom koja već nije dobro, bespomoćna i zatvorena, nema pomoći. Vrata se otvaraju. Polovina gleda u Aleksandra i uperi oružje u njega. Aleksandar ulazi u stan, čuti. Gleda u Polovinu. Polovina mu pokaže da pridje bliže. Aleksandar prilazi. Čute. Onda zamene mesta. Sada je Polovina kod vrata.

INT.MARINOV AUTO, DAY

Marin i Miša kreću ka Beogradu, čute. Tabla koju prolaze pokazuje da su ispred Slavenskog Broda. Miša opet zove Katarinu.

MIŠA:

Ne javlja mi se od jutros.

MARIN:

Pa šta bi to moglo bit?

MIŠA:

Zvaću ovog njenog bivšeg. Imam tu negde telefon... Okreće broj. Zvoni mu. Sad se ni on ne javlja. Šta je bre ovo?

MARIN:

Možda su zajedno, mislim... intimno?

MIŠA:

Razvedeni su oni. Vidjaju se zbog deteta, javiće se... Samo ti vozi i nemoj mnogo da se raspituješ ti oko intime, jesi čuo?

MARIN:

Što si se uzrujao? Kao da si joj otac..

MIŠA:

Nisam se okupao dva dana, smrdim kao puma, jebote. Malo mi je pun kufer.. Iscepao sam najbolji sako, prosuo sam kafu po pantalonama... Možeš ti to malo brže da voziš, šta će da ti napišu kaznu!?

Marin ubrza. Tabla sa znakom Beograd 110 km prodje pored njih. Skazaljka ode na preko 200 km/h.

INT.KATARININ STAN,BEOGRAD, NIGHT

Aleksandar i Polovina stoje jedan naspram drugog kada Aleksandru zazvoni telefon. Obojica čekaju da prestane da zvoni. Aleksandar onda raširi ruke kako bi pokazao da nije naouružan i da ne predstavlja nikakvu pretnju. Polovina se na to samo nasmeši i ne okrenuvši se , slobodnom rukom izvuče ključeve iz ulaznih vrata. Namakne ponovo kukuljicu, spakuje pištolj i malo pre nego što će izaći kaže..

POLOVINA:

Ćao, lepi.

Izadje.

INT.ISPRED KATARININOG STANA,NIGHT

Zaključa vrata sa spoljašnje strane a ključ baci niz hodnik.Ode trčeći ka nižim spratovima.

INT.KATARININ STAN,BEOGRAD, NIGHT

Aleksandar se zaleti divljački ka vratima gde su njih dve. Polovina izadje iz stana i zaključa ga spolja.Kada otvori vrata, Katarina izleti i počne da pretresa Alekandra jer zna da uvek ima spremnu injekciju za Sofiju sa sobom. Zajedno su pored ćerke koja se vraća u život iz šoka.Iznesu je iz sobe u dnevni boravak i otvore prozore. Devojčica se polako povrati ka svesti. Katarinin telefon zvoni. Ona ga zgrabi. Miša je.

MIŠA(OFF):

Dobro, gde si od jutros?

KATARINA:

Tu je on, Mišo. Ovde je... u Beogradu...

MIŠA(OFF):

Ko je bre tu?

KATARINA:

Tu je, Polovina. Upao kod mene...Polovina je tu, u Beogradu je..

MIŠA(OFF):

Čekaj, tu smo ubrzo...jesi dobro?

(CONTINUED)

KATARINA:

Jesam. Aleksandar je tu..

MIŠA (OFF):

Ne mrdaj.

KATARINA:

Ok.

Pogleda u Sofiju kojoj se vratila boja. Aleksandar je zagrlio devojčicu i gledao u zamrznutu sliku pokolja na tv-u.

ALEKSANDAR:

Ugasi ovo, molim te...

Katarina je prišla tv-u i ugasila ga.

Tu je tata, srećo, sve je u redu...

SOFIJA:

Šta je hteo taj čika, tata? Da ubije mamu i mene?

Pauza. Aleksandar i Katarina se pogledaju.

KATARINA:

Nije, ljubavi. To je samo jedan čika koji se naljutio na mamu zbog posla.

SOFIJA:

Pa što radiš više taj posao, mama?

Pauza.

ALEKSANDAR:

Sad je sve u redu. Ti si dobro, Kaća?

KATARINA:

(drhti od stresa koji je tek sad osetila) Uhvatiću ga i gotov je kad ga nadjem... Jebote, ... da mi dodje u stan, ... da mi dete napadne, šta, bre, oni misle ko su!?

ALEKSANDAR:

Pa jedan je, samo, smiri se...

KATARINA:

(skor oviče, intenzivno) Nije jedan! I ovoj Verici što će da svedoči je pričao da ima grupa, a

(MORE)

(CONTINUED)

KATARINA: (cont'd)

sad mi je doneo i snimak, sa tim njegovim monstrumima! Ne veruješ šta su radili ljudi. To nisu ljudi, to su...

ALEKSANDAR:

Pustio je to pred Sofijom?!

KATARINA:

Nije, nije ona videla...

SOFIJA:

Šta nisam videla?

ALEKSANDAR:

Taj film koji nije za decu, ljubavi, ništa specijalno.

KATARINA:

Spasio si Sofiji život...Mogla je da umre da si zakasnio, stoka jedna odvratna, djubre jedno ljudsko...ubila bi ga rukama...

ALEKSANDAR:

Ma smiri se....

SOFIJA:

(sada se i ona rasplače, gotovo kao da obe ispuštaju napolje ono što im se skupilo) Mama, neću ja da ti umrem, mama!! Mama!! Neću ja da te ostavim...

ALEKSANDAR:

Dobro je devojke, sve je u redu sad.Dobro je...

Zagrli ih.

KATARINA:

((Sofiji, objemi joj rukama lice))

Ne da tebe tvoja mama, da ti je ti jasno! Smiri se. Uhvatiću ga, dovešću ovu Vericu da svedoči i ima da ih strpam u zatvor sve do jednog, svu četvoricu, kunem se..i da bacim ključ...

EXT.CRKVA U OBROVCU , NIGHT.

Mještani se okuljaju na bdijenju za Magdalenu Cilić. Nekoliko desetina se skupilo kod crkve, ali su приметni i novinari koji stoje dok polako ona kiša i oluja koja se nadvijala nad gradom počinje da pada. Rukama zaklanjaju svijeće koje nose. Pored njih prolazi Slaven sa Katom i mnogi ga u prolazu lupe po ramenu na što on ne reagira mnogo. susjed: Budite jaki, Slavene. Izdržite, pronaći ćemo je. Samo se kretao bez izraza na licu prema crkvi, vodeći Katu. Otupeo od boli. Netko je sa strane držao Magdaleninu sliku u ruci, a jedan mu je snimatelj prišao ispred njega i fotografisao ga. Slaven je zastao. Čekao je da se snimatelj ukloni sa puta iako mu ta stanka nikako nije prijala, znao je da mora da trpi. Na kraju, sve je to pomagalo da se svi angažiraju u potrazi za Magdalenom. On je bio takav. Onda su snimatelji i fotografi u tišini kojoj je vladala oko njih i приметniji, prišli Kati, a onda je Slaven izgubio svoju kontrolu.

SLAVEN:

Ostavite je...ostavite kad vam
kažem. Dajte se uklonite sa puta.

Svi su se sklonili u stranu ćuteći ali je Slaven nastavio.

SLAVEN (CONT'D):

Uklonite sa puta da možemo proć.
Pustite je na miru.

Oči su mu pune suza.. Novinari su se poslušno razišli, jer je Slaven ostao ispred njih. Kata je ostala na mestu gde ju je ostavio, desetak metara iza njega. Stajala je , gledala ispred sebe, potpuno neosjetljiva za ljude oko nje. Kiša je počela da biva jača.

EXT./INT.ULAZ U POZORIŠTE ZA DECU, BEOGRAD, DAY

Verica Stojković se našla sa starom prijateljicom koja je sačekala ispred pozorišta sa decom. Ulaze u zgradu.Gledaju predstavu. Predstava koju gledaju je ČAROBNJAK IZ OZA.Posle predstave Verica ode do toaleta. Tamo skine naočare kako bi ih oprala.Onda primeti da u njeno lice kao začarana bulji devojčica. Vrisak,Verica sitrčava iz zgrade probijajući se kroz publiku. Publika se meša sa navijačima Zvezde koji kreću na utakmicu ka hali Pinir..

EXT.MARINOV AUTO, BEOGRAD, NIGHT

Marinov auto kreće se Beogradskom ulicom.

EXT.KATARININA ZGRADA, PORED HALE PIONIR, NIGHT

MIŠA:

Vozi do Katarine, ona je tu kod Hale Pionir...

MARIN:

Kakva je ovo sad gomila?

MIŠA:

Navijači. Utakmica je večeras. Košarka. Zvezda-Cedevita..Pusti ih da prodju...Vidiš da je rulja.

MARIN:

Puštam ih...

Navijači udaraju po kolima jer su tablice ZG. Miša otvori prozor.Ugleda žandarme.Izvuče legitimaciju i značku.

MIŠA:

Kolega, daj nam malo prostora da prodjemo...

Onda Marin u masi na trenutak ugleda Polovinavo lice. Izadje iz kola. Navijači koji prolaze udaraju po haubi. Marin traži Polovine u masi , ali ne može ponovo da ga locira. Miša onda u retrovizoru opet ugleda Polovinav lik kako se osvrće. Izadje iz kola.Pogled mu se susretne sa Marinovim.Iz pogleda su obojica pročitali da im se nije učinilo.

MIŠA:

Jesi ga video? Tamo je!

Pokaže u pravcu u kome je krenuo Polovina. Marin krene za Polovinam. U masi ugleda još jednom...

CU

...Polovinavo lice kako se osvrće i ide ka ulazu u halu Pionir.Marin je stigao do policajaca na ulazu koji su pretresali navijače koji su ulazili na sever. Zaustavili su Marina. On je ćutao, a onda se pozadi iz mase začuo Mišin glas i podignuta ruka sa značkom...

MIŠA:

To je kolega,pustite ga!

(CONTINUED)

Navijači su bučno odreagovali, ali je policija zaustavila one od pozadi koji su izvirivali ne bi li videli ko je taj kolega. Marin je prošao.. i sada se našao na prepunoj severnoj tribini. Ugledao je Polovine kako se probija kroz masu. Marin je samo krenuo za njim. Kada je Polovina stigao do ograde, sustigao ga je i Marin i svukao dole. Pali su zajedno u kanal koji je delio navijače od terena i sada je Marin uspeo da zauzme nadmoćnu poziciju nad Polovinam. Imao ga je.

INT.KUĆA KOD ZAGREBA DAVORA JUKIĆA, DAY

Devojka prozračnog plavog izgleda i kratke plave kose sedi na krevetu u vikend kući van grada i plače.

INT.KATARININ STAN, BEOGRAD, DAY

Telefon opet zvoni. "Dear Prudence"..Katarina grli Sofiju. Miša je.

MIŠA (OFF):

Videli smo ga. Evo ga u hali
Pionir. Marin je pošao za njim.

KATARINA:

Silazim.

Katarina je krenula ka hali. Sad je sve postalo lično.

EXT.ULICE BEOGRADA, NIGHT

Verica Stojković vraćala se kući. U daljini se čuo huk navijača i ona je hodala dok su joj se niz lice slivale suze. Posle nekog vremena stala je na tramvajskoj stanici. Okrenula se od pogleda prolaznika i stavila crne naočare iz torbe iako je počinjao prvi sumrak. Sela je u tramvaj i gledala negde ispred sebe.

KONTROLOR:

Gospodjo, vašu kartu.

Pružila je kontrolorima personalizovanu kartu.

KONTROLOR (CONT'D):

Da li možete da skinete naočare?

Verica ćuti.

Gospodjo, da li možete da skinete
naočare?

Onda je to i uradila. Kontrolor je vratio kartu, bez reči. Nije izdržao njen pogled.

EXT.ISPRED HALE PIONIR, NIGHT

Marin je bio savladao Polovine kada ga je sa ledja povuklo dva para ruku. Mogao je samo da vidi kako Polovina kanalom beži i osvrće se. Mogao je takodje da lepo vidi kada je Polovina stigao do ograde i kao mačka se uspeo uz ogradu i preko nje , pre nego su stigli da ga uhvate pripadnici žandarmerije. Mislili su da je Marin navijač i sada je on sa očajanjem mogao da gleda kako mu vezuju lisice..Iz svog položaja , sasvim priljubljenog lica uz pod, mogao je da vidi samo Mišinu siluetu kako se probija kroz kordon policajaca. Polovina je nestajao u masi navijača, kola, autobusa.Utopio se u Beograd. Miša je onda izašao iz tunela, prošavši sa druge strane, došao do Marina.

MIŠA:

To nam je kolega, konji. Pustili ste ga da pobegne.

Katarina je ulazila u halu u koju je toliko puta odlazila sa ocem kroz tunel.Pokazala je legitimaciju i okrenula se u trenutku da u masi vidi i ona Polovine kako se utapa u more navijača. Više ga nije bilo. Marin i Miša su stajali i objašnjavali se sa policijom. Katarinin otac je sedeo na klupi i kada je ugledao Katarinu prišao joj je.Bilo je poluvreme.

KATARINA:

Opet si ga imao. Dva puta.

MARIN:

Prvi put sam ga podcijenio.Sad nisam, ali je dobar. Odveć dobar.

MIŠA:

Jesi ti dobro?Sofija?

KATARINA:

Zamalo da dobije insulinski napad. Aleksandar je stigao u poslednjem trenutku.Mislim, bukvalno u poslednjem...

Katarina je pozvala broj na mobilnom.

KATARINA:

Aleksandre, dolazim...Pobegao nam je.Jel zaspala?

(CONTINUED)

ALEKSANDAR(OFF):

Mislím da ćemo da prespavamo kod mene. Uzeo sam Sofijine stvari za sutra, sve je ok, biće sve ok. Da mogu sutra da je odvedem na kontrolu posle ovoga.

KATARINA:

Ok. Hvala ti mnogo.

Spusti telefon.

MIŠA:

Ajmo, Marin. Voziš me doma. To jest kući.

Marin krene. Onda zastane i kaže Katarini koja je upravo završila razgovor..

MARIN:

Da li je nešto rekao?

KATARINA:

Da je živa...

MARIN:

Vjeruješ mu?

KATARINA:

Ne.

MARIN:

Ni ja. Nisam pretpostavio da su to ubice takvog formata. Evo ti Paškovog dosijea o njima. Donio sam. Miša ga je našao.

KATARINA:

Ima i snimak koji morate videti. Za tri sata u kancelariji.

MARIN:

Sve nas je iznenadio.

Miša se vratio do njih.

MIŠA:

Daj, ajmo više. Smrdim i hoću pauzu od tri sata da se istuširam. Za tri sata ste ponovo u kancelariji, jebote ljudi...

(CONTINUED)

MARIN:

Vidimo se u uredu.

KATARINA:

Vidimo se.

Katarina skrene ka svojoj zgradi.Njen otac podje sa njom.

EXT.ISPRED KATARININE ZGRADE, NIGHT

Katarina i njen otac Vasa hodaju ka Katarininom ulazu. Prvo čute a onda Vasa prekine tišinu.

VASA:

Hoćeš da ostanem kod tebe ako ti se priča?

KATARINA:

Ne treba, dobro sam.

VASA:

Samo nemoj da uzmeš tablete sada, ljubavi.Molim te.

KATARINA:

Nisam pipnula već 5 dana, dobro mi je i bez tableta. Ne brini.

VASA:

Meni možeš sve da kažeš. Bolje pričaj sa mnom nego da se sekiraš sada oko ovog što ti je upao.

KATARINA:

Ama, ne sekiram se. Dobro sam, prikupila sam se, sabrala sam se. Radim sada , tata. Ozbiljno radim.Veruj mi.Nema potrebe da se brineš...

VASA:

Da ti kažem još nešto...Kaća, nemoj mnogo ni da juriš ovaj slučaj. Za ovu platu da rizikuješ detetu život...Nije ovo film.

KATARINA:

Šta to pričaš!? Pa nije valjda da mi ti pričaš o plati. Pa ti si bio prvi koji mi je pričao da si radio da budemo sigurniji?Šta su to bile priče za malu decu?

(CONTINUED)

Zastanu, Vasa ćuti.

KATARINA:

Šta si sada začutao? Šta je bilo?
Tata...

VASA:

Ne preteruj sa tim poslom. Nisi ti
plaćena da juriš za tu platicu neke
ludake koji su očigledno povezani
na sve strane.

KATARINA:

Otkud tebi sad to?

VASA:

Nije to kao kad sam ja radio. Tad
je bilo jasno ko je sa koje strane,
a sad ne znaš ko je žandar a ko
lopov. Takva su vremena. Vidiš da će
da te nameste da ti budeš žrtva,
vidiš da je znao gde stanuješ, ej
bre, kako je on znao gde ti
stanuješ?

KATARINA:

Pa, ne znam..Valjda me je pratio.

VASA:

Ma šta te je pratio, ne
pričaj...Pobegao iz Zagreba, došao
u Beograd i bup, pravo kod tebe.
Nisi mislila o tome?

KATARINA:

Sad mislim o tome. Neko mu je javio
adresu.

VASA:

Klasično zastrašivanje. Razumem da
je on ovde bio mesecima na slobodi,
pa da te je pratio kad si odlazila
sa posla, ali on nije šanse imao da
zna gde ti stanuješ, tako brzo,
tako nekako, odmah..

KATARINA:

Imao je dojavu...

VASA:

Da.

(CONTINUED)

KATARINA:

Ostavio mi je traku, sa pokoljem
nekim sa Kosova. Zašto to?

VASA:

Šta ti je rekao da radiš sa trakom?

KATARINA:

Da je objavim..to je hteo.

VASA:

Onda hoće da drugi vide da on ima
snimak, pretpostavljam da ti je dao
parče. Da vide ti ostali da ima i
ceo snimak, pa da ih ucenjuje. To ih
sve inkriminiše. Oni su to svi
radili. Mislim, snimali su se. Da
bi onda mogli da imaju osiguranje
da će svi ćutati. Klasika.

KATARINA:

A mala? Ova što je tražimo? Vasa:
Zaboravi na malu. Mrtva je. Taj tip
je neko ko nema dosije u
policiji...i da ga je imao, nema ga
više. Smanji malo gas, a?

KATARINA:

Jel to sa tobom neko razgovarao?
Mnogo si mi zabrinut, pa tata, ti si
ganjao i gore ubice da bi se plašio
slučaja sa nestalom devojčicom. Je
li, sa kim si to pričao, sa
Panajotovićem?

VASA:

Ne sa njim, Aleksandar i ja smo
malo razgovarali. Taj neki njegov
hrvatski kolega Igor mu kaže...

KATARINA:

Znala sam.

VASA:

Ma šta si znala?

KATARINA:

Da je Cvitković, taj
Aleksandrov...da on pušta priče.

VASA:

Uglavnom, molim te, nema sad veze
ko je šta rekao. Nemoj da se baviš

(MORE)

(CONTINUED)

VASA: (cont'd)

time. Smutna su vremena, nije tvoja glava i Sofijina vredna bilo kakve sad potrage za ne znam kojom devojčicom i to...

KATARINA:

Šta si hteo da kažeš? Da ne treba da me zanima neki slučaj iz Hrvatske?

VASA:

Ma da , sine. To sam hteo da kažem...Nismo mi njih zanimali, oni nas jesu, valjda što imaju more, ali pusti to, pusti nekog drugog.

KATARINA:

Daj, tata, mnogo pričaš sa Aleksandrom, a drugo, tatice...(osmehne se)Mator si, pa se brineš..Nisi mi bio takav.

VASA:

Tako je i Marija Stijisavljević, novinarka, radila žena svoj posao, pisala o kriminalcima. Pa su je ubili. Namestili da je samoubistvo i ...nikom ništa.

U tom su pristigli do ulaza.

VASA:

Samo mi se čuvaj, Kaća. Mama bi mi to tražila.

KATARINA:

Mama bi ti tražila da spavaš sad, deda Vaso. Ajde, ljubim te. Biće sve u redu. Napraviću ja ovo, ko može ako ne ja.

Ona podigne ruku i taksi se zaustavi. Ona ga uhvati pod ruku i povede ka vratima taksija.

KATARINA (CONT'D):

Ajde, deda Vaso. Čujemo se sutra. Na spavanje.

Vasa udje u taksi bez reči. Pogled koji se zalepio za Katarinu bio je pun zabrinutosti. Nekako i previše za starog okorelog tužioca, ali nikako i za starog oca i Sofijinog dedu.Taksi je lenjo krenuo ulicom 29. novembra.

INT.BOLNICA, ZAGREB,NIGHT

U bolnici, Kiki i Lucija čekali su da se Jukić probudi.

EXT.IZA HALE PIONIR, NIGHT

Utakmica se završila. navijači su se razilazili. Dvojica Cedevitinih navijača su sedela na zidu i čekala da im autobus krene. Bili su pod policijskom zaštitom i neki su već tada ulazili u autobus, kada se iz žbunja pojavio Polovina...

POLOVINA:

Dobro ste još tu. Sad sam se sa dvojicom pošoral, tu malo dalje.

NAVIJAČ 1:

Daj uzmi cuge...

NAVIJAČ 2:

Kužim da krećemo... ..

.i počeo je sa njima da priča o tome kako se potukao i kako ga je policija pustila jer je Dinamovac.Rekli su mu da se priključi grupi za Zagreb. U prijateljskom razgovoru ušli su u autobus.Krenuli na zapad.Polovina je promolio glavu kroz prozor busa dok je policija pritiskala navijače beogradskog tima i viknuo im.

POLOVINA:

I u nebo s njim, i u pakao, bad blue boysi i Dinamo!!!

Autobus je krenuo,a nebo iznad Beograda zacrvenelo je nekoliko bačenih baklji na autobus...

INT.KATARININ STAN,BEOGRAD, NIGHT

Katarina ulazi u sada prazan stan. Pogleda prema tv-u i sedne na trosed ispred njega. Ponovo premota na početak snimak krene a onda...

CU

...njeno lice na kome se ocrtava plavičasto svetlo tv-a, okrene se prema flaši koja stoji na kredencu. Boca viskija vidljiva je samo do pola. Tada Katarina zaustavi snimak i krene ka viskiju. Kada uzme bocu, shvati da je prazna. Onda nastupi potraga za nekim štekom koji je bio medju posudjem u kredencu. Kada pronadje bocu, opet sedne ispred tv-a i pusti snimak. Sipa pola čaše i stavi je ispred sebe. Onda je opet

(CONTINUED)

počeo da zvoni Katarinin telefon. Bila je to Sofija. "Dear prudence".

MONTAŽNA SEKVENCA

EXT. ISPRED HALE PIONIR, NIGHT

Marin i Miša dolaze do auta koji je demoliran. Miša pali cigaretu. On i Marin ulaze u birtiju odmah do i naručuju pljeskavice. Razgovaraju. Atmosfera kada se sve smiruje posle utakmice. Miša se pomiriše i napravi izraz gadjenja, ali i odmahne rukom, kao da se miri sa tim. Marin se nasmeši...

INT. KATARININ STAN, BEOGRAD, NIGHT

Katarina se osmehnula i javila Sofiji.

KATARINA:

Ljubavi mamina..

Čaša sa viskijem je još uvek nedirnuta. Onda je Katarina uzme, izadje na terasu i prolije. Ostane tako zagledana u grad ispred nje, slušala je Sofiju. Sve joj je bilo jasno, da bi nastavila dalje, kičma je morala da joj se ispravi, usne su se skupile u crt u neka nova volja i snaga je celu prožela.

KATARINA:

I tebe voli tvoja mama... Najviše.

EXT. ISPRED HALE PIONIR, NIGHT

Kamioni gradske čistoće prolaze. Kamion cisterna poliva ulice.

INT. BOLNICA, ZAGREB, NIGHT

Davor Jukić otvara oči...

INT. ZGRADA BEOGRADSKE POLICIJE, NIGHT

Milan, Vrtipraški i Igor gase svetla i odlaze hodnikom sa posla. Na stolu ostaje otvoren predmet na koji pada malo svetla spolja. Magdalenina slika.

FADE TO BLACK

KRAJ 4. EPIZODE

(CONTINUED)

5.EPIZODA

HIDRA

5.dan...

ENT. SKLONIŠTE NA KOSOVU, DAY

1999. Unutar skoništa, dok napolju Nato avijacija razvaljuje kuće, a samim tim i dokaze o svemu što se desilo prethodno, četvorica plaćenika razmenjuju poglede sa ridjim dečakom koji ih netremice posmatra. Prostor je ogroman i prepun mašina za veš. Gorenje mašina za veš u kartonskim kutijama. Onda se pored ridjeg dečaka pojavi još jedan RIDJI DEČAK. Brat blizanac. Čelavi komandant prodje pored njih i pridje kutijama sa veše mašinama. Onda pocepa jednu i otvori mašinu. Mašina je puna novca. Onda se čelavi okrene, ali mi vidimo samo redove mašina iza njega sad. Lica ostalih su ozarena. Polovina se osmehne.

ČELAVI:

Mislim da je ovo ono što zovu
pranje love.

EXT.KUĆA VERICE STOJKOVIĆ, NIGHT

U Veričinom stanu se uvek nalazi nekoliko mačaka, one su, naime, njene jedine drugarice od kada je Polovina prekinuo njen socijalni život. Verica je ispred svoje kuće zaokupljena cvećem koje u slapovima pada sa ograde. Zaista je imala svakakvog cveća, petunije, vinke, muškatile, ruže, magnolije, izbor je bio zadržavajuć. Verica se obratila svojoj prvoj mački, tako ju je zvala, PRVA MAČKA.

VERICA:

Tebi ću sve da ostavim. Već sam
napravila i napismeno sve. Da
ostavljam tebi sve, mojoj prvoj
mački...tek da znaš. Ti ćeš jedina
ostati ovde, u kući, da je čuvaš...

Čuje se zvonjava telefona u kući. Verica čuje, jer je zvonjava nagla i jaka, ali se ne obazire...

VERICA:

Čuvaj nam sve ove petunije i vinke.
Moraju da se zalivaju svakog dana.
Imaš i ovu prehranu, to treba da im
sipaš, jednu kašiku na deset litara
vode i da svakih deset dana
prehranjuješ. Zato moje cveće

(MORE)

(CONTINUED)

VERICA: (cont'd)
 izgleda ovako, najlepše u celoj
 ulici. Sad moram da čujem radio,
 izvini , molim te.

Upalila je radio i postavila stolicu ispred njega. Osmehnula se, bila je autentično srećna. Delovala je kao stara žena iako to nije bila. Nekako sa ledja je sad delovala kao devojčica od nekad. Bila je srećna. Jedan pogled na ulicu na Senjaku koja je bila sva u cveću, sa posebnim osvrtom na kuću Verice Stojković. Njena ograda izgleda zaista fenomenalno. Onda čujemo radio sa koga se čuje muzika i poznati glas Žikice Simića i emisija "Dole na uglu", radio B92. Mačka stane ispred ulaza i onda...

CU

...se iskezi, kao da zeva. Vrlo neprijatan zvuk.

INT. PALATA PRAVDE, TRACKING, DAY

Katarina hoda hodnikom telefonirajući, zastane ispred kancelarije u palati pravde, zove Vericu. Nema odgovora. Iza nje puna kancelarija zajedničke policijske grupe za slučaj Magdalene Cilić. MARIN je u kancelariji, sedi za stolom i gleda u ekran kompjutera.

IGOR CVITKOVIĆ..

puši i gleda kroz prozor.

VRTIPRAŠKI...

prekraćuje dosadu igrajući igricu na telefonu.

MIŠA..

...prodje ispred Katarine i daje joj daje znake da treba da počnu. MILAN, Rovac doručkuje. Doručkuje vrlo sporo i temeljno. Ono što jede je burek i on se prilično zaglavio u njemu. Kao da se bori da istovremeno jede i diše. KATARINA se okrene prema njima ,ali onda ponovo okrene broj na mobilnom telefonu. Zove Vericu. EXT./int. kuća verice stojković, tracking, day Telefon zvoni, Verica se vraća iz predsoblja i nosi novine sa svojim izjavama. TELEFON ZVONI. Ona krene ka unutrašnjosti kuće, a onda telefon prestane da zvoni. Ona krene ka kuhinji. Maca dolazi do njenih nogu, jedino njene noge i vidimo, i ona spušta tanjirić sa mlekom. Maca pije mleko. Mačka gleda prema Verici, iskazujući zahvalnost. Verica odšeta iz kuhinje. Maca ostane sama. Muške cipele ulaze u kuhinju, stoje pored tanjirića, a maca, kao svaka maca, oliže vrhove cipela, jer je tanjirić već prazan.

(CONTINUED)

Onda se ponovo pojavi Verica. Maca i dalje halapljivo gleda ka njoj. Verica spušta još jedan tanjirić, a onda se iza nje pojavljuje muškarac, tačnije iz perspektive mace, pojavljuju se njegove cipele. Verica se odigne od zemlje i njene cipele ostanu da lebde u vazduhu. Počnu da se ljuljaju. Muške cipele zgaze tanjirić i mleko se prospe. Maca počne da mjauče, kao svaka gladna mačka.

INT. BOLNICA, ZAGREB, DAY

U Zagrebu, Davor Jukić leži sklopljenih očiju u bolnici. U njegovu sobu ulazi Lucija, uzme praznu injekciju, napuni je vazduhom i polako je uvuče Davoru u venu. Jukić otvori oči i skamenjen od straha pogleda u Luciju, koja sedi pored njega, dok na licu ima neku vrstu osmeha.

DAVOR:

Što je sad?

LUCIJA:

Moždana embolija, znaš li što je to?

DAVOR:

Ne. Ko si ti?

LUCIJA:

Sad smo guglali Kiki i ja, tu moždanu emboliju. To ti se napravi ovak. Stavimo zrak u injekciju i onda ubacimo u krvni sustav. Naposljetku, dodje taj zrak do mozga i gotovo...Nema te.

DAVOR:

Ko si ti?

LUCIJA:

Magdalenina sestra Lucija. Drago mi je...Gdje je ona?

INT. BOLNICA, ZAGREB, NIGHT

Kiki je stajao ispred sobe u kojoj je sedjela Lucija naspram Davora i sve to zajedno je djelovalo kao da mu je neka rodica u posjetu. Imao je zadatak da bude ispred sobe i da nekako dojavu ukoliko naidje bolničar. Što se upravo i desilo.

(CONTINUED)

BOLNIČAR:

Vi ste?

KIKI:

Ma dajte, sad ćete mu sestru
izbacit, zato što je na pet minuta
došla do njega.Što mu to nosite?

BOLNIČAR:

Novu otopinu.

KIKI:

A što mu sad dajete? Nešto ljepo?

BOLNIČAR:

(osmijehne se) Ništa što bi ga
mного zabavilo....Malo kalijeve
soli.

KIKI:

Znači, tak, a kak je vama ime?

Bolničar se opet osmijehnuo.

INT.BOLNICA, ZAGREB, DAY

Lucija je vidjela da se opasnost približava i da Kiki neće
moć i dugo da joj omogući da nastavi ispitivanje. Odjednom
je pogledala ka Jukiću i sa neverojatnom istrajnošću u glasu
ga pitala. Lucija: Gdje je ? Iгла u veni je sad postala
bolna točka za Jukića. Mislio je o tome da upozori bolničara
koji je razgovarao sa Kikijem ispred vrata. Pogledao je u
Luciju, onda je pogledao u iglu u svojoj ruci, a onda je
progovorio:

DAVOR:

Živa je. Ne znam gdje je. Polovina
je morao predati poslje otmice.
Tako mi je on rekao. Pričao mi je
da ju je morao predati, iako ju je
trebalo pustit. Tražio je to od
svog šefa, ali je ipak odvedena. Ne
zna gdje. Zbilja, ne znam gdje.
Vjerujte. Mislim, u biti,
znam,....siguran sam, vjerujte, da
je još živa...Mislim da ih oni
navuku na drogu i onda naposljetku
koriste za....mislim, znate
što.Vadite to, molim vas ljepo!

(CONTINUED)

LUCIJA:

Tko mu je šef? Gdje su?

Bolničar je otišao od Kikija i krenu u sobu. Lucija je izvukla iglu iz vene. Davor je samo klonuo i ispustio neki zvuk nalik dubokom i laganom izdahu. Gledao je u Luciju.

LUCIJA:

Ja sam tvoja sestra.

DAVOR:

Što?

LUCIJA:

Ja sam tvoja sestra. Bolničar koji dolazi misli da sam tvoja sestra. Nemoj mu protivurečit. Jasno?

DAVOR:

Jasno.

Lucija se u momentu promenila u milu i zabrinutu sestru koja je došla da obidje brata u bolnici. Naslonila se preko Davora i poljubila ga u obraz.

BOLNIČAR:

Ja bih vas sad morao zamoliti da krenete. Posjet je završen.

Lucija je ustala i brižno popravila plahte.

LUCIJA:

Čuvajte mi ga.

Ona je izašla, a za njom i Kiki. Ne pre nego što je rekao:

KIKI:

Bok. Znaš gdje se vidimo. Ja sam ti razmažen, tak da mi budeš spreman...

Bolničar je promenio otopinu.

EXT. BEOGRAD, LEKARSKA ORDINACIJA, DAY

Katarina kod lekara sa Sofijom i Aleksandrom. Lekar je završio pregled i ostavio Sofiju da se igra na stolici u ordinaciji. Onda je izašao i ispred ordinacije im saopštio.

LEKAR:

Biće u redu. Ima sve znake da se opravila kad ste joj dali inekciju.

(MORE)

(CONTINUED)

LEKAR: (cont'd)

Za sad.Mi ćemo naravno pratiti njeno stanje. Znae, to sa njenom gušteračom je vrlo ozbiljna stvar,tretman smo započeli, pa ćemo nastaviti tokom nedelje. Neka dodje ponovo na kontrolu za sedam dana.

KATARINA:

Onda ćemo se javiti. Neko od nas dvoje će je dovesti. I dalje da joj dajemo inekcije kao do sada?

LEKAR:

Da, to sve isto. Obavezno je kontrolišite.Morao da obavimo još kontrola, ali je njeno stanje stabilno, ali i ozbiljno. To treba da znate.

Lekar ode do stolice i uzme Sofiju za ruku. Dovede je do Aleksandra i Katarine.

LEKAR:

Vidimo se naredne nedelje, dušo.

ALEKSANDAR:

Vidimo se doktore. Hvala vam.

KATARINA:

Ti si naš heroj. Kako si samo hrabra.

SOFIJA:

Mama, pa ja sam tvoja ćerka.

Osmeħ se pojavi na sva tri lica. Katarina prva pogleda na sat i , poljubi Sofiju i ustane.

KATARINA:

Idem sad, čujemo se posle, ljubavi..

INT.PALATA PRAVDE,TRACKING, DAY

Glavna policijska stanica u Beogradu. Marin, Miša, ostali inspektori koji rade na slučaju. Marin nije posebno uznemiren što Katarina kasni, gugluje na netu,ali ostali počinju da negoduju.Katarina najzad prestaje da zove Vericu.Krene. Miša je čeka na početku hodnika, on je možda najnervozniji i sada kada se Katarina najzad pojavi u hodniku, on može samo da je prati do kancelarije.

(CONTINUED)

MIŠA:

Svi te čekaju, rekla si juče tri sata, a sad je već deset sati.

KATARINA:

Svi su tu?

MIŠA:

Svi sem tebe.

Zastane. Naljutilo ju je ovo požurivanje.

KATARINA:

Nemoj da sad bude da vi mene čekate. Ja vas čekam od kada je nestala Magdalena, zbog čega i jurimo ove monstrume...

Skoro da ne stigne ništa da kaže, kada Katarini zvoni telefon.

LUCIJA (OFF):

Lucija je. Moramo da se vidimo. Magdalena je živa..

KATARINA:

Kako živa, kako sad ti to možeš da znaš?

LUCIJA (OFF):

Izvukli smo to od Jukića.

KATARINA (OFF):

Pozvaću te posle. Moram da te zamolim da više ništa ne radiš na svoju ruku. To nam ozbiljno ugrožava istragu i eventualni postupak. Molim te da me sačekaš da se vidimo. Molim te, Lucija.

Lucija je ćutala sa druge strane žeice. Pauza je dugo trajala.

KATARINA:

Potrebno mi je da mi kažeš da si shvatila Lucija.

LUCIJA (OFF):

Da...

KATARINA:

Shvatila si da ništa dalje ne preduzimaš. Lucija, važno je da to
(MORE)

(CONTINUED)

KATARINA: (cont'd)
 čujem od tebe. Reci mi to. Sada,
 molim te.

LUCIJA (OFF):
 Da, neću više ništa bez vas činiti.

KATARINA :
 Ok. Čujemo se posle.

Katarinu ova informacija malo štrečne, jer ispada da je Polovina govorio istinu. Ona mu nikako nije verovala. Nekako je bila sigurna da on pokriva sopstveni zločin nekom izmišljenom pričom, ali svaki trag se morao ispitati.

INT. PALATA PRAVDE, TRACKING, DAY

Katarina udje u kancelariju pakujući telefon u kojoj je čekaju kolege. Miša ustane sa stola i sada se svi skupe oko stola gde će Katarina voditi sastanak. Ima i nečeg sada u vazduhu drugačijeg budući da je Katarina bila u direktnom kontaktu sa Polovinom i imala je auru žrtve nad glavom. Odmah je odagnala mogućnost da je puna soba muških policajaca sažaljeva.

KATARINA:
 Ok, tip je sasvim nenormalan. Ima nešto ludačko i psihopatsko u sebi. Ne pokazuje nikakvo sažaljenje kada govori o Magdaleni. Pokazao mi je snimak, dakle snimak prikazuje grupu od četiri plaćenika, devedesetih. Oni snimci koji su snimani kako bi se osigurali posle. Svako dobije po traku, pa ako neko propeva, svi padaju. Vidi se da tu ima nešto, previše zna detalja o njenom nestanku... Naravno, svaki trag mora da se ispita.

MARIN:
 Sve do sada, iako nema dostatnih dokaza, navodi na to da je počinjeno djelo ubistva. Imao je Jukića kao suradnika, imao je još netkog. Tko je taj koji je namjestio samoubojstvo mog oca? Tko je to namjestio kada je Polovina bio u pritvoru? Netko tko je hladnokrvno počinio trostruko ubojstvo prilikom bjega, teško da će oklijevati ukoliko ga u nečemu
 (MORE)

(CONTINUED)

MARIN: (cont'd)
protuzakonitom uhvati maloljetna
djevojčica. Mislím da tražimo
tjelo, a ne nestalu djevojčicu.
Drugo, tražimo grupu a ne
pojednica.

KATARINA :
Nisam još spremna na takvu
konstataciju. Ajde da vidimo šta
imamo.

Pridje tabli na kojoj je Polovinava slika. Pored njegove
slike ona podigne i zakači sliku Davora Jukića. Zatim zakači
njegovu sliku pored Polovinave.

IGOR:
A što on?

KATARINA :
Pa zato što je prosto nemoguće da
Polovina priušti Jukića. Činjenica
da je advokat po službenoj dužnosti
bio samo imenovan i nakon dva sata
razrešen.

MARIN:
Naposljetku, nije reputacija Jukića
da brani opatice.

KATARINA:
Dakle, Jukić je nam je takodje trag
ka pronalaženju Magdalene...

MIŠA:
Majka. Vrtipraški, ti si sa majkom
na ti.

VRTIPRAŠKI:
Meni ste rekli da budem pored nje i
da čekamo na Polovine.

KATARINA :
Da, u tom trenutku sam pomislila da
od nje ne možemo bog zna šta
doznati, ali sad. Sad znamo
ovo... Polovina, na prvi pogled
šofer sa sklonošću ka devojčicama
dolazi u situaciju da naidje na
jednu tokom redovne vožnje i dešava
se ono što svi ovde mislimo, a to
je silovanje, a zatim ubistvo, kako
bi se prikrili tragovi. Dakle

(MORE)

(CONTINUED)

KATARINA : (cont'd)
disocijativni ludak, povratnik u
krivično delo, ponavlja klasičnu
proceduru kojom grabi devojke. Isto
kao što je ugrabio Vericu Stojković
kada je uvukao u svoj kamion na
muziku za koju bi svaka devojka
rekla da može da je sluša samo
nežan i pristojan muškarac. Nadjemo
gde ju je zakopao i gotovo. Samo...

MIŠA:

Eto.

MARIN:

Samo koji šofer može da ubije tri
policajca, presvuče se u prethodno
pripravljeno radno odijelo, se
spusti sa petog kata, predje u
ulicu preko konopca, udje u
susjednu zgradu i donese na vrpici
petnaest godina staroj snimku
ratnog zločina u kome je i sam
učestvovao i to sve u jedinici koja
ne postoji zabilježena nigde gdje
bi trebalo da je zabilježena. A u
procesu mi ubije i oca. Iz
pritvora.

MILAN (ROVAC) :

Pa da budemo pošteni, pominju se
zločini, samo ih nikada nisu
pronašli i procesuirali. U
slučajevima koje smo obradjivali
ima naznaka da su to činili
zatvorenici. Možda su ostali vraćeni
u zatvor.

MIŠA:

Jesi završio?

MILAN (ROVAC) :

Jesam.

MIŠA:

Paško je pobrojao celu jedinicu.
Ovi tipovi nemaju dosije, to je
trebalo ti Rovac da proveriš, ali
sam proverio ja. Drugo, nemojte da
se zanosimo jedinicom i slučajem
ratnog zločina od pre petnaest
godina, skupili smo se da
pronadjemo ovu devojčicu. Saznanje

(MORE)

(CONTINUED)

MIŠA: (cont'd)

o njoj mogla bi imati i majka ,
ukoliko se priseti da li je
Polovina pominjao, gde odseda kada
vozi.

MARIN:

Treba reć da je tegljač koji smo
pojurili sasvim opran, tako da se
ne može ustvrditi šta su prevozili
i da li je možda tijelo...MIslil,
moramo to reć, tijelo Magdalene
bilo u zadnjem dijelu.

KATARINA:

Nisam vam pomenula. Devojka, sestra
Lucija je izvukla priznanje od
Jukića. Kaže da je priznao da je
ona živa.

MARIN:

Ako je Jukić budan, onda bih ja
predložio sljedeće. Nisam siguran
da pod prisilom on želi išta reć,
nije on od juće advokat i njega
bismo teško privoljeli klasičnom
metodom...

MIŠA:

A to je_

MARIN:

Klasičnim ispitivanjem primorali na
suradnju. Predlažem prismotru i
velim vam da će nas on odvijest do
Magdalene.

KATARINA :

Daj nekog danas onda u pratnju.
Idemo da ispitamo majku a onda ako
pratnja nešto javi pratimo i taj
trag. Ostali...

Prekinuo je ulazak šefa Panajotovića. On se primakao polako
iza nje i slušao poslednjih nekoliko rečenica.

ŠEF:

Imao bih nešto sa tobom nasamo, ako
si u prilici...Kad završiš...

KATARINA :

Dobro. Od sada ovo tretiramo kao
delo organizovane kriminalne
grupe.To bi bilo sve.

(CONTINUED)

Katarina prilazi šefu. On je sačekao da se ostali razidju.

ŠEF:

Samo mislim da treba da znaš...Aleksandar je danas na ispitivanju. Podneta je krivična prijava od strane banke, za nanošenje teških povreda direktoru banke Dmitroviću. On će biti priveden na ispitivanje jer se nije odazivao pozivima.

KATARINA:

To znači da će biti i sudjenja...

ŠEF:

To samo znači da će uskoro to možda doći i do novina. Ne znam kako ćeš da odgovaraš i za istragu i za ovo...

KATARINA :

Pa neću da odgovaram za istragu, ti ćeš.

ŠEF:

Kao ne znaš da će novinarima da treba neko koga će da provuku kroz blato ispred tužilaštva.

KATARINA :

Hoćeš znači da ja preuzmem političku odgovornost za rad tužilaštva, a ti da se sakriješ iza mene..

ŠEF:

Hoću da kažem da pod hitno napraviš pomak u istrazi ili ćeš biti skinuta sa slučaja, jer ne mogu da sprečim halabuku oko Aleksandrovog privodjenja i slučaja Cilić u isto vreme, sa istom osobom u centru zbivanja. Uradi nešto brzo ili si skinuta sa slučaja i idi kući i plači što te je muž uplatkao.

Izadje. Katarina sedne i duboko izdahne. Kako joj je sad bilo potrebno nešto da je smiri. U kancelariju se nečujno vratio Marin.

(CONTINUED)

MARIN:

Nešto osobno ste imali ili ...?Kraj
strpljenja za šefa?

KATARINA:

Kraj? Kraj je kada ja kažem da je
kraj. Idemo...

Izadje. Katarina sedne i duboko izdahne. Kako joj je sad bilo potrebno nešto da je smiri. Uzela je četiri potpuno prazna papira i onda pustila još jednom snimak koji joj je Polovina ostavio. Počela je da crta tetovaže koje je mogla da razazna na snimku. Onda ih je okačila na tablu. Samo tetovaže. Uzela je onda opet Polovinin dosije. Pod rubrikom specifičnosti (tetovaže, ožiljci..) pronašla je tekst. Tetovaža note na ruci. Nacrtala je i to i stavila na tablu. Sada se videla sasvim nova konstrukcija.

KRAJ 5. EPIZODE

TRITMENT 6,7,8 epizode

Katarina sada deli ovu , po njoj , hipotezu sa ostalima, a takodje, neko iz beogradskog tima, dobija zadatak da ispita trag. Slučaj već postaje "hladan". Marin svo vreme čita na internetu vesti. To iznervira Katarinu koja je preterano napeta posle sinoćnog događaja sa Polovinom i ona ga pita šta to ima toliko zanimljivo. Marin kaže da je upravo u beogradskoj štampi objavljeno da je Polovina lociran u Beogradu. To znači samo jedno, neko šalje poruku Polovini da se skloni iz Beograda. Katarina je zbunjena. Marin preuzima reč. Sada bez ostalih policajaca, koji su zamoljeni da izadju i nastave potragu za kamionom, kao i trag koji vodi ka Kosovu. Kamion je prevezen navodno na drugu lokaciju. Policajac specijalac koji je propustio da puca u Polovinu u Zagrebu telefonira. Sami su Marin, Miša i Katarina. Neko ne govori sve ili bar tako misli Marin. Kaže im da ako misle da ovo sa saopštavanjem javno lokacije nije potez nekog insajdera u policiji da spase Polovine, onda on nije policajac. Katarinu zove Aleksandar, ona u tom trenutku prekida razgovor i izlazi u hodnik. Aleksandar hoće da zajedno izvedu Sofiju u bioskop ili nešto, ona pristaje. Malo je bolje sa njim. Vraća se i sada sa Mišom i Marinom počinje da pravi dogovor iz početka. Otići će u Obrovac da ispitaju sve tragove u mestu, dok traje potraga za kamionom, treba ispitati mesto na kome je vidjen Davor Jukić , kada su ga pratili Kiki i Lucija..Rastaju se, Katarina i Marin idu u Obrovac, jer je tamo nadjeno mesto na kome je kamion stajao nekih 3 kilometra dalje od mesta na kome je Magdalena nestala. Otisci guma se poklapaju. Miša će nazad u Beograd, da ispita Vericu i dobije izjavu , kako bi zatvorili tu izjavu. U odlasku Katarina pominje Grupu i pita da li im to nešto znači, onda joj Marin kaže da je Grupa neka vrsta

(CONTINUED)

kriminalnog kluba koji koriste mnogi kada im zatreba da se završi nešto van institucija, nikad se ni ne pojavljuju u zgradama službe.

6.dan

Polovina dolazi u Gornju Maoču, u pitanju je muslimansko selo, u koje policija retko ili nikada ne zalazi. Dolazi do kuće i polako prilazi vratima. Kuca. U kući sedi muškarac u zrelih godinama obučen u vehabijsku odeću. Upravo je klanjao jutarnji namaz. Onda ustane, uproviri kroz prozor i onda otvori rezu na vratima. Na ruci mu je vidljiva tetovaža gitare. Gladne mačke ispred Veričinog stana sablasno mjauču. Nikoga nema da ih nahrani. Miša ulazi za mačkom. Onda ulazi u sobu i ugleda Veričino obešeno telo.

Davor, Katarina i Marin se nalaze na mestu 3km dalje od mesta na kome je Magdalena nestala. Njih dvoje sada prelaze polako sa istražiteljima preko zabačenog proplanka na kome se jasno vide tragovi kamiona, koji je tu, prema Marinu, stajao. On ima fotografije otisaka guma kamiona, iz Paškovog slučaja. Katarina se zagleda u otisak sopstvenih cipela i žitko tle i zapita Marina da li je moguće proceniti koliko je težak kamion bio u tom trenutku. Marin odmah shvata o čemu se radi i meri dubinu tragova. Trebaće mu neko vreme da odredi koliko je težak pun, a koliko prazan kamion, ali misli da to može da se uradi samo na jedan način, a to je da pronadju kamion iste marke i da ga odmah stave na tle pored onog na kome je stajao Polovinav kamion. Vreme je isto, tle se nije promenilo za četiri dana, nije se osušilo, niti se smrzlo, poredjenje će biti vrlo precizno. Dovezli su identičnu hladnjaču onoj koju je vozio Polovina. Sablasno izgleda kada se takav kamion ponovo kreće ulicama mesta kod Obrovca. Čak je i slične boje. Samo su detalji različiti. Slaven i Kata gledaju u kamion i Kata sada kreće za njim. Slaven sada ne može da kontroliše emocije. Drži je i plače. Lucija zove. Ona i Kiki su tu nadomak, moraju se videti sa Katarinom. Slaven joj kaže da su dovezli taj prokleti kamion ponovo i da nešto mere. Lucija im kaže da je čekaju kod kuće. Kamion staje pored mesta na kome je stajao Polovinin kamion. Onda odlazi u istome smeru u kome je otišao i njegov kamion. Marin počinje da meri tragove. Lucija i Kiki parkiraju i izlaze iz auta. Katarina je ugleda i sada joj krene u susret.

Gornja Maoča, teška zabit u kojoj čovek može neopaženo da se kreće, bez straha da će biti prepoznat. Polovina cepa drva u dvorištu, dok tetovirani vehabija vrti brojanicu i kaže mu da je haram odbiti čoveka u nevolji, ali da kod njega ne može ostati zauvek, na kraju će neko doći da ga traži, a ni on ne želi da bude pronadjen. Pita ga zašto ga traže, a Polovina ga samo gleda. Pita ga da li ostali znaju da ga traže, Polovina kaže da znaju. Tetovirani mu kaže da svako

(CONTINUED)

ima po snimak onog šta su nekada radili kao obezbedjenje, pa sa tim može dalje. Siguran je. Ovako privlači mnogo pažnje, mnogo je pažnje inače na ovim ljudima okolo, koji žive daleko, ali opet dovoljno blizu da znaju da im je tu pridošlica. Polovina kaže da će otići, da je u Beogradu sreo njihovog druga sa snimka koji će ga tražiti i da mu je poslao poruku da ga ne juri, jer Polovina ima načina da mu naudi, njemu i porodici. Onda Polovina kaže i da mu je tetovirani dužan. Tetovirani ustane i zagrlji ga. Lucija, Slaven, Marin, Kiki i Katarina su u Lucijinoj kući. Kata je ispred kuće. Lucija kaže da nema potrebe da traže hladnjaču jer ona više nije u Hrvatskoj. Marin se zbuni odakle ona to može da zna, a Lucija ispriča kako je dobila informaciju od Davora, preteći mu. Marin se naljuti jer ona uzima zakon u svoje ruke. Marin sada samo sluša, dok Katarina nastavi sa Lucijom. Lucija joj da informaciju da je Magdalena vidjena živa u kamionu koji je odvezen u pravcu Kosova (Metohija je tačnije, tu postoje krajevi koje niko sem bandi ne kontroliše, može i Makedonija). Katarina kaže da će informisati EULEKS i njihov ured za nestala lica, pa će onda dobiti odgovor od njih. Marin dobija informaciju da je kamion koji su merili bio prazan. To jest skoro prazan, razlika je u pedesetak kilograma. Marin sada pred svima obavi telefonski razgovor u kome iznese hipotezu da su se njime verovatno prevozili ljudski organi (možda bi droga bila prva ideja) kada je toliko lagan. Marin izadje, pri izlasku ugleda Katu koja sedi ispred kuće. Kao da je sad i on spoznao neku emociju, ostane napolju, ostavljajući Katarinu sa Slavenom, Kikijem i Lucijom, prilično uznemirenim ovim razgovorom. Katarina ih smiruje time što im kaže da je takvih slučajeva bilo, ali tokom ratnih dejstava, ali da ne veruje da se to sada dešava. Lucija insistira da ona krenu sami, pre nego što bude kasno. Slaven izadje ispred, sedne kod Kate. Marin ode u automobil i sedne. Jasno mu je da je nešto zabrljao, ali to je na planu koji je njemu potpuno nepoznat, jer je van racionalnog. Onda izvadi mobilni i kad dobije vezu zatraži da se od suda hitno ponovo dobije prismo traži telefona Davora Jukića. Bolnica u Zagrebu, Davora puštaju na kućnu negu. Voze ga u kolicima, a kada ga dovedu do izlaza, on sam ustane i krene pešice da se udaljava od bolnice, prvo polako, a onda sve brže. Uzima telefon i počinje da grozničavo okreće neki broj. Onda kada dobije vezu, stane u ulaz proveriti još jednom da li ga neko prati. Kaže u slušalicu da moraju da sakriju sve ono što se nalazi u kamionu i da treba da se hitno vidi sa čovekom koji mu se javio sa druge strane žice. On onda histerično objasni da je on bio poslednju noć sa Magdalenom i da nije fer da samo on sada ispašta za sve što se posle desilo sa njom. Kada ga glas sa druge strane upita odakle zna šta se desilo sa njom, Davor odgovori da ne zna i da on hoće da ništa ne zna, da sada mora da prekine jer je siguran da ga neko prati. Baci telefon. Izadje iz ulaza. Nastavi da hoda, naizgled normalno. Jedan automobil polako krene za njim.

(CONTINUED)

Miša prolazi kroz Veričin stan. Puno je policije, forenzičara, ispred kuće su novinari. Miša je malo popustio svojim godinama, seo ispred kuće i zapalio cigaretu. Izgleda kao neko ko neće više da se bori, ko nema više za čim da traga. Nekako je pobeđen. Kriminalci su sve mlađi, a on je sve stariji. Polovina ili slični njemu ga pobeđuju već godinama, on je u stvari poražen. Nestao ispod gomile nerešenih slučajeva. Gleda ka kući, ka gomili novinara koji se tiskaju ispred Veričine kuće i pali novu cigaretu na cigaretu. Prilazi mu forenzičar. Miša ga pita "Šta, i vi kažete, ubila se?". Forenzičar se zbuni, a onda se malo oslobodi i kaže da ima tragova cipela po kuhinjskom podu, koji nisu Veričini. Miša ga pita koliko ima godina, forenzičar izgleda vrlo mlado, skoro kao tinejdžer. Forenzičar odgovori da ima trideset. Miša mu kaže da nije loš za nekoga ko je postajao pionir kada je on već odlazio u penziju. Forenzičar mu kaže da je siguran da su cipele muški broj, ubice ne računaju da iako nose rukavice i ne ostavljaju nijedan otisak prstiju, često ostave otiske stopala na neuobičajenim mestima, kao što su okvir prozora, nameštaj ili u našem slučaju, bašta. Pregledom bašte, pronadjen je otisak muške cipele broj 45. Miša na to kaže da već zna i model cipela, kao i to da nije nosio pertle. Forenzičar ga pita odakle mu to za pertle i kako to može da se zna bez uvida, a Miša ga pogleda i krene ka kolima. Katarina i Marin sada preslušavaju snimke razgovora Davora Jukića, Marin kaže da ga prate i vozilima i da ukoliko negde krene, imaju "oči" na njemu. Nemaju nikakav osnov da ga privedu, jer je samo vidjen sa Polovinom, ali to je odnos "advokat-klijent" i tu, iako je je Polovina bio u begu, tu nema ničeg krivičnog. Katarina kaže da bi, odakle ona dolazi, do sada, neko već došao i čekao ga kod kuće, da ga grublje propita i dobije osnov za privodjenje. "Kao vas Polovina"-kaže Marin. Onda odjednom, prismotra iz kola javlja da se Jukić približio nekome na ulici... Jukić se nekako zainteresovao za izložbu antikviteta i baš je sada sa prodavcem raspredao o Majcenovom supentopfu koji je želeo da kupi. U glavi mu je bila zbrka, želeo je da sve ovo stane i zato je tako prisno upao u razgovor sa prodavcem porcelana na sajmu antikviteta. Ovaj mu je onda pokazivao svoje slike bake koja je koristila to posudje, a Jukić je, iako fizički povredjen, bio pod utiskom da je ponovo povratio sopstveni život. Vraćao se u realnost sa ovim prodavcem starog porcelana. Baka prodavca se zvala Magdalena. To ga je već uznemirilo. Popio je par pića do kuće, ušao u svoj ulaz i otključao tri brave koje su ga delile od njegovog stana. Telefon je zazvonio i ženski glas ga je pitao zašto ne dodje do nje. On je uzvratilo da se smiri tu na vikendici i da još nekoliko dan kada prodje moći će opet da budu zajedno. On spusti slušalicu. Vikendica Davora Jukića. Plava devojka se zaplače, a onda se obuče i podje. Mesto kraj Obrovca. Kata je prišla Slavenu i poljubila ga. Kamion koji je merio težinu opet je odmicao istim onim putem kojim je otišao i Polovinom

(CONTINUED)

kamion. Njih dvoje su se onda vratili u kuću i gledali u Magdaleninu sliku. Davor Jukić je gledao u slike nekih obnaženih devojaka i sebe koja su bile fotografisana gole, skrupčane, i sa njegovim egzaltiranim licem nad njima. Te fotografije je čuvao iz samo njemu znanih razloga. Bilo je stotinu tih fotografija. Bilo ga je stid, ali je istovremeno bio uzbudjen zbog činjenice da ih poseduje. Katarina je pozvala Aleksandra. Vraća se sutra u Beograd i volela bi da Sofiju zajedno izvedu na Tašmajdan, pa onda na picu ili nešto, da se oseti kao da ima oba roditelja na okupu. Aleksandar je pristao. U osam na Tašmajdanu. Aleksandar će dovesti Sofiju. Davor Jukić je otvorio frižider. Bio je žedan. Jedina stvar koju nije očekivao da nadje u njemu je bio Vladimir Polovina. 7. epizoda Marin je sedeo u kolima ispred Davorovog stana i posle nekog vremena odlučio da lično ispita Davora Jukića. Nije imao prednost budući da znao za Lucijin potez. Krenuo je da se penje. Davor je čuo zvono, zatvorio je frižider i udaljio se od njega. Prišao je vratima kada se zvono ponovilo, a onda je pogledao ko je i otvorio vrata. Marin se predstavio i pitao da li može da mu postavi nekoliko pitanja. Davor je klimnuo glavom i nevoljno ga propustio unutra. Marin je se sada obreo u prostranom i ukusno uređenom stanu samca i počeo. Davor mu je rekao da on nema šta da krije i da ga je zato i primio u stan. Marin se izvinio i direktno ga pitao da li je u kontaktu sa Polovinam. Davora ovo pitanje nije zbunilo i rekao mu je da on više ne zna gde bi on mogao biti. Marin je onda upitao da li je informacija koju je dao Luciji u bolnici tačna, da je Magdalena živa i da se nalazi u nekom distributivnom centru na Kosovu. Davor je nije potvrdio tu priču, ali je naglasio da je za nju čuo od samog Polovine, koji mu je to rekao i naglasio da je Polovina insistirao da Magdalenu nije ni pipnuo. Marin ga je onda upitao da li je on video Magdalenu. Davor mu je prilično uverljivo rekao da nije i da je što se njega tiče i slučaj i priča sa Polovinam završena, kao i da nema nikakav kontakt sa njim. On za njega više ne postoji. Marin se izvinio na smetnji i krenuo ka vratima. Davor je zatvorio vrata. Onda je izvadio drugi telefon i otvorio radni sto u kome je bilo više prepaid kartica. Pozvao je nekog. Rekao je da je shvatio poruku i zamolio da transport dodje i pokupi telo. Sa druge strane nije bilo odgovora, a onda se začulo, kratko: "U redu." Katarina se vratila u Beograd kako bi podnela zahtev za potragu za nestalim licima EULEKS administraciji. Lucija je pošla sa njom. Luciju je ispratila do istog onog hotela koji je Mira pronašla, kako bi sačekala proveru lokacije, koju će napraviti EULEKS. Kada su se rastale, Katarina je pozvala Aleksandra i krenula ka Tašmajdanu. On je tamo već čekao sa Sofijom. Davor je zamotao leš u tepih i sad je stajao ored njega iščekujući da opet zazvoni telefon. Onda je zvonio i on je rekao kratko da je tu. Veza se prekinula i sekund posle toga je zvonilo na vratima. Otvorio je i dva čoveka u radnim kombinezonima su ušla i iznela tepih. Davor je seo u fotelju

(CONTINUED)

i odahnuo a onda je telefon opet zazvonio. Glas sa druge strane žice rekao je: "Ako još jednom budeš pričao gluposti, tebe ćemo sledećeg da pošaljemo u Ameriku." Davor je rekao: "Ali slagao sam koja je tačno kuća u Mališevu (Kosovo), poslao sam ih da je traže na pogrešnom mestu...a ta mala je imala špric u mojoj veni...." Veza se prekinula... Mališevo na Kosovu. Automobili sa Euleks policijom se zaustavljaju ispred jedne kuće. Ulaze unutra, ali unutra je samo jedna porodica koja upravo ruča. U kući do se pomiče zavesa. Neki čovek posmatra iz sobe kako se pretresa kuća do njegove. Skida hirurške rukavice i čita poruku na mobilnom telefonu. Narednog jutra, u beogradskoj policijskoj stanici bio je zakazan brif. Katarina je dobila poziv iz EULEKSA, da je proverena lokacija, to jest mesto na koje je ukazao Davor Jukić, ali tamo ništa nije pronadjeno, bar ne u toj kući koja se nalazi u tom mestu. Potraga za kamionom sada je bila prva tema. Navodno je lociran na drugom kraju Hrvatske, gde je po nalogu odvezen, na temeljnu DNK analizu, budući da u Obrovcu nije bilo stručnjaka za to. Marin je bio u Beogradu kako bi sačekao rezultate pretrage na Kosovu. Tehničar koji je u Zagrebu pratio Davora, rekao mu je i sada ga je on preko spikerfona stavio da ga svi čuju, da Davor konstantno menja kartice i telefone, ali da je pretragom baznih stanica došao do toga da i neko sa kim priča to radi, ali u Beogradu!? Katarinu zove Aleksandar. Kod lekara je, sa Sofijom. Ordinacija kod lekara, Katarina dotrčava, Marin je doveze. Marin je sačeka, kako bi otišli do novopronadjene lokacije kamiona. Kod lekara u ordinaciji, dok Sofija čeka ispred sa Marinom su Aleksandar i Katarina. Lekar im saopštava da bi u Djurdjinom slučaju bila potrebna transplantacija, to jest, presađivanje i bubrega i pankreasa. Kaže da je to sada hitno, a i da kod dijabetesa tipa 1 to može da bude jedino rešenje. Kaće i da je ta operacija skupa, nekih 150.000 eura, pod uslovom da se nadje donor. Katarina i Aleksandar su sami, jer lekar izlazi. Aleksandar je zagrlj, jer se njoj lice zgrči. Izadju, Aleksandar povede Katarinu. Marin kaže da će on sam dalje, a Aleksandar kaže Katarini da će on da čuva Sofiju, iako ništa ne radi, firma mu je u blokadi, a nema ni potrebe da se sad njih dvoje ponašaju pred Sofijom, kao da je veliki problem u pitanju. Katarina će se vratiti do uveče, pa će onda biti zajedno, iako je Aleksandrov red za čuvanje, sada to više nije ni bitno. Katarina ne pristaje, Marin će krenuti sam do kamiona, Katarina mu kaže da ona mora da ostane sa Sofijom.. Miša je zove, Verica je ubijena, Marin mu je javio, krenuće on sa Marinom. Prethodno hoće da je vidi da bi joj dao Veričinu izjavu, našao je u stanu. Katarina mu kaže da je sačeka ispred Aleksandrove kuće, da mu adresu. Stižu ispred Aleksandrove kuće, Nataša nije tu. Aleksandar zove Katarinu da udje, čak i sa Mišom, ali ona hoće nasamo sa Mišom da govori. Aleksandar i Sofija ulaze u kuću a Katarina sa Mišom ulazi u kafić preko puta. Ne stignu ni da naruče, a ona se rasplače. Jeca kao da je čekala na to satima. Miša je

(CONTINUED)

ganut, nije mu jasno šta je. Katarina mu objasni šta je a Sofijom i da ona nema pojma šta se radi, kada si u takvoj situaciji. Miša je takodje izgubljen, nekako ga je ovo sa Sofijom dodatno oneraspoložilo. Marin se zaustavlja ispred kafića, čeka na Mišu. Miša ustane, nekako nezgrapno se pozdravi sa Katarinom i ode. Katarina ostane sama. Davor uzima svoj auto i kreće kroz Zagreb, kako bi se sreo sa nekim, jedan auto ga prati. Nekako ga izgubi, parkira i nastavi pešice. Ipred restorana se zaustavi auto sa Lucijom. U auto ulazi Kiki, zadihan. Kaže Luciji: "Nije očekivao da ga pratim pešice, lažovčina, Kosovo..." Gledaju u restoran. Dolazi do restorana. Udje. Čeka. Niko ne dolazi. Kelner dolazi nekoliko puta i pita ga šta hoće da naruči, on ne zna da kaže, plati mu da mu donese vodu. Čeka. Onda mu za sto sedne muškarac. Ne vidi se od para koji stoji ispred njega, tako da Lucija i Kiki ne mogu da vide lice. Davor dobija neke papire od muškarca, a onda izlazi iz restorana. Lucija ostaje da gleda Davora, dok Kiki kreće za muškarcem. Vidi ga sa ledja, prati ga, a onda se ispred Kikija pojavi jedan od one dvojice majstora koji su iznosili tepih sa Polovinam i gurne Kikija tačno toliko da on izgubi iz vidokruga muškarca koga je jurio. Marin i Miša dolaze do policijskog parkinga kod Zagreba gde se nalazi Polovinav kamion. Stvarno ugledaju kamion na parkingu. Marin se legitimiše, udju na plac i vide čoveka, zaposlenika na parkingu, koji pere šmrkom unutrašnjost kamiona. Marin pojuri, otme mu šmrk, ali ono što može da konstatuje je da je unutrašnjost kamiona već dobro oprana. Samim tim, isprani su i dokazi. Marin pita zaposlenika ko mu je dozvolio da pere kamion, a ovaj mu jetko odgovori da tako piše u nalogu. Marin dolazi do portirnice i uzima nalog, na kome je zaista napisano da kamion treba temeljno oprati. U pitanju je falsifikat, koji ima isti onaj rukopis koji se pojavio i na prvom nalogu. Ime je opet drugačije, ali je rukopis isti. Original naloga ima Marin kod sebe, na kome piše da se šalje na temeljnu DNK analizu. Marin onda zove krim tehničare i posle dva sata isti kamion je poprište najrazličitijih specijalista koji uzimaju sve od otisaka do uzoraka svega. Ispituju i rukopis na nalogu. Marin traži da se kompletnoj postaji u Zagrebu uzme uzorak rukopisa. Veče kod Aleksandra. Kada Sofija zaspi, njih dvoje su sada sami. Katarina pita da li može Miki da je odbaci do kuće, a Aleksandar joj predloži da ostane da spava zajedno sa Sofijom, a ujutro će je odbaciti. Katarina prihvati. Katarina ne plače, samo joj je sve ovo preteško, gleda u jednu tačku i čuti. Onda ne gledajući u Aleksandra pita šta će sad. Pita ga da li on ima pare za tu operaciju. Aleksandar joj kaže da nema, da mu je firma blokirana, da je Miki tu više kao prijatelj, da će uskoro sud pleniti možda i imovinu, to jest kuću.. Katarina kaže da niko neće verovati u to da on nema para za operaciju. Malo je glupo da sad pomoćnik tužioca oglašava akciju u medijima za prikupljanje para za malu Sofiju. On joj onda kaže da možda ima rešenje. Jedan njegov prijatelj iz Slovenije bi platio operaciju. Već

(CONTINUED)

je to neko vreme opcija, dužan mu je i on može da Sofiju već sutra da povede na put i da se to obavi na jednoj privatnoj klinici sa najboljim hirurgom. Katarina konstatuje da je to još jedan od njegovih krimi pajtosa, ali Aleksandar je ubedi da se radi o čoveku koji mu je dužan za sve što ima i da provereno imaju pankreas koji odgovara Sofiji, ne smeju da gube vreme. Katarina nema izbora, čak joj je i lakše. Ode do Sofije i pogleda je uspavanu, onda legne pored nje obučena. Zaspi tako. Aleksandar ih pokrije i ode u drugu sobu. Davor Jukić zaustavlja auto ispred vikendice. Plava devojka izpred zgrade i počne da ga udara rukama, po glavi, grudima, dok se on skoro i ne brani od tog napada. Malo iza njegovog auta se zaustavi Kikijev auto. Lucija vidi devojku, izadje i krene ka Davorovoj vikendici, Kiki krene da je spreči, ali ne uspe. Ona dodje do vrata, otvori ih, udje i sada vidi Davora koji plače, sav je izgripan, ali devojke više nema. Ona pogleda kroz prozor i vidi je kako beži iz kuće proplankom. Davor je povuče Luciju na pod kako bi je sprečio da krene za devojkom. Kiki ulazi u Davorom stan u trenutku kada Davor leži preko Lucije. Uzme pepeljaru i udari ga po glavi. Lucija potrči za plavom devojkom. Stigne je i uspe da je povuče na zemlju. Njeno lice nije Magdalenino lice. Kosa jeste, čak i figura, ali to nije bila njena sestra. Kiki udje u kompjuter Davora Jukića koji bespomoćno sedi i čeka svoju presudu. Kiki pronadje gomilu slika devojaka, video kasete i zahtjev za radnu dozvolu za stranca, potpisanog od strane Davora Jukića i nekoga iz policije po imenu Marko Barbarić. Nešto kasnije u vikendici Davora Jukića. Lokalna policija je tu, a dolazi i Marin. Davor sedi očajan u svojoj fotelji, dok Lucija, Kiki i devojka čekaju Marina. Čim Marin dodje, saznaje da je devojka iz Moldavije. Jukić joj je obećao da će joj završiti pasoš i dao smeštaj u zamenu za sex. Ona je sa njim i zatrudnela i Davor joj je dao na korišćenje svoj dom van grada, gde se skrivala, kao žrtva šverca ljudima. Davor kaže da je on kod njega dobrovoljno. Od moldavke Julijane saznaju da je došla preko Srbije, da je bila u Beogradu jedno vreme, gde se bavila prostitucijom i da ju je Davor pomogao prilikom prelaska granice, na zahtjevu za izdavanje radne dozvole strancu je Davorov potpis, ali Marin prepozna i rukopis policajca koji je odobrio radnu dozvolu. Rukopis je isti kao i na ostalim lažnim nalozima koje je istraživao. Marin nalazi dosije i prepoznaje policajca koji je "slučajno" propustio priliku još u Zagrebu da zaustavi Polovine, to je Marko Barbarić. Julijana im kaže da je IZ BEOGRADA BILA PREVEZENA KAMIONOM. Kada joj pokažu Polovininu sliku, ona ga prepozna. Davor ju je, kako sam kaže, zadržao kod njega. Njeno krajnje odredište, na koje ju je vodio Polovina, je i pored pritiskanja Davora, ostalo nepoznato. Davora privode zbog zasnivanja ropskog odnosa, ali Marin insistira da ga puste da se brani sa slobode, u toku istog dana. Kikija privode zbog povredjivanja Jukića. Lucija pita Jukića da li joj je sestra živa. On joj kaže da ne zna. Luciji zvoni telefon. Njena majka Kata joj kaže da dodje

(CONTINUED)

kući. Posle toliko vremena Kata je prisebna i moli je da ona bude kraj nje. Roditelji je mole da dodje kući. Lucija kreće za Obrovac. Marin pušta traku koju je našao u Davorovoj kolekciji. To je snimak masakra sa Kosova 1999. Na snimku se sada vidi i da su dva policajca ubijena i vidi se odstraga i treći muškarac pored dvojice koje smo već videli. On ima obrijanu glavu i tetovažu gitare sa mrtvačkom glavom, na temenu. Lice mu ne vidimo jer je kraj izbrisan. 8. epizoda Jutro u policijskoj stanici u Zagrebu. Marin, Miša i tehničar su u policijskoj laboratoriji. Tehničar analizira DNK rezultate. Odjednom, zamisli se i kaže Marinu da ovo nije još nikada video. Na jednom delu kamiona koji je uspeo da ostane neopran ima DNK uzoraka od najmanje 50 osoba. Ako ne i više. Marin ga pita da proverii još jednom, a tehničar mu kaže da je proverio već dva puta. Nijedan uzorak se ne poklapa sa Magdaleninim, niti Polovinavim DNK uzorcima. Miša se upita da li to samo u Beogradu postoji insajder ili je to posle falsifikovanja naloga i pomešanih DNK slučaj i u Zagrebu. Miša odlazi i vraća se u Beograd, Marin ostaje razočaran da sedi u stolici policijske laboratorije. Katarina je spakovala Sofiju i ona kreće sa ocem. Katarina zove Mišu i kaže mu da od sada moraju bez nje. Previše joj je ovo sa Sofijom, ne može da izdrži. Ona ide da preda predmet šefu i da odrede novog koordinatora grupe, pa će sa detetom na operaciju. Miša je pita kada je to, ona mu kaže da je to za dva dana. Davor se vozi autom, gleda u novčanice koje onda stavi u koverat i dobro zatvori. Zaustavi auto na jednom sporednom putu. Čeka. Očigledno je spreman na duže čekanje pa obori sedište i zadrema. Policajac koji je pustio Polovine dolazi kolima, parkira iza Davora i udje u njegov auto. Davor se probudi jer ga policajac probudi. Čekaju zajedno. Iza Davorovih kola se pojavljuje auto u kome se Marin. Onda Marin nardi u toki voki: "Pokupite ih." Policijska kola se zaustavljaju ispred i iza Davorovog auta. Obojica muškaraca su iznenadjena, očigledno su ih pratili. Marinov plan da puste Jukića kako bi otkrili sa kim se sastaje je uspeo. Onda pored njih prodje ogromni kamion. Vozi ga jedan od dvojice majstora koj su odneli Polovinav leš iz Davorovog stana. Kada vidi da je u toku privodjenje ove dvojice, samo nastavi put. Miša se vozi ka Beogradu. Sam je u kolima. Odjednom, kao da je nešto sabrao, takav izraz lica je dobio. Jednačina je sada postala jasna. Pozove Marina. Marin je u kolima i gleda kako smeštaju Davora i Marka u kola. Miša ga pita da proverii da li je kamion imao GPS, obično ga imaju sakrivenog da bi se kontrolisala potrošnja goriva. Marin mu odgovori da jeste i da već ima tu sa sobom u autu izveštaj. Miša ga pita da li je možda stajao kod nekih bolnica. Marin onda odmah shvati kuda Miša cilja. Miša okrene auto na sred auto puta. Marin takodje kreće. Katarina je nazvala Luciju. Stajala je u već ispražnjenoj kancelariji, dok je Mira nešto nespretno tražila na svom stolu, više da bi kupila vreme. Katarina je gledala u kancelariju, ali nije žalila što je više neće

(CONTINUED)

koristiti. Jedan slučaj koji joj je mogao ponovo započeti karijeru postao je samo fascikla koju je odložila u registar. Rekla je Miri da okrene Luciju. Dugovala joj je bar to, da joj ona kaže. Lucija se javila. Katarina joj je rekla da na slučaju ostaju dva fenomenalna policajca i da je sigurna da će naći sestru. Ako je Davor lagao za Kosovo, sigurno je negde u blizini i pitanje je trenutka kada će se pojaviti. Lucija joj je samo rekla da upravo kopaju kod Obrovca i da su nešto našli. Ona će tamo, sad su joj javili. Pitala ju je zašto i ona ne dodje. Katarina je samo rekla da je skinuta sa slučaja. Svojom voljom. Lucija joj je, pre nego što će spustiti slušalicu, rekla: "Ipak sam se ja prevarila u vama..." Katarina je izašla iz kancelarije tužilaštva. Lucija je sada stajala na pragu sa koga je i krenula u potragu za sestrom. Plakala je. Ako je Katarina odustala, sada stvarno nema nade, posebno kada je shvatila da ju je Davor slagao, Magdalena nije bila više živa. Slaven je došao po nju i uveo je u kuću. Pijanac Jure kao i svakog dana u konobi gleda ka putu. To mu dodje kao kula stražara. Niko ne može iz mesta ni u mesto neopaženo. Konoba potpuno pazna, vreme stoji, a otkada je nestala Magdalena, stoje i ljudi, sve nekako depresivno teče, više što mora, nego što treba. Odjednom ugleda auto koji projuri putem. Juru to ne bi poremetilo, često neko od mlađjih uzme auto i malo ga brže provoza da posle nekog vremena ne projuri i drugi, i još sa beogradskim pločicama. Jure je sada morao da obavesti Slavena i ostale. Previše je to bilo događanja za taj dan. Miša je zatekao Marina kako već kopa, kada je parkirao. Marin je kopao tačno na mestu gde su merili kamion. Zabadao je neki štap tamo amo, šetkajući se. Miša mu je zadihano prišao jer je do te uzbrdice trebalo hodati pa mu je trebalo vremena da izgovori rečenicu "Vidi se da si Paškova škola.. Prvo sam i ja pomislio da je neko namestio dokaze, pomešao razne DNK, to je najbolji način da sakriješ jednu, kontaminiraš scenu... osim ako stvarno nisu vozili pedeset njih, a ovde ih istovarili.." Marin je zabio štap i u jedan deo zemlje koji je bio mekši i rekao ravno rekao "Ovdje..." Miša je odvratio da on neće sigurno kopati. Tada su se iza njega pojavili meštani. Slaven je ostao pozadi. Nije bio siguran šta će iskopati. "Medicinski otpad." Rekao je Marin kada se u rupi počela nazirati raazni bolnički materijal, gaze, krv, a poneka kesa sa odvratnim sadržajem bolesnog dela tela. 9. epizoda Slovenija. Kada je Katarina stigla do male privatne klinike, odmah su je dočekali i primili stvari. Uveli su je u foaje ispred malene recepcije i onda ju je ljubazna starija medicinska sestra dovela do sobe u kojoj ju je čekala Sofija. Operacija je trebalo da bude te večeri i sada je Katarina ostla sma sa svojom čerkicom koja joj je pokazivala šta je nacrtala. Aleksandar je ušao u sobu i seo na krevet pored njih dve. Operacija je počela te večeri i nestrpljivi roditelji su čekali ispred operacione sale koje je zaista bila mala, kao i cela zgrada. Onda je lekar izašao, bio je to hirurg, nasmešio se i rekao

(CONTINUED)

da će sve biti u redu. Donorski organ je stigao na vreme, tako da sada mogu da se odmore. Miša i Marin su u kolima gledali u GPS mapu kretanja kamiona, ali ona nije bila od neke pomoći jer je signal pokrивao nekih stotinak stajališta po celom regionu Balkana. Da li su se tamo nalazili objekti, bolnice ili samo ovakve rupe bilo je svjedno, jednostavno ih je bilo previše. Sada su zanli da se materijal transportovao kamionom koji je istovarilo taj otpad tu u blizini nestanka Magdalene. Nije bilo jasno zašto je takvu jednu aktivnost bilo potrebno sakriti, medicinski otpad se transportuje sasvim legalno ukoliko se poštuju procedure. Marin je onda predložio da ipak pogledaju po adresama, iako ih ima preko dvesta koliko se bolničkih objekata nalazi u blizini bar će isključiti lokacije koje su van gradova, pa ih mogu kasnije proveriti, ali to je bilo traženje igle u plastu sena. Da nisu našli tragove kamiona, ne bi znali gde je tačno rupa. Stali su kod motela. Bio je to zadatak za policijsku postaju u kojoj su tek sutra mogli da koriste policijsku arhivu. Katarina je ujutro prvi put posle operacije ugledala Sofiju, koja joj je polusvesno uputila osmeh. Pošto nije smela još uvek da joj prilazi samo joj je mahnula a onda izašla iz bolnice. Aleksandar je stajao kod svog automobila i spremao se da podje. Katarina je pitala kada može da upozna prijatelja koji je platio operaciju, Aleksandar je rekao da će to biti uskoro, morao je na put. Aleksandar je rekao da se vraća u Beograd. Morao je da se pojavi na ročištu. Ako im nešto zatreba neka ga zovu. Aleksandar je otišao. Katarini su rekli da mora nešto da potpiše i ona je ušla u kliniku. Kada je potpisala papire, pažnju joj je privukla prostorija u kojoj su bile dve medicinske sestre koje su čim je pogledala unutra zatvorile vrata. Onda je odlučila da pozove Mišu. Marin i Miša su sada sedeli pored kompjutera i kopali po GPS-u. Bilo je mesta koja su bila savim slučajna kamiondžijska stajališta. Miša je predložio da urade misaonu rekonstrukciju, ukoliko je neko prevezio medicinski otpad, šta je u stvari hteo da sakrije, otpad ili mesto na kome je nastao. Ukoliko je Magdalena videla kako zakopavaju medicinski otpad, zašto je to nekome bilo toliko važno da je otme? Ko su ti koji bi bez problema oteli devojkicu i odveli je gde? Miša je upitao koliko je uopšte težak u novcu taj kriminalni posao, koliko vredi čovek na crno? Marin mu je odgovorio: "631.000 eura." Onda su shvatili da nije bio problem u otpadu već u mestu nastanka otpada. Neko je za nekoga sakrivao tragove preprodaje organa i pomerao medicinski otpad dovoljno daleko da nikakav trag ne ostane, ni u bolnici, a za dokazivanje da se uopšte negde i događaju takve operacije trebalo bi pitati one koji te organe sada ne žele da odbace ni po cenu života. Savršen zločin, organ krene od donora koji ga proda u jednoj zemlji, , dodje do drugog u drugoj zemlji, da bi otpad od operacije završio u trećoj zemlji. A sve to radi ekipa koja može da ima prolaz u svim zemljama podjednako, da se kreće, da poznaje teren, da bude nemilosrdna i da čuva tajnu. Bend.

(CONTINUED)

Miša se javio na Katarinin poziv. Katarina ga je pitala kako ide, Miša joj je rekao da su možda slomili slučaj, da su na mestu gde je kamion stajao pronašli medicinski otpad i da se verovatno radi o trgovini organima. Katarina mu je rekla da je ona baš u jednoj maloj privatnoj klinici koja se bavi presadjivanjem organa. Miša je pitao za adresu, a onda je Marin ukucao adresu u kompjuter. Polovinav kamion je dvadeset puta stajao na toj adresi. Dok je Katarina još uvek držala slušalicu, vrata koja su sestre ljubomorno zatvarale i zaključavale, sada su bila odškrinuta. Katarina je prišla vratima i širom ih otvorila. Omamljena, na krevetu, ležala je Magdalena. 10.epizoda Katarina je zatvorila vrata i sada je stajala usred sobe, držeći telefon, šapatom je rekla Miši da je našla Magdalenu, da je u bolnici, u krevetu i da je živa. Miša joj je rekao da se ne pomera i da ništa ne radi dok ne stignu Marin i on jer će ako budu raširili vest, vest će već procureti, pa će Katarina biti u opasnosti. Čekala je, ali je htela da nekako izvuče Sofiju iz sobe. Otvorila je polako vrata i krenula hodnikom, kada se iza nje pojavio jedan od dvojice majstora. Pogledao je u vrata, a onda za Katarinom koja je osećala njegov pogled na leđjima, ali se nije osvrnula. Onda je majstor polako krenuo za njom. Ubrzala je i ušla prema stepenicama. Onda je potrčala. Marin i Miša su seli u auto i krenuli svom brzinom ka malom slovenačkom mestu. Bilo je blizu granice i mogli su da stignu brzo. Marin je sada razmišljao na koga mogu da računaju u akciji i kako da izbegnu da ugroze Katarinu. Neko je još uvek mogao da dojavu Grupi da su ih pronašli. Drugi problem je bio što se nalaze u zemlji gde nisu bili u mogućnosti da deluju van jurisdikcije. Pozvali su slovenačku policiju. Katarina se sjurila stepenicama i sačekala svog progonitelja iza jednog ugla. Onda je on došao skoro do nje i kao da se dosetio da ne mora da je pronadje, vratio ka Sofijinoj sobi. Katarina je ušla u jednu od soba, videla je gomilu dokumentacije i medju dosijeima na vrhu svoj. Bio je tu i jedan CD sa natpisom Kosovo. Nešto joj nije dalo mira i pustila ga je na dvd uredjaju u sobi. Na snimku se jasno video zločin i muškarac obrijane glave koji je sve to snimio. Imao je tetovažu gitare na zadnjem delu glave. Muškarac se okrenuo i pogledao u kameru. Katarina je zanemela. Videla je Aleksandrovo lice. Onda se vratila hodnicima do Sofijine sobe. Ušla je u sobu i videla majstora kako sedi u stolici do Sofijinog kreveta. Sofija se sada probudila i pitala rekla joj : " Mama, mamice, kada ćemo kući?" Katarina je sela preko puta majstora, uhvatila je za ruku i onda joj rekla da će otići čim joj bude još malo bolje. Okrenula je glavu ka svom telefonu, koji je prebacila na silent, a onda je majstor ustao i uzeo joj telefon iz ruke. Izašao je i zatvorio vrata sobe. Katarina je sada ostala sama sa Sofijom u sobi. Ustala je i krenula ka vratima, a kada je pritisla kvaku shvatila je da su zaključana. Morala je da smisli kako da Sofiju izvede iz bolnice. Marin i Miša su došli do mesta u kome je bila mala

(CONTINUED)

privatna klinika. Na ulazu u mesto kako su i tražili čekali su ih slovenački policajci, dva automobila i negde pet policajaca. Marin i Miša su izašli iz kola i zapitali zašto ih je samo pet. Odgovor je bio da će ostali stići ali da je zasad ovo sve na šta mogu da računaju. Marin je pogledao u policajce. Bili su potpuno mladi, neiskusni i očigledno stažisti koje su poslali da kontrolišu saobraćaj. Onda mu je nešto palo na pamet. Majstor je sada uzbunio lekare i krenula je opšta evakuacija klinike. Izlazili su iz bolnice, pakovali anamneze, rendgenske snimke, sve što je moglo da oda kakvu vrstu operacija su izvodili. Odjednom, do bolnice se vratio Aleksandar i užurbano upao u zgradu. Oba majstora su sada stajala ispred recepcije i čekali na njega. Onda su ga informisali zašto to rade, da su otkriveni i da moraju da pomere Magdalenu. Aleksandar je krenuo ka Sofijinoj sobi, jedan od majstora mu je rekao da ih je on zaključao. Aleksandar je krenuo do vrata i stao pred njima. Katarina je sada grozničavo htela da čuje šta se dešava ispred vrata, jer je čula buku koja je dolazila od užurbanog preseljenja. Stajala je tako naslonjenog uha na vrata, ne sluteći da je sa druge strane bio Aleksandar koji je na trenutak razmišljao da li je dobro da se ponovo pojavi pred Katarinom i izvede Sofiju. Onda se okrenuo i krenuo ka sobi sa Magdalenom. Izvezli su je iz sobe. Marin se zaletio svom snagom, svojim kolima i udario u jedan od parkiranih automobila ispred klinike. Začule su se sirene alarma i njemu se otvorio air bag ispred nosa. Zaposlenici klinike, njih oko 6,7 stajalo je šokirano ispred bolnice, kada se pojavilo vozilo saobraćajne policije i zaustavilo saobraćaj. Iz bolnice se sada nije moglo zbog saobraćajnog udesa ispred i svi su zamoljeni da sačekaju dok se ne raščisti nered od nesreće. Udarac je privukao i nekoliko radoznalih meštana, a onda se ispred ulaza u kliniku pojavio Marin, sasvim okrvavljene glave i zamolio da ga neko od lekara pregleda. Bio je unutra. Aleksandar se sada pojavio na hodniku baš u trenutku kada su uveli ošamućenog Marina i on je seo na klupu. Aleksandar je ne obraćajući pažnju na ranjenika i dalje gledao kako majstori sakupljaju dokumentaciju. Automobili ispred klinike bili su blokirani, zbog Marinovog incidenta, pa su sada opet sve izneli iz njih i pošli na zadnji izlaz. Izveli su Magdalenu iz sobe i provezli je ispred Marina. Sad je i on mogao da vidi lice koje je danima gledao na tabli policijske stanice. Aleksandar je bez reči posmatrao šta rade. Vozili su je na zadnji ulaz. Jedan od majstora je samo nadzirao glavni ulaz i klupu sa Marinom, koji je u polusvesnom stanju sedeo na klupi. Onda se stražar u jednom trenutku okrenuo, a kada je vratio pogled i pozornost na ulaz, na klupi više nije bilo Marina. Krenuo je ka hodniku, a onda ga je zaustavio tupi udarac. Poslednje što je video je bilo Marinovo lice, onda je sve postalo crno. Marin se obrisao nekim peškirom sa recepcije, krv nije bila njegova, već je poticala od litre soka koji su kupili petnaest minuta ranije, kada su dogovarali način na koji će

(CONTINUED)

ući neopaženo u bolnicu. Sofiji je bilo teško, morala je dobiti još jednu infuziju i Katarina je odlučila da privuče svu moguću pažnju od spolja. Uzela je stolicu i bacila je ka prozoru koji je pukao. Sofija je ustala sa kreveta i gledala u mamu koja joj je oblačila kaputić. Onda su vrata divlje odskočila pred nečijim udarcem noge. Marin je ušao u sobu. Katarina mu je šapnula da je Magdalena u sledećoj sobi i da treba da je nadje. Ona će da izvede Sofiju pa će se onda vratiti da zajedno pronadju Magdalenu. Marin joj je rekao da je Miša otišao pozadi, da su izveli diverziju i da će ih na zadnjem izlazu sačekati slovenačka policija. Miša i ostali slovenački policajci čekali su na zadnjem ulazu, kada se pojavio prvi majstor i dva lekara koja su nosila dokumentaciju. Aleksandar je stao baš u trenutku kada je ugledao policijske automobile sa upaljenom rotacijom i policajce sa uperenim pištoljima. Ostali su čekali na njegovu odluku. Niko nije podizao ruke u vis. Samo su polako približavali ruke pištoljima koje su nosili visoko, kod ramena. Onda se Aleksandar vratio u unutrašnjost zgrade. Katarina i Sofija su krenule ka izlazu, za Marinom koji ih je izvodio iz zgrade, kada se pojavio Aleksandar. Katarina je sa nevericom pogledala u njega, Sofija je krenula tati u zagrljaj. Katarina je sada gledala kako Sofija drži Aleksandra za ruku, on je klekao ispred ćerke i zagrlio je, sve vreme ne skidajući pogled sa Katarine. Katarina ga je gledala pravo u oči, a on je iz njenog pogleda video da ona zna. Da li će da povredi Sofiju? Aleksandar joj je odgovorio da je on samo jedan od korisnika organa i da je zato i spasio svoju ćerku nalazeći ilegalno organ da bi je spasio a ne da bi joj naudio, tako brzo je do organa mogao da dodje samo na Kosovu i da je tamo nabavio organ za Sofiju, nije imao izbora, a znao je za bolnicu na Kosovu. Katarina je tražila da Sofija dodje do nje, pa će onda nastaviti razgovor. Aleksandar je rekao da je on spasio svojoj ćerki život i da bi to uvek ponovio. Katarina je rekla da nije želela da to bude po cenu života drugog deteta, pitala ga je da li su njegovi mafijaški prijatelji na Kosovu planirali da i Magdaleni odstrane neki organ. Onda se iza njega začulo pucanje. Iza kuće su ranjeni posle pucnjave ležali policajci, dok je majstor prešao iza automobila i držao uperen pištolj u jednog mladog policajca. Onda se iza njega pojavio Miša koji je očigledno samo pratio situaciju bez mešanja, ali je sada morao da reaguje. Uzeo je pištolj jednog od policajaca i viknuo majstoru da baci oružje. Majstor nije poslušao. Miša je opalio u nogu majstoru, ovaj se zateturao, a onda je drugi majstor uzviknuo nešto na albanskom, onda opet viknuo: "Špend! (albansko ime)", a onda sa zgrade pucao na Mišu. Aleksandar je sada ćerkici rekao da krene ka mami. Sofija se okrenula i htela da krene. U tom trenutku je stepenicama strčao drugi majstor, onaj koji je pucao na Mišu, zaletio se i krenuo ka Sofiji. Aleksandar je krenuo na njega, ali ga je ovaj udario drškom puške po zubima i uzeo Sofiju. Katarina je vrisnula. Aleksandar je pao.

(CONTINUED)

Bio je onesvešćen. Kada je stigla do zadnjih vrata mogla je samo da vidi kako dvojica majstora odlaze jednim od automobila. Miša je stajao, naslonjen na zid i pucao u auto koji je odmicao. Onda je pao, Katarina je mogla samo da ga prihvati i u očaju gleda u pravcu auta koji je odmicao. Marin je istrčao i sada je Miša samo gledao u njih dvoje. Onda mu je pogled postao staklast. Pored zida stajala su kolica i iza njih teško uočljivom Magdalenom koja se skupila i sakrila iza kolica u potpunoj panici. Malo kasnije Mišino telo su spakovali u vreću i mrtvozornici su ga odvezli ka kombiju. Magdalenu su pregledali lekari. Marin je pitao da li je sve u redu, oni su mu potvrdili da su joj za sada svi nalazi normalni. Ona se samo slabašno i zahvalno osmehivala. Marin je ušao u kliniku. Uzeo je da pregleda dosijea koja je pronašao ostavljena za dvojicom odbeglih Albanaca. Donori organa su dolazili uglavnom iz zemalja istočne Evrope. Sve operacije su bile datirane i izvršene na Kosovu, blizu Mališeva, nedaleko od mesta koje je Davor odao a oni dali EULEKS policiji. Onda je pronašao i još jednog donora koji mu je privukao pažnju, jer je u pitanju bila donacija bubrega i pankreasa. Bio je to Vladimir Polovina. U dosijeu je pisalo da pacijent nije preživio operaciju. Krenuo je ka Katarini. Ona je stajala iznad onesvešćenog Aleksandra koji ju je čuteći gledao. Katarina je pogledala u Marina. Marin je izvadio lisice i stavio ih Aleksandru na ruke. Stavio je ključeve od lisica Katarini u ruke. Za dosije će joj reći neki drugi put. Ili neće nikad. Pomoćnik tužioca je rešio slučaj i pronašao nestalu Magdalenu Cilić, dok je Katarina Konstantinović izgubila ćerku..

Изјава о ауторству

Потписани-а Даријан Михајловић

број индекса 5/2014.ДУС

Изјављујем,

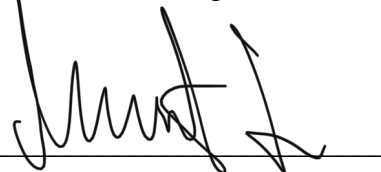
да је докторска дисертација / докторски уметнички пројекат под насловом:

“КЛАН”, сценарио за играну криминалистичку тв серију, формат онгоинг сериал програма

- резултат сопственог истраживачког / уметничког истраживачког рада,
- да предложена докторска теза / докторски уметнички пројекат у целини ни у деловима није била / био предложена / предложен за добијање било које дипломе према студијским програмима других факултета,
- да су резултати коректно наведени и
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио интелектуалну својину других лица.

У Београду, 24.5.2021.

Потпис докторанда

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end, positioned above a solid horizontal line.

Изјава о истоветности штампане и електронске верзије докторске дисертације / докторског уметничког пројекта

Име и презиме аутора -Даријан Михајловић

Број индекса ____5/2014.ДУС_____

Докторски студијски програм __драмске и аудиовизуелне уметности_____

Наслов докторске дисертације / докторског уметничког пројекта

”КЛАН”

сценарио за играну криминалистичку тв серију, формат онгоинг сериал програма

_____
_____
_____

Ментор _ Срђан Кољевић- редовни професор

_____

Коментор: _____

Потписани (име и презиме аутора)

Даријан Михајловић_____

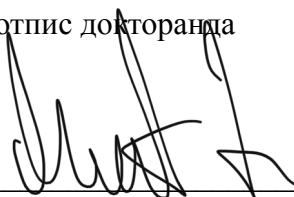
изјављујем да је штампана верзија моје докторске дисертације / докторског уметничког пројекта истоветна електронској верзији коју сам предао за објављивање на порталу **Дигиталног репозиторијума Универзитета уметности у Београду.**

Дозвољавам да се објаве моји лични подаци везани за добијање академског звања доктора наука / доктора уметности, као што су име и презиме, година и место рођења и датум одбране рада.

Ови лични подаци могу се објавити на мрежним страницама дигиталне библиотеке, у електронском каталогу и у публикацијама Универзитета уметности Београду.

У Београду, 24.5.2021.

Потпис докторанда

_____

Изјава о коришћењу

Овлашћујем Универзитет уметности у Београду да у Дигитални репозиторијум Универзитета уметности унесе моју докторску дисертацију / докторски уметнички пројекат под називом:

“КЛАН”

сценарио за играну криминалистичку тв серију, формат онгоинг сериал програма

која / и је моје ауторско дело.

Докторску дисертацију / докторски уметнички пројекат предао / ла сам у електронском формату погодном за трајно депоновање.

У Београду, 24.5.2021.

Потпис докторанда

